

શાન્તસુધારસઃ ॥

ભાગ-૨

(૭ થી ૧૨ ભાવના)

(શબ્દાર્થ, અર્થ, ખંડાન્વય અને સમાસ સહિત)

સંપાદિકા :- સા. શ્રી. ધ્યાનપ્રિયાશ્રીજી

આચાર્યશ્રીૐકારસૂરિ જ્ઞાનમન્દિર ગ્રન્થાવલી નં. ૧૦૭

॥ રૈવતગિરિમણ્ડનશ્રીનેમિનાથાય નમઃ ॥

॥ શ્રીસિદ્ધિસૂરીશ્વરજીસદ્ગુરુભ્યો નમઃ ॥

મહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયજીવિરચિતઃ

॥ શાન્તસુધારસઃ ॥

ભાગ-૨

(૭ થી ૧૨ ભાવના)

(શબ્દાર્થ, અર્થ, ખંડાન્વય અને સમાસ સહિત)

-: સંપાદિકા :-

સા. શ્રી નિર્વાણશ્રીજીમ.સા.ના શિષ્યા

સા. શ્રી ધ્યાનપ્રિયાશ્રીજી

-: પ્રકાશક :-

આચાર્યશ્રીૐકારસૂરિ જ્ઞાનમન્દિર

સુભાષચૌક, ગોપીપુરા, સુરત-૧.

ગ્રન્થ નામ : શાન્તસુધારસ:-૨

આવૃત્તિ : ૫હેલી

વિક્રમ સંવત-૨૦૭૪

ઈ.સ. ૨૦૧૮

નકલ ૫૦૦

—: પ્રાપ્તિસ્થાન :—

સુરત : આ. ઝૂંકારસૂરિ આરાધના ભવન
સુભાષચોક, ગોપીપુરા, સુરત-૧
સેવંતીલાલ મહેતા, મો. : ૯૮૨૪૧૫૨૭૨૭
mehta_sevantilal@yahoo.co.in

અમદાવાદ : શ્રી સુધીરભાઈ સી. શાહ
૧, અમીઝરા ફ્લેટ,
તેજપાલ સોસાયટી પાછળ,
ફતેહનગર, પાલડી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૭
મો. : ૦૯૪૨૬૩૫૦૬૭૩

અમદાવાદ : સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર
હાથીખાના, રતનપોળ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧
મો. : ૦૯૮૭૯૫૩૧૧૯૦

મુંબઈ : સોનલબહેન તુષારભાઈ સંઘાણી
૫, અરુણોદય, ૬ ભીમાણી એસ્ટેટ,
માટુંગા (સે.રે.), મુંબઈ -૧૯
મો. : ૦૯૮૧૯૫૮૨૨૩૩

ટાઈપસેટિંગ : વિરતિ ગ્રાફિક્સ, અમદાવાદ, મો. 8530520629, 07383183665

Email Id: Virtigrafics2893@gmail.com

દેવાધિદેવ પરમ તારક શ્રી આઘભદેવસ્વામિને નમઃ
સદ્ગુરુદેવશ્રી સિદ્ધિ-વિનય-ભદ્ર-વિલાસ-ઝંકાર-ભદ્રંકર-અરવિંદસૂરિઓ નમઃ

આચાર્ય યશોવિજયસૂરિ,

'પર: પ્રવિષ્ટ: કુરુને વિચાર...' ...
શાન્ત સુધારસની આવી રહ્યાં હોવાનારી
પંક્તિઓ પરાજ્યલૂતિ માંથી સ્વાજ્યલૂતિ
ભણી જવાનું મગાઈ જાણ આપે છે.

આ સંદર્ભમાં આકૃષ્ટિ યુગના
ચિન્તા સાર્વજનિક વચ્ચે યાદ આપે:
The other is here. બીજો એ જ
નરત.)

'શાન્ત સુધારસ' ની મગાની
પંક્તિઓ ભાવતના ચિત્તને જતમોદે
જાણે છે.

'શાન્ત સુધારસ' ની અર્થતા પ્રસ્તુત
સંસ્કરણ દ્વારા સારી રીતે અજીવવાશે.

૩/૬/૮૮ દેવવાડા (આજી)

૨૫/૧

॥ શ્રીસિદ્ધિ-ભદ્ર-ૐકાર-અરવિંદ-યશોવિજયસૂરિભ્યો નમઃ ॥

પ્રસ્તાવના

મહોપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજીની અનૂઠી ગેયરચના ‘શાન્તસુધારસ’. સંસ્કૃતના પ્રારંભિક અભ્યાસીઓ અભ્યાસ કરી શકે અને કાવ્યનો અભ્યાસ કરતાં કરતાં ગાતાં ગાતાં ભાવનાઓને ઘૂંટી શકે એવી આ અદ્વિતીય રચના છે.

જ્યદેવ કવિનું ગીતગોવિંદકાવ્ય ગેયરચના છે. પણ એ શૃંગારરસનું કાવ્ય છે. જ્યારે અધ્યાત્મરસની છોળો ઉડાડતું સોળભાવનાઓનો ગુંજારવ કરતું શાંતસુધારસ એકમેવ કાવ્ય છે. માત્ર જૈનસાહિત્ય જ નહીં સમગ્ર સંસ્કૃત સાહિત્યમાં આ કાવ્યનો જોટો મળતો નથી.

પૂજ્ય વિનયવિજયજીમ.સા.ના સમયમાં વ્યાકરણનું અધ્યયન અષ્ટાધ્યાયી ક્રમથી નહીં પણ પ્રક્રિયાક્રમથી કરવાનો પ્રચાર વધી ગયેલો. ‘પાણિનીય અષ્ટાધ્યાયી’ના સ્થાને ભટ્ટોજી દીક્ષિતની ‘સિદ્ધાંત કૌમુદી’નું ચલણ વધેલું. ત્યારે એમણે ‘સિદ્ધહેમવ્યાકરણ’ના સૂત્રોના આધારે ‘હેમલઘુપ્રક્રિયા’ અને એની ૩૫૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ વિશદ વ્યાખ્યા ‘હેમપ્રકાશ’ની રચના કરી પ્રક્રિયાક્રમના અધ્યયનનો માર્ગ ખુલ્લો કર્યો. એ કારણે સિદ્ધહેમના મંદ પડેલા અધ્યયનમાં વેગ આવ્યો.

ગ્રંથકારશ્રીએ એમની યુવાવસ્થામાં ‘શ્રી કલ્પસૂત્ર’ ઉપર ‘સુબોધિકા ટીકા’ અને આગમજ્ઞાનના ખજાના જેવો ‘લોકપ્રકાશ’ ગ્રંથ રચ્યો. પ્રૌઢ અવસ્થામાં ગ્રંથકારશ્રી ‘શાંતસુધારસ’ અને ‘પુણ્યપ્રકાશ’ જેવી વૈરાગ્યરસભરપૂર કૃતિઓ રચે છે. જીવનના છેડે ‘શ્રીપાલરાસ’ જેવી અનૂઠી કૃતિ એમની કલમ દ્વારા પ્રગટ થાય છે.

‘સુબોધિકા ટીકા’, ‘પુણ્યપ્રકાશ સ્તવન’, ‘શાંતસુધારસ કાવ્ય’ અને ‘શ્રીપાળરાસ’ જેવી કાળજથી કૃતિઓ રચીને ઉપા.શ્રીવિનયવિજયજી અક્ષરદેહે અમર બની ગયા છે.

મહોપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવર વિષે શ્રીમોતીલાલ ગી. કાપડિયાએ

‘શાંત-સુધારસ’ના ‘ઉપોદ્ઘાત’માં અને શ્રીહીરાલાલ કાપડિયાએ ‘વિનયસૌરભ’માં વિગતે લખ્યું છે. અહીં કેટલીક વિગતો સંક્ષેપમાં આપીએ છીએ.

- ગ્રંથકારનો જીવનકાળ અનુમાનથી વિ.સં. ૧૬૬૦થી ૧૭૩૮ મનાય છે.
- ગ્રંથકારશ્રી જગદ્ગુરુહીરસૂરીશ્વરજીમ.સા.ના શિષ્ય ઉપાધ્યાય શ્રી કીર્તિવિજયમ.સા.ના શિષ્ય હતા.
- ઉપાધ્યાય શ્રીસોમવિજયજીમ.સા. પાસે પૂ.વિનયવિજયજીમ.સા.એ અધ્યયન કરેલું.
- ઘણાં ગ્રંથકારો ગુરુનું નામ અને ગુરુપરંપરા તો આપતા હોય છે પણ ઉપા.શ્રીવિનય વિજયજીમ.સા.એ ‘લોકપ્રકાશ’ ગ્રંથના દરેક સર્ગના અંતે ‘રાજશ્રીતનયોડતનિષ્ઠ વિનયઃ શ્રીતેજપાલાત્મજઃ’ આ પ્રમાણે માતા રાજશ્રી અને પિતા તેજપાલનો આદરપૂર્વક ઉલ્લેખ કર્યો છે. શ્રીજિનશાસનના ઇતિહાસમાં આ અલૌકિક ઘટના છે.
- વિ.સં. ૧૬૮૬માં ‘કલ્પસૂત્ર’ ઉપર સુબોધિકા ટીકા રચી અને વિ.સં. ૧૭૩૭માં શ્રીપાલરાસ (અપૂર્ણ)ની રચના થઈ. આમ ગ્રંથકારની કલમ ઓછામાં ઓછી ૪૦ વર્ષ સુધી ચાલી છે.
- મહોપાધ્યાય શ્રીયશોવિજયજી જોડે એમને ગુરુભાઈ તરીકે અત્યંત સુંદર સંબંધ હતો પણ, એમની સાથે વિનયવિજયજી કાશી ભણવા ગયા હતા એ દંતકથામાં તથ્ય નથી.
- નયકર્ણિકાના ઉપોદ્ઘાતમાં (પૃ. ૪૦-૪૧) મોહનલાલ દેસાઈએ એક દંતકથા આપી છે એનો સાર આ પ્રમાણે છે.

ખંભાતમાં ઉપા.વિનયવિજયજીના વ્યાખ્યાનમાં કેટલાક પંડિતો વિવાદાસ્પદ પ્રશ્નો પૂછી વ્યાખ્યાન હોળી નાખતા હતા. ઉપા. શ્રીયશો-વિજયજીએ દરવાજા પર સૂચના લખાવી કે -

ચર્ચા કરનારે ઓષ્ઠ્ય (પફબભમ) વર્ણોનો ઉચ્ચાર કરી શકાશે નહીં. એ માટે નીચેના હોઠ ઉપર સિંદૂર લગાડવાનું. ઓષ્ઠ્ય બોલે તો ઉપરનો હોઠ

સિંદૂરવાળો થઈ જાય. જેથી ખ્યાલ આવી જાય કે બોલનારે ઓષ્ઠ્ય વ્યંજનનો ઉપયોગ કર્યો છે.

ઉપા. યશોવિજયજીએ સિંદૂર લગાડી એક પણ ઓષ્ઠ્યવર્ણના ઉચ્ચાર વિના સંસ્કૃત પદ્યમાં પ્રવચન આપ્યું. અને શરત પ્રમાણે ૫૦૦ બ્રાહ્મણ પંડિતો જૈન થયા.

- ઉપા.વિનયવિજયજીની કૃતિઓ રાંદેર, સૂરત, રાધનપુર, ગાંધારમાં રચાઈ છે. એમનું વિહારક્ષેત્ર ગુજરાત, માળવા, મારવાડ રહ્યું હોય તેવું જણાય છે.
- વિ.સં.૧૭૧૦માં શત્રુંજય ઉપર ખરતરવસહિ (ચૌમુખજી)માં પરમાત્માની પ્રતિષ્ઠા ઉપા.શ્રીવિનયવિજયજીમ.સા.ના કરકમલો દ્વારા થઈ છે.
- વિ.સં.૧૬૮૪માં વિનયવિજયજીએ સ્વહસ્તે લખેલી ‘નૈષધકાવ્ય’ ઉપરની ટીકા જૈન એસોસિએસન ઑફ ઈંડિયામાં ૧૨૦૬ ક્રમાંકમાં છે.
- પોતાના ગુરુની કૃતિ વિચારરત્નાકરનો પ્રથમાદર્શ ઉપા.શ્રીવિનય-વિજયજીએ લખ્યો છે, એનું સંશોધન પણ કર્યું છે.

ગ્રન્થકારશ્રીની મુખ્ય મુખ્ય ગ્રંથરચનાની વિગત આ પ્રમાણે છે -

(૧) કલ્પસૂત્ર પરની સુબોધિકા ટીકા વિ.સં.૧૬૯૬ (૨) લોકપ્રકાશ વિ.સં.૧૭૦૮ (૩) હૈમલઘુપ્રક્રિયા વિ.સં.૧૭૧૦ (૪) હૈમપ્રકાશ (૫) નયકર્ણિકા (અનુમાનતઃ વિ.સં.૧૭૦૧) (૬) ઇન્દુદૂત (અનુમાનતઃ વિ.સં. ૧૭૧૮) (૭) શાન્તસુધારસ ગંધારમાં વિ.સં.૧૭૨૩માં પૂર્ણ કર્યો. (૮) ષટ્ત્રિંશજજલ્પસંગ્રહ (૯) અર્હત્તમસ્કાર સ્તોત્ર

ગૂર્જર કૃતિઓ :-

(૧) સૂર્યપુર ચૈત્યપરિપાટી (૨) આનંદલેખ (૩) વિજયદેવસૂરિ લેખ (૪) ઉપમિતિભવપ્રપંચનું સ્તવન (૫) પટ્ટાવલી સજ્જાય (૬) પાંચ સમવાય સ્તવન (૭) ચોવીસી સ્તવન (૮) વીશી સ્તવન (૯) પુણ્યપ્રકાશ સ્તવન (૧૦) વિનયવિલાસ (ભાષા હિન્દી) (૧૧) ભગવતીસૂત્ર સજ્જાય (૧૨)

આયંબિલની સજ્જાય (૧૩) ષડાવશ્યક સ્તવન (૧૪) ચૈત્યવંદન (૧૫)
ઉપધાનતપ સ્તવન (૧૬) શ્રીપાલરાસ (અપૂર્ણ)

- પાટણના ભંડારમાં એવી બે પ્રતો છે. જેના અંતે વિનયવિજયજીએ માતાના શ્રેયાર્થે જ્ઞાનભંડાર રચ્યાનો સ્વહસ્તે ઉલ્લેખ કર્યો છે.
- ઉપા.શ્રીવિનયવિજયજીના એક શિષ્ય મતિવિજયજીએ નલદમયંતી ચોપાઈ લખી છે. બીજા શિષ્ય વૃદ્ધિવિજયજીએ મહાવીરસ્તવન લખ્યું છે.
- પટ્ટાવલી સમુચ્ચય (ભા.૧ પૃ.૧૦૬ ટિ.)માં ઉપા.વિનયવિજયજી શિષ્ય પરંપરાની વિગત આ પ્રમાણે છે. પં.નયવિજય → પં.ઉત્તમવિજય → પં.નરવિજય → પં.મેઘવિજય → પં. કેશરવિજય → પં.શાન્તિવિજય → પં.વિદ્યાવિજય → પં.લક્ષ્મીવિજય → પં.ગુલાબવિજય → પં. ચારિત્રવિજય.
- શ્રીપાલરાસમાં ઉપા.યશોવિજયજીએ વિનયવિજયજીના ગુણ આ રીતે ગાયા છે.
વિદ્યા વિનય વિવેક વિચક્ષણ લક્ષણલક્ષિત દેહાજી.
સોભાગી ગીતારથ સારથ સંગત સખર સનેહાજી.
- રાંદેર નેમિનાથ જિનાલયમાં ઉ.વિનયવિજયની ચરણ પાદુકા ૧૦''X ૭ $\frac{1}{2}$ ''ના આરસ પર છે.

શાંતસુધારસ :

વિક્રમનો ૧૭મો અને ૧૮મો સૈકો શાહજહાં અને ઔરંગઝેબના શાસનકાળનો છે. તપગચ્છમાં પણ જગદ્ગુરુ હીરસૂરિ-સેનસૂરિ અને પછીનો આનંદસૂરિ-દેવસૂરિનો સંઘર્ષકાળ છે. આવા વિષમકાળમાં સમુદ્રમંથન પછી અમૃત પ્રાપ્ત થાય એવું શાન્તસુધારસનામનું ગેયકાવ્ય આપણને પ્રાપ્ત થાય છે.

કુલ ૨૩૪ પદો અને ૩૫૭ ગ્રંથાગ્ર ધરાવતા આ ગ્રંથમાં સોળ ભાવનાઓનું મનોરમ નિરૂપણ છે. (અનિત્યાદિ) ૧૨ ભાવનાઓ જડ પ્રત્યેના વૈરાગ્ય કેળવવા માટે અને મૈત્રી આદિ ચાર ભાવનાઓ જીવો પ્રત્યે સ્નેહ કેળવવા માટે ખાસ જરૂરી છે.

શ્રમણ-શ્રમણીઓને રોજ અતિયાર ચિંતવનની ગાથા ‘‘સયણા-સણનપાણે’’માં ‘ભાવણ’ શબ્દ દ્વારા ભાવનાઓનું ભાવન કરવાનું સૂચન છે. ન કરે તો અતિયાર લાગે એવું પણ સ્પષ્ટ સૂચન કર્યું છે.

આત્માના વિકાસક્રમમાં ભાવનાનું મહત્ત્વ સમજાવતા યોગશાસ્ત્રના ચોથા પ્રકાશમાં કલિકાલસર્વજ્ઞ હેમચન્દ્રસૂરિમ.સા.એ જણાવ્યું છે કે -

કષાય સંસારનું મૂળ છે → વિષયોને જીત્યા વિના કષાયો જીતી ન શકાય → ઈન્દ્રિયોને (વિષયોને) જીતવા મનશુદ્ધિ જરૂરી છે → મનશુદ્ધિ માટે રાગદ્વેષજય જરૂરી છે → રાગદ્વેષજય માટે સમતા જરૂરી છે → સમતા માટે મમતાત્યાગ જરૂરી છે → મમતા ત્યાગ માટે ભાવનાઓનો આશ્રય લેવો જોઈએ.

આમ મોક્ષમાર્ગમાં આગળ વધવા ભાવના એ પ્રારંભિક જરૂરિયાત છે.

આ ભાવનાના અવગાહન માટે શાન્તસુધારસ અદ્ભુત ગ્રંથ છે.

આ ગ્રંથ ઉપર શ્રીગંભીરવિજયજીએ વિ.સં. ૧૯૬૮માં ભાવનગરમાં ટીકા રચી છે અને તે વિ.સં. ૧૯૬૮માં શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા દ્વારા પ્રગટ થઈ છે.

સંસ્કૃતકાવ્યના પ્રારંભિક અભ્યાસીઓ પણ આ કાવ્યનો સુંદર અભ્યાસ કરી શકે એ માટે સા. ધ્યાનપ્રિયાશ્રીએ સફળ પ્રયાસ કર્યો છે. અભ્યાસીઓ આનો ભરપૂર લાભ ઉઠાવી વૈરાગ્યરસનું આકંઠ પાન કરે. વિદૂષી સાધ્વીજી આવા બીજા પણ ગ્રંથો શ્રી સંઘને આપે.

- આ.મુનિચંદ્રસૂરિ

આર્શીવચન

ગિરનાર મહાતીર્થના ઉત્કર્ષકાર્યના આલંબને વિ.સં. ૨૦૬૫-૬૬ના ચાતુર્માસ દરમ્યાન પ.પૂ.સિદ્ધિસૂરિ (બાપજી) મહારાજના સમુદાયવર્તી સાધ્વી ભાવપૂર્ણાશ્રીજી તથા સાધ્વી નિર્વાણશ્રીજી આદિ ઠાણા ગિરનારની છત્રછાયામાં બિરાજમાન હતા.

ચાતુર્માસ દરમ્યાન તેઓશ્રીના શિષ્યા સાધ્વી ધ્યાનપ્રિયાશ્રીજીને વ્યાકરણ, ન્યાય, કર્મગ્રંથાદિનો વિશેષપ્રકારે અભ્યાસ થયો હોવાનું જાણી તેઓના જ્ઞાનના અસાધારણ ક્ષયોપશમનો લાભ સકલસંઘને પ્રાપ્ત થાય તે માટે કાંઈક પ્રેરણા કરવાની ભાવના થઈ.

વર્તમાનકાળમાં સંસ્કૃતભાષાના પ્રાથમિક અભ્યાસુ સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતોને બે બુકનો અભ્યાસ થયા બાદ કાવ્યના અભ્યાસમાં પ્રવેશ કરાવવામાં આવતો હોય છે. તેમાં રઘુવંશ, કીરાત, શિશુપાલ આદિ કાવ્યો કરાવવામાં આવતા હોય છે. પરંતુ જિનશાસનના સાહિત્યમાં જ વૈરાગ્યરસથી ભરપૂર એવું ઉપાધ્યાય વિનયવિજયજી મહારાજ સાહેબ વિરચિત “શાંતસુધારસ” મહાકાવ્ય જ્યારે આપણી પાસે ઉપલબ્ધ છે ત્યારે તેને જ ખંડાન્વય-દંડાન્વય સહિત વિશેષરૂપે વિશ્લેષણ કરીને અર્થસભર તૈયાર કરવામાં આવે તો સંસ્કૃતભાષાના પ્રાથમિક અભ્યાસુ સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતોને આત્મહિતકર બની શકે તેવું સર્જન કરવા પ્રેરણા કરી હતી.

જ્ઞાનપિપાસુ આ સાધ્વીજી ભગવંતે તે પ્રેરણા ઝીલીને ખૂબ જ ટૂંકા સમયમાં આ કાર્ય પરિપૂર્ણ કરીને ઉમદા પ્રકારની શ્રુત અને શાસનભક્તિ કરેલ છે. હવે આ ગ્રંથની બાલાવબોધ એક વિસ્તૃત ટીકાનું પણ સર્જન થાય તો તે પણ લાભદાયક નીવડી શકે. આવી શ્રુત-શાસનભક્તિ તેઓને ગિરનાર મહાતીર્થના આલંબને જ પરમપદદાયક બને એ જ મંગલકામના સહ શુભાશિષ.

લિ. હેમવલ્લભવિજયની

અનુવંદના

ગિરનાર તળેટી, શ્રા.સુ. ૧૨

સંપાદકીય

સ્ફુરતિ ચેતસિ ભાવનયા વિના, ન વિદુષામપિ શાન્તસુધારસઃ ।

ન ચ સુખં કૃશમપ્યમુના વિના, જગતિ મોહવિષાદવિષાકુલે ॥

આત્માના પરમ સત્ય સ્વરૂપને પામવાના સોપાન સ્વરૂપ ૧૬ ભાવનાઓને પ.પૂ. વિનયવિજયજી મ.સા.એ “શાંતસુધારસ” નામના ગ્રંથના માધ્યમે આપણા સુધી પહોંચાડી છે. જેમાં સંસ્કૃત કાવ્યબદ્ધ એક એક ભાવનાને ભાવિત કરવાના સુંદર આયામ દર્શાવવામાં આવ્યા છે. ભાવનાઓનું ભાવન જો આ ગ્રંથના માધ્યમે સતત કરવામાં આવે તો જીવની અનાદિની વૈભાવિક દૃષ્ટિ સ્વસ્વરૂપ તરફ વળ્યા વગર રહે નહિ અને અંતરમાં “શાંતસુધારસ” પ્રગટ્યા વિના રહે નહિ.

સંસ્કૃતભાષાના નૂતન અભ્યાસુઓ પોતાના ભાષાકીય બોધને સુદૃઢ કરી સરળતાથી શ્લોકોના અર્થ ખોલી શકે એ માટે પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીહેમવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી “શાંતસુધારસ” ગ્રંથ પરનું આ પુસ્તક તૈયાર કર્યું છે જેમાં શબ્દોના અર્થ, વિભક્તિ તેમને લાગેલા કૃદંતના-તદ્વિતના પ્રત્યયો વગેરે તથા શ્લોકાર્થ, ખંડાન્વય અને સમાસ કરેલ છે.

અર્થની સુગમતા અને સંગતતા થાય તે રીતે શબ્દાર્થ વગેરે કરવા “શાંતસુધારસ” પર પૂર્વે રચાયેલ જુદા જુદા ગ્રંથોની સહાય લીધી છે. લખાણમાં જ્યાં જરૂર લાગી ત્યાં “સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસનમ્” વ્યાકરણના સૂત્રનો પણ નિર્દેશ કરેલ છે.

આજે જ્યારે આ પુસ્તક અભ્યાસુગણ સામે પ્રસ્તુત થઈ રહ્યું છે ત્યારે સતત મને સહાયક બનનાર ઉપકારીઓના ઉપકાર સ્મરણને કેમ વિસરાય ?

- સંઘસ્થાવિર, વચનસિદ્ધ પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મ.સા. (પૂ.બાપજી મ.સા.)
- નમસ્કાર મહામંત્ર સમારાધક પ.પૂ.પંન્યાસશ્રીભદ્રંકરવિજયજી મ.સા.
- નિઃસ્પૃહ શિરોમણિ પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મ.સા.
- સરલ સ્વભાવી પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીઅરવિંદસૂરીશ્વરજી મ.સા.
- સંયમદાતા, ભક્તિયોગાચાર્ય પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીયશોવિજયસૂરીશ્વરજી મ.સા.

- શાસ્ત્રસંશોધક પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીમુનિયંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.
- વાત્સલ્યમૂર્તિ ગુરુમા પ.પૂ.સાધ્વીવર્યા શ્રીપદ્મલતાશ્રીજી મ.સા.
- દરેક પગલે વાત્સલ્યનો ધોધ વહાવનાર પ.પૂ.ભાવપૂર્ણાશ્રીજી મ.સા.
- મારી જીવનનાવના સુકાની પ.પૂ.નિર્વાણશ્રીજી મ.સા.
- આ કાર્યમાં સદા સર્વ રીતે સહાયક બનનાર પ.પૂ.વિરતિધરાશ્રીજી મ.સા.
તથા મારી સૌ ગુરુબહેનો.

વૈરાગ્યદેશનાદક્ષ પ.પૂ.આ.ભ.શ્રીહેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના શિષ્યરત્ન વિદ્વદ્વર્ય પ.પૂ.રત્નબોધિવિજયજી મ.સા. તથા કાશીના પંડિતજી જનકભાઈએ આ સંપૂર્ણ લખાણમાં રહેલી ક્ષતિઓને દૂર કરી ખૂબ જ સુંદર રીતે સંશોધન કરી આપેલ છે. તે બદલ અમે તેઓના અત્યંત ઋણી છીએ. તથા પૂ. દિવ્યગુણાશ્રીજી મ.સા.એ પણ પહેલી ભાવના જોઈને ઉપયોગી માર્ગદર્શન આપેલ છે તે માટે તેમની ઋણી છું.

આ લખાણ થયા પછી પણ ટાઈપ સેટીંગ માટે કોઈ યોગ્ય વ્યક્તિ ન મળતા આ કામ લંબાતું જ ગયું. તે દરમ્યાન અમારું ચાતુર્માસ પ.પૂ. મુનિરાજશ્રી રાજરત્નવિજયજી મ.સા.ની નિશ્રામાં ઘાટકોપર-મુંબઈ હતું. પૂજ્યશ્રીને આ બાબતે જણાવતા એમણે વિરતિ ગ્રાફિક્સવાળા અખિલેશભાઈ મિશ્રાજીને આ કામ સોંપ્યું અને એમણે ખૂબ ટૂંકા સમયમાં આ કામ સુંદર રીતે પૂર્ણ કર્યું. તે બદલ અમે તેમના ઋણી છીએ.

આ પ્રકાશનનો લાભ લેનાર શ્રીમતી હેમાંગિનીબેન સુધીરભાઈ શાહ (સંસારી માતા-પિતા) તથા પ્રેમિલાબેન જયંતિલાલ શાહ (પાટણવાળા) પરિવારની શ્રુતભક્તિની અનુમોદના કરીએ છીએ.

પુસ્તકલેખનમાં મારા મંદ ક્ષયોપશમના કારણે શ્રીવીતરાગદેવની આજ્ઞા વિરુદ્ધ કે ગ્રંથકારશ્રીના આશયથી અલગ કે શબ્દશાસ્ત્રની વિરુદ્ધ કંઈ લખાયું હોય કે સંપાદન કાર્યની ક્ષતિના કારણે કંઈ ભૂલચૂક રહી ગયેલ હોય તો તેની ત્રિવિધે ત્રિવિધે ક્ષમા યાચું છું. તથા તે ક્ષતિઓ મને જણાવે એવી વિદ્વદ્વર્યોને વિનંતી કરું છું.

લિ.ધ્યાનપ્રિયાશ્રીજી

अनुक्रमणिका

आश्रवभावना	१
संवरभावना	१८
निर्जराभावना	३६
धर्मभावना	५५
लोकस्वरूपभावना	७९
बोधिदुर्लभभावना	१००
मूलश्लोकानि	१२६

॥ आश्रवभावना ॥

यथा^१ सर्वतो^२ निर्झरै^३रापतद्भिः^४, प्रपूर्ये^५त सद्यः^६ पयोभिस्तटाकः^७ ।
तथैवाश्रवैः^८ कर्मभिः^९ सम्भृतो^{१०}ङ्गी, भवेद्^{११}व्याकुलश्चञ्चलः^{१२} पङ्क्तिश्च^{१३} ॥१॥

शब्दार्थ :-

सर्वतः - ચારે તરફથી (સર્વ+તસ્ (તદ્વિતનો) - અવ્યય)

નિર્ઝરૈઃ - ઝરણાઓ વડે (નિર્ઝર પું.તૃ.બ.વ.)

આપતદ્ભિઃ - પડતા [ઝરણાઓ વડે] (આપતત્ - આ+પત્ કર્તારિ વ.કૃ. - નિર્ઝર નું વિ. પું.તૃ.બ.વ.)

પ્રપૂર્યેત - પૂરાય છે, ભરાય છે (પ્ર+પૂ ગણ ૩ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(વ્ય) વિધ્યર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

પયોભિઃ - પાણી વડે (પયસ્ નપું.તૃ.બ.વ.)

તટાકઃ - તળાવ (તટક પું.પ્ર.એ.વ.)

આશ્રવૈઃ - આશ્રવ [કર્મો] વડે (આશ્રવ - કર્મન્ નું વિ. પું.તૃ.બ.વ.)

કર્મભિઃ - કર્મો વડે (કર્મન્ - નપું.તૃ.બ.વ.)

સમ્ભૃતઃ - ભરાયેલ [પ્રાણી] (સમ્ભૃત - અઙ્ગિન્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

વ્યાકુલઃ - (મહાપીડાઓથી) વ્યાકુલ [જીવ] (વ્યાકુલ - અઙ્ગિન્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

પન્ક્તિઃ - મલિન (કર્મરૂપ) કાદવવાળો [જીવ] (પન્ક્તિ - પઙ્કઃ અસ્તિ અસ્ય ઇતિ પઙ્ક + ઇલ (મત્વર્થાય) - અઙ્ગિન્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- જેમ ચારે તરફથી આવી પડતા ઝરણાઓ વડે તળાવ શીઘ્ર પાણી વડે ભરાય છે. તે જ પ્રમાણે આશ્રવ (મિથ્યાત્વાદિ વડે આવતા) કર્મો વડે ભરાયેલો પ્રાણી (પીડાઓથી) વ્યાકુલ, ચંચલ (અસ્થિર) અને (કર્મરૂપ) કાદવવાળો (મલિન) થાય છે.

ખંડાન્વય :-

પ્રપૂર્યેત ।

કૈઃ પ્રપૂર્યેત ? પયોભિઃ ।

કથમ્ પ્રપૂર્યેત ? સદ્યઃ ।

કઃ પ્રપૂર્યેત ? તટાકઃ ।

કૈઃ પ્રપૂર્યેત ? નિર્ઝરૈઃ ।

કથમ્ભૃતૈઃ નિર્ઝરૈઃ ? આપતદ્ભિઃ ।

કુતઃ આપતદ્વિઃ ? સર્વતઃ ।
 કથમ્ ? યથા ।
 ભવેત્ ।
 કઃ ભવેત્ ? અઙ્ગી ।
 અઙ્ગી કીદશઃ ભવેત્ ? વ્યાકુલઃ ।
 અઙ્ગી પુનઃ કીદશઃ ભવેત્ ? ચચ્ચલઃ ।
 અઙ્ગી પુનઃ કીદશઃ ચ ભવેત્ ? પઙ્કિલઃ ચ ।
 કથમ્ભૂતઃ અઙ્ગી ? સમ્ભૂતઃ ।
 કૈઃ સમ્ભૂતઃ ? કર્મભિઃ ।
 કૈઃ કર્મભિઃ ? આશ્રવૈઃ ।
 કથમ્ એવ ? તથા એવ ।

^૨યાવત્કિ^૩ચ્છિદિવાનુ^૪ભૂય^૫ તરસા^૬ કર્મે^૭હ નિર્જીર્ય^૮તે,
^૧તાવચ્ચા^{૧૦}શ્રવશત્રવો^{૧૧}નુસમયં^{૧૨} સિચ્છન્તિ^{૧૩} ભૂયો^{૧૪}ડપિ તત્ ।
^{૧૭}હા ! ^{૧૮}કષ્ટં^{૨૨} કથમા^{૨૦}શ્રવપ્રતિભટાઃ^{૨૩} શક્યા^{૨૧} નિરોદ્ધુ^{૨૪}મયા,
^{૨૬}સંસારાદતિ^{૨૫}ભીષણાન્મમ^{૨૭} હહા ! ^{૨૮}મુક્તિઃ^{૨૯} કથં^{૩૦} ભાવિની ? ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

અનુભૂય - અનુભવીને (અનુ+ભૂ ગણ ૧ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

તરસા - શીઘ્રપણે (અવ્યય)

નિર્જીર્યતે - નિર્જરા કરાય છે (આત્મપ્રદેશથી છૂટા કરાય છે) (નિ+જૃ ગણ ૪, ૮ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(ક્ય) વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

આશ્રવશત્રવઃ - (કર્મના) આશ્રવરૂપ શત્રુઓ (આશ્રવશત્રુ પું.પ્ર.બ.વ.)

અનુસમયમ્ - સમયે સમયે (અનુસમય - અ.સ.)

સિચ્છન્તિ - સીંચે છે (સિચ્ (સિચ્છ) ગણ ૬ ઉભયપદી વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

ભૂયઃ - વારંવાર, ફરીથી (અવ્યય)

કષ્ટમ્ - કષ્ટની વાત છે (કષ્ટ નપું.પ્ર.એ.વ.)

આશ્રવપ્રતિભટાઃ - આશ્રવરૂપી શત્રુઓ (આશ્રવપ્રતિભટ પું.પ્ર.બ.વ.)

શક્યાઃ - શક્ય, સમર્થ [આશ્રવ શત્રુઓ] (શક્ય - શક્ ગણ ૫ પરસ્મૈ. + વિધ્યર્થ કૃદંતનો ય - આશ્રવપ્રતિભટનું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

નિરોદ્ધુમ્ - રોકવાને માટે (નિ+રુધ્ હે.કૃ.)

સંસારાદ્ - સંસારમાંથી (સંસાર પું.પં. એ.વ.)

અતિભીષણાદ્ - અત્યંત ભયંકર [સંસારમાંથી] (અતિભીષણ - સંસાર નું વિ. પું.પં. એ.વ.)

મુક્તિ: - મુક્તિ, મોક્ષ (મુક્તિ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ભાવિની - થનારી (ભાવિન્ - મુક્તિનું વિશેષણ - ભાવિન્ + સ્ત્રી.નો ઈ(ડી) - ભાવિની સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- અહીં (મનુષ્ય ભવમાં) જેટલામાં કંઈક જેવું (સાવ થોડું - જે કર્મ છે તેના લેશમાત્ર જેટલું) કર્મ (પૂર્વસંચિત પુણ્ય-પાપ) અનુભવીને (તેના ફળને ભોગવીને) શીઘ્રપણે નિર્જરા કરાય છે (આત્મપ્રદેશોથી છૂટા કરાય છે), તેટલામાં વળી આશ્રવરૂપ શત્રુઓ ફરીથી પણ સમયે સમયે તેને (પુણ્યપાપરૂપ કર્મને) સીંચે છે. (બાકી રહેલા કર્મને વધારે છે). હા ! કષ્ટની વાત છે કે મારા વડે આશ્રવરૂપી શત્રુઓને રોકવા માટે કેવી રીતે સમર્થ થવાય ? હહા ! અતિભયંકર સંસારમાંથી મારો મોક્ષ કેવી રીતે થશે ?

ખંડાન્વય :-

નિર્જીયંતે ।

કથમ્ નિર્જીયંતે ? તરસા ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય નિર્જીયંતે ? અનુભૂય ।

કિમ્ અનુભૂય ? કર્મ ।

કિમિવ કર્મ ? કિञ્ચિદિવ કર્મ ।

કથમ્ ? યાવત્ ।

કુત્ર ? ઇહ ।

સિञ્ચન્તિ ।

કિમ્ સિञ્ચન્તિ ? તત્ ।

કથમ્ સિञ્ચન્તિ ? અનુસમયમ્ ।

કથમ્ અપિ સિञ્ચન્તિ ? ભૂયઃ અપિ ।

કે સિञ્ચન્તિ ? આશ્રવશત્રવઃ ।

કથમ્ ચ ? તાવત્ ચ ।

શક્યાઃ ।

કથમ્ શક્યાઃ ? કથમ્ શક્યાઃ ।

કિમ્ કર્તુમ્ ? નિરોદ્ધુમ્ ।

કે નિરોદ્ધુમ્ શક્યાઃ ? આશ્રવપ્રતિભયઃ ।

કેન નિરોદ્ધુમ્ શવ્યાઃ ? મયા ।
 કથમ્ ? હા ! કથમ્ ।
 ભાવિની ।
 કથમ્ ભાવિની ? કથમ્ ભાવિની ।
 કા કથમ્ ભાવિની ? મુક્તિઃ ।
 કસ્ય મુક્તિઃ ? મમ ।
 કસ્માત્ મુક્તિઃ ? સંસારાત્ ।
 કથમ્ભૂતાત્ સંસારાત્ ? અતિભીષણાત્ ।
 કથમ્ ? હહા !

સમાસ :-

- આશ્રવાઃ એવ શત્રવઃ ઇતિ આશ્રવશત્રવઃ । (અ.પૂ.ક.)
 - સમયે સમયે ઇતિ અનુસમયમ્ । (અવ્યયીભાવ)
 - આશ્રવાઃ એવ પ્રતિભટાઃ ઇતિ આશ્રવપ્રતિભટાઃ । (અ.પૂ.ક.)
 - અતિશયઃ ભીષણઃ ઇતિ અતિભીષણઃ । (પ્રા.ત.) તસ્માત્ ।
- ^૧મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગસજ્ઞા^૩શ્ચત્વારઃ ^૧સુકૃતિભિરાશ્રવાઃ ^૫પ્રદિષ્ટાઃ ।
^{૧૦}કર્માણિ ^૧પ્રતિસમયં ^૭સ્ફુટૈર્મીભિર્બ^{૧૧}ધ્નન્તો ^૬ભ્રમવશતો ^{૧૩}ભ્રમન્તિ ^{૧૨}જીવાઃ ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગસજ્ઞાઃ - મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને યોગ
 સંજ્ઞાવાળા (એ નામના) [આશ્રવો] (મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગસજ્ઞ-આશ્રવનું
 વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

ચત્વારઃ - ચાર [આશ્રવો] (ચતુર્ - આશ્રવનું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

સુકૃતિભિઃ - વિદ્વાનો વડે (સુકૃતિન્ પું.તૃ.બ.વ.)

પ્રદિષ્ટાઃ - કહેવાયેલા [આશ્રવો] (પ્રદિષ્ટ - પ્ર+દિષ્ ગણ ૬ ઉભયપદી કર્મણિ ભૂ.કૃ. -
 આશ્રવ નું વિશેષણ પું.પ્ર.બ.વ.)

પ્રતિસમયમ્ - સમયે સમયે (પ્રતિસમય - અ.સ.)

સ્ફુટૈઃ - પ્રત્યક્ષ [આ આશ્રવો વડે] (સ્ફુટ - અદસ્ નું વિ. પું.તૃ. બ.વ.)

બધ્નન્તઃ - બાંધતા [જીવો] (બધ્નત્ - બધ્ ગણ ૭ પરસ્મૈ. કર્તારિ વ.કૃ. - જીવ નું
 વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

ભ્રમવશતઃ - ભ્રમના વશથી (ભ્રમવશતસ્ અવ્યય)

ભ્રમન્તિ - ભ્રમે છે (ભ્રમ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

અર્થ :- વિદ્વાનો વડે મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને યોગ એ નામના ચાર આશ્રવો કહેવાયેલા છે. (પ્રરૂપાયેલા છે) ભ્રાન્તિને વશ થવાથી પ્રગટ એવા આના (આ આશ્રવો) વડે પ્રતિ સમયે કર્મોને બાંધતા જીવો (ચાર ગતિમાં) ભ્રમણ કરે છે.

ખંડાન્વય :-

પ્રદિષ્ટાઃ ।
 કે પ્રદિષ્ટાઃ ? આશ્રવાઃ પ્રદિષ્ટાઃ ।
 કતિપયાઃ આશ્રવાઃ ? ચત્વારઃ આશ્રવાઃ ।
 કે આશ્રવાઃ ? મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગસજ્ઞાઃ ।
 કૈઃ પ્રદિષ્ટાઃ ? સુકૃતિભિઃ ।
 ભ્રમન્તિ ।
 કે ભ્રમન્તિ ? જીવાઃ ।
 કિમ્ કુર્વન્તઃ જીવાઃ ? બધ્નન્તઃ ।
 કાનિ બધ્નન્તઃ ? કર્માણિ ।
 કથમ્ બધ્નન્તઃ ? પ્રતિસમયમ્ ।
 કૈઃ બધ્નન્તઃ ? અમીભિઃ ।
 કથમ્પૂતૈઃ અમીભિઃ ? સ્ફુટૈઃ ।
 કુતઃ કર્માણિ બધ્નન્તઃ ? ભ્રમવશતઃ ।

સમાસ :-

- મિથ્યાત્વમ્ ચ અવિરતયઃ ચ કષાયાઃ ચ યોગાઃ ચ इति મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગાઃ । (૧.૬.)

મિથ્યાત્વાવિરતિકષાયયોગાઃ સજ્ઞાઃ યેષામ્ તે इति મિથ્યાત્વાવિરતિકષાય-યોગસજ્ઞાઃ । (સ.બ.)

- સમયમ્ સમયમ્ इति પ્રતિસમયમ્ । (અ.સ.)
- ભ્રમસ્ય વશઃ इति ભ્રમવશઃ । (ખ.ત.)

ભ્રમવશાત્ इति ભ્રમવશતઃ । (તદ્વિતનો તસ)

इन्द्रियाव्रतकषाययोगजाः, पञ्च पञ्च चतुरन्वितास्त्रयः ।

पञ्चविंशतिरसत्क्रिया इति, नेत्रवेदपरिसङ्ख्ययाप्यमी ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

इन्द्रियाव्रतकषाययोगजाः - ઇન્દ્રિય, અવ્રત, કષાય અને યોગથી જન્મેલ [આ આશ્રવો] (इन्द्रियाव्रतकषाययोगज - અદસ્ નું વિ. પું. પ્ર. બ. વ.)

પચ્છ - પાંચ (ઇન્દ્રિયો) (પચ્છન્ - ઇન્દ્રિયની સંખ્યા જણાવવા અલિંગ પ્ર.બ.વ.)

પચ્છ - પાંચ (અવ્રત) (પચ્છન્ - અવ્રતની સંખ્યા જણાવવા - અલિંગ પ્ર.બ.વ.)

ચતુરન્વિતા: - ચાર (કષાય) સહિત [ત્રણ] (ચતુર્ - કષાયની સંખ્યા જણાવી - પું.પ્ર.બ.વ.)

ત્રય: - ત્રણ [યોગ] (ત્રિ - પું.પ્ર.બ.વ. - યોગ ની સંખ્યા જણાવી)

પચ્ચવિંશતિ: - પચીસ [અસત્ ક્રિયાઓ] (પચ્ચવિંશતિ - અસત્ક્રિયાની સંખ્યા જણાવી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અસત્ક્રિયા: - અસત્ક્રિયાઓ (અસત્ક્રિયા સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

નેત્રવેદપરિસંખ્યા - બેતાલીશ સંખ્યા વડે (નેત્રવેદપરિસંખ્યા - સ્ત્રી.તૂ.એ.વ. નેત્ર =૨ વેદ =૪ (ઋગ્વેદાદિ) ૪૨)

અમી - આ [આશ્રવો] (અદસ સર્વનામ - આશ્રવ માટે વપરાયેલ પું.પ્ર.બ.વ.)

અર્થ :- આ (આશ્રવો) ઇન્દ્રિય, અવ્રત, કષાય અને યોગમાંથી જન્મેલ (અનુક્રમે) પાંચ, પાંચ અને ચારથી સહિત, ત્રણ (તથા) પચીસ અસત્ક્રિયાઓ એ પ્રમાણે બેતાલીશ સંખ્યા વડે પણ થાય છે. (પૂર્વની ગાથામાં ૪ પ્રકારે આશ્રવ બતાવ્યા. અહીં ૪૨ પ્રકારે બતાવ્યા.)

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (ભવન્તિ) ।

કે ભવન્તિ ? અમી ભવન્તિ ।

અમી કે ભવન્તિ ? ઇન્દ્રિયાવ્રતકષાયયોગજા: ।

અમી ઇન્દ્રિયાવ્રતકષાયયોગજા: કતિપયા: ભવન્તિ ? પચ્છ ।

પુન: કતિપયા: ભવન્તિ ? પચ્છ ।

પુન: કતિપયા: ભવન્તિ ? ત્રય: ।

કથમ્ભૂતા: ત્રય: ? ચતુરન્વિતા: ।

અમી પુન: કા: ભવન્તિ ? અસત્ક્રિયા: ।

કતિપયા: અસત્ક્રિયા: ? પચ્ચવિંશતિ: ।

કથમ્ ? ઇતિ ।

કયા અપિ ભવન્તિ ? નેત્રવેદપરિસંખ્યા અપિ ।

સમાસ :-

● ન વ્રતાનિ ઇતિ અવ્રતાનિ । (નગ્ન ત્.)

ઇન્દ્રિયાણિ ચ અવ્રતાનિ ચ કષાયા: ચ યોગા: ચ ઇતિ ઇન્દ્રિયાવ્રતકષાયયોગા: ।

(ઇ.દ્.)

ઇન્દ્રિયાવ્રતકષાયયોગૈઃ જાયન્તે સ્મ ઇતિ ઇન્દ્રિયાવ્રતકષાયયોગજાઃ । (ઉ.ત.)

- ચત્વારૈઃ અન્વિતાઃ ઇતિ ચતુરન્વિતાઃ । (તૃ.ત.)
- પञ्चभिઃ અધિકા વિશતિઃ ઇતિ પञ्ચવિશતિઃ । (મ.ક.)
અથવા પञ્ચ ચ વિશતિઃ ચ ઇતિ પञ્ચવિશતિઃ । (ઇ.દ.)
- ન સત્યઃ (સત્ નું સ્ત્રી. સતી નું બ.વ.) ઇતિ અસત્યઃ । (નગ્.ત.)
અસત્યઃ ચ અમૂઃ ક્રિયાઃ ચ ઇતિ અસત્ક્રિયાઃ । (વિ.પૂ.ક.)
- સङ्ख्यया પરિગતઃ ઇતિ પરિસङ्ख्या । (પ્રાદિ ત.)
નેત્રે ચ વેદાઃ ચ ઇતિ નેત્રવેદાઃ । (ઇ.દ.)
નેત્રવેદાનામ્ પરિસङ्ख्या ઇતિ નેત્રવેદપરિસङ्ख्या । (પ.ત.) તથા ।

^૧ઇત્યાશ્રવાણામધિગમ્ય ^૨તત્ત્વં, ^૩નિશ્ચિત્ય ^૪સત્ત્વં ^૫શ્રુતિસન્નિધાનાત્ ।

^૬એષાં ^૭નિરોધે ^૮વિગલદ્વિરોધે, ^૯સર્વાત્મના ^{૧૦}દ્રાગ્યતિતવ્યમાત્મન્ ! ॥૫॥

શબ્દાર્થ :-

આશ્રવાણામ્ - આશ્રવોના (આશ્રવ પું.પ.બ.વ.)

અધિગમ્ય - જાણીને (અધિ+ગમ્(ગચ્છ) ગણ ૧ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

તત્ત્વમ્ - તત્ત્વને, રહસ્યને (તત્ત્વ - તસ્ય ભાવઃ ઇતિ તદ્ + ત્વ - નપું.દ્વિ.એ.વ.)

નિશ્ચિત્ય - નિશ્ચય કરીને (નિસ્+ચિ ગણ ૫ ઉભયપદી સં.ભૂ.કૃ.)

સત્ત્વમ્ - સામર્થ્યને (સત્ત્વ - સતઃ ભાવઃ ઇતિ સત્ + ત્વ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

શ્રુતિસન્નિધાનાત્ - આગમના સાન્નિધ્યથી, શાસ્ત્રના પરિચય - અભ્યાસથી
(શ્રુતિસન્નિધાન નપું.પં.એ.વ.)

નિરોધે - નિરોધ કરવામાં (નિરોધ પું.સ.એ.વ.)

વિગલદ્વિરોધે - (સર્વ જીવો પરનો) વૈરભાવ જેમાં વિલય પામે તેવા [આશ્રવના
નિરોધમાં] (વિગલદ્વિરોધ - નિરોધ નું વિ. પું.સ.એ.વ.)

સર્વાત્મના - સંપૂર્ણ આત્મા વડે, સર્વ આત્માઓ (આત્મપ્રદેશો) વડે, (અહીં) સર્વ
ઉદમ વડે (સર્વાત્મન્ પું.તૃ.એ.વ.)

દ્રાક્ - શીઘ્રપણે (અવ્યય) !

યતિતવ્યમ્ - યત્ન કરવા યોગ્ય છે. (યતિતવ્ય - યત્ + તવ્ય - ભાવે વિધ્યર્થ કૃદંત
નપું.એ.વ.)

અર્થ :- હે આત્મા ! આ પ્રમાણે આશ્રવોના તત્ત્વને (રહસ્યને)
જાણીને શાસ્ત્રોના અભ્યાસથી (આશ્રવોનો જય કરવાના) સામર્થ્યનો

નિશ્ચય કરીને (સર્વ જીવો પરનો) વૈરભાવ જેમાં વિલય પામે તેવા એના (આશ્રવના) નિરોધને વિશે સંપૂર્ણ આત્મપ્રદેશો વડે (સર્વ પ્રકારના ઉદમ વડે) (તારા વડે) શીઘ્રપણે યત્ન કરવા યોગ્ય છે.

ખંડાન્વય :-

	યતિતત્ત્વમ્ ।
કથમ્ યતિતત્ત્વમ્ ?	 દ્રાગ્ ।
કેન યતિતત્ત્વમ્ ?	 સર્વાત્મના ।
કસ્મિન્ યતિતત્ત્વમ્ ?	 નિરોધે ।
કેષામ્ નિરોધે ?	 ણામ્ ।
કથમ્ભૂતે નિરોધે ?	 વિગલદ્વિરોધે ।
કિમ્ પ્રકૃત્ય યતિતત્ત્વમ્ ?	 નિશ્ચિત્ય ।
કિમ્ નિશ્ચિત્ય ?	 સત્ત્વમ્ ।
કસ્માત્ નિશ્ચિત્ય ?	 શ્રુતિસન્નિધાનાત્ ।
કિમ્ પ્રકૃત્ય નિશ્ચિત્ય ?	 અધિગમ્ય ।
કિમ્ અધિગમ્ય ?	 તત્ત્વમ્ ।
કેષામ્ તત્ત્વમ્ ?	 આશ્રવાણામ્ ।
કથમ્ ?	 ઇતિ ।
કિમ્ સમ્બોધને ?	 આત્મન્ !

સમાસ :-

- શ્રુતે: સન્નિધાનમ્ ઇતિ શ્રુતિસન્નિધાનમ્ । (ધ.ત.) તસ્માત્ ।
- વિગલન્તઃ વિરોધાઃ યસ્મિન્ સઃ ઇતિ વિગલદ્વિરોધઃ । (સ.બ.) તસ્મિન્ ।
- સર્વઃ ચ અસૌ આત્મા ચ ઇતિ સર્વાત્મા । (વિ.પૂ.ક.) તેન ।

॥ ગેયાષ્ટકમ્ ॥

પરિહરણીયા રે સુકૃતિભિરાશ્રવા હૃદિ સમતામવધાય ।

પ્રભવન્ત્યેતે રે ભૃશમુચ્છૃહ્ણલા, વિભુગુણવિભવવધાય ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

પરિહરણીયાઃ - ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે (પરિહરણીય - પરિ + હ ૨૫ ૧ ઉભયપદી + અનીય (કર્મણિ વિધ્યર્થ કૃદંત) - આશ્રવ નું વિ. પું. પ્ર. બ. વ.)

સુકૃતિભિઃ - પુણ્યશાળીઓ વડે (સુકૃતિન્ - સુકૃતાઃ સન્તિ ણામ્ ઇતિ સુકૃતિનઃ - સુકૃત + ઇન્ (મત્વર્થીય) - પું. તૃ. બ. વ.)

હૃદિ - હૃદયમાં (હૃદય નપું. સ. એ. વ. (હૃદયનો હૃદ આદેશ થયો છે.))

અવધાય - ધારણ કરીને (અવંધા ગણ ૩ ઉભયપદી સં.ભૂ.કૃ.)

પ્રભવન્તિ - સમર્થ થાય છે (પ્ર+ભૂ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

ભૂશમ્ - અત્યંત (અવ્યય)

ઉચ્છૃંહ્વાલાઃ - ઉચ્છૃંખલ, ઉદ્ધત (ઉચ્છૃંહ્વાલ - આશ્રવ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

વિભુગુણવિભવવધાય - સર્વવ્યાપી ગુણરૂપી (કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શનાદિ ગુણો રૂપી)

વૈભવનો નાશ કરવા માટે (વિભુગુણવિભવવધ પું.ચ.એ.વ.)

અર્થ :- અરે ! (ચેતન !) પુણ્યશાળી લોકો વડે હૃદયમાં સમતા ધારણ કરીને આશ્રવો ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે. અરે ! (ચેતન !) અત્યંત ઉચ્છૃંખલ એવા આ (હિંસાદિ આશ્રવો) સર્વવ્યાપક (કેવલજ્ઞાનાદિ) ગુણરૂપી વૈભવનો નાશ કરવા માટે સમર્થ થાય છે.

ખંડાન્વય :-

પરિહરણીયાઃ ।

કે પરિહરણીયાઃ ? આશ્રવાઃ ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય પરિહરણીયાઃ ? અવધાય ।

કામ્ અવધાય ? સમતામ્ ।

કસ્મિન્ સમતામ્ અવધાય ? હૃદિ ।

કૈઃ પરિહરણીયાઃ ? સુકૃતિભિઃ ।

કથમ્ ? રે !

પ્રભવન્તિ ।

કસ્મૈ પ્રભવન્તિ ? વિભુગુણવિભવવધાય ।

કે પ્રભવન્તિ ? એતે પ્રભવન્તિ ।

કે એતે પ્રભવન્તિ ? ઉચ્છૃંહ્વાલાઃ એતે ।

કથમ્ ઉચ્છૃંહ્વાલાઃ ? ભૂશમ્ ।

કથમ્ ? રે !

સમાસ :-

● વિભવઃ ચ અમી ગુણાઃ ચ ઇતિ વિભુગુણાઃ । (વિ.પૂ.ક.)

વિભુગુણાનામ્ વિભવઃ ઇતિ વિભુગુણવિભવઃ । (ખ.ત.)

વિભુગુણવિભવસ્ય વધઃ ઇતિ વિભુગુણવિભવવધઃ । (ખ.ત.) તસ્મૈ ।

● શુદ્ધલાતઃ ઉદગતાઃ ઇતિ ઉચ્છૃંહ્વાલાઃ । (પ્રાદિ ત.)

કુગુરુનિયુક્તા રે, કુમતિપરિપ્લુતાઃ, શિવપુરપથમપહાય ।

પ્રયતન્તેઽમી રે, ક્રિયયા દુષ્ટયા, પ્રત્યુત શિવવિરહાય ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

કુગુરુનિયુક્તા: - કુગુરુ વડે જોડાયેલા, કુગુરુ સાથે જોડાયેલા [આ જીવો] (કુગુરુનિયુક્ત - અદસ્ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

કુમતિપરિપ્લુતા: - (પોતાની) કુમતિથી (સદ્ધર્મમાં) અસ્થિર [આ જીવો] (કુમતિપરિપ્લુત - અદસ્ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

શિવપુરપથમ્ - (રત્નત્રયરૂપ) મોક્ષના માર્ગને (શિવપુરપથ પું.દ્વિ.એ.વ.)

અપહાય - ત્યાગ કરીને (અપ+હા ગણ ૩ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

ક્રિયયા - ક્રિયા વડે (ક્રિયા સ્ત્રી.તૂ.એ.વ.)

દુષ્ટયા - દુષ્ટ (ક્રિયા) વડે (દુષ્ટ - દુષ્ ગણ ૪ પરસ્મૈ. + કર્તરિ ભૂ.કૃ.નો ત(ક્ત) + સ્ત્રી.નો આ(આપ) - ક્રિયાનું વિશેષણ સ્ત્રી.તૂ.એ.વ.)

પ્રત્યુત - ઊલટાનું (પ્રતિ + ઉત - અવ્યય)

શિવવિરહાય - મોક્ષના વિરહ માટે (શિવવિરહ - પું.ચ.એ.વ.)

અર્થ :- અરે ! અરે ! (ચેતન !) કુગુરુઓ વડે (અશુદ્ધ માર્ગમાં) જોડાયેલા, (સ્વ) કુમતિથી (સદ્ધર્મમાં) અસ્થિર આ (જીવો) મોક્ષમાર્ગને છોડીને અશુદ્ધ ક્રિયા વડે ઊલટાનું મોક્ષના વિરહ માટે પ્રયત્ન કરે છે.

ખંડાન્વય :-

પ્રયતન્તે ।

કસ્મૈ પ્રયતન્તે ? શિવવિરહાય ।

કથમ્ ? પ્રત્યુત ।

કયા શિવવિરહાય પ્રયતન્તે ? ક્રિયયા ।

કથમ્ભૂતયા ક્રિયયા ? દુષ્ટયા ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય શિવવિરહાય પ્રયતન્તે ? અપહાય ।

કમ્ અપહાય ? શિવપુરપથમ્ ।

કે પ્રયતન્તે ? અમી ।

કે અમી ? કુમતિપરિપ્લુતા: ।

પુનઃ કે અમી ? કુગુરુનિયુક્તા: ।

કથમ્ ? રે ! રે !

સમાસ :-

● કુત્સિતઃ ગુરુઃ ઇતિ કુગુરુઃ । ('કુ' પૂર્વપદ ત.)

કુગુરુણા નિયુક્તાઃ ઇતિ કુગુરુનિયુક્તાઃ । (તૂ.ત.)

● કુત્સિતા મતિઃ ઇતિ કુમતિઃ । ('કુ' પૂર્વપદ ત.)

કુમત્યા પરિપ્લુતાઃ ઇતિ કુમંતિપરિપ્લુતાઃ । (તૃ.ત.)

- શિવઃ એવ પુરમ્ ઇતિ શિવપુરમ્ । (અ.પૂ.ક.)
શિવપુરસ્ય પન્થાઃ ઇતિ શિવપુરપથઃ । (પ.ત.) તમ્ ।
- શિવસ્ય વિરહઃ ઇતિ શિવવિરહઃ । (પ.ત.) તસ્મૈ ।

અવિરતચિત્તા^૧ રે, વિષયવશીકૃતા^૨, વિષહન્તે^૩ વિતતાનિ ।

ઇહ^૪ પરલોકે^૫ રે, કર્મવિપાકજાન્યવિરલદુઃખશતાનિ ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

અવિરતચિત્તાઃ - વિરતિરહિત ચિત્તવાળા [જીવો] (અવિરતચિત્ત - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

વિષયવશીકૃતાઃ - (પાંચ ઇન્દ્રિયોના) વિષયો વડે વશ કરાયેલા [જીવો]
(વિષયવશીકૃત - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

વિષહન્તે - સહન કરે છે (વિ+સહ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

વિતતાનિ - વિસ્તૃત (અહીં) અતિદીર્ઘકાલ ભોગવાય એવા [સેંકડો દુઃખો]ને (વિતત - વિ+તન્ ગણ ૮ ઉભયપદી કર્મણિ ભૂ.કૃ. - અવિરલદુઃખશત નું વિશેષણ - નપું.દ્વિ.બ.વ.)

કર્મવિપાકજાનિ - કર્મોના ઉદયથી ઉત્પન્ન થયેલ [સેંકડો દુઃખોને] (કર્મવિપાકજ - અવિરલદુઃખશતનું વિ. નપું.દ્વિ.બ.વ.)

અવિરલદુઃખશતાનિ - નિરંતર સેંકડો દુઃખોને (અવિરલદુઃખશત નપું.દ્વિ.બ.વ.)

અર્થ :- અરે ! અરે ! (ચેતન !) (હિંસા અસત્ય આદિથી) વિરતિ વિનાના ચિત્તવાળા (અને) (પાંચ ઇન્દ્રિયોના) વિષયો વડે વશ કરાયેલા (જીવો) અહીં (આ લોકમાં) (અને) પરલોકમાં લાંબોકાળ ભોગવાય એવા કર્મના ઉદયથી ઉત્પન્ન થયેલા નિરંતર સેંકડો દુઃખોને સહન કરે છે.

ખંડાન્વય :-

વિષહન્તે ।

કાનિ વિષહન્તે ? અવિરલદુઃખશતાનિ ।

કથમ્ભૂતાનિ અવિરલદુઃખશતાનિ ? કર્મવિપાકજાનિ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતાનિ અવિરલદુઃખશતાનિ ? વિતતાનિ ।

કસ્મિન્ વિષહન્તે ? પરલોકે ।

પુનઃ કુત્ર વિષહન્તે ? ઇહ ।

કે વિષહન્તે ? વિષયવશીકૃતા: ।
 કથમ્ભૂતે વિષહન્તે ? અવિરતચિન્તા: ।
 વિષયવશીકૃતા: કથમ્ ? રે ! રે !

સમાસ :-

- ન વિરતમ્ इति अविरतम् । (નગ્ ત.)
 અવિરતમ્ ચિત્તમ્ યેષામ્ તે इति अविरतचिन्ता: । (સ.બ.)
 - પ્રાગ્ अवशा: वशा: कृता: इति वशीकृता: । (તદ્વિતનો ચ્વિ પ્રત્યય)
 विषयै: वशीकृता: इति विषयवशीकृता: । (તૃ.ત.)
 - पर: च असौ लोक: च इति परलोक: । (વિ.પૂ.ક.) તસ્મિન્ ।
 - कर्मणाम् विपाका: इति कर्मविपाका: । (પ.ત.)
 कर्मविपाकै: जायन्ते स्म इति कर्मविपाकजानि । (ઉ.ત.) તાનિ ।
 - न विरलानि इति अविरलानि । (નગ્ ત.)
 - दु:खानाम् शतानि इति दु:खशतानि । (પ.ત.)
 अविरलानि च अमूनि दु:खशतानि च इति अविरलदु:खशतानि । (વિ.પૂ.ક.)
 તાનિ ।
- ^૭કરિઝ્ઞમધુપા^૧ રે, ^૮શલભમૃગાદયો, ^૬વિષયવિનોદરસેન ।
^૪હન્ત ! ^{૧૧}લભન્તે રે, ^૩વિવિધા ^૫વેદના, ^૩બત ^૫પરિણતિવિરસેન ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

કરિઝ્ઞમધુપા: - હાથીઓ (સ્પર્શેન્દ્રિયથી), માછલાઓ (જિહ્વેન્દ્રિયથી) અને ભમરા (ઘ્રાણેન્દ્રિયથી) (કરિઝ્ઞમધુપ પું.પ્ર.બ.વ.)

શલભમૃગાદય: - પતંગિયા (ચક્ષુરિન્દ્રિયથી), મૃગલાઓ (શ્રોત્રેન્દ્રિયથી) વગેરે (શલભ-મૃગાદિ પું.પ્ર.બ.વ.)

વિષયવિનોદરસેન - વિષય વિલાસના પ્રેમથી (વિષયવિનોદરસ પું.તૃ.એ.વ.)

વિવિધા: - વિવિધ [વેદનાઓ] (વિવિધ - વેદનાનું વિશેષણ વિવિધ + સ્ત્રી.નો આ(આપ્) સ્ત્રી.દ્વિ.બ.વ.)

વેદના: - વેદનાઓ (વેદના સ્ત્રી.દ્વિ.બ.વ.)

પરિણતિવિરસેન - પરિણામમાં વિપરીત રસ (ફલ)વાળું (પરિણતિવિરસ - વિષયવિનોદરસ નું વિશેષણ પુ.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- અરે ! અરે ! (ચેતન !) ખરેખર, ખેદની વાત છે કે પરિણામમાં વિપરીત રસવાળા (દુ:ખદાયી) એવા વિષયોના વિલાસના

પ્રેમ વડે (આસક્તિ વડે) હાથીઓ (સ્પર્શેન્દ્રિયથી), માછલીઓ (રસનેન્દ્રિયથી), ભમરાઓ (દ્રાણેન્દ્રિયથી), પતંગિયાઓ (ચક્ષુરિન્દ્રિયથી), હરણાઓ (શ્રોત્રેન્દ્રિયથી) વગેરે વિવિધ વેદનાઓ પામે છે.

ખંડાન્વય :-

લભન્તે ।
 કાઃ લભન્તે ? વેદનાઃ ।
 કથમ્ભૂતાઃ વેદનાઃ ? વિવિધાઃ ।
 કે લભન્તે ? શલભમૃગાદયઃ ।
 પુનઃ કે લભન્તે ? કરિણમધુપાઃ ।
 કેન લભન્તે ? વિષયવિનોદરસેન ।
 કથમ્ભૂતેન વિષયવિનોદરસેન ? પરિણતિવિરસેન ।
 કથમ્ ? હન્ત !
 કથમ્ ? બત ।
 કથમ્ ? રે ! રે !

સમાસ :-

- મધુ પિબન્તિ ઇતિ મધુપાઃ । (ઉ.ત.)
 કરિણઃ ચ જ્ઞાષાઃ ચ મધુપાઃ ચ ઇતિ કરિણમધુપાઃ । (ઇ.દ.)
- શલભાઃ ચ મૃગાઃ ચ ઇતિ શલભમૃગાઃ । (ઇ.દ.)
 શલભમૃગાઃ આદૌ યેષામ્ તે ઇતિ શલભમૃગાદયઃ । (વ્ય.બ.)
- વિષયાણામ્ વિનોદઃ ઇતિ વિષયવિનોદઃ । (પ.ત.)
 વિષયવિનોદસ્ય રસઃ ઇતિ વિષયવિનોદરસઃ । (પ.ત.) તેન ।
- વિપરીતઃ રસઃ ઇતિ વિરસઃ । (પ્રા.ત.)
 પરિણતૌ વિરસઃ ઇતિ પરિણતિવિરસઃ । (સ.ત.) તેન ।
 ૨
 ૧
 ૩
 ૪
 ૫
 ૬
 ૭
 ૮
 ૯
 ૧૦
 ૧૧
 ૧૨
 ૧૩
 ૧૪
 ૧૫
 ૧૬
 ૧૭
 ૧૮
 ૧૯
 ૨૦
 ૨૧
 ૨૨
 ૨૩
 ૨૪
 ૨૫
 ૨૬
 ૨૭
 ૨૮
 ૨૯
 ૩૦
 ૩૧
 ૩૨
 ૩૩
 ૩૪
 ૩૫
 ૩૬
 ૩૭
 ૩૮
 ૩૯
 ૪૦
 ૪૧
 ૪૨
 ૪૩
 ૪૪
 ૪૫
 ૪૬
 ૪૭
 ૪૮
 ૪૯
 ૫૦
 ૫૧
 ૫૨
 ૫૩
 ૫૪
 ૫૫
 ૫૬
 ૫૭
 ૫૮
 ૫૯
 ૬૦
 ૬૧
 ૬૨
 ૬૩
 ૬૪
 ૬૫
 ૬૬
 ૬૭
 ૬૮
 ૬૯
 ૭૦
 ૭૧
 ૭૨
 ૭૩
 ૭૪
 ૭૫
 ૭૬
 ૭૭
 ૭૮
 ૭૯
 ૮૦
 ૮૧
 ૮૨
 ૮૩
 ૮૪
 ૮૫
 ૮૬
 ૮૭
 ૮૮
 ૮૯
 ૯૦
 ૯૧
 ૯૨
 ૯૩
 ૯૪
 ૯૫
 ૯૬
 ૯૭
 ૯૮
 ૯૯
 ૧૦૦
 ૧૦૧
 ૧૦૨
 ૧૦૩
 ૧૦૪
 ૧૦૫
 ૧૦૬
 ૧૦૭
 ૧૦૮
 ૧૦૯
 ૧૧૦
 ૧૧૧
 ૧૧૨
 ૧૧૩
 ૧૧૪
 ૧૧૫
 ૧૧૬
 ૧૧૭
 ૧૧૮
 ૧૧૯
 ૧૨૦
 ૧૨૧
 ૧૨૨
 ૧૨૩
 ૧૨૪
 ૧૨૫
 ૧૨૬
 ૧૨૭
 ૧૨૮
 ૧૨૯
 ૧૩૦
 ૧૩૧
 ૧૩૨
 ૧૩૩
 ૧૩૪
 ૧૩૫
 ૧૩૬
 ૧૩૭
 ૧૩૮
 ૧૩૯
 ૧૪૦
 ૧૪૧
 ૧૪૨
 ૧૪૩
 ૧૪૪
 ૧૪૫
 ૧૪૬
 ૧૪૭
 ૧૪૮
 ૧૪૯
 ૧૫૦
 ૧૫૧
 ૧૫૨
 ૧૫૩
 ૧૫૪
 ૧૫૫
 ૧૫૬
 ૧૫૭
 ૧૫૮
 ૧૫૯
 ૧૬૦
 ૧૬૧
 ૧૬૨
 ૧૬૩
 ૧૬૪
 ૧૬૫
 ૧૬૬
 ૧૬૭
 ૧૬૮
 ૧૬૯
 ૧૭૦
 ૧૭૧
 ૧૭૨
 ૧૭૩
 ૧૭૪
 ૧૭૫
 ૧૭૬
 ૧૭૭
 ૧૭૮
 ૧૭૯
 ૧૮૦
 ૧૮૧
 ૧૮૨
 ૧૮૩
 ૧૮૪
 ૧૮૫
 ૧૮૬
 ૧૮૭
 ૧૮૮
 ૧૮૯
 ૧૯૦
 ૧૯૧
 ૧૯૨
 ૧૯૩
 ૧૯૪
 ૧૯૫
 ૧૯૬
 ૧૯૭
 ૧૯૮
 ૧૯૯
 ૨૦૦

શબ્દાર્થ :-

અદિતકષાયાઃ - ઉદય પામ્યા છે કષાયો જેમને, કષાયોના ઉદયવાળા [પ્રાણીઓ]

(અદિતકષાય - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું. પ્ર. બ. વ.)

વિષયવશીકૃતાઃ - વિષયો વડે વશ કરાયેલ [જીવો] (વિષયવશીકૃત - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું. પ્ર. બ. વ.)

મહાનરકેષુ - મહા નરકોમાં (૭મી, છઠી વગેરેમાં) (મહાનરક પું.સ.બ.વ.)

પરિવર્તન્ટે - પરિવર્તન પામે છે (પરિ+વૃત્ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

નિયતમ્ - નિશ્ચે (નિયત - ક્રિયાવિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અનન્તશઃ - અનંતવાર (અનન્તઃ વારઃ ઇતિ અનન્ત+શસ - અવ્યય)

જન્મજરામરણેષુ - જન્મ, જરા અને મરણમાં (જન્મજરામરણ નપું.સ.બ.વ.)

અર્થ :- અરે ! (ચેતન !) કષાયોના ઉદયવાળા વિષયો વડે વશ કરાયેલ (જીવો) મહાનરકોમાં જાય છે. અરે ! જન્મ, જરા અને મરણમાં નિશ્ચે અનંતવાર પરિવર્તન પામે છે.

ખંડાન્વય :-

યાન્તિ ।

કેષુ યાન્તિ ? મહાનરકેષુ ।

કે યાન્તિ ? વિષયવશીકૃતાઃ ।

કથમ્ભૂતાઃ વિષયવશીકૃતાઃ ? ઉદિતકષાયાઃ ।

કથમ્ ? રે !

પરિવર્તન્ટે ।

કથમ્ પરિવર્તન્ટે ? અનન્તશઃ ।

કથમ્ પરિવર્તન્ટે ? નિયતમ્ ।

કેષુ પરિવર્તન્ટે ? જન્મજરામરણેષુ ।

કથમ્ ? રે !

સમાસ :-

- ઉદિતાઃ કષાયાઃ યેષામ્ તે ઇતિ ઉદિતકષાયાઃ । (સ.બ.)
- પ્રાગ્ અવશાઃ વશાઃ કૃતાઃ ઇતિ વશીકૃતાઃ । (તદ્વિતનો ચ્વિ)
- વિષયૈઃ વશીકૃતાઃ ઇતિ વિષયવશીકૃતાઃ । (પ.ત.)
- મહાન્તઃ ચ અમી નરકાઃ ચ ઇતિ મહાનરકાઃ । (વિ.પૂ.ક.) તેષુ ।
- જન્મ ચ જરા ચ મરણમ્ ચ ઇતિ જન્મજરામરણાનિ । (ઇ.દ.) તેષુ ।

મનસા વાચા^૩ રે^૪, વપુષા^૫ ચચ્છલા^૬, દુર્જયદુરિતભરેણ^૭ ।

ઉપલિપ્યન્તે રે, તત આશ્રવજયે, યતતાં કૃતમપરેણ ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

ચચ્છલાઃ - ચંચલ [જીવો] (ચચ્છલ - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

દુર્જયદુરિતભરેણ - દુઃખે કરીને જીતાય એવા દુરિતોના સમૂહ વડે (દુર્જયદુરિતભર પું.ત્. એ.વ.)

અપલિપ્યન્તે - લેપાય છે (અપ+લિપ્ ગણ ૬ ઉભયપદી + કર્મણિનો ય(વ્ય) વ.કા.
ત્રી.પુ.બ.વ.)

આશ્રવજયે - આશ્રવોના જયમાં (આશ્રવજય પું.સ.એ.વ.)

યતતામ્ - પ્રયત્ન કર (યત્ ગણ ૧ આત્મને. આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

કૃતમ્ - સર્યુ (અવ્યય)

અપરેણ - બીજા વડે (અપર સર્વનામ - આશ્રવજય સિવાયના માટે વપરાયેલ
પુ.તૃ.એ.વ.) (કૃતમ્ અવ્યયના યોગમાં તૃતીયા)

અર્થ :- અરે ! અરે ! મનથી, વચનથી (અને) કાયાથી ચંચલ
(જીવો) દુર્જય એવા દુરિતો-પાપોના સમૂહ વડે લેપાય છે. તે કારણથી
આશ્રવના જયમાં પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. (આશ્રવજય સિવાય) બીજા
(બંધના હેતુઓમાં પ્રવર્તન આદિ) વડે સર્યુ.

ખંડાન્વય :-

અપલિપ્યન્તે ।

કેન અપલિપ્યન્તે ? દુર્જયદુરિતભરેણ ।

કે અપલિપ્યન્તે ? ચચ્ચલાઃ ।

કેન ચચ્ચલાઃ ? વપુષા ।

પુનઃ કયા ચચ્ચલાઃ ? વાચા ।

પુનઃ કેન ચચ્ચલાઃ ? મનસા ।

કથમ્ ? રે ! રે !

યતતામ્ ।

કસ્મિન્ યતતામ્ ? આશ્રવજયે ।

કુતઃ યતતામ્ ? તતઃ ।

કૃતમ્ ।

કેન કૃતમ્ ? અપરેણ ।

સમાસ :-

● દુઃખેન જીયન્તે ઇતિ દુર્જયાનિ । (ઉ.ત.)

દુર્જયાનિ ચ અમૂનિ દુરિતાનિ ચ ઇતિ દુર્જયદુરિતાનિ । (વિ.પૂ.ક.)

દુર્જયદુરિતાનામ્ ભરઃ ઇતિ દુર્જયદુરિતભરઃ । (પ.ત.) તેન ।

● આશ્રવાણામ્ જયઃ ઇતિ આશ્રવજયઃ । (પ.ત.) તસ્મિન્ ।

A. કૃતમ્ અવ્યય - તૃતીયા વિભક્તિવાળા શબ્દના યોગમાં વપરાય છે.

શુદ્ધા યોગા રે, યદપિ યતાત્મનાં, સ્ત્રવન્તે શુભકર્માણિ ।
 કાઞ્ચનનિગડાંસ્તાન્યપિ જાનીયાત્, હતનિર્વૃત્તિશર્માણિ ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

શુદ્ધા:- શુદ્ધ [યોગો] (શુદ્ધ - યોગ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

યોગા: - યોગો (યોગ પું.પ્ર.બ.વ.)

યતાત્મનામ્ - સંયતાત્માઓના (યતાત્મન્ પું.ષ.બ.વ.)

સ્ત્રવન્તે - બાંધે છે. (સુ ગણ ૧ ૫૨સ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

શુભકર્માણિ - શુભ કર્મોને (શુભકર્મન્ નપું.દ્વિ.બ.વ.)

કાઞ્ચનનિગડાન્ - સોનાની બેડીઓને (કાઞ્ચનનિગડ પું.દ્વિ.બ.વ.)

જાનીયાત્ - તે જાણે (જ્ઞા(જા) ગણ ૮ ૫૨સ્મૈ. વિધ્યર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

હતનિર્વૃત્તિશર્માણિ - હણાય છે મોક્ષસુખ જેના વડે, મોક્ષસુખને હણનાર [શુભકર્મને]
 (હતનિર્વૃત્તિશર્મન્ - શુભકર્મન્ નું વિ. નપું.દ્વિ.બ.વ.)

અર્થ :- અરે ! જો કે સંયતાત્માઓના શુદ્ધ યોગો શુભકર્મોને બાંધે છે
 તે (શુભકર્મો) પણ મોક્ષસુખને હણનાર સુવર્ણની બેડીઓ જાણવા.

ખંડાન્વય :-

સવન્તે ।
 કાનિ સ્રવન્તે ? શુભકર્માણિ ।
 કે સ્રવન્તે ? યોગા: ।
 કથમ્ભૂતા: યોગા: ? શુદ્ધા: યોગા: ।
 કેષામ્ યોગા: ? યતાત્મનામ્ ।
 કથમ્ ? યદપિ ।
 કથમ્ ? રે !
 જાનીયાત્ ।
 કાનિ અપિ જાનીયાત્ ? તાનિ અપિ ।
 તાનિ કાનિ ? હતનિર્વૃત્તિશર્માણિ ।
 તાનિ કાન્ જાનીયાત્ ? કાઞ્ચનનિગડાન્ ।

સમાસ :-

- યતા: ચ અમી આત્માન: ચ ઇતિ યતાત્માન: । (વિ.પૂ.ક.) તૈષામ્ ।
 (અથવા) યત: આત્મા યૈષામ્ તે ઇતિ યતાત્માન: । (સ.બ.) તૈષામ્ ।
- શુભાનિ ચ અમૂનિ કર્માણિ ચ ઇતિ શુભકર્માણિ । (વિ.પૂ.ક.) તાનિ ।
- કાઞ્ચનસ્ય નિગડા: ઇતિ કાઞ્ચનનિગડા: । (ષ.ત.) તાન્ ।
- નિર્વૃત્તે: શર્મ ઇતિ નિર્વૃત્તિશર્મ । (ષ.ત.)
- હતમ્ નિર્વૃત્તિશર્મ યૈ: તાનિ ઇતિ હતનિર્વૃત્તિશર્માણિ । (સ.બ.) તાન્ ।

મોદસ્વૈવં^{૧૨} રે^૩ સાશ્રવપાપ્મનાં^૪, રોધે^૫ ધિયમાધાય^૬ ।

શાન્તસુધારસપાનમનારતં^૭, વિનય ! વિધાય વિધાય ॥૮॥

શબ્દાર્થ :-

મોદસ્વ - તું આનંદ પામ (મુદ્ ગણ ૧ આત્મને. આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

સાશ્રવપાપ્મનામ્ - આશ્રવ સહિત પાપ કર્મોનો (સાશ્રવપાપ્મન્ પું.ષ.બ.વ.)

રોધે - નિરોધ કરવામાં (રોધ પું.સ.એ.વ.)

ધિયમ્ - બુદ્ધિને (ધી સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ)

આધાય - સ્થાપીને (આ+ધા ગણ ૩ ઉભયપદી સં.ભૂ.કૃ.)

અનારતમ્ - નિરંતર (અનારત - ક્રિયાવિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

વિધાય - કરીને (વિ+ધા ગણ ૩ ઉભયપદી સં.ભૂ.કૃ.)

અર્થ :- અરે ! (ઉપર કહ્યું) એ પ્રમાણે આશ્રવ સહિત પાપકર્મોનો નિરોધ કરવામાં બુદ્ધિને સ્થાપીને હે વિનય ! નિરંતર શાન્તસુધારસનું પાન વારંવાર કરીને તું આનંદ પામ.

ખંડાન્વય :-

મોદસ્વ ।
કિમ્ પ્રકૃત્ય મોદસ્વ ? વિધાય વિધાય મોદસ્વ ।
કિમ્ વિધાય ? શાન્તસુધારસપાનમ્ ।
કથમ્ વિધાય ? અનારતમ્ ।
કિમ્ સમ્બોધને ? વિનય !
કિમ્ પ્રકૃત્ય વિધાય ? આધાય ।
કામ્ આધાય ? ધિયમ્ ।
કસ્મિન્ આધાય ? રોધે ।
કેષામ્ રોધે ? સાશ્રવપાપ્મનામ્ ।
કથમ્ ? એવમ્ ।
કથમ્ ? રે !

સમાસ :-

- આશ્રવેણ સહિતઃ વર્તન્તે યે તે ઇતિ સાશ્રવાઃ । (સહાર્થ બ.)
સાશ્રવાઃ ચ અમી પાપ્માનઃ ચ ઇતિ સાશ્રવપાપ્માનઃ । (વિ.પૂ.ક.) તેષામ્ ।
- ન આરતમ્ ઇતિ અનારતમ્ । (નચૂ ત.)

A. વિધાય વિધાય - વીપ્સા અર્થમાં ત્વા પ્રત્યયિક શબ્દ બે વાર વપરાય. અર્થ - વારંવાર કરીને એ પ્રમાણે કરવો.

B. આ+રમ્ ગણ ૧ આત્મને. + ત(ક્ત) = આરત (આ + રમ્ - અટકવું)

॥ સંવરભાવના ॥

येन येन य इहाश्रवरोधः, सम्भवेन्नियतमौपयिकेन ।

आद्रियस्व विनयोद्यतचेतास्तत्तदान्तरदृशा परिभाव्य ॥१॥

શબ્દાર્થ :-

આશ્રવરોધઃ - આશ્રવનો નિરોધ (આશ્રવરોધ પું.પ્ર.એ.વ.)

સમ્ભવેત્ - સંભવે છે (સમ્+ભૂ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વિધ્યર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

નિયતમ્ - નિશ્ચે, અવશ્ય (નિયત - ક્રિયાવિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ઔપયિકેન - ઉપાય વડે (ઔપયિક - ઉપાયઃ એવં ઇતિ સ્વાર્થે ઉપાય + ઇકળ્ - પું.તૃ.એ.વ.)

આદ્રિયસ્વ - આદર કર. (આ+દ્ર ગણ ૬ આત્મને. આજાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

વિનય ! - હે વિનય (આત્મા) ! વિનય + પું.સં.એ.વ.)

ઉદ્યતચેતાઃ - ઉદ્યત ચિત્તવાળો [તું] (ઉદ્યતચેતસ્ - યુષ્મદ્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

આન્તરદૃશા - જ્ઞાનચક્ષુ વડે, અંતરચક્ષુ વડે (આન્તરદૃશ્ સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

પરિભાવ્ય - વિચારીને, ભાવન કરીને (પરિ+ભૂ ગણ ૧ પરસ્મૈ. + પ્રેરકનો ણિ(ણિગ્) સં.ભૂ.કૃ.)

અર્થ :- અહીં (જૈનશાસનમાં) જે જે ઉપાય વડે જે આશ્રવનો રોધ અવશ્ય સંભવે જ્ઞાનચક્ષુ વડે તેને તેને (તે તે ઉપાયને) વિચારીને હે વિનય ! (ઉપેયને મેળવવામાં) ઉદ્યત ચિત્તવાળો તું આદર. (આચર.)

ખંડાન્વય :-

આદ્રિયસ્વ ।

કઃ આદ્રિયસ્વ ? ઉદ્યતચેતાઃ ।

કિમ્ સમ્બોધને ? વિનય !

કિમ્ કારયિત્વા આદ્રિયસ્વ ? પરિભાવ્ય ।

કિમ્ પરિભાવ્ય ? તદ્ ।

તદ્ કિમ્ પરિભાવ્ય ? તદ્ તદ્ પરિભાવ્ય ।

કયા પરિભાવ્ય ? આન્તરદૃશા ।

સમ્ભવેત્ ।

કથમ્ સમ્ભવેત્ ? નિયતમ્ ।

કઃ સમ્ભવેત્ ? યઃ સમ્ભવેત્ ।

યઃ કઃ સમ્ભવેત્ ? યઃ આશ્રવરોધઃ સમ્ભવેત્ ।
 કેન સમ્ભવેત્ ? યેન યેન ।
 યેન યેન કેન સમ્ભવેત્ ? ઔપયિકેન ।
 કુત્ર ? ઇહ ।

સમાસ :-

- આશ્રવાણામ્ રોધઃ ઇતિ આશ્રવરોધઃ । (પ.ત.)
- ઉદ્યતમ્ ચેતઃ યસ્ય સઃ ઇતિ ઉદ્યતચેતાઃ । (સ.બ.)
- અન્તઃ (મધ્યે) ભવા ઇતિ આન્તરા । (તદ્વિતનો અણ)
 દશ્યતે ઇતિ ક્વિપ્ દક્ । (કૃદન્તનો ક્વિપ્ પ્રત્યય)
 આન્તરા ચ અસૌ દક્ ચ ઇતિ આન્તરદક્ । (વિ.પૂ.ક.) તયા ।

^૧સંયમેન ^૨વિષયાવિરતત્વે, ^૩દર્શનેન ^૪વિતથાભિનિવેશમ્ ।

^{૧૧}ધ્યાનમાર્ત્તમથ ^૬રૌદ્રમજસ્રં, ^૭ચેતસઃ ^૮સ્થિરતયા ^૯ચ ^{૧૦}નિરુચ્ચ્યાઃ ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

સંયમેન - સંયમ વડે (સંયમ પું.તૃ.એ.વ.)

વિષયાવિરતત્વે - વિષયોને અને અવિરતિને (અવિરતપણાને) (વિષયાવિરતત્વ નપું.દ્વિ.વ.)

દર્શનેન - દર્શન વડે (દર્શન નપું.તૃ.એ.વ.)

વિતથાભિનિવેશમ્ - ખોટા આગ્રહને (વિતથાભિનિવેશ પું.દ્વિ.એ.વ.)

ધ્યાનમ્ - ધ્યાન (ધ્યાન નપું.દ્વિ.એ.વ.)

આર્ત્તમ્ - આર્ત્ત[ધ્યાન] (આર્ત્ત-ધ્યાનનો પ્રકાર નપું.દ્વિ.એ.વ.)

રૌદ્રમ્ - રૌદ્ર [ધ્યાન] (રૌદ્ર - ધ્યાન નો પ્રકાર નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અજસ્રમ્ - નિરંતર (અજસ્ર - ક્રિયાવિશેષણ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ચેતસઃ - ચિત્તની (ચેતસ્ નપું.પ.એ.વ.)

સ્થિરતયા - સ્થિરતા વડે (સ્થિરતા - સ્થિરસ્ય ભાવઃ ઇતિ સ્થિર + તા(તલ્) - સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

નિરુચ્ચ્યાઃ - તું રુંધ, તું અટકાવ. (નિ+રુધ્ ગણ ૭ ઉભયપદી વિધ્યર્થ બી.પુ.એ.વ.)

અર્થ : સંયમ વડે (શબ્દાદિ) વિષયો અને (હિંસાદિ) અવિરતિઓને; (તથા) (સમ્યગ્) દર્શન વડે ખોટા આગ્રહને અને ચિત્તની સ્થિરતા વડે આર્ત્ત અને રૌદ્ર ધ્યાનને નિરંતર તું અટકાવ.

अंशान्वय :-

निरुन्ध्याः ।

कथम् निरुन्ध्याः ? अजस्रम् ।

किम् निरुन्ध्याः ? ध्यानम् ।

किम् ध्यानम् ? रौद्रम् ।

कथम् ? अथ ।

पुनः किम् ध्यानम् ? आर्तम् ।

कया निरुन्ध्याः ? स्थिरतया ।

कस्य स्थिरतया ? चेतसः ।

कथम् ? च ।

पुनः किम् निरुन्ध्याः ? वितथाभिनिवेशम् ।

केन निरुन्ध्याः ? दर्शनेन ।

पुनः के निरुन्ध्याः ? विषयाविरतत्वे ।

केन निरुन्ध्याः ? संयमेन ।

समास :-

- न विरतत्वम् इति अविरतत्वम् । (नञ् त.)

विषयः च अविरतत्वम् च इति विषयाविरतत्वे । (४.६.) ते ।

- वितथः च असौ अभिनिवेशः च इति वितथाभिनिवेशः । (वि.पू.५.) तम् ।

- न जस्रम् इति अजस्रम् । (नञ् त.)

^२क्रोधं ^१क्षान्त्या ^३मार्दवेनाभिमानं, ^४हन्या ^५मायामार्जवेनो^६ज्ज्वलेन ।

^{१२}लोभं ^१वारांराशिरौद्रं ^{१५}निरुन्ध्याः, ^{१४}सन्तोषेण ^{११}प्रांशुना ^{१२}सेतुनेव ^{१३}॥३॥

शब्दार्थ :-

क्रोधम् - क्रोधने (क्रोध पुं.द्वि.अ.व.)

क्षान्त्या - क्षमा वडे (क्षान्ति स्त्री.तृ.अ.व.)

मार्दवेन - मार्दव वडे, नम्रता वडे (मार्दव नपुं.तृ.अ.व.)

अभिमानम् - अभिमानने (अभिमान पुं.द्वि.अ.व.)

हन्याः - तुं ७३ (हन् गृह २ परस्मै. विध्यर्थे वी.पु.अ.व.)

मायाम् - मायाने (माया स्त्री.द्वि.अ.व.)

आर्जवेन - आर्जव वडे, सरलता वडे (आर्जव नपुं.तृ.अ.व.)

उज्ज्वलेन - उज्ज्वल [आर्जव वडे] (उज्ज्वल - आर्जव नुं वि. नपुं.तृ.अ.व.)

लोभम् - लोभने (लोभ पुं.द्वि.अ.व.)

વારાંરાશિરૌદ્રમ્ - સમુદ્રની જેમ રૌદ્ર (વારાંરાશિરૌદ્ર - લોભ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

નિરુન્ધ્યા: - તું રોક, તું અટકાવ (નિ+રુધ્ ગણ ૭ ઉભયપદી વિધ્યર્થ બી.પુ.એ.વ.)

સન્તોષેણ - સંતોષ વડે (સન્તોષ પું.તૃ.એ.વ.)

પ્રાંશુના - અતિ ઊંચા [પુલ વડે] (પ્રાંશુ - સેતુ નું વિ. પું.તૃ.એ.વ.)

સેતુના - પુલ વડે (સેતુ પું.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- તું ક્ષમા વડે ક્રોધને, નમ્રતા વડે અભિમાનને, ઉજ્જ્વલ - નિર્મલ સરળતા વડે માયાને હણ. સમુદ્ર જેવા ભયંકર લોભને ઊંચા પુલ જેવા સંતોષ વડે તું રોક.

ખંડાન્વય :-

હન્યા: ।

કામ્ હન્યા: ? માયામ્ ।

કેન હન્યા: ? આર્જવેન ।

કથમ્ભૂતેન આર્જવેન ? ઉજ્જ્વલેન ।

પુન: કમ્ હન્યા: ? અભિમાનમ્ ।

કેન હન્યા: ? માર્દવેન ।

પુન: કમ્ હન્યા: ? ક્રોધમ્ ।

કયા હન્યા: ? ક્ષાન્ત્યા ।

નિરુન્ધ્યા: ।

કેન નિરુન્ધ્યા: ? સન્તોષેણ ।

કેન ઇવ સન્તોષેણ ? સેતુના ઇવ ।

કથમ્ભૂતેન સેતુના ? પ્રાંશુના ।

કમ્ નિરુન્ધ્યા: ? લોભમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ લોભમ્ ? વારાંરાશિરૌદ્રમ્ ।

સમાસ :-

● વારાં રાશિ: ઇતિ વારાંરાશિ: । (અલુક્ષ પ.ત.)

વારાંરાશિ: ઇવ રૌદ્ર: ઇતિ વારાંરાશિરૌદ્ર: । (ઉપમાન સામાન્ય ધર્મ કર્મધારય) તમ્ ।

ગુપ્તિભિસ્તિસૃષ્ઠિરેવમજય્યાન્, ત્રીનૂ વિજિત્ય તરસાધમયોગાન્ ।

સાધુસંવરપથે પ્રયતેથા, લપ્સ્યસે હિતમનીહિતમિદ્ધમ્ ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

ગુપ્તિભિ: - ગુપ્તિઓ વડે (ગુપ્તિ - ગુપ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. + તિ (ક્તિ) સ્ત્રી.તૃ.બ.વ.)

A. વારાં - વાર્ નપું.પ.બ.વ. B. પાઠાંતર "હિતમનાહતમિદ્ધમ્"

તિસુધિ: - ત્રણ [ગુપ્તિઓ] વડે (ત્રિ - ગુપ્તિ નું વિશેષણ સ્ત્રી.તૃ.બ.વ.)

અજય્યાન્ - જીતવાને અશક્ય [અધમ યોગોને] (અજય્ય - અધમયોગ નું વિ. પું.દ્વિ.બ.વ.)

ત્રીન્ - ત્રણ [અધમયોગો]ને (ત્રિ-અધમયોગ નું વિ. પું.દ્વિ.બ.વ.)

વિજિત્ય - જીતીને (વિ + જિ ગણ ૧ આત્મને. સં.ભૂ.કૃ.)

તરસા - શીઘ્રપણે (અવ્યય)

અધમયોગાન્ - અશુભ યોગોને (અધમયોગ - પું.દ્વિ.બ.વ.)

સાધુસંવરપથે - શુદ્ધ સંવર માર્ગમાં (સાધુસંવરપથ પું.સં.એ.વ.)

પ્રયતેથા: - પ્રયત્ન કર, ઉદ્યમવાળો થા (પ્ર+યત્ - ગણ ૧ આત્મને. વિધ્યર્થ બી.પુ.એ.વ.)

લપ્સ્યસે - તું પામીશ (લપ્ ગણ ૧ આત્મને. ભવિષ્યન્તી બી.પુ.એ.વ.)

હિતમ્ - હિતને, મોક્ષસુખને (હિત નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અનીહિતમ્ - અનપેક્ષિત, ચેષ્ટારહિત, નિરપેક્ષ [મોક્ષસુખને] (અનીહિત - હિત નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ઇદ્દમ્ - તેજસ્વી (અહીં) સ્વાભાવિક [મોક્ષસુખને] (ઇન્ - ગણ ૭ આત્મને. કર્તરિ ભૂ.કૃ. - હિત નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- એ પ્રમાણે જીતવાને માટે અશક્ય એવા (મન, વચન, કાયાના) ત્રણ અશુભ વ્યાપારોને ત્રણ ગુપ્તિઓ (મનોગુપ્તિ, વચન-ગુપ્તિ, કાયગુપ્તિ) વડે શીઘ્રપણે જીતીને શુદ્ધ સંવર માર્ગમાં પ્રયત્ન કર. (તેનાથી) તું નિરપેક્ષ, સ્વાભાવિક મોક્ષસુખને પામીશ.

ખંડાન્વય :-

પ્રયતેથા: ।

કસ્મિન્ પ્રયતેથા: ? સાધુસંવરપથે ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય પ્રયતેથા: ? વિજિત્ય ।

કથમ્ વિજિત્ય ? તરસા ।

કાઘિ: વિજિત્ય ? ગુપ્તિભિ: ।

કતિપયાઘિ: ગુપ્તિભિ: ? તિસુધિ: ।

પુન: કાન્ વિજિત્ય ? અધમયોગાન્ ।

કતિપયાન્ અધમયોગાન્ ? ત્રીન્ ।

A. સ્ત્રી.માં ત્રિ નો તિસુ આદેશ થાય છે.

B. જિ ગણ ૧ પરસ્મૈ. પણ વિ + જિ ગણ ૧ આત્મને. છે.

- કથમ્ભૂતાન્ અધમયોગાન્ ? અજય્યાન્ ।
 કથમ્ ? એવમ્ ।
 લપ્સ્યસે ।
 કિમ્ લપ્સ્યસે ? હિતમ્ ।
 કથમ્ભૂતમ્ હિતમ્ ? ઇદ્ધમ્ ।
 પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ હિતમ્ ? અનીહિતમ્ ।

સમાસ :-

- જેતુમ્ યોગ્યાઃ ઇતિ જય્યાઃ । (વિધ્યર્થ કૃદંત) (જિ ગણ ૧ ૫૨સ્મૈ. + ય)
 ન જય્યાઃ ઇતિ અજય્યાઃ । (નઞ્ ત.) તાન્ ।
- અધમાઃ ચ અમી યોગાઃ ચ ઇતિ અધમયોગાઃ । (વિ.પૂ.ક.) તાન્ ।
- સંવરસ્ય પન્થાઃ ઇતિ સંવરપથઃ । (ધ.ત.)
 સાધુઃ ચ અસૌ સંવરપથઃ ચ ઇતિ સાધુસંવરપથઃ । (વિ.પૂ.ક.) તસ્મિન્ ।
- ન ઈહિતમ્ ઇતિ અનીહિતમ્ । (નઞ્ ત.)

૧૦૧ એવં ૧૦૨ રુદ્ધેષ્વમલહૃદયૈરાશ્રવેષ્વાપ્તવાક્ય

શ્રદ્ધાચચ્છત્સિતપટપટુઃ સુપ્રતિષ્ઠાનશાલી ।

૧૦૩ શુદ્ધૈર્યોગૈર્જીવનપવનૈઃ ૧૦૪ પ્રેરિતો ૧૦૫ જીવપોતઃ,

૧૦૬ સ્ત્રોતસ્તૌર્ત્વા ૧૦૭ ભવજલનિધેર્યોતિ ૧૦૮ નિર્વાણપુર્યામ્ ॥૫॥

શબ્દાર્થ :-

રુદ્ધેષુ - રોકાયેલ [આશ્રવ હોતે છતે] (રુદ્ધ - આશ્રવનું વિ. પું.સ.બ.વ.)

અમલહૃદયૈઃ - નિર્મલ હૃદયવાળા [જીવો] વડે (અમલહૃદય - જીવોનું વિશેષણ પું.તૃ.બ.વ.)

આશ્રવેષુ - આશ્રવો હોતે છતે (આશ્રવ પું.સ.બ.વ. - સતિ સમખી)

આપ્તવાક્યશ્રદ્ધાચચ્છત્સિતપટપટુઃ - આપ્ત (સર્વજ્ઞ)ના વચનોમાં શ્રદ્ધારૂપ હાલતા (શોભતા) સફેદ પટ (સઢ)થી પટુ [જીવરૂપ વહાણ] (આપ્તવાક્યશ્રદ્ધા-ચચ્છત્સિતપટપટુ - જીવપોત નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સુપ્રતિષ્ઠાનશાલી - (ગુણો રૂપે) મજબૂત પ્રતિષ્ઠાન = અધોભાગ વડે શોભતું [જીવરૂપી વહાણ] (સુપ્રતિષ્ઠાનશાલિન્ - જીવપોત નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

શુદ્ધૈઃ - શુદ્ધ [યોગો] વડે (શુદ્ધ - યોગ નું વિ. પું.તૃ.બ.વ.)

યોગૈઃ - (મન, વચન, કાયાના) યોગો વડે (યોગ પું.તૃ.બ.વ.)

જવનપવનૈઃ - વેગવાળા પવન વડે (જવનપવન - યોગ ને આપેલ ઉપમા રૂપ વિ. પું.તૃ.બ.વ.)

પ્રેરિતઃ- પ્રેરાયેલ [જીવરૂપી વહાણ] (પ્રેરિત પું.પ્ર.એ.વ.)

જીવપોતઃ - જીવરૂપી વહાણ-નૌકા (જીવપોત પું.પ્ર.એ.વ.)

સ્ત્રોતઃ- પ્રવાહને (સ્ત્રોતસ્ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

તીર્થ્વા - તરીને (તૃ ગણ ૧ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

ભવજલનિધેઃ - સંસારરૂપ સમુદ્રના (ભવજલનિધિ પું.પ્ર.એ.વ.)

નિર્વાણપુર્યામ્ - મોક્ષનગરીમાં (નિર્વાણપુરી સ્ત્રી.સં.એ.વ.)

અર્થ :- એ પ્રમાણે નિર્મલ ચિત્તવાળા (જીવો) વડે આશ્રવો રોકાયે છતે સર્વજ્ઞના વચનોમાં શ્રદ્ધારૂપી ફરકતા શ્વેત સઢથી પટ્ટ, (ગુણો રૂપ) મજબૂત પ્રતિષ્ઠાન(અધોભાગ વડે) શોભતું જીવરૂપી વહાણ શુદ્ધ (મન વચન કાયાના) યોગો રૂપ વેગવાળા પવન વડે પ્રેરાયેલું છતું સંસારરૂપી સમુદ્રના પ્રવાહને તરીને મોક્ષરૂપી નગરીમાં જાય છે.

ખંડાન્વય :-

યાતિ ।

કસ્યામ્ યાતિ ? નિર્વાણપુર્યામ્ ।

કિમ્ કૃત્વા યાતિ ? તીર્થ્વા ।

કિમ્ તીર્થ્વા ? સ્ત્રોતઃ ।

કસ્ય સ્ત્રોતઃ ? ભવજલનિધેઃ ।

કઃ યાતિ ? જીવપોતઃ ।

જીવપોતઃ કીદૃશઃ યાતિ ? પ્રેરિતઃ ।

કૈઃ પ્રેરિતઃ ? જવનપવનૈઃ ।

કૈઃ જવનપવનૈઃ ? યોગૈઃ ।

કથમ્ભૂતૈઃ યોગૈઃ ? શુદ્ધૈઃ ।

કથમ્ભૂતઃ જીવપોતઃ ? સુપ્રતિષ્ઠાનશાલી ।

પુનઃ કથમ્ભૂતઃ જીવપોતઃ ? આપ્તવાક્યશ્રદ્ધાચન્નત્સિતપટપટુઃ ।

કેષુ (સત્સુ) જીવપોતઃ યાતિ ? રુદ્ધેષુ ।

કેષુ રુદ્ધેષુ (સત્સુ) ? આશ્રવેષુ ।

કૈઃ રુદ્ધેષુ ? અમલહૃદયૈઃ ।

कथम् ? एवम् ।

समास :-

- न विद्यते मलः यस्मिन् तद् अमलम् । (नञ्.५.)
अमलम् हृदयम् येषाम् ते इति **अमलहृदयाः** । (सं.५.) तैः ।
- आप्तानाम् वाक्यानि इति आप्तवाक्यानि । (घ.त.)
आप्तवाक्येषु श्रद्धा इति आप्तवाक्यश्रद्धा । (सं.त.)
सितः च असौ पटः च इति सितपटः । (वि.पू.५.)
चञ्चन् च असौ सितपटः च इति चञ्चत्सितपटः । (वि.पू.५.)
आप्तवाक्यश्रद्धा एव चञ्चत्सितपटः इति आप्तवाक्यश्रद्धाचञ्चत्सितपटः । (अ.पू.५.)
आप्तवाक्यश्रद्धाचञ्चत्सितपटेन पटुः इति **आप्तवाक्यश्रद्धाचञ्चत्सितपटपटुः** । (तृ.त.)
- शोभनम् च अदः प्रतिष्ठानम् च इति सुप्रतिष्ठानम् । ('सु'पूर्वपठ ५.)
सुप्रतिष्ठानेन शालते इति **सुप्रतिष्ठानशाली** । (उ.त.)
- जवनाः च अमी पवनाः च इति **जवनपवनाः** । (वि.पू.५.) तैः ।
- जीवः एव पोतः इति **जीवपोतः** । (अ.पू.५.)
- जलानाम् निधिः इति जलनिधिः । (घ.त.)
भवः एव जलनिधिः इति **भवजलनिधिः** । (अ.पू.५.) तस्य ।
- निर्वाणम् एव पुरी इति **निर्वाणपुरी** । (अ.पू.५.) तस्याम् ।

॥ गेयाष्टकम् ॥

३ शृणु १ शिवसुखसाधनसदुपायं, ४ शृणु ४ शिवसुखसाधनसदुपायम् ।

ज्ञानादिकपावनरत्नत्रयपरमाराधनमनपायम् ॥१॥

शब्दार्थ :-

शृणु - तुं सांभण (श्रु(श्) गाश्च प परस्मै. आज्ञार्थं बी.पु.अ.व.)

शिवसुखसाधनसदुपायम् - भोक्षसुप्पने साधवानां सम्यग् उपायने (शिवसुखसाधन-सदुपाय पुं.द्वि.अ.व.)

ज्ञानादिकपावनरत्नत्रयपरमाराधनम् - ज्ञानादिक (ज्ञान, दर्शन, चारित्र) इपी पवित्र रत्नत्रयीनां उत्कृष्ट (अतिथार रक्षित) आराधनने (ज्ञानादिकपावनरत्नत्रयपरमाराधन न.पुं.द्वि.अ.व.)

अनपायम् - निश्चे, विघ्नरहितपक्षे (अनपाय - क्रियाविशेषश्च न.पुं.द्वि.अ.व.)

अर्थ :- (येतन !) भोक्षसुप्पने साधवानो सम्यग् उपाय सांभण. तुं

મોક્ષસુખને પ્રાપ્ત કરવાના સત્ય ઉપાયને સાંભળ. જ્ઞાનાદિ (જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર રૂપ) પવિત્ર રત્નત્રયીની ઉત્કૃષ્ટ આરાધના વિઘ્ન-રહિતપણે (નિશ્ચે) (મોક્ષસુખને સાધવાનો સમ્યગ્ ઉપાય છે.)

ખંડાન્વય :-

શૃણુ ।

કમ્ શૃણુ ? શિવસુખસાધનસદુપાયમ્ ।

શૃણુ ।

કમ્ શૃણુ ? શિવસુખસાધનસદુપાયમ્ ।

કિમ્ ? જ્ઞાનાદિકપાવનરત્નત્રયપરમારાધનમ્ ।

જ્ઞાનાદિકપાવનરત્નત્રયપરમારાધનમ્

કથમ્ શિવસુખસાધનસદુપાયમ્ ? અનપાયમ્ ।

સમાસ :-

- શિવસ્ય સુખમ્ इति શિવસુખમ્ । (ખ.ત.)
શિવસુખસ્ય સાધનમ્ इति શિવસુખસાધનમ્ । (ખ.ત.)
સન્ ચ અસૌ ઉપાયઃ ચ इति સદુપાયઃ । (વિ.પૂ.ક.)
શિવસુખસાધનસ્ય સદુપાયઃ इति શિવસુખસાધનસદુપાયઃ । (ખ.ત.) તમ્ । (સાધન શબ્દ - સાધયતિ इति ભાવ અર્થમાં (અનટ્))
શિવસુખસાધનમ્ ચ અસૌ સદુપાયઃ ચ इति શિવસુખસાધનસદુપાયઃ । (વિ.પૂ.ક.) તમ્ । (સાધન શબ્દ - સાધયતિ इति કર્તા અર્થમાં અન લાગે ત્યારે)
- જ્ઞાનમ્ આદૌ યસ્મિન્ તદ્ इति જ્ઞાનાદિકમ્ । (અ.બ.)
ત્રયઃ અવયવાઃ યસ્ય इति ત્રયમ્ । (તદ્વતિનો અયટ્)
રત્નાનામ્ ત્રયમ્ ચ इति રત્નત્રયમ્ । (ખ.ત.)
પાવનમ્ ચ અદઃ રત્નત્રયમ્ ચ इति પાવનરત્નત્રયમ્ । (વિ.પૂ.ક.)
જ્ઞાનાદિકમ્ એવ પાવનરત્નત્રયમ્ इति જ્ઞાનાદિકપાવનરત્નત્રયમ્ । (અ.પૂ.ક.)
પરમમ્ ચ તદ્ આરાધનમ્ ચ इति પરમારાધનમ્ । (વિ.પૂ.ક.)
જ્ઞાનાદિકપાવનરત્નત્રયસ્ય પરમારાધનમ્ इति જ્ઞાનાદિકપાવનરત્નત્રયપરમારાધનમ્ । (ખ.ત.) તદ્ ।
- ન વિદ્યતે અપાયઃ યસ્મિન્ તદ્ इति અનપાયમ્ । (નઞ્ બ.) અનાપયમ્ યથા સ્યાત્ તથા ।

^૧વિષયવિકારમ^૩પા^૨કુરુ^૪ દૂરં, ક્રોધં^૫ માનં^૬ સહમાયમ્ ।

^૮લોભં^૯ રિપું^{૧૦} ચ વિજિત્ય^{૧૧} સહેલં, ભજ^{૧૨} સંયમગુણમકલાયમ્ ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

વિષયવિકારમ્ - (પાંચ ઇન્દ્રિયોના) વિષયોના વિકારને (વિષયવિકાર પું.દ્વિ.એ.વ.)

અપાકુરુ - દૂર કર., (અપ+આ+કૃ ગણ ૧ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

દૂરમ્ - દૂરથી, છેટે (અવ્યય)

ક્રોધમ્ - ક્રોધને (ક્રોધ પું.દ્વિ.એ.વ.)

માનમ્ - માનને (માન પું.દ્વિ.એ.વ.)

સહમાયમ્ - માયા સહિત [લોભને] (સહમાય - લોભ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

લોભમ્ - લોભને (લોભ પું.દ્વિ.એ.વ.)

રિપુમ્ - શત્રુને (રિપુ પું.દ્વિ.એ.વ.)

વિજિત્ય - જીતીને (વિ+જિ ગણ ૧ આત્મને. સં.ભૂ.કૃ.)

સહેલમ્ - હેલા માત્રમાં, રમત માત્રમાં (સહેલ નપું. દ્વિ.એ.વ. ક્રિયાવિશેષણ)

ભજ - તું ભજ (ભજ્ ગણ ૧ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

સંયમગુણમ્ - સંયમરૂપ ગુણને (સંયમગુણ પું.દ્વિ.એ.વ.)

અકષાયમ્ - કષાય રહિત [ચારિત્રગુણ]ને (અકષાય-સંયમગુણ નું વિ.પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- (પાંચ ઇન્દ્રિયોના) વિષયોરૂપ વિકારને અત્યંત દૂર કર.

ક્રોધ, માન અને માયાસહિત લોભ રૂપ શત્રુને રમતમાત્રમાં જીતીને કષાયરહિત ચારિત્રગુણને તું સેવ. (એ જ રત્નત્રયનું પરમારાધન છે.)

ખંડાન્વય :-

અપાકુરુ ।

કથમ્ અપાકુરુ ? દૂરમ્ ।

કિમ્ દૂરમ્ અપાકુરુ ? વિષયવિકારમ્ ।

ભજ ।

કમ્ ભજ ? સંયમગુણમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ સંયમગુણમ્ ? અકષાયમ્ ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય ભજ ? વિજિત્ય ।

કથમ્ વિજિત્ય ? સહેલમ્ ।

કમ્ વિજિત્ય ? રિપુમ્ ।

કમ્ રિપુમ્ વિજિત્ય ? લોભમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ ચ લોભમ્ ? સહમાયમ્ ચ ।

પુનઃ કમ્ વિજિત્ય ? માનમ્ ।

પુનઃ કમ્ વિજિત્ય ? ક્રોધમ્ ।

સમાસ :-

- વિષય: એવ વિકાર: ઇતિ વિષયવિકાર: । (અ.પૂ.ક.) તમ્ ।
- માયયા સહ વર્તતે ઇતિ સહમાય: । (સહાર્થ બ.) તમ્ ।
- હેલયા સહ વર્તતે ઇતિ સહેલમ્ । (સહાર્થ બ.) સહેલમ્ યથા સ્યાત્ તથા ।
- સંયમ: એવ ગુણ: ઇતિ સંયમગુણ: । (અ.પૂ.ક.) તમ્ ।

૨ ઉપશમરસમનુશીલય ૩ મનસા, ૧ રોષદહનજલદપ્રાયમ્ ।

૧૦ કલય ૧ વિરાગમ્ ૪ ધૃતપરભાગં, ૫ હૃદિ વિનયં ૬ નાયંનાયમ્ ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

ઉપશમરસમ્ - ઉપશમરસને (ઉપશમરસ પું.દ્વિ.એ.વ.)

અનુશીલય - તું ધારણ કર (અનુ+શીલ્ ગણ ૧૦ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

રોષદહનજલદપ્રાયમ્ - ક્રોધરૂપ અગ્નિને (શમાવવામાં) મેઘ સમાન [ઉપશમરસને]

(રોષદહનજલદપ્રાય - ઉપશમરસ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

કલય - તું જાણ (કલ્ ગણ ૧૦ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

વિરાગમ્ - વૈરાગ્યને (વિરાગ પું.દ્વિ.એ.વ.)

ધૃતપરભાગમ્ - ઉત્કૃષ્ટ દશાને ધારણ કરનાર [વૈરાગ્યને] (ધૃતપરભાગ - વિરાગ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

વિનયમ્ - વિનયને (વિનય પું.દ્વિ.એ.વ.)

નાયંનાયમ્ - લાવી લાવીને (ની ગણ ૧ ઉભયપદી નીત્વા નીત્વા અથવા ભૂશમ્ / આભીક્ષ્યમ્ નીત્વા ઇતિ ની + ણ્ઘમ્ - અવ્યય)

અર્થ :- ક્રોધરૂપી અગ્નિને બુઝાવવા મેઘ સમાન ઉપશમરસને મનથી ધારણ કર. હૃદયમાં વિનયને લાવી લાવીને ઉત્કૃષ્ટ દશાને ધારણ કરનાર વૈરાગ્યને તું જાણ. (તું પામ.)

ખંડાન્વય :-

અનુશીલય ।

કેન અનુશીલય ? મનસા ।

કમ્ અનુશીલય ? ઉપશમરસમ્ ।

- A. પ્રયોગમાં બે ક્રિયા હોય, બંનેનો કર્તા એક હોય તથા પૂર્વકાળની ક્રિયા વારંવાર થતી હોય તથા બંને ક્રિયાનો સંબંધ બરાબર હોય તો પૂર્વકાળની ક્રિયાના સૂચક ધાતુને ણમ્ અને ક્ત્વા પ્રત્યય લાગે છે. (સિ.હે.શ. ૫-૪-૪૮) ણમ્ પ્રત્યય લાગે ત્યારે આભીક્ષ્ય અર્થમાં દ્વિરૂક્તિ થાય છે. (સિ.હે.શ. ૭-૪-૪૩)

કથમ્ભૂતમ્ ઉપશમરસમ્ ? રોષદહનજલદપ્રાયમ્ ।

કલય ।

કમ્ કલય ? વિરાગમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ વિરાગમ્ ? ધૃતપરભાગમ્ ।

કથમ્ કલય ? નાયનાયમ્ ।

કમ્ નાયનાયમ્ ? વિનયમ્ ।

સમાસ :-

- ઉપશમઃ એવ રસઃ ઇતિ ઉપશમરસઃ । (અ.પૂ.ક.) તમ્ ।
- જલમ્ દદાતિ ઇતિ જલદઃ । (ઉ.ત.)
રોષઃ એવ દહનઃ ઇતિ રોષદહનઃ । (અ.પૂ.ક.)
રોષદહનાય જલદઃ ઇતિ રોષદહનજલદઃ । (ચ.ત.)
રોષદહનજલદેન પ્રાયઃ ઇતિ રોષદહનજલદપ્રાયઃ । (તૃ.ત.) તમ્ ।

- વિગતઃ રાગઃ ઇતિ વિરાગઃ । (પ્રાદિ ત.) તમ્ ।

- પરઃ ચ અસૌ ભાગઃ ચ ઇતિ પરભાગઃ । (વિ.પૂ.ક.)
ધૃતઃ પરભાગઃ યેન સઃ ઇતિ ધૃતપરભાગઃ । (સ.બ.)

^૧આર્ત્ત ^૨રૌદ્ર ^૩ધ્યાનં ^૪માર્જય, ^૫દહ ^૬વિકલ્પરચનાનાયમ્ ।

^૭યદિયમરુદ્ધા ^૮માનસવીથી ^૯, ^{૧૦}તત્ત્વવિદઃ ^{૧૧}પન્થા ^{૧૨}નાયમ્ ^{૧૩}॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

આર્ત્તમ્ - આર્ત્ત[ધ્યાન]ને (આર્ત્ત - ધ્યાનનો પ્રકાર નપું.દ્વિ.એ.વ.)

રૌદ્રમ્ - રૌદ્ર [ધ્યાન]ને (રૌદ્ર - ધ્યાન નો પ્રકાર નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ધ્યાનમ્ - ધ્યાનને (ધ્યાન-ધ્યૈ(ધ્યા) + અન(અનટ) - નપું.દ્વિ.એ.વ.)

માર્જય - તું સાફ કર (મૂજ્ ગણ ૧૦ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

દહ - બાળ (દહ ગણ ૧ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

વિકલ્પરચનાનાયમ્ - (શુભાશુભ) વિકલ્પોની રચના (શ્રેણિ)રૂપ જાળને
(વિકલ્પરચનાનાય નપું.દ્વિ.એ.વ.)

યદ્ - જે કારણથી (અવ્યય)

ઇયમ્ - આ [માનસવીથી] (ઇદમ્ સર્વનામ - માનસવીથી માટે વપરાયેલ
સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અરુદ્ધા - નહિ રુંધાયેલ [માનસવીથી] (અરુદ્ધા - માનસવીથી નું વિશેષણ
સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

માનસવીથી - મનના વિચારોની શ્રેણિ (માનસવીથી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

તત્ત્વવિદ: - તત્ત્વજ્ઞાનીનો (તત્ત્વવિદ પું.૫.એ.વ.)

પન્થા: - પંથ, માર્ગ (પથિન્ પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- આર્ત (અને) રૌદ્ર ધ્યાન (રૂપ કચરા)ને તું શુદ્ધ કર. શુભાશુભ વિકલ્પોની રચના (શ્રેણિ)રૂપ જાળને બાળી નાખ. જે કારણથી આ મનના વિચારોની શ્રેણિ રુંધાયેલી (રોકાયેલી) નથી, (તેથી) આ તત્ત્વજ્ઞાનીનો માર્ગ નથી.

ખંડાન્વય :-

માર્જય ।
 કિમ્ માર્જય ? ધ્યાનમ્ ।
 કિમ્ ધ્યાનમ્ ? રૌદ્રમ્ ।
 પુનઃ કિમ્ ધ્યાનમ્ ? આર્તમ્ ।
 દહ ।
 કિમ્ દહ ? વિકલ્પરચનાનાયમ્ ।
 અરુદ્ધા ।
 કા અરુદ્ધા ? ઇયમ્ ।
 ઇયમ્ કા ? માનસવીથી ।
 કથમ્ ? યત્ ।
 ન (અસ્તિ) ।
 કઃ ન (અસ્તિ) ? અયમ્ ।
 અયમ્ કઃ ન અસ્તિ ? પન્થાઃ ।
 કસ્ય પન્થાઃ ? તત્ત્વવિદઃ ।

સમાસ :-

- વિકલ્પાનામ્ રચના ઇતિ વિકલ્પરચના । (પ.ત.)
 વિકલ્પરચના એવ નાયમ્ (જાળ) ઇતિ વિકલ્પરચનાનાયમ્ । (અ.પૂ.ક.) તદ્ ।
- ન રુદ્ધા ઇતિ અરુદ્ધા । (નઝૂ ત.)
- મનસિ ભવાઃ ઇતિ માનસાઃ । (તદ્વિતનો અણ)
 માનસાનામ્ (વિચારો) વીથી ઇતિ માનસવીથી । (પ.ત.)
- તત્ત્વમ્ વેત્તિ ઇતિ તત્ત્વવિદ્ । (ઉ.ત.) તસ્ય ।
 સંયમયોગૈરવહિતમાનસશુદ્ધ્યા ચરિતાર્થય કાયમ્ ।
 નાનામતરુચિગહને ભુવને, નિશ્ચિનુ શુદ્ધપથં નાયમ્ ॥૫॥

શબ્દાર્થ :-

સંયમયોગૈઃ - સંયમના યોગો વડે (સંયમયોગ પું.તૃ.બ.વ.)

અવહિતમાનસશુદ્ધ્યા - કરેલી મનના વિચારોની શુદ્ધિ વડે (અવહિતમાનસશુદ્ધિ - સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

ચરિતાર્થય - સફળ કર (ચરિતાર્થમ્ કરોતિ इति ચરિતાર્થ + ણિચ્ - ચરિતાર્થ - નામધાતુ આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

કાયમ્ - કાયાને (કાય નપું.દ્વિ.એ.વ.)

નાનામતરુચિગહને - વિવિધ મતમતાંતરોની શ્રદ્ધાથી ગહન [ભુવન]માં (નાનામતરુચિગહન - ભુવન નું વિ. નપું.સ.એ.વ.)

ભુવને - જગતમાં (ભુવન નપું.સ.એ.વ.)

નિશ્ચિનુ - નિશ્ચય કર, નિર્ધાર કર (નિસ્+ચિ ગણ ૫ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

શુદ્ધપથમ્ - શુદ્ધ માર્ગને (શુદ્ધપથ પું.દ્વિ.એ.વ.)

નાયમ્ - નીતિયુક્ત (નાય - શુદ્ધપથ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- સંયમના યોગો વડે કરેલી મનના વિચારોની શુદ્ધિ વડે કાયાને ચરિતાર્થ - સફળ કર. અનેકવિધ મતમતાંતરોની શ્રદ્ધાથી ગાઢપક્ષે ભરેલા જગતમાં નીતિયુક્ત શુદ્ધ-નિર્દોષ માર્ગનો નિશ્ચય કર.

ખંડાન્વય :-

ચરિતાર્થય ।

કિમ્ ચરિતાર્થય ? કાયમ્ ।

કયા કાયમ્ ચરિતાર્થય ? અવહિતમાનસશુદ્ધ્યા ।

કૈઃ અવહિતમાનસશુદ્ધ્યા ? સંયમયોગૈઃ ।

નિશ્ચિનુ ।

કમ્ નિશ્ચિનુ ? શુદ્ધપથમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ શુદ્ધપથમ્ ? નાયમ્ ।

કસ્મિન્ શુદ્ધપથમ્ નિશ્ચિનુ ? ભુવને ।

કથમ્ભૂતે ભુવને ? નાનામતરુચિગહને ।

સમાસ :-

● સંયમસ્ય યોગાઃ ઇતિ સંયમયોગાઃ । (પ.ત.) તૈઃ ।

● મનસિ ભવાઃ ઇતિ માનસાઃ । (તદ્વિતનો અણ)

માનસાનામ્ શુદ્ધિઃ ઇતિ માનસશુદ્ધિઃ । (પ.ત.)

અવહિતા ચ અસૌ માનસશુદ્ધિઃ ચ ઇતિ અવહિતમાનસશુદ્ધિઃ । (વિ.પૂ.ક.) તયા ।

- નાના ચ અમૂનિ મતાનિ ચ ઇતિ નાનામતાનિ । (વિ.પૂ.ક.)

નાનામતાનામ્ રુચિઃ ઇતિ નાનામતરુચિઃ । (પ.ત.)

નાનામતરુચ્યા ગહનમ્ ઇતિ નાનામતરુચિગહનમ્ । (તૃ.ત.) તસ્મિન્ ।

- શુદ્ધઃ ચ અસૌ પન્થાઃ ચ ઇતિ શુદ્ધપથઃ । (વિ.પૂ.ક.) તમ્ ।

બ્રહ્મવ્રતમઙ્ગીકુરુ વિમલં, વિશ્રાણં ગુણસમવાયમ્ ।

ઉદિતં ગુરુવદનાદુપદેશં, સંગૃહાણ શુચિમિવ રાયમ્ ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

બ્રહ્મવ્રતમ્ - બ્રહ્મચર્ય વ્રતને (બ્રહ્મવ્રત નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અઙ્ગીકુરુ - તું અંગીકાર કર (કૃ ગણ ૧ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ. = કુરુ - પ્રાગ્ અનજ્ઞમ્ અજ્ઞમ્ કુરુ ઇતિ અઙ્ગીકુરુ - તદ્વિતનો ચ્વિ પ્રત્યય)

વિમલમ્ - નિર્મલ [બ્રહ્મચર્ય વ્રત]ને (વિમલ - બ્રહ્મવ્રત નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

વિશ્રાણમ્ - ધારણ કરતા [બ્રહ્મચર્ય વ્રત]ને (શ્રુ ગણ ૩ ઉભયપદી કર્તરિ વ.કૃ. - બ્રહ્મવ્રત નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ગુણસમવાયમ્ - ગુણોના સમૂહને (ગુણસમવાય પું.દ્વિ.એ.વ.)

ઉદિતમ્ - કહેવાયેલ [ઉપદેશ]ને (ઉદિત - વદ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. કર્મણિ ભૂ.કૃ. - ઉપદેશનું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

ગુરુવદનાદ્ - સદ્ગુરુના મુખથી (ગુરુવદન નપું.પં.એ.વ.)

ઉપદેશમ્ - ઉપદેશને (ઉપદેશ પું.દ્વિ.એ.વ.)

સંગૃહાણ - સંગ્રહ કર (સમ્+ગ્રહ્ ગણ ૮ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

શુચિમ્ - પવિત્ર [નિધાન]ને (શુચિ - રૈ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

રાયમ્ - નિધાનને (રૈ - પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- ગુણોના સમુદાયને ધારણ કરતા નિર્મલ અતિચાર રહિત બ્રહ્મચર્ય વ્રતને તું અંગીકાર કર. સદ્ગુરુના મુખથી કહેલા ધર્મોપદેશને પવિત્ર નિધાનની જેમ તું ગ્રહણ કર.

ખંડાન્વય :

અઙ્ગીકુરુ ।

કિમ્ અઙ્ગીકુરુ ? બ્રહ્મવ્રતમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ બ્રહ્મવ્રતમ્ ? વિમલમ્ ।

કિમ્ કુર્વાણમ્ બ્રહ્મવ્રતમ્ ? વિશ્રાણમ્ ।

કમ્ વિશ્રાણમ્ ? ગુણસમવાયમ્ ।

	સંગૃહાણ ।
કમ્ સંગૃહાણ ?	ઉપદેશમ્ ।
ઉપદેશમ્ કમ્ ઇવ સંગૃહાણ ?	રાયમ્ ઇવ ।
કથમ્ભૂતમ્ રાયમ્ ?	શુચિમ્ ।
કથમ્ભૂતમ્ ઉપદેશમ્ ?	ઉદિતમ્ ।
કસ્માત્ ઉદિતમ્ ?	ગુરુવદનાત્ ।

સમાસ :-

- ગુણાનામ્ સમવાયઃ ઇતિ ગુણસમવાયઃ । (ધ.ત.) તમ્ ।
- ગુરોઃ વદનમ્ ઇતિ ગુરુવદનમ્ । (ધ.ત.) તસ્માત્ ।
- સંયમવાઙ્મયકુસુમરસૈરતિસુરભય નિજમધ્યવસાયમ્ ।
- ચેતનમુપલક્ષય કૃતલક્ષણજ્ઞાનચરણગુણપર્યાયમ્ ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

સંયમવાઙ્મયકુસુમરસૈઃ - ચારિત્ર અને શ્રુતરૂપ પુષ્પના રસ વડે (સંયમવાઙ્મય-કુસુમરસ પું.તૃ.બ.વ.)

અતિસુરભય - અત્યંત સુગંધીત કર (અહીં) પ્રશસ્ત ગુણવાળા કર (અતિસુરભિમ્ કરોતિ ઇતિ અતિસુરભિ + ણિચ્ - અતિસુરભિ નામધાતુ આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

નિજમ્ - પોતાના (નિજ - અધ્યવસાય નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

અધ્યવસાયમ્ - આત્માની પરિણતિ (અધ્યવસાય પું.દ્વિ.એ.વ.)

ચેતનમ્ - જીવને (ચેતન પું.દ્વિ.એ.વ.)

ઉપલક્ષય - તું ઓળખ (ઉપ+લક્ષ્ ગણ ૧૦ પરસ્મૈ. ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

કૃતલક્ષણજ્ઞાનચરણગુણપર્યાયમ્ - પ્રસિદ્ધ લક્ષણવાળા, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ ગુણવાળા તથા પર્યાયવાળા [ચેતનને] (કૃતલક્ષણજ્ઞાનચરણગુણપર્યાય - ચેતન-નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- સંયમ (ચારિત્ર) અને આગમ (શ્રુત) રૂપ પુષ્પોના રસ વડે પોતાના અધ્યવસાયને (પરિણતિને) અતિસુગંધીત (પ્રશસ્ત ગુણવાળા) કર. પ્રસિદ્ધ લક્ષણોવાળા, જ્ઞાન - ચારિત્રરૂપ ગુણવાળા અને પર્યાયવાળા ચેતનને તું ઓળખ.

ખંડાન્વય :

અતિસુરભય ।

કમ્ અતિસુરભય ? અધ્યવસાયમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ અધ્યવસાયમ્ ? નિજમ્ ।
 કૈઃ અતિસુરભય ? સંયમવાઙ્મયકુસુમરસૈઃ ।
 ઉપલક્ષય ।
 કમ્ ઉપલક્ષય ? ચેતનમ્ ।
 કથમ્ભૂતમ્ ચેતનમ્ ? કૃતલક્ષણજ્ઞાનચરણગુણપર્યાયમ્ ।

સમાસ :

- સંયમઃ ચ વાઙ્મયમ્ ચ इति સંયમવાઙ્મયે । (ઈ.દ્.)
 સંયમવાઙ્મયે એવ કુસુમે इति સંયમવાઙ્મયકુસુમે । (અ.પૂ.ક.)
 સંયમવાઙ્મયકુસુમયોઃ રસાઃ इति સંયમવાઙ્મયકુસુમરસાઃ । (પ.ત.) તૈઃ ।
- કૃતાનિ ચ અમૂનિ લક્ષણાનિ ચ इति કૃતલક્ષણાનિ । (વિ.પૂ.ક.)
 જ્ઞાનમ્ ચ ચરણમ્ ચ इति જ્ઞાનચરણે । (ઈ.દ્.)
 જ્ઞાનચરણે ચ તૌ ગુણૌ ચ इति જ્ઞાનચરણગુણૌ । (વિ.પૂ.ક.)
 કૃતલક્ષણાનિ ચ જ્ઞાનચરણગુણૌ ચ પર્યાયાઃ ચ यस્ય સઃ इति કૃતલક્ષણજ્ઞાનચરણ-
 ગુણપર્યાયઃ । (સ.બ.) તમ્ ।

વદનમલલ્લુકુ પાવનરસનં, જિનચરિતં ગાયંગાયમ્ ।

સવિનય ! શાન્તસુધારસમેનં, ચિરં નન્દ પાયંપાયમ્ ॥૮॥

શબ્દાર્થ :-

વદનમ્ - મુખને (વદન નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અલલ્લુકુ - અલંકૃત કર (અલમ્+કુરુ - કૃ ગણ ૧ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

પાવનરસનમ્ - પવિત્ર જિહ્વાવાળા [મુખ]ને (પાવનરસન - વદન નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

જિનચરિતમ્ - જિનેશ્વર ભગવાનના ચારિત્રને (જિનચરિત - નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ગાયંગાયમ્ - ગાઈ ગાઈને (ભૂશમ્ / આશીર્ણ્યમ્ ગાયતિ ગૈ(ગા) ગણ ૧ પરસ્મૈ. + કૃદંતનો ણમ્ - અવ્યય)

સવિનય ! - હે વિનય સહિત (ચેતન) ! (સવિનય પું.સં.એ.વ.)

એનમ્ - આ (एतद् सर्वनाम - શાન્તસુધારસ માટે વપરાયેલ પું.દ્વિ.એ.વ.નો અન્વાદેશ)

ચિરમ્ - ચિરકાલ સુધી (અવ્યય)

નન્દ - તું આનંદ કર. (નન્દ ગણ ૧ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

પાયંપાયમ્ - પાન કરી કરીને (ભૂશમ્ / આભીક્ષણ્યમ્ પિબતિ इति पा(पिब) ગણ ૧ પરસ્મૈ. + ણમ્ - (કૃદંતનો) - અવ્યય)

અર્થ :- હે વિનયવાળા આત્મા ! જિનેશ્વર ભગવાનના ચારિત્રને ગાઈ ગાઈને પવિત્ર થયેલ જિહ્વાવાળા મુખને તું અલંકૃત કર. આ શાંતસ્વભાવરૂપ અમૃતના રસને પી પીને ચિરકાલ સુધી તું આનંદ કર.

ખંડાન્વય : અલહ્કુરુ ।

કિમ્ અલહ્કુરુ ? વદનમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ વદનમ્ ? પાવનરસનમ્ ।

કિમ્ કૃત્વા / કથમ્ અલહ્કુરુ ? ગાયંગાયમ્ ।

કિમ્ ગાયંગાયમ્ ? જિનચરિતમ્ ।

કિમ્ સમ્બોધને ? સવિનય !

નન્દ ।

કથમ્ નન્દ ? ચિરમ્ ।

કિમ્ કૃત્વા / કથમ્ નન્દ ? પાયંપાયમ્ ।

કમ્ પાયંપાયમ્ ? એનમ્ ।

એનમ્ કમ્ પાયંપાયમ્ ? શાન્તસુધારસમ્ ।

સમાસ :-

- વિનયેન સહિતઃ વર્તતે યઃ સઃ इति सविनयः । (સહાર્થ બહુવ્રીહિ) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- જિનાનામ્ ચરિતમ્ इति जिनचरितम् । (પ.ત.) તદ્ ।
- પાવના રસના યસ્મિન્ તદ્ इति पावनरसनम् । (સ.બ.)

॥ નિર્જરાભાવના ॥

^૧યનિર્જરા ^૨દ્વાદશધા ^૩નિરુક્તા, ^૪તદ્ ^૫દ્વાદશાનાં ^૬તપસાં ^૭વિભેદાત્ ।

^{૧૦}હેતુપ્રભેદાદિહ ^{૧૧}કાર્યભેદઃ, ^{૧૨}સ્વાતન્ત્ર્યતસ્ત્વેકવિધૈવ ^{૧૩}સા ^{૧૪}સ્યાત્ ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

નિર્જરા - (કર્મની) નિર્જરા (નિર્જરા સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

દ્વાદશધા - બાર પ્રકારની (દ્વાદશભિઃ પ્રકારૈઃ ઇતિ દ્વાદશધા - તદ્વિતનો ધા - અવ્યય)

નિરુક્તા - કહેવાયેલ [નિર્જરા] (નિરુક્તા - નિર્+વચ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. કર્મણિ

ભૂ.કૃ.નો ત(ક્ત) + સ્ત્રી.નો આ(આપ્) - નિર્જરા નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

દ્વાદશાનામ્ - બાર [તપના] (દ્વાદશન્ - તપસ્ નું વિશેષણ અલિંગ ષ.બ.વ.)

તપસામ્ - તપના (તપસ્ નપું.ષ.બ.વ.)

વિભેદાત્ - ભેદરૂપ [કારણના પ્રભેદોના કારણે] (વિભેદ - હેતુપ્રભેદ નું વિશેષણ પું.પં.એ.વ.)

હેતુપ્રભેદાત્ - કારણના પ્રભેદોના કારણે (હેતુપ્રભેદ પું.પં.એ.વ.)

કાર્યભેદઃ - કાર્યનો ભેદ (કાર્યભેદ પું.પ્ર.એ.વ.)

સ્વાતન્ત્ર્યતઃ - સ્વતંત્રપણથી (સ્વતન્ત્રસ્ય ભાવઃ ઇતિ સ્વાતન્ત્ર્યમ્ । સ્વાતન્ત્ર્યાત્ ઇતિ સ્વાતન્ત્ર્ય + (તદ્વિતનો) તસ્ પ્રત્યય - અવ્યય)

એકવિધા - એક જ પ્રકારની [નિર્જરા] (એકવિધા - એકવિધ + સ્ત્રી.નો આ(આપ્) - નિર્જરા નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- નિર્જરા બાર પ્રકારની કહેવાયેલ છે (એ પ્રમાણે) જે (કહેલ છે) તે (છ બાદ્ય અને છ અભ્યંતર) બાર તપના ભેદથી કહેલ છે. અહીં કારણના ભેદથી કાર્યનો ભેદ છે. પરંતુ સ્વતંત્રપણે તો તે (નિર્જરા) એક જ પ્રકારની થાય.

ખંડાન્વય :

(અધ્યાહારથી) (ઉક્તમ્) ।

કિમ્ ઉક્તમ્ ? યદ્ ।

યદ્ કિમ્ (ઇતિ) ઉક્તમ્ ? નિરુક્તા (ઇતિ) ।

કથમ્ નિરુક્તા ? દ્વાદશધા ।

કા નિરુક્તા ? નિર્જરા ।

(અધ્યાહારથી) (ઉક્તમ્) ।

કિમ્ ઉક્તમ્ ? તદ્ ।

વિવક્ષ્યતે - વિવક્ષા કરાય છે, કહેવાને ઈચ્છાય છે (વક્તુમ્ ઇષ્યતે ઇતિ વચ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. + ઈચ્છાદર્શકનો સ(સન્) + કર્મણિનો ય(વ્ય) - વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

દ્વાદશધા - બાર પ્રકારની (દ્વાદશભિઃ પ્રકારૈઃ ઇતિ દ્વાદશ + ધા (તદ્વતિનો) - અવ્યય)

તપોભેદૈઃ - તપના ભેદો વડે (તપોભેદ પું.તૃ.બ.વ.)

ઉદિતા - કહેવાયેલ છે (વદ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. કર્મણિ ભૂ.કૃ. - નિર્જરા નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

કર્મનિર્જરણાત્મા - કર્મનો વિનાશ કરવાના સ્વરૂપવાળી [નિર્જરા] કર્મનિર્જરણાત્મન્ - નિર્જરા નું વિશેષણ - સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

એકરૂપા - એકરૂપવાળી [નિર્જરા] (એકરૂપા - એકરૂપ + સ્ત્રી.નો આ(આપ) - નિર્જરા નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

વસ્તુતઃ - પરમાર્થથી (વસ્તુનઃ (પંચમી વિભક્તિ) ઇતિ વસ્તુ + તસ્ - અવ્યય)

અર્થ :- જેમ એક સ્વરૂપવાળો અગ્નિ પણ કાષ્ઠ, પથ્થર વગેરે રૂપ કારણોના ભેદ થકી જુદા જુદા રૂપવાળો વિવક્ષિત કરાય છે. ॥૨॥ તેમ (છ બાહ્ય અને છ અભ્યંતર) તપના ભેદો વડે નિર્જરા પણ બાર પ્રકારની કહેલ છે. પરમાર્થથી તો તે (નિર્જરા) કર્મનો વિનાશ કરવા સ્વરૂપી એક જ રૂપવાળી છે. ॥૩॥

ખંડાન્વય :

વિવક્ષ્યતે ।

કઃ વિવક્ષ્યતે ? વહ્નિઃ ।

વહ્નિઃ કીદૃશઃ વિવક્ષ્યતે ? પૃથગ્રૂપઃ ।

કુતઃ પૃથગ્રૂપઃ વિવક્ષ્યતે ? વિભેદતઃ ।

કેષામ્ વિભેદતઃ ? નિદાનાનામ્ ।

કથમ્ભૂતાનામ્ નિદાનાનામ્ ? કાષ્ઠોપલાદિરૂપાણામ્ ।

કથમ્ભૂતઃ અપિ વહ્નિઃ ? એકરૂપઃ અપિ ।

કથમ્ ? યથા ॥૨॥

ઉદિતા ।

કા અપિ ઉદિતા ? નિર્જરા ।

નિર્જરા કીદૃશા ઉદિતા ? દ્વાદશધા ।

કૈઃ દ્વાદશધા ઉદિતા ? તપોભેદૈઃ ।

કથમ્ ? તથા ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કા અસ્તિ ? સા ।
 સા કીદૃશા એવ અસ્તિ ? એકરૂપા ।
 સા પુનઃ કીદૃશા અસ્તિ ? કર્મનિર્જરણાત્મા ।
 કથમ્ ? તુ ।
 કથમ્ ? વસ્તુતઃ ॥૩॥

સમાસ :-

- કાષ્ઠાનિ ચ ઉપલાઃ ચ ઇતિ કાષ્ઠોપલાઃ । (૪.૬.)
 કાષ્ઠોપલાઃ આદૌ યેષામ્ તાનિ ઇતિ કાષ્ઠોપલાદીનિ । (વ્ય.બ.)
 કાષ્ઠોપલાદીનિ રૂપાણિ યેષામ્ તાનિ ઇતિ કાષ્ઠોપલાદિરૂપાણિ (સ.બ.) તેષામ્ ।
 - એકમ્ રૂપમ્ યસ્ય સઃ ઇતિ એકરૂપઃ । (સ.બ.)
 - પૃથગ્ રૂપમ્ યસ્ય સઃ ઇતિ પૃથગ્રૂપઃ । (સ.બ.)
 - તપસઃ ભેદાઃ ઇતિ તપોભેદાઃ । (પ.ત.) તૈઃ ।
 - કર્મણામ્ નિર્જરણમ્ ઇતિ કર્મનિર્જરણમ્ । (પ.ત.)
 કર્મનિર્જરણમ્ આત્મા યસ્યાઃ સા ઇતિ કર્મનિર્જરણાત્મા । (સ.બ.)
 - એકઃ રૂપમ્ યસ્યાઃ સા ઇતિ એકરૂપા । (સ.બ.)
- ^૪નિકાચિતાનામપિ ^૫કર્મણાં ^૧યદ્ગરીયસાં ^૨ભૂધરદુર્ધરાણામ્ ।
^૬વિભેદને ^૭વજ્રમિવાતિતીવ્રં, ^{૧૪}નમોઽસ્તુ ^{૧૫}તસ્મૈ ^{૧૬}તપસે ^{૧૭}ઽદ્ભુતાય ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

નિકાચિતાનામ્ - નિકાચિત [કર્મોના] (નિકાચિત - કર્મ નું વિ. નપું.પ.બ.વ.)

કર્મણામ્ - કર્મોના (કર્મન્ નપું.પ.બ.વ.)

ગરીયસામ્ - અતિ મોટા [કર્મને] (ગરીયસ્ - इमे ગુરવઃ । इमे अपि गुरवः । अनयोः मध्ये इमे अतिशयेन गुरवः । इति गुरु + तद्धतिनो इयस् (इयसु) - કર્મનું વિ. નપું.પ.બ.વ.)

ભૂધરદુર્ધરાણામ્ - પર્વત જેવા દુર્ધર (વિકટ) [કર્મોના] (ભૂધરદુર્ધર - કર્મન્ નું વિ. નપું.પ.બ.વ.)

વિભેદને - ભેદવામાં (વિભેદન - વિ+ભિદ્ ગણ ૭ ઉભયપદી + અન(અનટ) નપું.સ.એ.વ.)

વજ્રમ્ - વજ્ર (વજ્ર નપું.પ્ર.એ.વ.)

A. અન્ અંતવાળા નામોને સ્ત્રી.માં ઈ(ઢી) પ્રત્યય લાગે છે. પણ મન્ અંતવાળા નામોને સ્ત્રી.માં ઈ(ઢી) પ્રત્યય લાગતો નથી.

અતિતીવ્રમ્ - અત્યંત તીક્ષ્ણ (અતિતીવ્ર - તપસ્ અને વજ્ર નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

નમસ્ - નમસ્કાર થાવ (અવ્યય)

તપસે - તપને (તપસ્ નપું.ય.એ.વ. નમસ્ ના યોગમાં ચતુર્થા)

અદ્ભુતાય - અદ્ભૂત [તપને] (અદ્ભૂત - તપસ્ નું વિ. નપું.ય.એ.વ.)

અર્થ :- જે (તપ) અતિ મોટા, પર્વત જેવા વિકટ નિકાચિત કર્મને ભેદવામાં પણ વજ્ર જેવું અતિતીવ્ર છે, અદ્ભૂત એવા તે તપને નમસ્કાર થાવ.

ખંડાન્વય :

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? યદ્ ।

યદ્ કીદૃશમ્ અસ્તિ ? અતિતીવ્રમ્ ।

કિમ્ ઇવ અતિતીવ્રમ્ ? વજ્રમ્ ઇવ ।

કસ્મિન્ અપિ અતિતીવ્રમ્ ? વિભેદને અપિ ।

કેષામ્ વિભેદને ? કર્મણામ્ ।

કથમ્ભૂતાનામ્ કર્મણામ્ ? નિકાચિતાનામ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતાનામ્ કર્મણામ્ ? ભૂધરંદુર્ધરાણામ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતાનામ્ કર્મણામ્ ? ગરીયસામ્ ।

અસ્તુ ।

કથમ્ અસ્તુ ? નમઃ ।

કસ્મૈ નમઃ અસ્તુ ? તસ્મૈ ।

કસ્મૈ ? તપસે ।

કથમ્ભૂતાય તપસે ? અદ્ભુતાય ।

સમાસ :-

● દુઃખેન ધ્રીયન્તે ઇતિ દુર્ધરાણિ । (ઉ.ત.)

ભૂધરેભ્યઃ દુર્ધરાણિ ઇતિ ભૂધરદુર્ધરાણિ । (પં.ત.) તેષામ્ ।

● અતિશયેન તીવ્રમ્ ઇતિ અતિતીવ્રમ્ । (પ્રાદિ ત.)

કિમુચ્યતે સત્તપસઃ પ્રભાવઃ, કઠોરકર્માર્જિતકિલ્બિષોઽપિ ।

દૃઢપ્રહારીવ નિહત્ય પાપં, યતોઽપવર્ગ લભતેઽચિરેણ ॥૫॥

શબ્દાર્થ :-

ઉચ્યતે - કહેવાય છે (વચ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(વ્ય) - વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

સત્તપસઃ - સમ્યગ્ તપનો, અતિચાર રહિત તપનો (સત્તપસ્ નપું.ષ.એ.વ.)

પ્રભાવઃ - પ્રભાવ, મહિમા (પ્રભાવ પું.પ્ર.એ.વ.)

કઠોરકર્માર્જિતકિલ્બિષઃ - કઠોર કર્મથી ઉપાર્જિત કર્યું છે પાપ જેણે એવો [જીવ]

(કઠોરકર્માર્જિતકિલ્બિષ પું.પ્ર.એ.વ.)

દૃઢપ્રહારી - દૃઢપ્રહારી (દૃઢપ્રહારિન્ પું.પ્ર.એ.વ.)

નિહત્ય - હણીને (નિ+હન્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ. - અવ્યય)

પાપમ્ - પાપને (પાપ પું.દ્વિ.એ.વ.)

યતઃ - જેનાથી (યદ્ સર્વનામ - યસ્માત્ इति यद् + तस् (તદ્વિતનો) - અવ્યય)

અપવર્ગમ્ - મોક્ષ (અપવર્ગ પું.દ્વિ.એ.વ.)

લભતે - પ્રાપ્ત કરે છે (લભ્ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

અચિરેણ - ટૂંકા ગાળામાં, થોડા સમયમાં (અવ્યય)

અર્થ :- સમ્યગ્ તપનો મહિમા શું કહેવાય ? જે કારણથી કઠોર કર્મ વડે પાપને ઉપાર્જન કરનાર (જીવ) પણ દૃઢપ્રહારીની જેમ પાપકર્મને (મૂળથી) હણીને અલ્પકાળમાં મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે.

ખંડાન્વય :-

उच्यते ।

किम् उच्यते ? किम् उच्यते ?

कः उच्यते ? प्रभावः ।

कस्य प्रभावः ? सत्तपसः ।

लभते ।

कम् लभते ? अपवर्गम् ।

कथम् लभते ? अचिरेण ।

किम् प्रकृत्य लभते ? निहत्य ।

कम् निहत्य ? पापम् ।

कः अपि पापम् निहत्य अपवर्गम् लभते ? कठोरकर्मार्जितकिल्बिषः अपि ।

कठोरकर्मार्जितकिल्बिषः अपि कः इव लभते ? दृढप्रहारी इव ।

कथम् ? यतः ।

સમાસ :-

● સમ્યગ્ તપઃ इति सत्तपः । (वि.पू.ક.) तस्य ।

● કઠોરણિ ચ અમૂનિ કર્માણિ ચ इति कठोरकर्माणि । (वि.पू.ક.)

કઠોરકર્મભિઃ अर्जितम् इति कठोरकर्मार्जितम् । (तृ.त.)

કઠોરકર્માર્જિતમ્ કિલ્બિષમ્ येन सः इति कठोरकर्मार्जितकिल्बिषः । (स.બ.)

- અપગતા: વર્ગા: યસ્માત્ સઃ ઇતિ અપવર્ગઃ । (પ્રાદિ બ.) તમ્ ।
- દ્વઢમ્ પ્રહરતિ ઇતિ દ્વઢપ્રહારી । (ઉ.ત.) (ણિન્ - કૃદંતનો પ્રત્યય)
- યથા ^૧સુવર્ણસ્ય ^૫શુચિસ્વરૂપં, ^૨દીપ્તઃ ^૩કૃશાનુઃ ^૬પ્રકટીકરોતિ ।
- ^૭૧૨ તથાત્મનઃ ^{૧૦}કર્મરજો ^{૧૧}નિહત્ય, ^{૧૩}જ્યોતિસ્તપસ્તદ્વિશદીકરોતિ ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

સુવર્ણસ્ય - સુવર્ણનું (સુવર્ણ નપું.ષ.એ.વ.)

શુચિસ્વરૂપમ્ - પવિત્ર સ્વરૂપને (શુચિસ્વરૂપ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

દીપ્તઃ - દીપ્ત, દેદીપ્યમાન [વહ્નિ] (દીપ્ત - કૃશાનુ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

પ્રકટીકરોતિ - પ્રગટ કરે છે (પ્રાગ્ અપ્રકટમ્ પ્રકટમ્ કરોતિ ઇતિ પ્રકટ + ચ્વિ (તદ્વિતનો) + કરોતિ - કૃ ગણ ૧ ઉભયપદી વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

આત્મનઃ - આત્માની (આત્મન્ પું.ષ.એ.વ.)

કર્મરજઃ - કર્મરૂપ ૨જ (કર્મરજસ્ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

નિહત્ય - હણીને (નિ+હન્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

જ્યોતિઃ - જ્યોતિને, શુદ્ધ ચૈતન્યને (જ્યોતિ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

વિશદીકરોતિ - નિર્મલ કરે છે, વિશાળ કરે છે (વિશદીકરોતિ - પ્રાગ્ અવિશદમ્ વિશદમ્ કરોતિ ઇતિ વિશદ + ચ્વિ (તદ્વિતનો) + કરોતિ - કૃ ગણ ૧ ઉભયપદી વ.કા. ત્રી.પુ.એ.વ.)

અર્થ :- જેવી રીતે દેદીપ્યમાન વહ્નિ સુવર્ણના પવિત્ર સ્વરૂપને પ્રગટ કરે છે તેવી રીતે તે (ઉપર જણાવેલ) તપ કર્મરજને હણીને આત્માની જ્યોતિને (આત્માના શુદ્ધ ચૈતન્યને) નિર્મલ કરે છે.

ખંડાન્વય :-

	પ્રકટીકરોતિ ।
કિમ્ પ્રકટીકરોતિ ?	શુચિસ્વરૂપમ્ ।
કસ્ય શુચિસ્વરૂપમ્ ?	સુવર્ણસ્ય ।
કઃ પ્રકટીકરોતિ ?	કૃશાનુઃ ।
કથમ્ભૂતઃ કૃશાનુઃ ?	દીપ્તઃ ।
કથમ્ ?	યથા ।
	વિશદીકરોતિ ।
કિમ્ વિશદીકરોતિ ?	જ્યોતિઃ ।
કસ્ય જ્યોતિઃ ?	આત્મનઃ ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય વિશદીકરોતિ ? નિહત્ય ।
 કિમ્ નિહત્ય ? કર્મરજઃ ।
 કિમ્ વિશદીકરોતિ ? તત્ ।
 તત્ કિમ્ ? તપઃ ।
 કથમ્ ? તથા ।

સમાસ :-

- શુચિ ચ અદઃ સ્વરૂપમ્ ચ ઇતિ શુચિસ્વરૂપમ્ । (વિ.પૂ.ક.) તદ્ ।
- કર્મ એવ રજઃ ઇતિ કર્મરજઃ । (અ.પૂ.ક.) તદ્ ।
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭
 બાહ્યેનાભ્યન્તરેણ પ્રથિતબહુભિદા જીયતે યેન શત્રુ-
 શ્રેણી બાહ્યાન્તરજ્ઞા ભરતનૃપતિવદ્ ભાવલબ્ધદ્રઢિમ્ના ।
 ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫
 યસ્માત્પ્રાદુર્ભવેયુઃ પ્રકટિતવિભવા લબ્ધયઃ સિદ્ધયશ્ચ,
 ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦
 વન્દે સ્વર્ગાપવર્ગાર્પણપટુ સતતં તત્તપો વિશ્વવન્દ્યમ્ ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

- બાહ્યેન - (અનશનાદિ) બાહ્ય [જે તપ વડે] (બાહ્ય - યદ્ (તપસ્) નું વિશેષણ નપું.તૃ.એ.વ.)
- આભ્યન્તરેણ - (પ્રાયશ્ચિતાદિ) અભ્યંતર [જે તપ વડે] (આભ્યન્તર - યદ્ (તપસ્) નું વિશેષણ નપું.તૃ.એ.વ.)
- પ્રથિતબહુભિદા - પ્રસિદ્ધ છે બહુ ભેદો જેના એવા [જે તપ વડે] (પ્રથિતબહુભિદ - યત્ (તપસ્) નું વિ. નપું.તૃ.એ.વ.)
- જીયતે - જીતાય છે (જિ ગણ ૧ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(ક્ય) - વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)
- યેન - જે (તપ) વડે (યદ્ સર્વનામ - તપસ્ માટે વપરાયેલ નપું.તૃ.એ.વ.)
- શત્રુશ્રેણી - શત્રુઓની શ્રેણિ (શત્રુશ્રેણી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)
- બાહ્યા - બાહ્ય [શત્રુઓની શ્રેણિ] (બાહ્યા - બાહ્ય + સ્ત્રી.નો આ(આપ) - શત્રુશ્રેણીનું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)
- અન્તરજ્ઞા - અંતરંગ [શત્રુઓની શ્રેણિ] (અન્તરજ્ઞા - અન્તરજ્ઞ + સ્ત્રી.નો આ(આપ) - શત્રુશ્રેણી નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)
- ભરતનૃપતિવદ્ - ભરતરાજાની જેમ (ભરતનૃપતિવદ્ - અવ્યય)
- ભાવલબ્ધદ્રઢિમ્ના - (શુદ્ધપરિણામરૂપ) ભાવથી પ્રાપ્ત થયેલ દ્રઢતા વડે (ભાવ-લબ્ધદ્રઢિમ્ન પું.તૃ.એ.વ.)

યસ્માત્ - જે (તપ)થી, જે (તપ)માંથી (યદ્ સર્વનામ - તપસ્ માટે વપરાયેલ નપું.પં. એ.વ.)

પ્રાદુર્ભવેયુઃ - પ્રગટ થાય છે (પ્રાદુસ્+ભૂ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વિધ્યર્થ ત્રી.પુ.બ.વ.)

પ્રકટિતવિભવાઃ - પ્રગટ વૈભવવાળી [લબ્ધિઓ અને સિદ્ધિઓ] (પ્રકટિતવિભવા - લબ્ધિ અને સિદ્ધિ નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

લબ્ધયઃ - લબ્ધિઓ (લબ્ધિ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

સિદ્ધયઃ - સિદ્ધિઓ (સિદ્ધિ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

વન્દે - હું વંદન કરું છું (વન્દ્ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.પ્ર.પુ.એ.વ.)

સ્વર્ગાપવર્ગાર્પણપટુ - સ્વર્ગ અને મોક્ષ આપવામાં કુશળ [તપને] (સ્વર્ગાપવર્ગાર્પણપટુ - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

સતતમ્ - નિરંતર (સતત નપું.દ્વિ.એ.વ. ક્રિયાવિશેષણ)

તત્ - તે (તપ)ને (તદ્ સર્વનામ - તપસ્ માટે વપરાયેલ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

વિશ્વવન્દ્યમ્ - વિશ્વ વડે વંદન કરવા યોગ્ય [તપ]ને (વિશ્વવન્દ્ય - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- પ્રસિદ્ધ છે ઘણા ભેદો જેના એવા બાહ્ય અને અભ્યંતર જે (તપ) વડે (રાજાદિક) બાહ્ય અને (રાગાદિક) અંતરંગ શત્રુઓની શ્રેણી ભરતરાજાની જેમ ભાવથી પ્રાપ્ત થયેલ દ્રઢતા વડે જીતાય છે; (વળી) જેમાંથી પ્રગટ વૈભવવાળી લબ્ધિઓ અને સિદ્ધિઓ પ્રગટ થાય છે; દેવલોક અને મોક્ષ આપવામાં કુશળ; (સમગ્ર) વિશ્વને વન્દ્ય એવા તે તપને હું સતત વંદન કરું છું.

ખંડાન્વય :-

જીયતે ।

કેન જીયતે ? ભાવલબ્ધદ્રઢિમ્ના ।

કથમ્ જીયતે ? ભરતનૃપતિવદ્ ।

કા જીયતે ? શત્રુશ્રેણી ।

કા શત્રુશ્રેણી ? અન્તરજ્ઞા ।

પુનઃ કા શત્રુશ્રેણી ? બાહ્યા ।

કેન જીયતે ? યેન ।

કથમ્ભૂતેન યેન ? આખ્યન્તરેણ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતેન યેન ? બાહ્યેન ।

पुनः कथम्भूतेन येन ? प्रथितबहुभिदा ।

प्रादुर्भवेयुः ।

कथम् प्रादुर्भवेयुः ? च ।

काः प्रादुर्भवेयुः ? सिद्धयः ।

पुनः काः प्रादुर्भवेयुः ? लब्धयः ।

कथम्भूताः लब्धयः सिद्धयः ? प्रकटितविभवाः ।

कस्मात् प्रादुर्भवेयुः ? यस्मात् ।

वन्दे ।

कथम् वन्दे ? सततम् ।

किम् वन्दे ? तत् ।

तत् किम् वन्दे ? तपः ।

कथम्भूतम् तपः ? विश्ववन्द्यम् ।

पुनः कथम्भूतम् तपः ? स्वर्गापवर्गार्पणपटु ।

समास :-

- भिद्यन्ते इति भिदः । (क्विप् प्रत्यय-कृदन्तनो)
प्रथिताः बहवः भिदः यस्य तद् इति प्रथितबहुभिद् । (स.५.) तेन ।
- शत्रूणाम् श्रेणी इति शत्रुश्रेणी । (ध.त.)
- नृणाम् पतिः इति नृपतिः । (ध.त.)
भरतः एव नृपतिः इति भरतनृपतिः । (अ.पू.३.)
भरतनृपतिना इव इति भरतनृपतिवद् । (तद्धितनो वत्)
- भावेन लब्धा इति भावलब्धा । (तृ.त.)
द्रढस्य भावः इति द्रढिमा । (तद्धितनो इमन्) ।
भावलब्धः च असौ द्रढिमा च इति भावलब्धद्रढिमा । (वि.पू.३.) तेन ।
- प्रकटिताः विभवाः यासाम् ताः इति प्रकटितविभवाः । (स.५.)
- स्वर्गः च अपवर्गः च इति स्वर्गापवर्गौ । (४.६.)
स्वर्गापवर्गयोः अर्पणम् इति स्वर्गापवर्गार्पणम् । (ध.त.)
स्वर्गापवर्गार्पणे पटु इति स्वर्गापवर्गार्पणपटु । (स.त.)
- वन्दितुम् योग्यम् इति वन्द्यम् । (वन्द् + विध्यर्थ कृदन्तनो य)
विश्वेन वन्द्यम् इति विश्ववन्द्यम् । (तृ.त.) तद् ।

॥ ગેયાષ્ટકમ્ ॥

૩ વિભાવય ૧ વિનય ! ૨ તપોમહિમાનમ્, ૬ વિભાવય ૪ વિનય ! ૫ તપોમહિમાનમ્ ।
૮ બહુભવસંચિતદુષ્કૃતમમુના, ૧૧ લભતે ૯ લઘુ ૧૦ લધિમાનમ્ ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

તપોમહિમાનમ્ - તપના મહિમાને (તપોમહિમન્ પું.દ્વિ.એ.વ.)

બહુભવસંચિતદુષ્કૃતમ્ - ઘણા ભવથી એકઠું કરેલ દુષ્કૃત (બહુભવસંચિતદુષ્કૃત નપું.પ્ર. એ.વ.)

અમુના - આ (તપ) વડે (અદસ્ સર્વનામ - તપસ્ માટે વપરાયેલ નપું.તૃ.એ.વ.)

લઘુ - જલ્દી (લઘુ - નપું.દ્વિ.એ.વ. ક્રિયા વિશેષણ)

લધિમાનમ્ - ઓછાપણાને (લધિમન્ - લઘોઃ ભાવઃ ઇતિ લઘુ + ઇમન્ પ્રત્યય (તદ્વિતનો) પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- હે વિનય ! તું તપના મહિમાને વિભાવન કર. હે વિનય ! તું તપના મહિમાને વિભાવન કર. આ (તપ) વડે ઘણા ભવોનું (અનંત ભવોનું) ઉપાર્જન કરેલ પાપકર્મ જલ્દી લઘુપણાને પામે છે.

ખંડાન્વય :-

વિભાવય ।

કમ્ વિભાવય ? તપોમહિમાનમ્ ।

કિમ્ સમ્બોધને ? વિનય !

લભતે ।

કમ્ લભતે ? લધિમાનમ્ ।

કથમ્ લભતે ? લઘુ ।

કિમ્ લધિમાનમ્ લભતે ? બહુભવસંચિતદુષ્કૃતમ્ ।

કેન લભતે ? અમુના ।

સમાસ :-

- તપસઃ મહિમા ઇતિ તપોમહિમા । (પ.ત.) તમ્ ।
- બહવઃ ચ અમી ભવાઃ ચ ઇતિ બહુભવાઃ । (વિ.પૂ.ક.)
બહુભવૈઃ સંચિતમ્ ઇતિ બહુભવસંચિતમ્ । (તૃ.ત.)
(અથવા) બહુભવેષુ સંચિતમ્ ઇતિ બહુભવસંચિતમ્ । (સ.ત.)
બહુભવસંચિતમ્ ચ અદઃ દુષ્કૃતમ્ ચ ઇતિ બહુભવસંચિતદુષ્કૃતમ્ । (વિ.પૂ.ક.)

યાતિ ધનાડપિ ધનાઘનપટલી, ખરપવનેન વિરામમ્ ।

ભજતિ તથા તપસા દુસ્તાલી, ક્ષણભઙ્ગરપરિણામમ્ ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

યાતિ - જાય છે, પામે છે (યા ગણ ૨ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

ધના - ધન, ગાઢ, નિબિડ [મેધની શ્રેણિ] (ધના - ધનાઘનપટલીનું વિશેષણ ધન + સ્ત્રી.નો આ(આપ) - સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ધનાઘનપટલી - વરસતા મેધની શ્રેણિ (ધનાઘનપટલી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ખરપવનેન - કઠોર (પ્રચંડ) વાયુ વડે (ખરપવન પું.તૃ.એ.વ.)

વિરામમ્ - વિરામને (વિરામ પું.દ્વિ.એ.વ.)

તપસા - તપ વડે (તપસ્ નપું.તૃ.એ.વ.)

દુસ્તાલી - પાપની શ્રેણિ (દુસ્તાલી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ક્ષણભઙ્ગરપરિણામમ્ - ક્ષણમાત્રમાં વિનાશ પામવાના પરિણામને (ક્ષણભઙ્ગરપરિણામ - પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- જેમ વરસતા મેધની ગાઢ શ્રેણિ પ્રચંડ વાયુ વડે વિરામ પામે છે, તે પ્રકારે પાપની શ્રેણિ તપ વડે ક્ષણમાત્રમાં વિનાશ થવાના પરિણામને પામે છે.

ખંડાન્વય :-

યાતિ ।

કમ્ યાતિ ? વિરામમ્ ।

કેન વિરામમ્ યાતિ ? ખરપવનેન ।

કા વિરામમ્ યાતિ ? ધનાઘનપટલી ।

કથમ્ભૂતા અપિ ધનાઘનપટલી ? ધના અપિ ।

ભજતિ ।

કમ્ ભજતિ ? ક્ષણભઙ્ગરપરિણામમ્ ।

કેન ભજતિ ? તપસા ।

કા ભજતિ ? દુસ્તાલી ।

કથમ્ ? તથા ।

સંભાસ :-

● ધનાઘનસ્ય પટલી ઇતિ ધનાઘનપટલી । (પ.ત.) (ધનાઘન - વરસતો મેધ)

● ખરઃ ચ અસૌ પવનઃ ચ ઇતિ ખરપવનઃ । (વિ.પૂ.ક.) તેન ।

- દુરિતાનામ્ આલીંચિત્તી ઇતિ દુરિતાલી । (પ.ત.)
- ક્ષણેન ભદ્રકુમ્ શીલમ્ અસ્ય ઇતિ ક્ષણભદ્રુઃ । (ઉ.ત.)
(અથવા) ક્ષણમ્ પ્રાપ્ય ભદ્રુઃ ઇતિ ક્ષણભદ્રુઃ । (મ.ક.)
ક્ષણભદ્રુઃ ચ અસૌ પરિણામઃ ચ ઇતિ ક્ષણભદ્રુપરિણામઃ । (વિ.પૂ.ક.) તમ્ ।
^૧વાઞ્ચિત્તમાકર્ષતિ^૨ દૂરાદપિ^૩, રિપુમપિ^૪ વ્રજતિ^૫ વયસ્યમ્ ।
^{૧૧}તપ^{૧૦} ઇદમાશ્રય^{૧૩} નિર્મલભાવાદાગમપરમરહસ્યમ્ ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

વાઞ્ચિત્તમ્ - ઇષ્ટ પદાર્થને (વાઞ્ચિત્ - વાઞ્ઙ ગણ ૧ પરસ્મૈ. કર્મણિ ભૂ.કૃ. - અધ્યાહાર વસ્તુ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

આકર્ષતિ - આકર્ષે છે, નજીક ખેંચી લાવે છે. (આ+કૃષ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

દૂરાદ્ - દૂરથી (દૂર પું.પં.એ.વ.)

વ્રજતિ - પમાડે છે, બનાવે છે (વ્રજ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

વયસ્યમ્ - મિત્રને (વયસ્ય નપું.દ્વિ.એ.વ.)

તપઃ - તપને (તપસ્ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

નિર્મલભાવાદ્ - નિર્મલભાવથી (નિર્મલભાવ પું.પં.એ.વ.)

આગમપરમરહસ્યમ્ - આગમનો ઉત્કૃષ્ટ સાર [તપ]ને (આગમપરમરહસ્ય - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- (આ તપ) ઇષ્ટ પદાર્થને દૂરથી પણ ખેંચી લાવે છે. શત્રુને પણ મિત્ર બનાવે છે. આગમના ઉત્કૃષ્ટ સારભૂત આ તપનો શુદ્ધભાવથી તું આશ્રય કર.

ખંડાન્વય :-

આકર્ષતિ ।
કથમ્ અપિ આકર્ષતિ ? દૂરાદ્ અપિ ।
કિમ્ આકર્ષતિ ? વાઞ્ચિત્તમ્ ।
વ્રજતિ ।
કિમ્ વ્રજતિ ? વયસ્યમ્ ।
કમ્ અપિ વ્રજતિ ? રિપુમ્ અપિ ।
આશ્રય ।
કસ્માત્ આશ્રય ? નિર્મલભાવાત્ ।
કિમ્ આશ્રય ? ઇદમ્ ।

ઇદમ્ કિમ્ આશ્રય ? તપઃ ।
કથમ્ભૂતમ્ ઇદમ્ તપઃ ? આગમપરમરહસ્યમ્ ।

સમાસ :-

- નિર્ગતઃ મલઃ યસ્માત્ સઃ ઇતિ નિર્મલઃ । (પ્રાદિ બ.)
નિર્મલઃ ચ અસૌ ભાવઃ ચ ઇતિ નિર્મલભાવઃ । (વિ.પૂ.ક.) તસ્માત્ ।
- રહસિ ભવમ્ ઇતિ રહસ્યમ્ । (તદ્વિત)
પરમમ્ ચ અદઃ રહસ્યમ્ ચ ઇતિ પરમરહસ્યમ્ । (વિ.પૂ.ક.)
આગમસ્ય પરમરહસ્યમ્ ઇતિ આગમપરમરહસ્યમ્ । (ધ.ત.) તદ્ ।
અનશનમૂનોદરતાં વૃત્તિદ્વાસં રસપરિહારમ્ ।
ભજ સાંલીન્યં કાયક્લેશં, તપ ઇતિ બાહ્યમુદારમ્ ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

અનશનમ્ - અનશન (બાહ્ય તપનો પહેલો પ્રકાર) (અનશન નપું.દ્વિ.એ.વ.)
ઝનોદરતામ્ - ઉણોદરી (બાહ્ય તપનો બીજો પ્રકાર) (ઝનોદરતા સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)
વૃત્તિદ્વાસમ્ - વૃત્તિસંક્ષેપ (બાહ્ય તપનો ત્રીજો પ્રકાર) (વૃત્તિદ્વાસ નપું.દ્વિ.એ.વ.)
રસપરિહારમ્ - રસત્યાગ (બાહ્ય તપનો ચોથો પ્રકાર) (રસપરિહાર નપું.દ્વિ.એ.વ.)
સાંલીન્યમ્ - સંલીનતા (બાહ્ય તપનો પાંચમો પ્રકાર) (સાંલીન્ય - સંલીનસ્ય ભાવઃ ઇતિ - નપું. દ્વિ.એ.વ.)

કાયક્લેશમ્ - કાયક્લેશ (બાહ્ય તપનો છઠ્ઠો પ્રકાર) (કાયક્લેશ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

તપઃ - તપને (તપસ્ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

બાહ્યમ્ - બાહ્ય [તપ]ને (બાહ્ય - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ઉદારમ્ - ઉદાર [તપ]ને (ઉદાર - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- અનશન, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસત્યાગ, સંલીનતા, કાયક્લેશ એ પ્રમાણે ઉદાર એવા (આશંસાદિ દોષ રહિત) બાહ્ય તપને તું સેવ.

ખંડાન્વય :-

ભજ ।

કિમ્ ભજ ? તપઃ ।

કિમ્ તપઃ ? બાહ્યમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ બાહ્યમ્ તપઃ ? ઉદારમ્ ।

કથમ્ ? ઇતિ ।

કિમ્ ઇતિ બાહ્યમ્ તપઃ ? કાયક્લેશમ્ ઇતિ ।

પુનઃ કિમ્ એતિ બાહ્યમ્ તપઃ ?	સાંતીન્યમ્
પુનઃ કિમ્ એતિ બાહ્યમ્ તપઃ ?	રસપરિહારમ્
પુનઃ કિમ્ એતિ બાહ્યમ્ તપઃ ?	વૃત્તિહાસમ્
પુનઃ કામ્ એતિ બાહ્યમ્ તપઃ ?	ઋનોદરતામ્
પુનઃ કિમ્ એતિ બાહ્યમ્ તપઃ ?	અનશનમ્

સમાસ :-

- ન વિદ્યતે અશનમ્ યસ્મિન્ (તપસિ) તદ્ એતિ અનશનમ્ । (નઞ્ બ.) તદ્ ।
- ઋનમ્ ડદરમ્ યસ્મિન્ તદ્ એતિ ઋનોદરમ્ । (સ.બ.)
ઋનોદરસ્ય ભાવઃ એતિ ઋનોદરતા । (તદ્વિતનો તા(તલ્)) તામ્ ।
- વૃત્તેઃ હાસઃ યસ્મિન્ તદ્ એતિ વૃત્તિહાસમ્ । (વ્ય.બ.) તદ્ ।
- રસાનામ્ પરિહારઃ યસ્મિન્ તદ્ એતિ રસપરિહારમ્ । (વ્ય.બ.) તદ્ ।
- કાયસ્ય ક્લેશઃ યસ્મિન્ તદ્ એતિ કાયક્લેશમ્ । (વ્ય.બ.) તદ્ ।

પ્રાયશ્ચિત્તં વૈયાવૃત્યં, સ્વાધ્યાયં વિનયં ચ ।

કાયોત્સર્ગં શુભધ્યાનમાભ્યન્તરમિદમચ્છ ॥૫॥

શબ્દાર્થ :-

પ્રાયશ્ચિત્તમ્ - પ્રાયશ્ચિત્ત (અભ્યંતર તપનો પહેલો ભેદ) (પ્રાયશ્ચિત્ત નપું.દ્વિ.એ.વ.)
વૈયાવૃત્યમ્ - વૈયાવૃત્ય (અભ્યંતર તપનો બીજો ભેદ) (વૈયાવૃત્ય-વ્યાવૃત્તસ્ય ભાવઃ
એતિ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

સ્વાધ્યાયમ્ - સ્વાધ્યાય (અભ્યંતર તપનો ત્રીજો ભેદ) (સ્વાધ્યાય પું.દ્વિ.એ.વ.)

વિનયમ્ - વિનય (અભ્યંતર તપનો ચોથો ભેદ) (વિનય પું.દ્વિ.એ.વ.)

કાયોત્સર્ગમ્ - કાયોત્સર્ગ (અભ્યંતર તપનો પાંચમો ભેદ) (કાયોત્સર્ગ પું.દ્વિ.એ.વ.)

શુભધ્યાનમ્ - શુભ ધ્યાન (અભ્યંતર તપનો છઠ્ઠો ભેદ) (શુભધ્યાન નપું.દ્વિ.એ.વ.)

આભ્યન્તરમ્ - અભ્યંતર [તપ] (આભ્યન્તર - અભ્યન્તરે ભવમ્ એતિ આભ્યન્તર -
(તદ્વિતનો અણ) - તપસ્ નો ભેદ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અચ્છ - પૂજા કર, પામ (અચ્છ ગણ ૧ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

અર્થ :- પ્રાયશ્ચિત્ત, વૈયાવૃત્ય, સ્વાધ્યાય, વિનય, કાયોત્સર્ગ, અને
શુભધ્યાન - આ અભ્યંતર (તપ)ને તું પૂજા. (સેવ, પ્રાપ્ત કર.)

ખંડાન્વય :-

અચ્છ

કિમ્ અચ્છ ?

ઇદમ્

ઇદમ્ કિમ્ અચ્છ ?

ઇદમ્ આભ્યન્તરમ્ અચ્છ

કથમ્ ? ચ ।
 કિમ્ આખ્યન્તરમ્ ? શુભધ્યાનમ્ ।
 પુનઃ કમ્ આખ્યન્તરમ્ ? કાયોત્સર્ગમ્ ।
 પુનઃ કમ્ આખ્યન્તરમ્ ? વિનયમ્ ।
 પુનઃ કમ્ આખ્યન્તરમ્ ? સ્વાધ્યાયમ્ ।
 પુનઃ કિમ્ આખ્યન્તરમ્ ? વૈયાવૃત્યમ્ ।
 પુનઃ કિમ્ આખ્યન્તરમ્ ? પ્રાયશ્ચિત્તમ્ ।

સંભાસ :-

- સ્વસ્ય અધ્યાયઃ ઇતિ સ્વાધ્યાયઃ । (પ.ત.) તમ્ ।
- કાયસ્ય ઉત્સર્ગઃ ઇતિ કાયોત્સર્ગઃ । (પ.ત.) તમ્ ।
- શુભમ્ ચ અદઃ ધ્યાનમ્ ચ ઇતિ શુભધ્યાનમ્ । (વિ.પૂ.ક.) તદ્ ।

શમયતિ^૫ તાપં^૪ ગમયતિ^૬ પાપં^૭, રમયતિ^૮ માનસહંસમ્^૯ ।
 હરતિ^{૧૦} વિમોહં^{૧૧} દૂરારોહં^{૧૨}, તપ^{૧૩} ઇતિ વિગતાશંસમ્^{૧૪} ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

શમયતિ - શમાવે છે (શમ્(શામ) ગણ ૪ પરસ્મૈ. + પ્રેરકનો નિ(ણિ) વ.કા. ત્રી.પુ.એ.વ.)

તાપમ્ - તાપને, સંકલેશને (તાપ પું.દ્વિ.એ.વ.)

ગમયતિ - વિનાશ કરે છે (ગમ્(ગચ્છ) ગણ ૧ પરસ્મૈ. + પ્રેરકનો નિ(ણિ) વ.કા. ત્રી.પુ.એ.વ.)

પાપમ્ - પાપને (પાપ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

રમયતિ - આનંદ પમાડે છે (રમ્ ગણ ૧ આત્મને. + પ્રેરકનો નિ(ણિ) વ.કા. ત્રી.પુ.એ.વ.)

માનસહંસમ્ - મનરૂપી હંસને (માનસહંસ પું.દ્વિ.એ.વ.)

હરતિ - હરે છે, હરણ કરે છે (હ ગણ ૧ ઉભયપદી વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

વિમોહમ્ - મોહને (વિમોહ પું.દ્વિ.એ.વ.)

દૂરારોહમ્ - દુઃખેથી જીતી શકાય એવા [મોહને] (દૂરારોહ - વિમોહ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

વિગતાશંસમ્ - કોઈપણ પ્રકારના ફળની ઈચ્છા વિનાનો [તપ] (વિગતાશંસ - તપ્સ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- આ પ્રમાણે આશંસા વિનાનો તપ (સર્વ) સંકલેશને શમાવે

છે, પાપનો નાશ કરે છે, મનરૂપી હંસને આનંદ પમાડે છે, દુઃખેથી જીતી શકાય એવા મોહને હરે છે.

ખંડાન્વય :-

શમયતિ ।

કમ્ શમયતિ ? તપમ્ ।

કિમ્ શમયતિ ? તપઃ ।

કથમ્ભૂતમ્ તપઃ ? વિગતાશંસમ્ ।

કથમ્ ? ઇતિ ।

વિગતાશંસં તપઃ પુનઃ કિમ્ કારયતિ ? ગમયતિ ।

કિમ્ ગમયતિ ? પાપમ્ ।

પુનઃ કિમ્ કારયતિ ? રમયતિ ।

કમ્ રમયતિ ? માનસહંસમ્ ।

પુનઃ કિમ્ કરોતિ ? હરતિ ।

કમ્ હરતિ ? વિમોહમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ વિમોહમ્ ? દૂરોદ્ધમ્ ।

સમાસ :-

- મનઃ એવમિતિ માનસમ્ । (તદ્વિત)

માનસમ્ એવમિતિ માનસહંસઃ । (અ.પૂ.ક.)

- દુઃખેન આરુહ્યતે ઇતિ દુરાગ્રોહઃ । (ઉ.ત.) તમ્ ।

સંયમકમલાકાર્મણમુજ્જ્વલશિવસુખસત્યઙ્કારમ્ ।

ચિન્તિતચિન્તામણિમારાધય, તપઃ ઇહ વારંવારમ્ ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

સંયમકમલાકાર્મણમ્ - ચારિત્રરૂપી લક્ષ્મીનું વશીકરણ કરનાર [તપઃ]ને
(સંયમકમલાકાર્મણ - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ઉજ્જ્વલશિવસુખસત્યઙ્કારમ્ - નિર્મલ એવા મોક્ષસુખના કરારરૂપ [તપઃ]ને
(ઉજ્જ્વલશિવસુખસત્યઙ્કાર - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ચિન્તિતચિન્તામણિમ્ - ઇષ્ટ પદાર્થને આપવામાં ચિંતામણિ રત્ન સમાન [તપઃ]ને
(ચિન્તિતચિન્તામણિ - તપસ્ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)

આરાધય - આરાધન કર (આ-રાધ્ ગણ ૧૦ ઉભયપદી આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)

વારંવારમ્ - વારંવાર (અવ્યય)

અર્થ :- અહીં (જિનશાસનમાં) ચારિત્રરૂપી લક્ષ્મીનું વશીકરણ

करनार, निर्मल मोक्षसुखना कोलरूप, वांछित पदार्थ आपवामां
शितामशी रत्न समान तपनुं तु वारंवार आराधन कर.

भंडान्वय :-

आराधय ।

कथम् आराधय ? वारंवारम् ।

किम् आराधय ? तपः ।

कथम्भूतम् तपः ? चिन्तितचिन्तामणिम् ।

पुनः कथम्भूतम् तपः ? शिवसुखसत्यङ्कारम् ।

पुनः कथम्भूतम् तपः ? संयमकमलाकार्मणम् ।

कुत्र ? इह ।

समास :-

- संयमः एव कमला इति संयमकमला । (अ.पू.क.)
संयमकमलायाः कार्मणम् इति संयमकमलाकार्मणम् । (ध.त.) तद् ।
- शिवस्य सुखम् इति शिवसुखम् । (ध.त.)
उज्ज्वलम् च अदः शिवसुखम् च इति उज्ज्वलशिवसुखम् । (वि.पू.क.)
सत्यम् करोति इति सत्यङ्कारम् । (उ.त.)
उज्ज्वलशिवसुखस्य सत्यङ्कारम् इति उज्ज्वलशिवसुखसत्यङ्कारम् । (ध.त.) तद् ।
- चिन्तितानाम् प्रापणम् इति चिन्तितप्रापणम् । (ध.त.)
चिन्ताम् पूरयति इति चिन्तापूरकः । (उ.त.)
चिन्तापूरकः च असौ मणिः च इति चिन्तामणिः । (भ.क.)
चिन्तितप्रापणे चिन्तामणिः इव इति चिन्तितचिन्तामणिः । (भ.क.) तद् ।
^३कर्मगदौषध^२मिदमिदमस्य^४ च, जिनपतिम^५तमनुपानम् ।
^१विनय ! समाचर^{११} सौख्यनिधानम्, शान्तसुधारसपानम् ॥८॥

शब्दार्थ :-

कर्मगदौषधम् - कर्मरूपी रोगने भाटे औषध [आ (तप)] (कर्मगदौषध - तपस् भाटे
वपरायेल नपुं.प्र.अ.व.)

अस्य - आनुं [कर्मरूप रोगना औषधरूप तपनुं] (इदम् सर्वनाम - कर्मगदौषध भाटे
वपरायेल नपुं.ध.अ.व.)

जिनपतिमतम् - जिनेश्वर भगवान्नो भत (जिनपतिमत पुं.प्र.अ.व.)

अनुपानम् - अनुपान (अनुपान नपुं.प्र.अ.व.)

समाचर - तुं आयर (सम्+आ+चर् गण १ परस्मै. आज्ञार्थ वी.पु.अ.व.)

સૌખ્યનિધાનમ્ - સુખના ભંડારરૂપ [શાંતસુધારસપાનને] (સૌખ્યનિધાન - શાન્તસુધારસપાન માટે વપરાયેલ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- હે વિનયાત્મા ! આ (તપ) કર્મરૂપ રોગને હણવામાં ઔષધરૂપ છે. અને એનું અનુપાન જિનેશ્વર ભગવાનનો મત છે. આ સુખના ભંડાર રૂપ શાંતિરૂપી અમૃતરસના પાનને તું આચર.

દંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? ઇદમ્ અસ્તિ ।

ઇદમ્ કિમ્ અસ્તિ ? ઇદમ્ કર્મગદૌષધમ્ અસ્તિ ।

કિમ્ સમ્બોધને ? વિનય !

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? અનુપાનમ્ ।

કસ્ય અનુપાનમ્ ? અસ્ય અનુપાનમ્ ।

અસ્ય અનુપાનમ્ કિમ્ અસ્તિ ? જિનપતિમતમ્ ।

કથમ્ ? ચ ।

સમાચર ।

કિમ્ સમાચર ? ઇદમ્ ।

ઇદમ્ કિમ્ સમાચર ? શાન્તસુધારસપાનમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ શાન્તસુધારસપાનમ્ ? સૌખ્યનિધાનમ્ ।

સમાસ :-

- કર્માણિ એવ ગદાઃ ઇતિ કર્મગદાઃ । (અ.પૂ.ક.)
કર્મગદાનામ્ ઔષધમ્ ઇતિ કર્મગદૌષધમ્ । (પ.ત.)
- જિનાનામ્ પતિઃ ઇતિ જિનપતિઃ । (પ.ત.)
જિનપતેઃ મતમ્ ઇતિ જિનપતિમતમ્ । (પ.ત.)
- પશ્ચાત્ પાનમ્ ઇતિ અનુપાનમ્ । (અવ્યયીભાવ)
- સુખસ્ય ભાવઃ ઇતિ સૌખ્યમ્ । (તદ્વિત)
- સૌખ્યસ્ય નિધાનમ્ ઇતિ સૌખ્યનિધાનમ્ । (પ.ત.)
- શાન્તસુધારસસ્ય પાનમ્ ઇતિ શાન્તસુધારસપાનમ્ । (પ.ત.)

॥ ધર્મભાવના ॥

દાનં^૧ ચ શીલં^૨ ચ તપશ્ચ^૩ ભાવો,^૪ ધર્મશ્ચ^૫તુર્થા^૬ જિનબાન્ધવેન^૭ ।

નિરૂપિતો^૮ યો જગતાં^૯ હિતાય,^{૧૦} સ માનસે^{૧૧} મે રમતામજસ્રમ્^{૧૨} ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

દાનમ્ - દાન (દાન નપું.પ્ર.એ.વ.)

શીલમ્ - શીલ (શીલ નપું.પ્ર.એ.વ.)

ભાવઃ - ભાવ (ભાવ પું.પ્ર.એ.વ.)

ધર્મઃ - ધર્મ (ધર્મ પું.પ્ર.એ.વ.)

ચતુર્થા - ચાર પ્રકારે (અવ્યય - ચતુર્થિઃ પ્રકારૈઃ इति ચતુર્ + ધા (તદ્વિતનો))

જિનબાન્ધવેન - જિનેશ્વર ભગવાનરૂપી (જગતના) બંધુ વડે (જિનબાન્ધવ પું.તૃ.એ.વ.)

નિરૂપિતઃ - ઉપદેશાયેલ, બતાવાયેલ [ધર્મ] (નિરૂપિત - નિ+રૂપ્ ગણ ૧૦ ઉભયપદી + કર્મણિ ભૂ.કૃ. - ધર્મ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

જગતામ્ - (ત્રણ) જગતના (જગત્ નપું.ષ.બ.વ.)

હિતાય - હિતને માટે (હિત નપું.ચ.એ.વ.)

માનસે - મનને વિશે (માનસ નપું.સ.એ.વ.)

મે - મારા (અસ્મદ્ સર્વનામ અલિંગ ષ.એ.વ.નો આદેશ)

રમતામ્ - રમો, રમણ કરો (સ્મ ગણ ૧ આત્મને. આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

અજસ્રમ્ - નિરંતર (અજસ્ર નપું.દ્વિ.એ.વ. - ક્રિયા વિશેષણ)

અર્થ :- દાન, શીલ, તપ અને ભાવ (એમ) ચાર પ્રકારે જે ધર્મ જિનેશ્વરભગવાનરૂપી (જગતના) બંધુ વડે (ત્રણ) જગતના (જીવોના) હિત માટે ઉપદેશાયેલ છે. તે (ધર્મ) મારા મનને વિશે નિરંતર રમો.

ખંડાન્વય :-

નિરૂપિતઃ ।

કસ્મૈ નિરૂપિતઃ ? હિતાય ।

કેષામ્ હિતાય ? જગતામ્ ।

કેન નિરૂપિતઃ ? જિનબાન્ધવેન ।

કઃ નિરૂપિતઃ ? યઃ નિરૂપિતઃ ।

યઃ કઃ નિરૂપિતઃ ? યઃ ધર્મઃ નિરૂપિતઃ ।

કથમ્ ? ચતુર્થા ।

ક: (ધર્મ:) ? ભાવ: ।
 પુન: કિમ્ ચ ધર્મ: ? તપ: ચ ।
 પુન: કિમ્ ચ ધર્મ: ? શીલમ્ ચ ।
 પુન: કિમ્ ચ ધર્મ: ? દાનમ્ ચ ।
 રમતામ્ ।
 કથમ્ રમતામ્ ? અજસ્રમ્ ।
 કસ્મિન્ રમતામ્ ? માનસે ।
 કસ્ય માનસે ? મે ।
 ક: રમતામ્ ? સ: ।

સમાસ :-

- જિન: એવ બાન્ધવ: इति जिनबान्धव: । (અ.પૂ.ક.) તેન ।

સત્યક્ષમામાર્દવશૌચસદ્ગત્યાગાર્જવબ્રહ્મવિમુક્તિયુક્ત: ।

ય: સંયમ: કિંચ તપોઽવગૂઢચારિત્રધર્મો દશધાઽયમુક્ત: ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

સત્યક્ષમામાર્દવશૌચસદ્ગત્યાગાર્જવબ્રહ્મવિમુક્તિયુક્ત: - સત્ય, ક્ષમા, માર્દવ, શૌચ, સંગત્યાગ, આર્જવ, બ્રહ્મચર્ય, વિમુક્તિ (નિર્લોભતા)થી યુક્ત [જે સંયમ] (સત્યક્ષમામાર્દવશૌચસદ્ગત્યાગાર્જવબ્રહ્મવિમુક્તિયુક્ત - સંયમ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સંયમ:- સંયમ (૧૭ પ્રકારનું) (સંયમ પું.પ્ર.એ.વ.)

કિંચ - વળી (અવ્યય)

તપોઽવગૂઢ: - તપથી સહિત [સંયમ] (તપોઽવગૂઢ - સંયમ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

ચારિત્રધર્મ: - ચારિત્રધર્મ (ચારિત્રધર્મ પું.પ્ર.એ.વ.)

દશધા - દશ પ્રકારે (દશધિ: પ્રકારૈ: इति दश+धा (तद्धितनो) - અવ્યય)

ઉક્ત: - કહેવાયેલ [ચારિત્રધર્મ] (ઉક્ત - ચારિત્રધર્મ નું વિશેષણ - વચ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. - કર્મણિ ભૂ.કૃ. - પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- સત્ય, ક્ષમા, માર્દવ (માનત્યાગ), શૌચ (મનની શુદ્ધિ), સંગત્યાગ, આર્જવ (માયાનો અભાવ), બ્રહ્મચર્ય અને નિર્લોભતાથી યુક્ત, વળી તપથી સહિત જે સંયમ - આ દશ પ્રકારે ચારિત્રધર્મ કહેવાયેલ છે.

ખંડાન્વય :

ઉક્ત: ।

ક: ઉક્ત: ? અયમ્

- अयम् कः उक्तः ? चारित्रधर्मः ।
 कथम् उक्तः ? दशधा ।
 कः अयम् चारित्रधर्मः उक्तः ? यः ।
 यः कः ? संयमः ।
 कथम्भूतः संयमः ? तपोऽवगूढः ।
 कथम् तपोऽवगूढः ? किञ्च ।
 पुनः कथम्भूतः संयमः ? सत्यक्षमामार्दवशौचसङ्गत्यागार्जवब्रह्मविमुक्तियुक्तः ।

समास :-

- सङ्गस्य त्यागः इति सङ्गत्यागः । (५.त.)
 सत्यम् च क्षमा च मार्दवम् च शौचम् च सङ्गत्यागः च आर्जवम् च ब्रह्म च विमुक्तिः
 च इति सत्यक्षमामार्दवशौचसङ्गत्यागार्जवब्रह्मविमुक्तयः । (४.द.)
 सत्यक्षमामार्दवशौचसङ्गत्यागार्जवब्रह्मविमुक्तिभिः युक्तः इति सत्यक्षमामार्दव-
 शौचसङ्गत्यागार्जवब्रह्मविमुक्तियुक्तः । (तृ.त.)
 - तपोभिः अवगूढः इति तपोऽवगूढः । (तृ.त.)
 - चारित्रम् एव धर्मः इति चारित्रधर्मः । (अ.पू.५.)
- यस्य प्रभावादिह पुष्पदन्तौ, विश्वोपकाराय सदोदयेते ।
 ग्रीष्मोष्मभीष्मामुदितस्तडित्वान्, काले समाश्वासयति क्षितिं च ॥३॥

शब्दार्थ :-

- प्रभावाद् - प्रभावधी (प्रभाव पुं.पं.अ.व.)
 पुष्पदन्तौ - यंद्र अने सूर्य (पुष्पदन्त पुं.प्र.द्वि.व.)
 विश्वोपकाराय - विश्वना उपकारने माटे (विश्वोपकार - पुं.य.अ.व.)
 उदयेते - उदय पाभे छे (उद् + अय् गण १ आत्मने. व.का.त्री.पु.द्वि.व.)
 ग्रीष्मोष्मभीष्माम् - उनाणानी गरमीधी लयंकर (अली) उनाणानी गरमीधी त्रास
 पाभेली [पृथ्वी] (ग्रीष्मोष्मभीष्मा - ग्रीष्मोष्मभीष्म + स्त्री.नो आ(आप्) - क्षितिनुं
 विशेषण स्त्री.द्वि.अ.व.)
 उदितः - उदय पाभेल [मेध] (उदित - उद्+इ गण १ परस्मै. + कर्तरि लृ.कृ.नो
 त(क्त) - तडित्वत् नुं वि. पुं.प्र.अ.व.)
 तडित्वान् - मेध (तडित्वत् - तडित् अस्ति अस्य इति तडित् + तडित्वाना मत् (मतु)
 प्रत्ययना म् नो व् - पुं.प्र.अ.व.)
 काले - (योग्य) सभये, (वर्षा)काले (काल पुं.स.अ.व.)

સમાશ્વાસયતિ - શાંત પાડે છે (સમ્+આ+શ્વસ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. + પ્રેરકનો ણિ(ણિન્ - વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

ક્ષિતિમ્ - પૃથ્વી (ક્ષિતિ સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- અહીં (જગતમાં) જેના (જે ધર્મના) પ્રભાવથી ચંદ્ર અને સૂર્ય જગતના ઉપકાર માટે નિરંતર ઉદય પામે છે અને ઉનાળાના તાપથી ત્રાસ પામેલી પૃથ્વીને વર્ષાકાળે ઉદય પામેલો મેઘ શાંત પાડે છે.

ખંડાન્વય :-

ઉદયેતે ।

કદા ઉદયેતે ? સદા ।

કસ્મૈ ઉદયેતે ? વિશ્વોપકારાય ।

કૌ ઉદયેતે ? પુષ્પદન્તૌ ।

કસ્માદ્ ઉદયેતે ? પ્રભાવાદ્ ।

કસ્ય પ્રભાવાદ્ ? યસ્ય ।

કુત્ર ? ઇહ ।

સમાશ્વાસયતિ ।

કઃ સમાશ્વાસયતિ ? તડિત્વાન્ ।

કથમ્ભૂતઃ તડિત્વાન્ ? ઉદિતઃ ।

કસ્મિન્ સમાશ્વાસયતિ ? કાલે ।

કામ્ સમાશ્વાસયતિ ? ક્ષિતિમ્ ।

કથમ્ભૂતામ્ ક્ષિતિમ્ ? ગ્રીષ્મોષ્મભીષ્મામ્ ।

કથમ્ ? ચ ।

સમાસ :-

● ચન્દ્રમાઃ ચ સૂર્યઃ ચ ઇતિ પુષ્પદન્તૌ । (ઇ.દ્વ.) (નિપાતનથી સ્વયંસિદ્ધ)

● વિશ્વસ્ય ઉપકારઃ ઇતિ વિશ્વોપકારઃ । (ષ.ત.) તસ્મૈ ।

● ગ્રીષ્મસ્ય ઉષ્મા (ઉષ્મન્ પું.પ્ર.એ.વ.) ઇતિ ગ્રીષ્મોષ્મા । (ષ.ત.)

ગ્રીષ્મોષ્મણા ભીષ્મા ઇતિ ગ્રીષ્મોષ્મભીષ્મા । (તુ.ત.) તામ્ ।

^૨ ^૧ ^{૧૦} ^૭ ^૮ ^૬ ^૫ ^૪ ^૩ ^૨ ^૧
 ઊલ્લોલકલ્લોલકલાવિલાસૈર્નાપ્લાવયત્યમ્બુનિધિઃ ક્ષિતિં યત્ ।

ન ઘનન્તિ યદ્વ્યાઘમરુદ્વાદ્યા, ધર્મસ્ય સર્વોઽપ્યનુભાવ ઇષઃ ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

ઊલ્લોલકલ્લોલકલાવિલાસૈઃ- ઉછળતા મોજાઓની કલાના વિલાસો વડે.

(ઊલ્લોલકલ્લોલકલાવિલાસ પુ.તુ.બ.વ.)

આપ્લાવયતિ - ડૂબાડે છે (આ+પ્લુ ગણ ૧ આત્મને. + પ્રેરકનો ણિ(ણિ) વ.કા. ત્રી.પુ.એ.વ.)

અમ્બુનિધિઃ - સમુદ્ર (અમ્બુનિધિ પું.પ્ર.એ.વ.)

ક્ષિતિમ્ - પૃથ્વીને (ક્ષિતિ સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)

યદ્ - જે કારણથી, જે (અવ્યય)

ઘ્નન્તિ - (તેઓ) હણે છે, મારે છે (હન્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.બ.વ.)

વ્યાગ્રમરુદ્વાદ્યાઃ - વાઘ, વાયુ, દાવાનળ વગેરે (વ્યાગ્રમરુદ્વાદ્ય પું.પ્ર.બ.વ.)

ધર્મસ્ય - ધર્મનો (ધર્મ પું.ષ.એ.વ.)

અનુભાવઃ - પ્રભાવ, મહિમા (અનુભાવ પું.પ્ર.એ.વ.)

एषः - આ [પ્રભાવ] (एतद् सर्वनाम - અનુભાવ માટે વપરાયેલ પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- જે ઉછળતા મોજાઓની કલાના વિલાસો વડે સમુદ્ર પૃથ્વીને ડૂબાડી દેતો નથી (અને) જે વાઘ, પવન, દાવાનળ વગેરે (જનવૃંદ)ને હણતા નથી - આ સર્વ પણ ધર્મનો (જ) પ્રભાવ છે.

ખંડાન્વય :-

ન આપ્લાવયતિ ।

કામ્ ન આપ્લાવયતિ ? ક્ષિતિમ્ ।

કઃ ન આપ્લાવયતિ ? અમ્બુનિધિઃ ।

કૈઃ ન આપ્લાવયતિ ? ઉલ્લેલકલ્લેલકલાવિલાસૈઃ ।

કથમ્ ? યદ્ ।

ન ઘ્નન્તિ ।

કે ન ઘ્નન્તિ ? વ્યાગ્રમરુદ્વાદ્યાઃ ।

કથમ્ ? યત્ ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કઃ અસ્તિ ? एषः ।

एषः कः अपि अस्ति ? सर्वः अपि अस्ति ।

सर्वः अपि कः अस्ति ? अनुभावः ।

कस्य अनुभावः ? धर्मस्य ।

સમાસ :-

● ઉલ્લેલાઃ ચ અમી કલ્લેલાઃ ચ ઇતિ ઉલ્લેલકલ્લેલાઃ । (વિ.પૂ.ક.)

ઉલ્લેલકલ્લેલાનામ્ કલાઃ ઇતિ ઉલ્લેલકલ્લેલકલાઃ । (પ.ત.)

ઉલ્લેલકલ્લેલકલાનામ્ વિલાસાઃ ઇતિ ઉલ્લેલકલ્લેલકલાવિલાસાઃ । (પ.ત.) તૈઃ ।

- અમ્બૂનામ્ નિધિઃ ઇતિ અમ્બુનિધિઃ । (ધ.ત.)
- વ્યાઘ્રઃ ચ મરુત્ ચ દવઃ ચ ઇતિ વ્યાઘ્રમરુદ્વાઃ । (ઈ.દ.)
 વ્યાઘ્રમરુદ્વાઃ આદ્યાઃ યેષામ્ તે ઇતિ વ્યાઘ્રમરુદ્વાદ્યાઃ । (સ.બ.)
^૧યસ્મિન્^૨નૈવ^૩ પિતા^૪ઽહિતાય^૫ યતતે^૬ ભ્રાતા^૭ ચ^૮ માતા^૯ સુતઃ,^{૧૦}
^{૧૧}સૈન્ય^{૧૨}ં દૈન્ય^{૧૩}મુપૈતિ^{૧૪} ચાપ^{૧૫}ચપલં^{૧૬} યત્રા^{૧૭}ફલં^{૧૮} દોર્બલમ્ ।
^{૧૯}તસ્મિન્^{૨૦} કષ્ટ^{૨૧}દશા^{૨૨}વિપાક^{૨૩}સમયે^{૨૪} ધર્મ^{૨૫}સ્તુ^{૨૬} સંવર્મિતઃ,^{૨૭}
^{૨૮}સજ્જઃ^{૨૯} સજ્જન^{૩૦} ઇષ^{૩૧} સર્વજગતસ્ત્રાણાય^{૩૨} બદ્ધોદ્યમઃ ॥૧૫॥

શબ્દાર્થ :-

પિતા - પિતા (પિતૃ પું.પ્ર.એ.વ.)

અહિતાય - અહિતને માટે (અહિત નપું.ચ.એ.વ.)

યતતે - પ્રયત્ન કરે છે (યત્ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

ભ્રાતા - ભાઈ (ભ્રાતૃ પું.પ્ર.એ.વ.)

માતા - માતા (માતૃ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

સુતઃ - પુત્ર (સુત પું.પ્ર.એ.વ.)

સૈન્યમ્ - સૈન્ય (સૈન્ય નપું.પ્ર.એ.વ.)

દૈન્યમ્ - દીનતાને (દૈન્ય - દીનસ્ય ધાવઃ નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ઔપૈતિ - પામે છે (ઉપ+ઈ ગણ ૨ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

ચાપચપલમ્ - ધનુષ્ય જેવું ચપળ [ભુજબળ] (ચાપચપલ - દોર્બલ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

અફલમ્ - નિષ્ફળ [ભુજબળ] (અફલ - દોર્બલ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

દોર્બલમ્ - ભુજબળ (દોર્બલ નપું.પ્ર.એ.વ.)

તસ્મિન્ - ત્યારે [કષ્ટ દશાના વિપાક સમયે] (તદ્ સર્વનામ - કષ્ટદશાવિપાકસમય માટે વપરાયેલ પું.સ.એ.વ.)

કષ્ટદશાવિપાકસમયે - કષ્ટદશાના વિપાક કાલે (પાપકર્મોના ઉદયથી થતી ફળ-પ્રાપ્તિના સમયે) (કષ્ટદશાવિપાકસમય પું.સ.એ.વ.)

ધર્મઃ - ધર્મ (ધર્મ પું.પ્ર.એ.વ.)

સંવર્મિતઃ - બધર ધારણ કરેલો [ધર્મ] (સંવર્મિત - ધર્મ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સજ્જઃ - સજ્જ, તૈયાર [ધર્મ] (સજ્જ - ધર્મનું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સજ્જનઃ - સજ્જન [ધર્મ] (સજ્જન - ધર્મ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સર્વજગતઃ - સર્વ જગતના (સર્વજગત્ નપું.ષ.એ.વ.)

ત્રાણાય - રક્ષણ માટે (ત્રાણ નપું.ચ.એ.વ.)

બદ્ધોદ્દામઃ - ઉદમ કરવા માટે બંધાયેલ (ઉદમ કરવામાં તત્પર) [ધર્મ] (બદ્ધોદ્દામ - ધર્મનું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- જ્યારે પિતા, ભાઈ, માતા અને પુત્ર જ અહિતને માટે પ્રયત્ન કરે છે, સૈન્ય દીનતાને પામે છે, જ્યારે ધનુષ જેવું ચપળ ભુજાબળ નિષ્ફળ થાય છે, તે કષ્ટકારી દશા ભોગવવાના સમયે સર્વ જગતના (જીવોના) રક્ષણ માટે બખ્તર ધારણ કરીને રહેલો, ઉદમ કરવામાં તત્પર સજ્જન એવો આ ધર્મ જ સજ્જ હોય છે. (તૈયાર હોય છે.)

ખંડાન્વય :-

યતતે ।

કસ્મૈ યતતે ? અહિતાય ।

કઃ એવ યતતે ? સુતઃ એવ યતતે ।

પુનઃ કઃ ચ યતતે ? માતા ચ ।

પુનઃ કઃ યતતે ? ભ્રાતા ।

પુનઃ કઃ યતતે ? પિતા ।

કસ્મિન્ યતતે ? યસ્મિન્ ।

ઉપૈતિ ।

કિમ્ ઉપૈતિ ? દૈન્યમ્ ।

કિમ્ ઉપૈતિ ? સૈન્યમ્ ।

(અધ્યાહારથી) (ભવતિ) ।

કિમ્ ભવતિ ? દોર્બલમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ દોર્બલમ્ ? ચાપચપલમ્ ।

દોર્બલમ્ કીદૃશ્ ભવતિ ? અફલમ્ ।

કુત્ર ? યત્ર ।

(અધ્યાહારથી) (ભવતિ) ।

કઃ ભવતિ ? ઇષઃ ।

ઇષઃ કઃ ભવતિ ? ધર્મઃ ।

ધર્મઃ તુ કીદૃશઃ ભવતિ ? સજ્જઃ ।

કથમ્ભૂતઃ ઇષઃ ધર્મઃ ? સજ્જનઃ ઇષઃ ધર્મઃ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતઃ ધર્મઃ ? બદ્ધોદ્દામઃ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતઃ ધર્મઃ ? સંવર્મિતઃ ।

કસ્મૈ ધર્મઃ તુ સજ્જઃ ? ત્રાણાય ।
 કસ્ય ત્રાણાય ? સર્વજગતઃ ।
 કસ્મિન્ સંવર્મિતઃ ધર્મઃ સજ્જઃ ભવતિ ? તસ્મિન્ ।
 તસ્મિન્ કસ્મિન્ ? કષ્ટદશાવિપાકસમયે ।

સમાસ :-

- ન હિતમ્ इति अहितम् । (નગ્ ત.) તસ્મૈ ।
- चापः इव चपलम् इति चापचपलम् । (ઉપમાન સામાન્યધર્મ કર્મધારય)
- न विद्यते फलम् यस्य तद् इति अफलम् । (નગ્ બ.) તદ્ ।
- दोषोः / दोष्णोः बलम् इति दोर्बलम् । (પ.ત.) તદ્ ।
- कष्टा च असौ दशा च इति कष्टदशा । (વિ.પૂ.ક.)
 कष्टदशा एव विपाकः इति कष्टदशाविपाकः । (અ.પૂ.ક.)
 कष्टदशाविपाकस्य समयः इति कष्टदशाविपाकसमयः । (પ.ત.) તસ્મિન્ ।
- सर्वम् च अदः जगत् च इति सर्वजगत् । (વિ.પૂ.ક.) તસ્ય ।
- बद्धः उद्यमः येन सः इति बद्धोद्यमः । (સ.બ.)
 त्रैलोक्यं सचराचरं विजयते यस्य प्रसादादिदं,
 योऽत्रामुत्र हितावहस्तनुभृतां सर्वार्थसिद्धिप्रदः ।
 येनानर्थकदर्थना निजमहःसामर्थ्यतो व्यर्थिता,
 तस्मै कारुणिकाय धर्मविभवे भक्तिप्रणामोऽस्तु मे ॥६॥

શબ્દાર્થ :-

ત્રૈલોક્યમ્ - ત્રણ લોક (ઉર્ધ્વ, અધો અને તિથર્ણ) (ત્રિલોકી એવ ઇતિ સ્વાર્થે - ત્રૈલોક્ય - નપું.પ્ર.એ.વ.)

સચરાચરમ્ - જંગમ અને સ્થાવર [ત્રણ લોક] (સચરાચર - ત્રૈલોક્યનું વિ. નપું.પ્ર. એ.વ.)

વિજયતે - જય પામે છે (અહીં) સ્વર્ગાદિ સુખો પામે છે (વિ+જિ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.) (જિ-પરસ્મૈ., વિ+જિ - આત્મને.)

પ્રસાદાદ્ - પ્રસાદથી, કૃપાથી (પ્રસાદ પું.પં.એ.વ.)

ઇદમ્ - આ [ત્રણ લોક] (ઇદમ્ સર્વનામ - ત્રૈલોક્ય માટે વપરાયેલ નપું.પ્ર.એ.વ.)

A. દોસ્ પું. હાથ એનો દ્વિતીયા બ.વ. આદિમાં દોસન્ આદેશ વિકલ્પે થાય છે.

અમુત્ર - પરલોકમાં (અવ્યય)

હિતાવહઃ - હિતને ધારણ કરનાર [જે ધર્મ] (હિતાવહ - યદ્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

તનુભૂતામ્ - પ્રાણીઓના (તનુભૂત્ પું.ષ.બ.વ.)

સર્વાર્થસિદ્ધિપ્રદઃ - સર્વ કાર્યની સિદ્ધિને આપનાર [જે ધર્મ] (સર્વાર્થસિદ્ધિપ્રદ - યદ્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અનર્થકદર્થના - અનર્થોની પીડા (વિડંબના) (અનર્થકદર્થના સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

નિજમહઃસામર્થ્યતઃ - પોતાના પ્રતાપરૂપ સામર્થ્ય વડે (નિજમહઃસામર્થ્યાત્ ઇતિ નિજમહઃ સામર્થ્ય + તસ્ - અવ્યય)

વ્યર્થિતા - વ્યર્થ કરાયેલ [અનર્થોની પીડા] (વ્યર્થિતા - અનર્થકદર્થના નું વિશેષણ - વ્યર્થિત + સ્ત્રી.નો આ(આપ્) સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

કારુણિકાય - કડુણાના સ્વભાવવાળા [ધર્મરાજાને] (કારુણિક - ધર્મવિભુનું વિ. પું.ચ.એ.વ.)

ધર્મવિભવે - ધર્મરાજાને, ધર્મવિભુને (ધર્મવિભુ - નમસ્કાર અર્થમાં ચતુર્થી - પું.ચ. એ.વ.)

ભક્તિપ્રણામઃ - ભક્તિપૂર્વક પ્રણામ (ભક્તિપ્રણામ પું.પ્ર.એ.વ.)

અસ્તુ - થાવ. (અસ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

મે - મારો (અસ્મદ્ સર્વનામ - અલિંગ ષ.એ.વ. - મમ નો આદેશ)

અર્થ :- જેના પ્રસાદથી આ ત્રસ અને સ્થાવર (જીવો રૂપ) ત્રણ લોક (ઉર્ધ્વ, અધો, તિચ્છા) સુખને પામે છે, હિતને ધારણ કરનાર જે પ્રાણીઓને આ ભવ અને પરભવમાં સર્વ કાર્યની સિદ્ધિને આપનાર છે, જેના વડે પોતાના પ્રતાપરૂપ સામર્થ્ય વડે અનર્થોની પીડા નિષ્ફળ કરાયેલ છે, તે કડુણામય સ્વભાવવાળા ધર્મરાજાને મારા ભક્તિપૂર્વક પ્રણામ થાવ.

ખંડાન્વય :-

વિજયતે ।

કિમ્ વિજયતે ? ઇદમ્ વિજયતે ।

ઇદમ્ કિમ્ વિજયતે ? ત્રૈલોક્યમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ ત્રૈલોક્યમ્ ? સચરાચરમ્ ।

કસ્માત્ વિજયતે ? પ્રસાદાત્ ।

કસ્ય પ્રસાદાત્ ? યસ્ય ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

- कः अस्ति ? यः अस्ति ।
 यः कः अस्ति ? सर्वार्थसिद्धिप्रदः ।
 कुत्र सर्वार्थसिद्धिप्रदः ? अत्र अमुत्र ।
 केषाम् सर्वार्थसिद्धिप्रदः ? तनुभृताम् ।
 कथम्भूतः यः ? हितावहः ।
 व्यर्थिता ।
 का व्यर्थिता ? अनर्थकदर्थना ।
 कुतः व्यर्थिता ? निजमहः सामर्थ्यतः ।
 केन व्यर्थिता ? येन ।
 अस्तु ।
 कः अस्तु ? भक्तिप्रणामः ।
 कस्य भक्तिप्रणामः ? मे ।
 कस्मै भक्तिप्रणामः ? तस्मै ।
 तस्मै कस्मै ? तस्मै धर्मविभवे ।
 कथम्भूताय धर्मविभवे ? कारुणिकाय ।

समास :

- चरः च अचरः च अनयोः समाहारः इति चरचरम् । (समाहार द्वन्द्व)
 चरचरेण सह वर्तते इति सचरचरम् । (सहार्थ बहुव्रीहि)
- हितम् आवहति इति हितावहः । (उ.त.)
- तनुम् बिभ्रति इति तनुभृतः । (उ.त.)
- सर्वे च अमी अर्थाः च इति सर्वार्थाः । (वि.पू.क.)
 सर्वार्थानाम् सिद्धिः इति सर्वार्थसिद्धिः (प.त.)
 सर्वार्थसिद्धिम् प्रददाति इति सर्वार्थसिद्धिप्रदः । (उ.त.)
- न अर्थाः इति अनर्थाः । (नञ् त.)
 अनर्थानाम् कदर्थना इति अनर्थकदर्थना । (प.त.)
- समर्थस्य भावः इति सामर्थ्यम् । (तद्धित)
 निजस्य महः इति निजमहः । (प.त.)
 निजमहः एव सामर्थ्यम् इति निजमहःसामर्थ्यम् । (अ.पू.क.)
- धर्मः एव विभुः इति धर्मविभुः । (अ.पू.क.) तस्मै ।
- भक्त्या प्रणामः इति भक्तिप्रणामः । (तृ.त.)

પ્રાજ્યં^૧ રાજ્યં^૨ સુભગદયિતા^૩ નન્દના^૪ નન્દનાનાં,
 રમ્યં^૬ રૂપં^૭ સરસકવિતાચાતુરી^૮ સુસ્વરત્વમ્^૯ ।
 નીરોગત્વં^{૧૦} ગુણપરિચયઃ^{૧૧} સજ્જનત્વં^{૧૨} સુબુદ્ધિઃ^{૧૩},
 કિં નુ^{૧૪} બ્રૂમઃ^{૧૫} ફલપરિણતિં^{૧૬} ધર્મકલ્પદ્રુમસ્ય ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

પ્રાજ્યમ્ - વિશાળ [રાજ્ય] (પ્રાજ્ય - રાજ્ય નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

રાજ્યમ્ - રાજ્ય (રાજ્ય નપું.પ્ર.એ.વ.)

સુભગદયિતા - સૌભાગ્યશાળી પત્ની (સુભગદયિતા સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

નન્દનાઃ - પુત્રો (નન્દન પું.પ્ર.બ.વ.)

નન્દનાનામ્ - પુત્રોના (નન્દન પું.પ્ર.બ.વ.)

રમ્યમ્ - રમણીય [રૂપ] (રમ્ય - રમ્ ગણ ૧ આત્મને. કર્મણિ વિધ્યર્થ કૃ. - રૂપ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

રૂપમ્ - રૂપ (રૂપ નપું.પ્ર.એ.વ.)

સરસકવિતાચાતુરી - સુંદર કવિતા કરવાની ચતુરાઈ (સરસકવિતાચાતુરી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

સુસ્વરત્વમ્ - સુંદર સ્વર, મધુરધ્વનિ (સુસ્વરત્વ નપું.પ્ર.એ.વ.)

નીરોગત્વમ્ - રોગ રહિતપણું (નીરોગત્વ નપું.પ્ર.એ.વ.)

ગુણપરિચયઃ - ગુણોનો પરિચય (અભ્યાસ, વૃદ્ધિ) (ગુણપરિચય પું.પ્ર.એ.વ.)

સજ્જનત્વમ્ - સજ્જનપણું (સજ્જનત્વ નપું.પ્ર.એ.વ.)

સુબુદ્ધિઃ - સન્મતિ (સુબુદ્ધિ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

કિમ્ - શું (અવ્યય)

બ્રૂમઃ - અમે કહીએ છીએ (બ્રૂ ગણ ૨ ઉભયપદી વ.કા.પ્ર.પુ.બ.વ.)

ફલપરિણતિમ્ - ફલની પરિણતિને (પ્રાપ્તિ - પરિપાકને) (ફલપરિણતિ સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)

ધર્મકલ્પદ્રુમસ્ય - ધર્મરૂપી કલ્પવૃક્ષની (ધર્મકલ્પદ્રુમ પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- વિશાળ રાજ્ય, સૌભાગ્યશાળી પત્ની, પુત્રોના પુત્રો, રમણીયરૂપ, સુંદર કવિતા કરવાની ચતુરાઈ, સુંદર સ્વર, નીરોગપણું, ગુણોનો પરિચય (અભ્યાસ, વૃદ્ધિ), સજ્જનપણું, સુબુદ્ધિ - (આ સર્વ ધર્મથી મળે છે - ધર્મકલ્પવૃક્ષના ફળો છે.) ખરેખર, ધર્મકલ્પવૃક્ષના

ફળોના પરિપાકને અમે શું કહીએ ? (અમે ન કહી શકીએ.)

ખંડાન્વય :-

	બ્રૂમઃ ।
કિમ્ બ્રૂમઃ ?	કિમ્ બ્રૂમઃ ?
કામ્ કિમ્ બ્રૂમઃ ?	ફલપરિણતિમ્ ।
કસ્ય ફલપરિણતિમ્ ?	ધર્મકલ્પદ્રુમસ્ય ।
કથમ્ ?	નુ ।
(કા કા ફલપરિણતિઃ) ?	સુબુદ્ધિઃ ।
પુનઃ કિમ્ ?	સજ્જનત્વમ્ ।
પુનઃ કઃ ?	ગુણપરિચયઃ ।
પુનઃ કિમ્ ?	નીરોગત્વમ્ ।
પુનઃ કિમ્ ?	સુસ્વરત્વમ્ ।
પુનઃ કા ?	સરસકવિતાચાતુરી ।
પુનઃ કિમ્ ?	રૂપમ્ ।
કથમ્ભૂતમ્ રૂપમ્ ?	રમ્યમ્ ।
પુનઃ કે ?	નન્દનાઃ ।
કેષામ્ નન્દનાઃ ?	નન્દનાનામ્ ।
પુનઃ કા ?	સુભગદયિતા ।
પુનઃ કિમ્ ?	રાજ્યમ્ ।
કથમ્ભૂતમ્ રાજ્યમ્ ?	પ્રાજ્યમ્ ।

સમાસ :-

- સુભગા ચ અસૌ દયિતા ચ इति સુભગદયિતા । (વિ.પૂ.ક.)
- સરસા ચ અસૌ કવિતા ચ इति સરસકવિતા । (વિ.પૂ.ક.)
સરસકવિતાયૈ ચાતુરી इति સરસકવિતાચાતુરી । (ચ.ત.)
(અથવા) સરસકવિતાયાઃ કરણમ્ इति સરસકવિતાકરણમ્ । (પ.ત.)
સરસકવિતાકરણે ચાતુરી इति સરસકવિતાચાતુરી । (મ.ક.)
- શોભનઃ સ્વરઃ યસ્ય સઃ इति સુસ્વરઃ । (સુપૂર્વપદ બહુવ્રીહિ)
સુસ્વરસ્ય ભાવઃ इति સુસ્વરત્વમ્ । (તદ્વિતનો ત્વ)
- નિર્ગતાઃ રોગાઃ યસ્માત્ સઃ इति નીરોગઃ । (પ્રાદિ બ.)
નીરોગસ્ય ભાવઃ इति નીરોગત્વમ્ । (તદ્વિત)
- ગુણાનામ્ પરિચયઃ इति ગુણપરિચયઃ (પ.ત.)
- શોભના ચ અસૌ બુદ્ધિઃ ચ इति સુબુદ્ધિઃ (સુપૂર્વપદ ક.)

- ફલાનામ્ પરિણતિઃ ઇતિ ફલપરિણતિઃ । (ધ.ત.) તામ્ ।
- કલ્પાનામ્ પૂરકઃ ઇતિ કલ્પપૂરકઃ । (ધ.ત.)
કલ્પપૂરકઃ ચ અસૌ દ્રુમઃ ચ ઇતિ કલ્પદ્રુમઃ । (મ.ક.)
ધર્મઃ એવ કલ્પદ્રુમઃ ઇતિ ધર્મકલ્પદ્રુમઃ । (અ.પૂ.ક.) તસ્ય ।

॥ ગેયાષ્ટકમ્ ॥

^{૧૧}પાલય ^{૧૨}પાલય ^{૧૩}રે ^{૧૦}પાલય ^૧માં જિનધર્મ !

^૧મઙ્ગલકમલાકેલિનિકેતન !

^૨કરુણાકેતન ! ^૩ધીર ! શિવસુખસાધન !

^૪ભવભયબાધન ! ^૫જગદાધાર ! ^૬ગમ્ભીર ! ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

પાલય - પાલન કર, રક્ષણ કર. (પલ(પાલ) ગણ ૧૦ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ બી.પું.એ.વ.)

જિનધર્મ ! - હે જિનધર્મ ! (જિનધર્મ પું.સં.એ.વ.)

મઙ્ગલકમલાકેલિનિકેતન ! - મંગલરૂપ લક્ષ્મીને કીડા કરવાના ગૃહ સમાન [હે જિનધર્મ !] (મઙ્ગલકમલાકેલિનિકેતન - જિનધર્મ નું વિ. નપું.સં.એ.વ.)

કરુણાકેતન ! - કરૂણાના સ્થાનરૂપ [હે જિનધર્મ !] (કરુણાકેતન - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)

ધીર ! - હે ધીર [જિનધર્મ !] (ધીર - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)

શિવસુખસાધન ! - મોક્ષસુખના સાધનરૂપ [હે જિનધર્મ !] (શિવસુખસાધન - જિનધર્મ નું વિ. નપું.સં.એ.વ.)

ભવભયબાધન ! - સંસારના ભયના નિવારણ રૂપ [હે જિનધર્મ !] (ભવભયબાધન - જિનધર્મ નું વિ. નપું.સં.એ.વ.)

જગદાધાર ! - હે જગતના આધાર ! [હે જિનધર્મ !] (જગદાધાર - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)

ગમ્ભીર ! - ગંભીર [હે જિનધર્મ !] (ગમ્ભીર - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)

અર્થ :- હે મંગલરૂપ લક્ષ્મીનું કીડાગૃહ ! કરૂણાના સ્થાનરૂપ ! (મહા) ધીરજવાન ! મોક્ષસુખના સાધનરૂપ ! સંસારના ભયના નિવારણ રૂપ ! જગતના આધાર ! ગંભીર ! હે ! જિનધર્મ ! મને રક્ષો. રક્ષો. રક્ષો.

ખંડાન્વય :-

	પાલય
પુનઃ કિમ્ કુરુ ?	પાલય
પુનઃ કિમ્ કુરુ ?	પાલય
કમ્ પાલય ?	મામ્
કિમ્ સમ્બોધને ?	જિનધર્મ
કથમ્ ?	રે
કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ?	જગદાધાર
પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ?	ભવભયબાધન
પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ?	શિવસુખસાધન
પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ?	ધીર
પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ?	કરુણાકેતન
પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ?	મઙ્ગલકમલાકેલિનિકેતન

સંભાસ :-

- મઙ્ગલમ્ એવ કમલા ઇતિ મઙ્ગલકમલા । (અ.પૂ.૬.)
મઙ્ગલકમલાયાઃ કેલયઃ ઇતિ મઙ્ગલકમલાકેલયઃ । (પ.ત.)
મઙ્ગલકમલાકેલીનામ્ નિકેતનમ્ એવ ઇતિ મઙ્ગલકમલાકેલિનિકેતનમ્ । (પ.ત.)
તત્સમ્બોધનમ્ ।
- કરુણાયાઃ કેતનમ્ એવ ઇતિ કરુણાકેતનમ્ । (પ.ત.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- શિવસ્ય સુખમ્ ઇતિ શિવસુખમ્ । (પ.ત.)
શિવસુખસ્ય સાધનમ્ ઇતિ શિવસુખસાધનમ્ । (પ.ત.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- ભવસ્ય ભયમ્ ઇતિ ભવભયમ્ । (પ.ત.)
ભવભયસ્ય બાધનમ્ ઇતિ ભવભયબાધનમ્ । (પ.ત.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- જગતઃ આધારઃ ઇતિ જગદાધારઃ ! (પ.ત.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
સિઙ્ગતિ^૧ પયસા^૨ જલધરપટલી^૩, ભૂતલમમૃતમયેન^૪ ।
સૂર્યાચન્દ્રમસાવુદયેતે^૫, તવ^૬ મહિમાતિશયેન ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

સિઙ્ગતિ - સીંચે છે (સિચ્(સિઙ્ગ) ગણ ૬ ૫૨સ્મૈ.વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

પયસા - પાણી વડે (પયસ્ નપું.તુ.એ.વ.)

જલધરપટલી - મેઘોનો સમૂહ (જલધરપટલી સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ભૂતલમ્ - ભૂતલને, પૃથ્વીમંડલને (ભૂતલ પું.દ્વિ.એ.વ.)

અમૃતમયેન - અમૃતમય [પાણી વડે] (અમૃતમય - અમૃતઃ પ્રકૃતઃ અસ્મિન્ ઇતિ અમૃત + મયદ્ (તદ્વિતનો) - પયસ્ નું વિ. નપું.તૃ.એ.વ.)

સૂર્યાચન્દ્રમસૌ - સૂર્ય અને ચંદ્ર (સૂર્યાચન્દ્રમસ્ પું.પ્ર.દ્વિ વ.)

ઉદયેતે - ઉદય પામે છે (ઉદ+અય્ ગણ ૧ આત્મને. વ.ક.ત્રી.પુ.દ્વિ વ.)

મહિમાતિશયેન - પ્રભાવના અતિશય વડે, સર્વાતિશાયી પ્રભાવ વડે (મહિમાતિશય પું.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- (હે જિનધર્મ !) તારા મહિમાના અતિશયથી વાદળોનો સમૂહ અમૃતમય પાણી વડે ભૂતલને સીંચે છે (તથા) સૂર્ય અને ચંદ્ર ઉદય પામે છે.

ખંડાન્વય :-

સિચ્છતિ ।

કમ્ સિચ્છતિ ? ભૂતલમ્ ।

કેન સિચ્છતિ ? પયસા ।

કથમ્ભૂતેન પયસા ? અમૃતમયેન ।

કા સિચ્છતિ ? જલધરપટલી ।

કેન સિચ્છતિ ? મહિમાતિશયેન ।

કસ્ય મહિમાતિશયેન ? તવ ।

ઉદયેતે ।

કૌ ઉદયેતે ? સૂર્યાચન્દ્રમસૌ ।

સમાસ :-

● જલમ્ ધારયન્તિ ઇતિ જલધરાઃ । (ઉ.ત.)

જલધરાણામ્ પટલી ઇતિ જલધરપટલી । (ધ.ત.)

● સૂર્યઃ ચ ચન્દ્રમાઃ ચ ઇતિ સૂર્યાચન્દ્રમસૌ । (ઇ.દ્વ.)

● મહિમાયાઃ અતિશયઃ ઇતિ મહિમાતિશયઃ । (ધ.ત.) તેન ।

નિરાલમ્બમિયમસદાધારા, તિષ્ઠતિ વસુધા યેન ।

તં વિશ્વસ્થિતિમૂલસ્તમ્ભં, ત્વાં સેવે વિનયેન ॥૩॥ પા૦ ॥

શબ્દાર્થ :-

નિરાલમ્બમ્ - આલંબન કે ટેકા વિના (અદ્વર) (નિરાલમ્બ નપું.દ્વિ.એ.વ. ક્રિયા-વિશેષણ)

A. કોઈ પણ નામને સ્વાર્થના પ્રકૃત અર્થનો સૂચક મયદ્ પ્રત્યય થાય છે. (સિ.હે.શ. ૭-૩-૧)

B. દેવતા દ્વન્દ્વમાં પૂર્વપદનો આ થાય છે. C. પાઠાંતર તં

ઇયમ્ - આ [પૃથ્વી] (ઇદમ્ સર્વનામ - વસુધા માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અસદાધારા - આધાર વિનાની [પૃથ્વી] (અસદાધારા - વસુધા નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

તિષ્ઠતિ - સ્થિર રહે છે (સ્થા(તિપ્) ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

વસુધા - પૃથ્વી (વસુધા સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

વિશ્વસ્થિતિમૂલસ્તમ્ભમ્ - જગતની મર્યાદાના મૂળ સ્તંભરૂપ [જિનધર્મ]ને (વિશ્વસ્થિતિમૂલસ્તમ્ભ - જિનધર્મ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

ત્વામ્ - તને [જિનધર્મને] (યુષ્મદ્ સર્વનામ - જિનધર્મ માટે વપરાયેલ અલિંગ દ્વિ.એ.વ.)

સેવે - હું સેવું છું (સેવ્ - ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.પ્ર.પુ.એ.વ.)

વિનયેન - વિનય વડે (વિનય પું.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- (હે જિનધર્મ !) જેના વડે આ આધાર વિનાની પૃથ્વી ટેકા વિના (અદ્ધર) સ્થિર રહી છે, તે જગતની મર્યાદાના મૂળસ્તંભરૂપ તને વિનય વડે હું સેવું છું.

ખંડાન્વય :-

	તિષ્ઠતિ ।
કથમ્ તિષ્ઠતિ ?	નિરાલમ્બમ્ ।
કા તિષ્ઠતિ ?	ઇયમ્ ।
ઇયમ્ કા તિષ્ઠતિ ?	વસુધા ।
વસુધા કથમ્ભૂતા તિષ્ઠતિ ?	અસદાધારા ।
કેન તિષ્ઠતિ ?	યેન ।
	સેવે ।
કેન સેવે ?	વિનયેન ।
કમ્ સેવે ?	ત્વામ્ ।
ત્વામ્ કમ્ સેવે ?	તમ્ ।
તમ્ કમ્ સેવે ?	વિશ્વસ્થિતિમૂલસ્તમ્ભમ્ ।

સમાસ :-

- નિર્ગતમ્ આલમ્બનમ્ યસ્માત્ તદ્ ઇતિ નિરાલમ્બમ્ । (પ્રાદિ બ.) તદ્ ।
- ન સત્ ઇતિ અસત્ । (નગ્ ત.)
અસન્ આધારઃ યસ્યાઃ સા ઇતિ અસદાધારા । (સ.બ.)
- વિશ્વસ્ય સ્થિતિઃ ઇતિ વિશ્વસ્થિતિઃ । (ધ.ત.)

મૂલ: ચ અસૌ સ્તમ્ભ: ચ ઇતિ મૂલસ્તમ્ભ: । (વિ.પૂ.ક.)

વિશ્વસ્થિતે: મૂલસ્તમ્ભ: ઇતિ વિશ્વસ્થિતિમૂલસ્તમ્ભ: । (ધ.ત.) તમ્ ।

૨ દાનશીલશુભભાવતપોમુખચરિતાર્થીકૃતલોક: ।

૩ શરણસ્મરણકૃતામિહ ૪ ભવિનાં, ૫ દૂરીકૃતભયશોક: ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

દાનશીલશુભભાવતપોમુખચરિતાર્થીકૃતલોક: - દાન, શીલ, શુભભાવ અને તપ વગેરે વડે કૃતાર્થ કરાયેલ છે લોક જેના વડે એવો [શ્રીજિનધર્મ] (દાનશીલશુભ-ભાવતપોમુખચરિતાર્થીકૃતલોક - આગળના શ્લોકથી જિનધર્મ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

શરણસ્મરણકૃતામ્ - શરણ અને સ્મરણ કરનાર [ભવ્ય જીવો]ને (શરણસ્મરણકૃત - ભવિન્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

ભવિનામ્ - ભવ્ય જીવોને (ભવિન્ પું.પ્ર.એ.વ.)

દૂરીકૃતભયશોક: - દૂર કરાયેલ છે ભય અને શોક જેના વડે એવો [જિનધર્મ] (દૂરીકૃતભયશોક - આગળના શ્લોકના અનુસંધાનથી જિનધર્મનું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- અહીં (આ ભવમાં) દાન, શીલ, શુભભાવ અને તપ પ્રમુખ વડે લોકને કૃતાર્થ કરનાર (તથા) શરણ અને સ્મરણને કરનારા ભવ્યજીવોના ભય અને શોકને દૂર કરનાર શ્રીજિનધર્મ છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) અસ્તિ ।

ક: અસ્તિ ? . (પૂર્વના શ્લોકના અનુસંધાનથી) (જિનધર્મ: ।)

કથમ્ભૂત: જિનધર્મ: ? દૂરીકૃતભયશોક: ।

કેષામ્ દૂરીકૃતભયશોક: ? ભવિનામ્ ।

કથમ્ભૂતાનામ્ ભવિનામ્ ? શરણસ્મરણકૃતામ્ ।

પુન: કથમ્ભૂત: જિનધર્મ: ? દાનશીલશુભભાવતપોમુખચરિતાર્થીકૃતલોક: ।

કુત્ર ? ઇહ ।

સમાસ :-

● શુભ: ચ અસૌ ભાવ: ચ ઇતિ શુભભાવ: । (વિ.પૂ.ક.)

દાનમ્ ચ શીલમ્ ચ શુભભાવ: ચ તપ: ચ ઇતિ દાનશીલશુભભાવતપાંસિ । (ઇ.દ.)

દાનશીલશુભભાવતપાંસિ મુખમ્ યેષામ્ તે ઇતિ દાનશીલશુભભાવતપોમુખા: । (સ.બ.)

ચરિત: અર્થ: યેન સ: ઇતિ ચરિતાર્થ: । (સ.બ.)

ન ચરિતાર્થઃ इति अचरितार्थः । (ન.૩૫ ત.)

પ્રાગ્ અચરિતાર્થઃ ચરિતાર્થઃ કૃતઃ इति चरितार्थीकृतः । (ત.દ્વિતીયો ચ્વિ)

દાનશીલશુભભાવંતપોમુખૈઃ ચરિતાર્થીકૃતઃ इति दानशीलशुभभावतपोमुखचरितार्थी-
કૃતઃ । (તૃ.ત.)

દાનશીલશુભભાવંતપોમુખચરિતાર્થીકૃતઃ લોકઃ येन सः इति दानशीलशुभभावतपो-
मुखचरितार्थीकृतलोकः । (સ.બ.)

- શરણમ્ ચ સ્મરણમ્ ચ इति शरणस्मरणे । (ઈ.દ.)

શરણસ્મરણે કુર્વન્તિ इति शरणस्मरणकृतः । (ઉ.ત.) તેષામ્ ।

- પ્રાગ્ અદૂરૈ દૂરૈ કૃતૌ इति दूरीकृतौ । (ત.દ્વિતીયો ચ્વિ)

ભયમ્ ચ શોકઃ च इति भयशोकौ । (ઈ.દ.)

દૂરીકૃતૌ ભયશોકૌ येन सः इति दूरीकृतभयशोकः । (સ.બ.)

ક્ષમાસત્યસન્તોષદયાદિકસુભગસકલપરિવાર ! ।

દેવાસુરનરપૂજિતશાસન ! કૃતબહુભવપરિહાર ! ॥૫॥

બન્ધુરબન્ધુજનસ્ય દિવાનિશમસહાયસ્ય સહાયઃ ।

૧૫ ૧૩ ૧૪ ૧૨ ૧૦ ૧ ૧૧
ભ્રામ્યતિ ૧૩ ભીમે ૧૪ ભવગહનેઽઙ્ગી ત્વાં ૧૦ બાન્ધવમપહાય ૧૧ ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

ક્ષમાસત્યસન્તોષદયાદિકસુભગસકલપરિવાર ! - ક્ષમા, સત્ય, સંતોષ, દયા વગેરે
સૌભાગ્યવાળો સકલ પરિવાર જેનો છે તેવા [હે જિનધર્મ !] (ક્ષમાસત્યસન્તોષ-
દયાદિકસુભગસકલપરિવાર - જિનધર્મ (પૂર્વના શ્લોકના અનુસંધાનથી)નું વિ.
પું.સં.એ.વ.)

દેવાસુરનરપૂજિતશાસન ! - દેવો, અસુરો અને માનવો વડે પૂજાયેલ છે શાસન
(આજ્ઞા) જેની એવા [હે જિનધર્મ !] (દેવાસુરનરપૂજિતશાસન - જિનધર્મ નું વિ.
પું.સં.એ.વ.)

કૃતબહુભવપરિહાર ! - કરાયેલ છે ઘણા ભવોનો વિનાશ જેના વડે એવા [હે જિન-
ધર્મ !] (કૃતબહુભવપરિહાર - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)

બન્ધુઃ - બંધુ, ભાઈ (બન્ધુ પું.પ્ર.એ.વ.)

અબન્ધુજનસ્ય - અંધુ રહિત લોકનો (અબન્ધુજન પું.પ.એ.વ.)

દિવાનિશમ્ - રાત્રિદિવસ, સર્વદા (અવ્યય)

અસહાયસ્ય - અસહાય (જીવોને) (અસહાય પું.પ.એ.વ.)

સહાયઃ - સહાય (સહાય પું.પ્ર.એ.વ.)

ભ્રામ્યતિ - ભ્રમણ કરે છે (ભ્રમ્(ભ્રામ્) ગણ ૪ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

भीमे - ભયંકર [ભવવન]માં (भीम - ભવગહન નું વિ. નપું.સ.એ.વ.)

भवगहने - સંસારરૂપ અરણ્યમાં (भवगहन નપું.સ.એ.વ.)

अङ्गी - પ્રાણી (अङ्गिन् - અઙ્ગાઃ સન્તિ अस्य इति अङ्ग + भत्वर्थाय इन् (તદ્વિત) પું.પ્ર.એ.વ.)

त्वाम् - તમને (युष्मद् सर्वनाम - જિનધર્મ માટે વપરાયેલ - અલિંગ દ્વિ.એ.વ.)

बान्धवम् - બાંધવને (बान्धव પું.દ્વિ.એ.વ.)

अपहाय - છોડીને (अप+हा गण ૩ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

અર્થ :- હે ક્ષમા સત્ય, સંતોષ, દયા, વગેરે રૂપ સૌભાગ્યશાળી સકલ પરિવારવાળા ! હે દેવ, દાનવ અને માનવથી પૂજાયેલ આજ્ઞાવાળા ! હે ઘણા ભવોનો વિનાશ કરનારા ! (જિનધર્મ !) (તું) સર્વદા બંધુ રહિત જનનો બંધુ છે. તું સહાય વિનાનાનો સહાય છે. બાંધવરૂપ તને છોડીને પ્રાણી ભયંકર ભવવનમાં ભટકે છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (અસિ) ।

कः असि ? (અધ્યાહારથી) त्वम् ।

त्वम् कः असि ? बन्धुः ।

कस्य बन्धुः ? अबन्धुजनस्य ।

कथम् बन्धुः ? दिवानिशम् ।

किम् सम्बोधने ? कृतबहुभवपरिहार !

पुनः किम् सम्बोधने ? देवासुरनरपूजितशासन !

पुनः किम् सम्बोधने ? क्षमासत्यसन्तोषदयादિકसुभगसकलपरिवार !

(અધ્યાહારથી) (અસિ) ।

कः असि ? (અધ્યાહારથી) त्वम् ।

त्वम् कः असि ? सहायः ।

कस्य सहायः ? असहायस्य ।

ભ્રામ્યતિ ।

कस्मिन् भ्राम्यति ? भवगहने ।

कथम्भूते भवगहने ? भीमे ।

कः भ्राम्यति ? अङ्गी ।

किम् कृत्वा भ्राम्यति ? अपहाय ।

કમ્ અપહાય ? ત્વામ્ ।
કથમ્ભૂતમ્ ત્વામ્ ? બાન્ધવમ્ ।

સમાસ :-

- ક્ષમા ચ સત્યમ્ ચ સન્તોષઃ ચ દયા ચ इति ક્ષમાસત્યસન્તોષદયાઃ । (ઈ.દ્.)
ક્ષમાસત્યસન્તોષદયાઃ આદૌ યસ્ય સઃ इति ક્ષમાસત્યસન્તોષદયાદિકઃ । (વ્ય.બ.)
સકલઃ ચ અસૌ પરિવારઃ ચ इति સકલપરિવારઃ । (વિ.પૂ.ક.)
સુભગઃ ચ અસૌ સકલપરિવારઃ ચ इति સુભગસકલપરિવારઃ । (વિ.પૂ.ક.)
ક્ષમાસત્યસન્તોષદયાદિકઃ સુભગસકલપરિવારઃ યસ્ય સઃ इति ક્ષમાસત્યસન્તોષ-
દયાદિકસુભગસકલપરિવારઃ । (સ.બ.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- દેવાઃ ચ અસુરઃ ચ નરાઃ ચ इति દેવાસુરનરાઃ । (ઈ.દ્.)
દેવાસુરનરૈઃ પૂજિતમ્ इति દેવાસુરનરપૂજિતમ્ । (તૃ.ત.)
દેવાસુરનરપૂજિતમ્ શાસનમ્ યસ્ય સઃ इति દેવાસુરનરપૂજિતશાસનઃ । (સ.બ.)
તત્સમ્બોધનમ્ ।
- બહવઃ ચ અમી ભવાઃ ચ इति બહુભવાઃ । (વિ.પૂ.ક.)
બહુભવાનામ્ પરિહારઃ इति બહુભવપરિહારઃ । (ધ.ત.)
કૃતઃ બહુભવપરિહારઃ યેન સઃ इति કૃતબહુભવપરિહારઃ । (સ.બ.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- ન વિદ્યતે બન્ધુઃ યસ્ય સઃ इति અબન્ધુઃ । (નગ્.બ.)
અબન્ધુઃ ચ અસૌ જનઃ ચ इति અબન્ધુજનઃ । (વિ.પૂ.ક.) તસ્ય ।
- ન વિદ્યતે સહાયઃ યસ્ય સઃ इति અસહાયઃ । (નગ્.બ.) તસ્ય ।
- ભવઃ એવ ગહનમ્ इति ભવગહનમ્ । (અ.પૂ.ક.) તસ્મિન્ ।
૪ દ્રઙ્ગિતિ ૩ ગહનં ૬ જલતિ ૫ કૃશાનુઃ, ૭ સ્થલતિ ૮ જલધિરંચિરેણ ।
૧ ૨ ૧૦ ૧૧ ૧૪ ૧૩ ૧૨
તવ ૧ કૃપયા ૨ યા ૩ યિલ ૪ કામિત ૫ સિદ્ધિર્બહુના ૬ કિં ૭ નુ ૮ પેરેણ ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

દ્રઙ્ગિતિ - દ્રંગ નામના નગર જેવું આચરે છે (અહીં) દ્રંગ નામના નગરરૂપ થાય છે. (દ્રઙ્ગઃ
ઇવ આચરતિ इति કિવિપ્ - દ્રઙ્ગ નામધાતુ વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ. દ્રઙ્ગ - નામે નગર)
ગહનમ્ - વન (ગહન નપું.પ્ર.એ.વ.)
જલતિ - જલ જેવું આચરે છે (અહીં) જલરૂપ થાય છે. (જલમ્ ઇવ આચરતિ इति
કિવિપ્ જલ નામધાતુ વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

A. ઉપમાનવાચક કર્તા સૂચક નામને આચાર અર્થમાં કિવિપ્ પ્રત્યય વિકલ્પે થાય છે. (સિ.હે.શ. ૩-૪-૨૫)

કૃશાનુ: - અગ્નિ (કૃશાનુ પું.પ્ર.એ.વ.)

સ્થલતિ - સ્થળ જેવું આચરે છે (અહીં) સ્થળરૂપ થાય છે. (સ્થલમ્ ઇવ આચરતિ इति
 કિવ્^૧ સ્થલ - નામધાતુ વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

જલધિ: - સમુદ્ર (જલધિ પું.પ્ર.એ.વ.)

અચિરેણ - શીઘ્રપણે (અવ્યય)

તવ - તારી (યુષ્મદ્ સર્વનામ - જિનધર્મ [પૂર્વના અનુસંધાનથી] માટે વપરાયેલ -
 અલિંગ પ.એ.વ.)

કૃપયા - કૃપા વડે (કૃપા સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

અખિલકામિતસિદ્ધિ: - સર્વ ઇચ્છિત વસ્તુની સિદ્ધિ (અખિલકામિતસિદ્ધિ સ્ત્રી.પ્ર.
 એ.વ.)

બહુના - ઘણા [બીજા] વડે (બહુ - પર નું વિ. પું.નપું.તૃ.એ.વ.)

કિમ્ - સર્યુ, શું (અવ્યય)

પરેણ - અન્ય વડે (પર સર્વનામ - જિનધર્મથી અન્ય માટે વપરાયેલ પું.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- (હે જિનધર્મ !) તારી કૃપા વડે વન દ્રંગ નામે નગરરૂપ થાય
 છે. અગ્નિ જલરૂપ થાય છે, સમુદ્ર સ્થલરૂપ થાય છે (અને) ટૂંક સમયમાં
 સર્વ ઇચ્છિતની સિદ્ધિ થાય છે. બીજા ઘણા વડે ખરેખર સર્યુ.

ખંડાન્વય :-

દ્રઙ્ગતિ ।

કિમ્ દ્રઙ્ગતિ ? ગહનમ્ ।

કયા દ્રઙ્ગતિ ? કૃપયા ।

કસ્ય કૃપયા ? તવ ।

જલતિ ।

કઃ જલતિ ? કૃશાનુ: ।

સ્થલતિ ।

કઃ સ્થલતિ ? જલધિ: ।

(અધ્યાહારથી) ભવતિ ।

કઃ ભવતિ ? અખિલકામિતસિદ્ધિ: ।

કથમ્ ભવતિ ? અચિરેણ ।

નુ કિમ્ ।
 કેન નુ કિમ્ ? પરેણ ।
 પરેણ કેન ? બહુના ।

સમાસ :-

- અખિલાનિ ચ અમૂનિ કામિતાનિ ચ ઇતિ અખિલકામિતાનિ । (વિ.પૂ.ક.)
 અખિલકામિતાનામ્ સિદ્ધિઃ ઇતિ અખિલકામિતસિદ્ધિઃ । (ધ.ત.)

૧૬ યચ્છસિ ૩૨ સુખમુદિતદશાઙ્ગં, ૪ પ્રેત્યેન્દ્રાદિપદાનિ ।

૮ ક્રમતો ૧૦ જ્ઞાનાદીનિ ૯ ચ ૧૧ વિતરસિ, ૧ નિઃશ્રેયસસુખદાનિ ॥૮॥

શબ્દાર્થ :-

યચ્છસિ - તું આપે છે (દા(યચ્છ) ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.બી.પુ.એ.વ.)
 ઉદિતદશાઙ્ગમ્ - ઉદય પામેલા (અહીં) વૃદ્ધિ પામતા દશ અંગો જેમાં છે એવું [સુખ]
 (ઉદિતદશાઙ્ગ - સુખ નું વિ. નપું.દ્વિ.એ.વ.)
 પ્રેત્ય - (પરભવમાં) જઈને (પ્ર+ઇ ગણ ૧ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)
 ઇન્દ્રાદિપદાનિ - ઇન્દ્રાદિક પદવીઓને (ઇન્દ્રાદિપદ નપું.દ્વિ.બ.વ.)
 ક્રમતઃ - અનુક્રમે (ક્રમાત્ ઇતિ ક્રમ + તસ્ - અવ્યય)
 જ્ઞાનાદીનિ - જ્ઞાન વગેરેને (જ્ઞાનાદિ નપું.દ્વિ.બ.વ.)
 વિતરસિ - તું આપે છે (વિ+ત્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. વ.કા.બી.પુ.એ.વ.)
 નિઃશ્રેયસસુખદાનિ - મોક્ષ સુખને આપનાર [જ્ઞાનાદિ]ને (નિઃશ્રેયસસુખદ નપું.દ્વિ. બ.વ.)

અર્થ :- અહીં (આ ભવમાં) (ધન, આરોગ્ય, ઇન્દ્રિયોની અવિકળતા વગેરે) દશ અંગો જેમાં વૃદ્ધિ પામેલા છે એવા સુખને (અને) (પરભવમાં) જઈને ઇન્દ્રાદિક પદવીઓને તું આપે છે અને અનુક્રમે મોક્ષના સુખને આપનાર જ્ઞાનાદિ (જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર આદિ)ને તું આપે છે.

ખંડાન્વય :-

યચ્છસિ ।
 કાનિ યચ્છસિ ? ઇન્દ્રાદિપદાનિ ।
 કિમ્ પ્રકૃત્ય ? પ્રેત્ય ।
 પુનઃ કિમ્ યચ્છસિ ? સુખમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ સુખમ્ ? ઉદિતદશાઙ્ગમ્ ।
કુત્ર ? ઇહ ।

વિતરસિ ।

કાનિ વિતરસિ ? જ્ઞાનાદીનિ ।

કથમ્ભૂતાનિ જ્ઞાનાદીનિ ? નિઃશ્રેયસસુખદાનિ ।

કથમ્ ? ક્રમતઃ ।

કથમ્ ? ચ ।

સમાસ :-

- દશ ચ અમૂનિ અઙ્ગાનિ ચ ઇતિ દશાઙ્ગાનિ । (વિ.પૂ.ક.)
ઉદિતાનિ દશાઙ્ગાનિ યસ્મિન્ તદ્ ઇતિ ઉદિતદશાઙ્ગમ્ । (સ.બ.) તદ્ ।
- ઇન્દ્રઃ આદૌ યેષામ્ તાનિ ઇતિ ઇન્દ્રાદીનિ । (વ્ય.બ.)
ઇન્દ્રાદીનિ ચ અમૂનિ પદાનિ ચ ઇતિ ઇન્દ્રાદિપદાનિ । (વિ.પૂ.ક.) તાનિ ।
- જ્ઞાનમ્ આદૌ યેષામ્ તાનિ ઇતિ જ્ઞાનાદીનિ । (વ્ય.બ.) તાનિ ।
- નિશ્ચિતમ્ શ્રેયઃ ઇતિ નિઃશ્રેયસઃ । (પ્રાદિ ત.)
નિઃશ્રેયસસ્ય સુખમ્ ઇતિ નિઃશ્રેયસસુખમ્ । (ધ.ત.)
નિઃશ્રેયસસુખમ્ દદતિ ઇતિ નિઃશ્રેયસસુખદાનિ । (ઉ.ત.) તાનિ ।
૧ સર્વતન્ત્રનવનીત ! ૨ સનાતન ! ૩ સિદ્ધિસદનસોપાન !
૪ જય ૫ જય વિનયવતાં ૬ પ્રતિલમ્બિતશાન્તસુધારસપાન ! ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

- સર્વતન્ત્રનવનીત ! - હે સર્વ શાસ્ત્રોના માખણરૂપ ! [હે જિનધર્મ !] (સર્વતન્ત્રનવનીત - જિનધર્મ (પૂર્વના શ્લોકના અનુસંધાનથી)નું વિ. નપું.સં.એ.વ.)
- સનાતન ! - હે શાશ્વત, ત્રિકાલસ્થાયી [હે જિનધર્મ !] (સનાતન - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)
- સિદ્ધિસદનસોપાન ! - હે ભોક્ષમંદિરના પગથિયારૂપ [હે જિનધર્મ !] (સિદ્ધિસદન-સોપાન - જિનધર્મ નું વિ. નપું.સં.એ.વ.)
- જય - તું જય પામ. (જિ ગણ ૧ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ બી.પુ.એ.વ.)
- વિનયવતામ્ - વિનયવાળા લોકોને (વિનયવત્ - વિનયઃ અસ્તિ એષામ્ ઇતિ વિનય +

A. તત્પુરુષ સમાસમાં નિસૂ ની પછી શ્રેયસ્ આવે તો તેને અત્ સમાસાંત થાય છે. (સિ.હે.શ. ૭-૩-૧૨૨)

(તદ્વિતના) મત્(મતુ)ના મ્ નો વ્ પું.ષ.બ.વ.)

પ્રતિલમ્બિતશાન્તસુધારસપાન ! - પ્રાપ્ત કરાવાયેલ છે શાંતસુધારસનું પાન જેના વડે
એવા, શાંતિરૂપી અમૃતરસના પાનને પ્રાપ્ત કરાવનાર [હે જિનધર્મ !]
(પ્રતિલમ્બિતશાન્તસુધારસપાન - જિનધર્મ નું વિ. પું.સં.એ.વ.)

અર્થ :- હે સર્વ શાસ્ત્રોના માખણરૂપ ! સનાતન ! સિદ્ધિમંદિરના
પગથિયા રૂપ ! વિનયવાન આત્માઓને શાંતસુધારસનું પાન
કરાવનાર ! (જિનધર્મ !) તું જય પામ. તું જય પામ.

ખંડાન્વય :-

જય ।

જય ।

કિમ્ સમ્બોધને ? (અધ્યાહારથી) (જિનધર્મ !)

કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ? પ્રતિલમ્બિતશાન્તસુધારસપાન !

કેષામ્ પ્રતિલમ્બિતશાન્તસુધારસપાન ! ? વિનયવતામ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ? સિદ્ધિસદનસોપાન ।

પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ? સનાતન !

પુનઃ કથમ્ભૂત ! જિનધર્મ ! ? સર્વતન્ત્રનવનીત !

સમાસ :-

- સર્વાણિ ચ અમૂનિ તન્ત્રાણિ ચ इति સર્વતન્ત્રાણિ । (વિ.પૂ.ક.)
સર્વતન્ત્રાણામ્ નવનીતમ્ इव इति સર્વતન્ત્રતનવનીતમ્ । (ષ.ત.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- સિદ્ધિઃ એવ સદનમ્ इति સિદ્ધિસદનમ્ । (અ.પૂ.ક.)
સિદ્ધિસદનસ્ય સોપાનમ્ इव इति સિદ્ધિસદનસોપાનમ્ । (ષ.ત.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- પ્રતિલમ્બિતમ્ શાન્તસુધારસપાનમ્ येन सः इति પ્રતિલમ્બિતશાન્તસુધારસપાનઃ ।
(સ.બ.) તત્સમ્બોધનમ્ ।

॥ લોકસ્વરૂપભાવના ॥

સપ્તાધોઽધો વિસ્તૃતા યાઃ પૃથિવ્યશ્છત્રાકારાઃ સન્તિ રત્નપ્રભાદ્યાઃ ।
તાભિઃ પૂર્ણો યોઽસ્ત્યધોલોક એતૌ, પાદૌ યસ્ય વ્યાયતૌ સપ્તરજ્જુ ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

સપ્ત - સાત (સપ્તન્ અલિંગ પ્ર.બ.વ.)

અધોઽધઃ - નીચે નીચે (અધસ્ + અધસ્ અવ્યય)

વિસ્તૃતા - વિસ્તારવાળી (વિસ્તૃતા - પૃથિવી નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

યાઃ - જે [પૃથ્વીઓ] (યદ્ સર્વનામ - પૃથિવી માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

પૃથિવ્યઃ - પૃથ્વીઓ (પૃથિવી સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

છત્રાકારાઃ - છત્રના આકારવાળી [પૃથ્વીઓ] (છત્રાકારા - પૃથિવી નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

રત્નપ્રભાદ્યાઃ - રત્નપ્રભા વગેરે [પૃથ્વીઓ] (રત્નપ્રભાદ્યા - પૃથિવી નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.બ.વ.)

તાભિઃ - તે [પૃથ્વીઓ] વડે (તદ્ સર્વનામ- પૃથિવી માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.ત.બ.વ.)

પૂર્ણઃ - પૂર્ણ [અધોલોક] (પૂર્ણ - અધોલોક નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

યઃ - જે [અધોલોક] (યદ્ સર્વનામ - અધોલોક માટે વપરાયેલ પું.પ્ર.એ.વ.)

એતૌ - એ બે [પગ] (એતદ્ સર્વનામ - પાદ માટે વપરાયેલ પું.પ્ર.દ્વિ.વ.)

પાદૌ - બે પગ (પાદ - પું.પ્ર.દ્વિ.વ.)

યસ્ય - જેના [જે લોક પુરુષના] (યદ્ સર્વનામ - પાંચમા શ્લોકમાં લોકનામા પુરુષઃ તેના માટે વપરાયેલ પું.ષ.એ.વ.)

વ્યાયતૌ - પહોળા કરેલા [બે પગ] (વ્યાયત - પાદ નું વિ. પું.પ્ર.દ્વિ.વ.)

સપ્તરજ્જુ - સાત રાજલોક પ્રમાણ [બે પગ] (સપ્તરજ્જુ - વ્યાયત (પાદ) નું વિ. પું.પ્ર.દ્વિ.વ.)

અર્થ :- નીચે નીચે વિસ્તારવાળી (તેથી) છત્રના આકારવાળી જે રત્નપ્રભા વગેરે સાત પૃથ્વીઓ છે તે (પૃથ્વીઓ)થી પૂર્ણ-વ્યાપ્ત જે અધોલોક છે એ (અધોલોક) જે (લોકપુરુષ)ના સાત રાજ પ્રમાણ પહોળા કરેલા એ બે ચરણરૂપ છે.

ખંડાન્વય :-

સન્તિ ।

કાઃ સન્તિ ? યાઃ ।

याः काः सन्ति ?	पृथिव्यः
याः काः पृथिव्यः सन्ति ?	रत्नप्रभाद्याः
याः रत्नप्रभाद्याः कतिपयाः पृथिव्यः ?	सप्त ।
कथम्भूताः पृथिव्यः ?	छत्राकाराः
पुनः कथम्भूताः पृथिव्यः ?	विस्तृताः ।
कथम् विस्तृताः ?	अधोऽधः
	अस्ति ।
कः अस्ति ?	यः ।
यः कः अस्ति ?	अधोलोकः ।
कथम्भूतः अधोलोकः ?	पूर्णः ।
काभिः पूर्णः ?	ताभिः ।
	(अध्याहार्यं) (भवतः) ।
कौ भवतः ?	एतौ ।
एतौ कौ भवतः ?	पादौ ।
एतौ कथम्भूतौ पादौ ?	व्यायतौ ।
कियन्प्रमाणौ व्यायतौ ?	सप्तरज्जू ।
कस्य पादौ ?	यस्य ।

समास :-

- छत्रम् इव आकारः यासाम् ताः इति छत्राकाराः । (उपमान उपमेय बहुव्रीहि)
- रत्नप्रभा आद्या यासाम् ताः इति रत्नप्रभाद्याः । (स.अ.)
- अधः लोकः इति अधोलोकः । (वि.पू.क.)
- सप्त रज्जवः ययोः तौ इति सप्तरज्जू । (स.अ.)

^{११}तिर्यग्लोको ^{११}विस्तृतो ^{१०}रज्जुमेकां, ^६पूर्णो ^५द्विपैरण्वानैरसङ्ख्यैः ।

^{१३}यस्य ^१ज्योतिश्चक्रकाञ्चीकलापं, ^{१४}मध्ये ^२कार्श्यं ^३श्रीविचित्रं ^४कटित्रम् ॥२॥

शब्दार्थ :-

तिर्यग्लोकः - तिर्यग्लोक (तिर्यग्लोक पुं.प्र.अ.व.)

विस्तृतः - विस्तारवाणो [तिर्यग्लोक] (विस्तृत - तिर्यग्लोक नुं वि. पुं.प्र.अ.व.)

रज्जुम् - रज्जु, रज्जु (रज्जु स्त्री.द्वि.अ.व.)

एकाम् - एक [रज्जु] (एक - रज्जु नुं विशेषण स्त्री.द्वि.अ.व.)

पूर्णः - पूर्ण, भरेलो [तिर्यग्लोक] (पूर्ण - तिर्यग्लोक नुं वि. पुं.प्र.अ.व.)

દ્વીપૈઃ - દ્વીપો વડે (દ્વીપ પું.તૃ.બ.વ.)

અર્ણવાનૈઃ - સમુદ્ર છે અંતે જેને એવા [દ્વીપો વડે] (અર્ણવાન્ત - દ્વીપ નું વિ. પું.તૃ. બ.વ.)

અસંખ્યૈઃ - અસંખ્ય [દ્વીપો વડે] (અસંખ્ય પું.તૃ.બ.વ.)

યસ્ય - જે (લોક પુરુષ)ના (યદ્ સર્વનામ - પાંચમા શ્લોકમાં લોકનામા પુરુષ માટે વપરાયેલ પું.ષ.એ.વ.)

જ્યોતિશ્ચક્રકાશ્ચીકલાપમ્ - (સૂર્ય, ચંદ્રાદિ) જ્યોતિશ્ચક્ર રૂપ કાંચી (કેડનું આભૂષણ) ના સમૂહરૂપ [ઉદર] (જ્યોતિશ્ચક્રકાશ્ચીકલાપ - કટિત્ર નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

મધ્યે - વચ્ચે (મધ્ય પું.સ.એ.વ.)

કાર્શ્યમ્ - પાતળું [ઉદર] (કાર્શ્ય - કટિત્ર નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

શ્રીવિચિત્રમ્ - (દેવો, મનુષ્યોના નગર, પર્વતો, વાટિકા, નદી, હાથીશાળા આદિ) લક્ષ્મી વડે વિચિત્ર (શોભતું) [ઉદર] (શ્રીવિચિત્ર - કટિત્ર નું વિ. નપું.પ્ર. એ.વ.)

કટિત્રમ્ - ઉદર (કટિત્ર-તિર્યગ્લોક ની ઉપમારૂપ વિશેષણ નપું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- (સૂર્ય, ચંદ્રાદિ) જ્યોતિશ્ચક્રરૂપ જે કાંચી તેના સમૂહરૂપ, પાતળા, (દેવ, મનુષ્યના નગર વગેરે રૂપ) લક્ષ્મી વડે શોભતા ઉદરરૂપ સમુદ્ર જેને અંતે છે એવા અસંખ્ય દ્વીપોથી પૂર્ણ એક રજજી વિસ્તૃત (લાંબો પહોળો) તિર્યગ્લોક જે (લોકપુરુષ)ના મધ્યે છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કસ્મિન્ અસ્તિ ? મધ્યે ।

કસ્ય મધ્યે ? યસ્ય ।

કઃ અસ્તિ ? તિર્યગ્લોકઃ ।

કથમ્ભૂતઃ તિર્યગ્લોકઃ ? વિસ્તૃતઃ ।

કામ્ વિસ્તૃતઃ ? રજ્જુમ્ ।

કતિપયામ્ રજ્જુમ્ ? એકામ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતઃ તિર્યગ્લોકઃ ? પૂર્ણઃ ।

કૈઃ પૂર્ણઃ ? દ્વીપૈઃ ।

કતિપયૈઃ દ્વીપૈઃ ? અસંખ્યૈઃ ।

કથમ્ભૂતૈઃ દ્વીપૈઃ ? અર્ણવાનૈઃ ।

કિમ્ તિર્યગ્લોકઃ અસ્તિ ? કટિત્રમ્ ।

एकाम् - એક [રાજ] (एका - एक सर्वनाम - रज्जु भाटे वपरायेव + स्त्री.नो आ(आप्) स्त्री.द्वि.अ.व.)

सिद्धज्योतिश्चित्रकः - सिद्धोऽप ज्योतिना तिलकवाणो [मुगट] (सिद्धज्योतिश्चित्रक - पुं.प्र.अ.व.)

मौलिः - मुगट (मौलि - पुं.प्र.अ.व.)

અર્થ :- હવે ઉર્ધ્વલોકમાં બ્રહ્મલોક નામે દેવલોકમાં જે (લોકપુરુષ)ની બે કોણીઓ પાંચ રાજલોક પહોળી છે, જે લોકનો અંતભાગ (ઉપર) એક રાજલોક વિસ્તારવાળો છે (અને) જે (લોકપુરુષ)નો મુગટ સિદ્ધ ભગવંતોરૂપ જ્યોતિના તિલકવાળો છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (સ્તઃ) ।

कौ स्तः ? कूर्परौ ।

कूर्परौ कीदृशौ स्तः ? व्याप्तौ ।

कूर्परौ किम् प्रमाणौ व्याप्तौ ? पञ्चरज्जू ।

कस्य कूर्परौ ? यस्य ।

कस्मिन् व्याप्तौ ? द्युलोके ।

कस्मिन् द्युलोके ? ब्रह्મलोके ।

कस्मिन् ब्रह्मलोके દ્યુલોકે ? લોકે ।

कस्मिन् लोके ? ऊर्ध्वे ।

कथम् ? अथ ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

कः अस्ति ? अन्तः ।

कस्य अन्त ? यस्य ।

यस्य कस्य ? लोकस्य ।

अन्तः कीदृशः अस्ति ? विस्तृतः ।

काम् विस्तृतः ? रज्जुम् ।

कतिपयाम् રજ્જુમ્ ? एकाम् ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

कः अस्ति ? मौलिः ।

कस्य मौलिः ? यस्य ।

मौलिः कीदृशः अस्ति ? सिद्धज्योतिश्चित्रकः ।

સમાસ :-

- દિવામ્ લોકઃ ઇતિ દ્યુલોકઃ । (ધ.ત.) તસ્મિન્ ।
 - પञ्च રજ્જવઃ યયોઃ તૌ ઇતિ પञ્ચરજ્જૂ । (સ.બ.)
 - સિદ્ધાઃ એવ જ્યોતિઃ ઇતિ સિદ્ધજ્યોતિઃ । (અ.પૂ.ક.)
 - સિદ્ધજ્યોતિઃ એવ ચિત્રકઃ (તિલક) ઇતિ સિદ્ધજ્યોતિશ્ચિત્રકઃ । (અ.પૂ.ક.)
- ૧૦ યૌ વૈશાખસ્થાનકસ્થાયિપાદઃ, શ્રોણીદેશે ન્યસ્તહસ્તદ્વયશ્ચ ।
 ૧૦ કાલે ૧૦ અનાદૌ ૧૦ શશ્વદૂર્ધ્વન્દમત્વાદ્વિભ્રાણો ૧૦ ઽપિ ૧૦ શ્રાન્તમુદ્રામખિન્નઃ ૧૦ ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

- યઃ - જે [લોકપુરુષ] (યદ્ સર્વનામ - પાંચમા શ્લોકમાં લોકનામા પુરુષઃ માટે વપરાયેલ પું.પ્ર.એ.વ.)
- વૈશાખસ્થાનકસ્થાયિપાદઃ - વૈશાખ સ્થાનક(સમરૂપે બે પગ જેમાં સ્થપાય તે)માં સ્થિર કર્યા છે પગ જેણે એવો [જે લોકપુરુષ] (વૈશાખસ્થાનકસ્થાયિપાદ - યદ્ નું વિશેષણ પું.પ્ર.એ.વ.)
- શ્રોણીદેશે - કેડ ઉપર (શ્રોણીદેશ પું.સ.એ.વ.)
- ન્યસ્તહસ્તદ્વયઃ - સ્થાપન કર્યા છે બે હાથ જેણે એવો [જે લોકપુરુષ] (ન્યસ્તહસ્તદ્વય - યદ્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)
- કાલે - કાલમાં (કાલ પું.સ.એ.વ.)
- અનાદૌ - અનાદિ [કાલમાં] (અનાદિ - કાલ નું વિ. પું.સ.એ.વ.)
- શશ્વત્ - નિરંતર (અવ્યય)
- ઠર્ધ્વન્દમત્વાત્ - ઊભો - સ્થિર રહેલો હોવાથી (ઠર્ધ્વન્દમત્વ નપું.પં.એ.વ.)
- વિભ્રાણ - ધારણ કરતો [જે લોકપુરુષ] (વિભ્રાણ - મૃ ગણ ૩ ઉભયપદી કર્તારિ વ.કૃ. - યદ્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)
- શ્રાન્તમુદ્રામ્ - પરિશ્રમવાળી મુદ્રાને (શ્રાન્તમુદ્રા સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)
- અખિન્નઃ - ખેદ રહિત [જે લોકપુરુષ] (અખિન્ન - યદ્ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)
- અર્થ :- વૈશાખસ્થાનકમાં પગને સ્થિર કરનાર અને કેડ ઉપર બે હાથ સ્થાપન કરનાર જે અનાદિકાળથી નિરંતર ઊભો = સ્થિર હોવાથી પરિશ્રમવાળી મુદ્રાને ધારણ કરતો હોવા છતાં પણ ખેદ રહિત છે.

अंशान्वय :-

अखिन्नः ।

- कः अखिन्नः ? यः ।
 यः किम् कुर्वाणः अपि अखिन्नः ? बिभ्राणः अपि ।
 काम् बिभ्राणः ? श्रान्तमुद्राम् ।
 कस्मात् श्रान्तमुद्राम् ? ऊर्ध्वन्दमत्वात् ।
 कथम् ऊर्ध्वन्दमत्वात् ? शश्वत् ।
 कस्मिन् ऊर्ध्वन्दमत्वात् ? काले ।
 कथम्भूते काले ? अनादौ ।
 पुनः कथम्भूतः यः ? न्यस्तहस्तद्वयः ।
 कस्मिन् च न्यस्तहस्तद्वयः ? श्रोणीदेशे च ।
 पुनः कथम्भूतः यः ? वैशाखस्थानकस्थायिपादः ।

समास :-

- वैशाखः नाम यस्य तद् इति वैशाखनाम । (स.७.)
 वैशाखनाम च अदः स्थानकम् च इति वैशाखस्थानकम् । (भ.५.)
 वैशाखस्थानके स्थायिनौ इति वैशाखस्थानकस्थायिनौ । (स.त.)
 वैशाखस्थानकस्थायिनौ पादौ यस्य सः इति वैशाखस्थानकस्थायिपादः । (स.७.)
- श्रोणेः देशः इति श्रोणीदेशः । (ध.त.)
- हस्तयोः द्वयम् इति हस्तद्वयम् । (ध.त.)
 न्यस्तम् हस्तद्वयम् यस्य सः इति न्यस्तहस्तद्वयः । (स.७.)
- न विद्यते आदिः यस्य सः इति अनादिः । (नञ् ७.) तस्मिन् ।
- ऊर्ध्वम् दमः इति ऊर्ध्वन्दमः । (नाभनो नाम साथे समास)
 ऊर्ध्वन्दमस्य भावः इति ऊर्ध्वन्दमत्वम् । (भाव अर्थमां तद्धितनो त्व प्रत्यय)
- न खिन्नः इति अखिन्नः । (नञ् त.)
- श्रान्ता च असौ मुद्रा च इति श्रान्तमुद्रा । (वि.पू.५.) ताम् ।
 सोऽयं ज्ञेयः पूरुषो लोकनामा, षड्रव्यात्माकृत्रिमोऽनाद्यनन्तः ।
 धर्माधर्माकाशकालात्मसञ्ज्ञैर्द्रव्यैः पूर्णः सर्वतः पुद्गलैश्च ॥५॥

शब्दार्थ :-

सः - ते (तद् सर्वनाम - लोकनामा पूरुष भाटे वपरयेव पुं.प्र.अ.व.)

ज्ञेयः - ज्ञातवा योग्य [लोक पुरुष] (ज्ञेय - लोकनामा पूरुष नुं विशेषण ज्ञा(जा) + विध्यर्थ कृदंत य - पुं.प्र.अ.व.).

પૂરુષ: - પુરુષ (પૂરુષ પું.પ્ર.એ.વ.)

લોકનામા - લોક નામે [પુરુષ] (લોકનામન્ - પૂરુષ નું વિશેષણ પું.પ્ર.એ.વ.)

ષડ્દ્રવ્યાત્મા - ષડ્દ્રવ્યાત્મક [લોકપુરુષ] (ષડ્દ્રવ્યાત્મન્ - લોકનામા પૂરુષ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અકૃત્રિમ: - અકૃત્રિમ, સ્વાભાવિક (અકૃત્રિમ - લોકનામા પૂરુષ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અનાદ્યનન્ત: - અનાદિ અનંત [લોકપુરુષ] (અનાદ્યનન્ત - લોકનામા પૂરુષ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

ધર્માધર્માકાશકાલાત્મસજ્જૈ: - ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, કાળ, આત્મા (જીવાસ્તિકાય) એ નામવાળા [દ્રવ્યો વડે] (ધર્માધર્માકાશ-કાલાત્મસજ્જ - દ્રવ્ય નું વિ. નપું.તૃ.બ.વ.)

દ્રવ્યૈ: - દ્રવ્યો વડે (દ્રવ્ય નપું.તૃ.બ.વ.)

પૂર્ણ: - પૂર્ણ [લોકપુરુષ] (પૂર્ણ - લોકનામા પૂરુષ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સર્વત: - ચારે બાજુથી (સર્વ + તસ્ (તદ્વિતનો) - અવ્યય)

પુદ્ગલૈ: - પુદ્ગલો વડે (પુદ્ગલ પું.તૃ.બ.વ.)

અર્થ :- તે આ લોક નામનો પુરુષ જાણવો. (તે) ષડ્દ્રવ્યાત્મક, અકૃત્રિમ (સ્વાભાવિક), અનાદિ અનંત, ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, કાળ, જીવાસ્તિકાય નામના દ્રવ્યો અને પુદ્ગલો વડે ચારે તરફથી પૂર્ણ (ભરેલો) છે.

ખંડાન્વય :-

જ્ઞેય: ।

ક: જ્ઞેય: ?..... સ: ।

સ: ક: જ્ઞેય: ?..... અયમ્ ।

સ: અયમ્ ક: જ્ઞેય: ?..... પૂરુષ: ।

સ: અયમ્ ક: પૂરુષ: જ્ઞેય: ?..... લોકનામા ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

ક: અસ્તિ ?..... (અધ્યાહારથી) સ: ।

સ: કથમ્ભૂત: અસ્તિ ?..... પૂર્ણ: ।

સ: કુત: પૂર્ણ: અસ્તિ ?..... સર્વત: ।

કૈ: ચ પૂર્ણ: અસ્તિ ?..... પુદ્ગલૈ: ચ ।

- पुनः कैः पूर्णः ? द्रव्यैः ।
 कैः द्रव्यैः पूर्णः ? धर्माधर्माकाशकालात्मसञ्ज्ञैः ।
 सः पुनः कथम्भूतः अस्ति ? अनाद्यनन्तः ।
 सः पुनः कथम्भूतः अस्ति ? अकृत्रिमः ।
 सः पुनः कथम्भूतः अस्ति ? षड्रव्यात्मा ।

समास :-

- लोकः नाम यस्य सः इति लोकनामा । (स.भ.)
- षट् च तानि द्रव्याणि च इति षड्रव्याणि । (वि.पू.३.)
 षड्रव्याणि आत्मा यस्य सः इति षड्रव्यात्मा । (स.भ.)
- न कृत्रिमः इति अकृत्रिमः । (नञ् त.)
- न विद्यते आदिः यस्य सः इति अनादिः । (नञ् भ.)
 न विद्यते अन्तः यस्य सः इति अनन्तः । (नञ् भ.)
 अनादिः च असौ अनन्तः च इति अनाद्यनन्तः । (विशेषण उभयपद कर्मधारय)
- धर्मः च अधर्मः च आकाशः च कालः च आत्मा च इति धर्माधर्माकाशकालात्मानः । (छ.द.)

धर्माधर्माकाशकालात्मानः सञ्ज्ञाः येषाम् तानि इति धर्माधर्माकाशकालात्म-
 सञ्ज्ञानि । (स.भ.) तैः ।

रङ्गस्थानं पुद्गलानां नटानां, नानारूपैर्नृत्यताम्रात्मनां च ।

कालोद्योगस्वस्वभावादिभावैः, कर्मातोद्यैर्नर्तितानां नियत्या ॥६॥

शब्दार्थ :-

रङ्गस्थानम् - रंगस्थान, नाटकशाला (रङ्गस्थान नपुं.प्र.अ.व.)

पुद्गलानाम् - पुद्गलानुं (पुद्गल पुं.ष.भ.व.)

नटानाम् - नटानुं (नट पुं.ष.भ.व.)

नानारूपैः - विविध रूपो वडे (नानारूप पुं.तृ.भ.व.)

नृत्यताम् - नायता (नृत् गण ४ परस्मै. कर्तरि व.कृ. - पुद्गल नुं वि. पुं.ष.भ.व.)

आत्मनाम् - आत्माओनुं, ज्वोनुं (आत्मन् पुं.ष.भ.व.)

कालोद्योगस्वस्वभावादिभावैः - काण, उद्योग, स्वस्वभाव वगेरे भावो वडे

(कालोद्योगस्वस्वभावादिभाव पुं.तृ.भ.व.)

कर्मातोद्यैः - कर्मरूप वाञ्छितो वडे (कर्मातोद्य पुं.तृ.भ.व.)

नर्तितानाम् - नयावायेला (नर्तित - नृत् गण ४ परस्मै. + प्रेरकनो णि(णिङ्) कर्मणि

(ભૂ.કૃ. પું.ષ.બ.વ.)

નિયત્યા - નિયતિ વડે (નિયતિ સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- નિયતિ (મૂળ સૂત્રધાર) વડે, કાલ પુરુષાર્થ સ્વસ્વભાવ વગેરે ભાવો વડે (અને) કર્મોરૂપ વાજિંત્રો વડે નચાવાયેલ (તથા) વિવિધ રૂપોવડે (વિવિધ રૂપો ધારણ કરવા વડે) નૃત્ય કરતા પુદ્ગલો અને જીવો રૂપ નટોનું (આ લોકપુરુષ) રંગસ્થાન છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

ક: અસ્તિ ? (ઉપરની ગાથાના અનુસંધાનથી) (અયમ્

લોકનામા પૂરુષ:) ।

લોકનામા પૂરુષ: કિમ્ અસ્તિ ? રક્ષસ્થાનમ્ ।

કેષામ્ રક્ષસ્થાનમ્ ? નયનામ્ ।

કેષામ્ ચ નયનામ્ ? આત્મનામ્ ।

પુનઃ કેષામ્ નયનામ્ ? પુદ્ગલાનામ્ ।

કિમ્ કુર્વતામ્ નયનામ્ ? નૃત્યતામ્ ।

કૈઃ નૃત્યતામ્ ? નાનારૂપૈઃ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતાનામ્ નયનામ્ ? નર્તિતાનામ્ ।

કયા નર્તિતાનામ્ ? નિયત્યા ।

નિયત્યા કૈઃ નર્તિતાનામ્ ? કાલોદ્યોગસ્વસ્વભાવાદિભાવૈઃ ।

નિયત્યા પુનઃ કૈઃ નર્તિતાનામ્ ? કર્માતોદ્યૈઃ ।

સમાસ :-

● રક્ષસ્ય સ્થાનમ્ એતિ રક્ષસ્થાનમ્ । (ધ.ત.)

● નાના ચ અમૂનિ રૂપાણિ ચ એતિ નાનારૂપાણિ । (વિ.પૂ.ક.) તૈઃ ।

● સ્વસ્ય ભાવઃ એતિ સ્વભાવઃ । (ધ.ત.)

સ્વસ્ય સ્વભાવઃ એતિ સ્વસ્વભાવઃ । (ધ.ત.)

કાલઃ ચ ઉદ્યોગઃ ચ સ્વસ્વભાવઃ ચ એતિ કાલોદ્યોગસ્વસ્વભાવાઃ । (ઇ.દ.)

કાલોદ્યોગસ્વસ્વભાવાઃ આદૌ યેષામ્ તે એતિ કાલોદ્યોગસ્વસ્વભાવાદયઃ । (ઘ.બ.)

કાલોદ્યોગસ્વસ્વભાવાદયઃ ચ અમી ભાવાઃ ચ એતિ કાલોદ્યોગસ્વસ્વભાવાદિ-
ભાવાઃ । (વિ.પૂ.ક.) તૈઃ ।

● કર્માણિ એવ આતોદ્યાનિ એતિ કર્માતોદ્યાનિ । (અ.પૂ.ક.) તૈઃ ।

૧૦૦૦૦ લોકો ભાવ્યમાનો વિવિક્ત્યા, વિજ્ઞાનાં સ્યાન્માનસસ્થૈર્યહેતુઃ ।
સ્થૈર્ય પ્રાપ્તે માનસે ચાત્મનીના, સુપ્રાપ્યૈવાધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ ॥૭૧॥

શબ્દાર્થ :-

ભાવ્યમાનઃ - ભાવના કરાતો [લોક] (ભૂ ગણ ૧ પરસ્મૈ. + પ્રેરકનો ણિ(ણિ) + કર્મણિનો ય(વ્ય) + વર્તમાનકૃદંતનો આન(આનશ) - લોક નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

વિવિક્ત્યા - વિવેક વડે (વિવિક્તિ - સ્ત્રી.તૂ.એ.વ.)

વિજ્ઞાનામ્ - જ્ઞાનવાળા જીવોના (વિજ્ઞ પું.ષ.બ.વ.)

સ્યાત્ - થાય (અસ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. વિધ્યર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

માનસસ્થૈર્યહેતુઃ - મનના ધ્યાનની સ્થિરતાનું કારણ (માનસસ્થૈર્યહેતુ - લોક નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

સ્થૈર્યમ્ - સ્થિરતા (સ્થૈર્ય - સ્થિરસ્ય ભાવઃ इति (તદ્વિત) નપું.દ્વિ.એ.વ.)

પ્રાપ્તે - પ્રાપ્ત કરે છતે (પ્રાપ્ત - પ્ર+આપ્ ગણ ૫ પરસ્મૈ. કર્તરિ ભૂ.કૃ. પું.સ.એ.વ. (સતિ સપ્તમી))

માનસે - મનમાં (માનસ - મનઃ એવં इति મનસ્ + અળ્ (તદ્વિત) નપું.સ.એ.વ.)

આત્મનીના - આત્માનું હિત કરનાર [આત્મસુખની ઉત્પત્તિ] (આત્મનીના - આત્મનીન + સ્ત્રી.નો (આ(આપ્) - અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિ નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

સુપ્રાપ્યા - સુખપૂર્વક પામી શકાય એવી [અધ્યાત્મ સુખની ઉત્પત્તિ] (સુ+પ્ર+આપ્ ગણ ૫ પરસ્મૈ. + વિધ્યર્થકૃદંતનો ય + સ્ત્રી.નો આ(આપ્) - સુપ્રાપ્યા - અધ્યાત્મ-સૌખ્યપ્રસૂતિ નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ - આધ્યાત્મિક સુખની ઉત્પત્તિ (અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિ સ્ત્રી.પ્ર. એ.વ.)

અર્થ :- ઉપર કહ્યા પ્રમાણે વિવેકથી ભાવના કરાતો લોક વિદ્વાન લોકોના મનોધ્યાનની સ્થિરતાનું કારણ થાય અને મનસંબંધી સ્થિરતાને પ્રાપ્ત કરે છતે આત્મહિત કરનારી અધ્યાત્મિક સુખની ઉત્પત્તિ સુખપૂર્વક પ્રાપ્ત કરી જ શકાય છે. (હાથવેંતમાં જ છે.)

ખંડાન્વય :-

સ્યાત્ ।

કઃ સ્યાત્ ? લોકઃ ।

લોકઃ કીદશઃ સ્યાત્ ? માનસસ્થૈર્યહેતુઃ ।

કેષામ્ માનસસ્થૈર્યહેતુઃ ? વિજ્ઞાનામ્ ।

કથમ્ભૂતઃ લોકઃ ? ભાવ્યમાનઃ ।

કયા ભાવ્યમાનઃ ? વિવિક્ત્યા ।

કથમ્ ? એવમ્ ।

સુપ્રાપ્યા એવ ।

કા સુપ્રાપ્યા એવ ? અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ ।

કથમ્ભૂતા અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ ? આત્મનીના ।

કિમ્ સતિ અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ સુપ્રાપ્યા ? પ્રાપ્તે (સતિ) ।

કિમ્ પ્રાપ્તે સતિ ? સ્થૈર્યમ્ ।

કસ્મિન્ પ્રાપ્તે સતિ ? માનસે ।

કથમ્ ? ચ ।

સમાસ :-

- મનસિ ભવમ્ इति માનસમ્ । (તદ્વિત્)
- માનસસ્ય સ્થૈર્યમ્ इति માનસસ્થૈર્યમ્ । (પ.ત.)
- માનસસ્થૈર્યસ્ય હેતુઃ इति માનસસ્થૈર્યહેતુઃ । (પ.ત.)
- આત્મનઃ અધિ इति અધ્યાત્મમ્ । (અવ્યયીભાવ)
- અધ્યાત્મમ્ ચ અદઃ સૌખ્યમ્ ચ इति અધ્યાત્મસૌખ્યમ્ । (વિ.પૂ.ક.)
- અધ્યાત્મસૌખ્યસ્ય પ્રસૂતિઃ इति અધ્યાત્મસૌખ્યપ્રસૂતિઃ । (પ.ત.)

॥ ગેયાષ્ટકમ્ ॥

^૧વિનય ! ^૨વિભાવય ^૩શાશ્વતં, ^૪હૃદિ ^૫લોકાકાશમ્ ।

^૬સકલચરાચરધારણે ^૭પરિણમદવકાશમ્ ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

શાશ્વતમ્ - શાશ્વત, અવિનશ્વર [લોકાકાશ] (શાશ્વત - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું. દ્વિ.એ.વ.)

લોકાકાશમ્ - લોકાકાશને (લોકાકાશ પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

સકલચરાચરધારણે - સમગ્ર સ્થાવર અને જંગમને (જીવ અને અજીવોને) ધારણ કરવામાં (સકલચરાચરધારણ નપું.સ.એ.વ.)

પરિણમદવકાશમ્ - (તે તે દ્રવ્યના આકારમાં) પરિણામ પામનાર અવકાશવાળા [લોકાકાશ]ને (પરિણમદવકાશ - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- હે વિનીતાત્મા ! સમગ્ર ચર(જંગમ) અને અચર (સ્થાવર, અજીવો)ને ધારણ કરવામાં (તે તે દ્રવ્યના આકારમાં) પરિણામ પામતા અવકાશવાળા શાશ્વત લોકાકાશને હૃદયમાં તું ધ્યાવ.

ખંડાન્વય :-

વિભાવય ।

કસ્મિન્ વિભાવય ? હૃદિ ।

કિમ્ વિભાવય ? લોકાકાશમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? શાશ્વતમ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? પરિણમદવકાશમ્ ।

કસ્મિન્ પરિણમદવકાશમ્ ? સકલચરચરધારણે ।

કિમ્ સમ્બોધને ? વિનય !

સમાસ :-

● લોકસ્ય આકાશમ્ इति લોકાકાશમ્ । (૫.ત.) તદ્ ।

● ચરઃ ચ અચરઃ ચ इति ચરચરૌ । (૬.દ.)

સકલૌ ચ અમૂ ચરચરૌ ચ इति સકલચરચરૌ । (વિ.પૂ.ક.)

સકલચરચરયોઃ ધારણમ્ इति સકલચરચરધારણમ્ । (૫.ત.) તસ્મિન્ ।

● પરિણમન્ અવકાશઃ यस્ય તદ્ इति પરિણમદવકાશમ્ । (સ.બ.) તદ્ ।

^૨લસદલોકપરિવેષ્ટિતં, ^૩ગણનાતિગમાનમ્ ।

^૫પઞ્ચ^૪ભિરપિ ^૬ધર્માદિ^૭ભિઃ ^૮સુઘટિતસીમાનમ્ ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

લસત્ - શોભતા, દીપતા [લોકાકાશ]ને (લસ ગણ ૧ પરસ્મૈ. કર્તરિ વ.કૃ. - લસત્ લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અલોકપરિવેષ્ટિતમ્ - અલોકથી ચોકોર વીટળાયેલ [લોકાકાશ]ને (અલોકપરિવેષ્ટિ - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

ગણનાતિગમાનમ્ - ગણતરીને ઓળંગી ગયેલ માનવાળા [લોકાકાશ]ને - ગણનાતિગમાન-લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

પઞ્ચભિઃ - પાંચ [ધર્માસ્તિકાયાદિ] વડે (પઞ્ચન્ - ધર્માદિ ની સંખ્યા અલિંગ તૃ.બ.વ.)

ધર્માદિભિઃ - ધર્માસ્તિકાય આદિ (અધર્માસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય, કાળ, જીવાસ્તિકાય) વડે (ધર્માદિ પું.તૃ.બ.વ.)

સુઘટિતસીમાનમ્ - સુંદર રીતે રચી છે સીમા જેની એવા [લોકાકાશ]ને (સુઘટિતસીમાન - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- ચારે બાજુથી અલોકથી પરિવરેલા (વીંટળાયેલ); (વચ્ચે) દીપતા; ગણનાતીત માનવાળા (અસંખ્ય યોજન પ્રમાણ); વળી, ધર્માસ્તિકાયાદિ પાંચ (દ્રવ્યો) વડે સુંદર રીતે રચાઈ છે સીમા જેની એવા (લોકાકાશને તું ધ્યાવ.)

ખંડાન્વય :-

(પહેલી કડીનું અનુસંધાન) (લોકાકાશમ્ વિભાવય) ।

કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? સુઘટિતસીમાનમ્ ।

કૈઃ સુઘટિતસીમાનમ્ ? ધર્માદિભિઃ ।

કતિપયૈઃ ધર્માદિભિઃ ? પદ્મભિઃ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ અપિ લોકાકાશમ્ ? ગણનાતિગમાનમ્ અપિ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? લસદ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? અલોકપરિવેષ્ટિતમ્ ।

સમાસ :-

● ન લોકઃ ઇતિ અલોકઃ । (નઞ્ ત.)

● પરિતઃ વેષ્ટિતમ્ ઇતિ પરિવેષ્ટિતમ્ । (પ્રાદિ ત.)

અલોકેન પરિવેષ્ટિતમ્ ઇતિ અલોકપરિવેષ્ટિતમ્ । (તૃ.ત.) તદ્ ।

● અતિ ગચ્છતિ ઇતિ અતિગમ્ । (ઉ.ત.)

ગણનાયાઃ અતિગમ્ ઇતિ ગણનાતિગમ્ । (ખ.ત.)

ગણનાતિગમ્ ચ અદઃ માનમ્ ચ ઇતિ ગણનાતિગમાનમ્ । (વિ.પૂ.ક.) તદ્ ।

● સુષ્ટુ ઘટિતા ઇતિ સુઘટિતા । (પ્રાદિ ત.)

સુઘટિતા સીમા યસ્ય સઃ ઇતિ સુઘટિતસીમા । (સ.બ.) તદ્ ।

સમવઘાતસમયે જિનૈઃ પરિપૂરિતદેહમ્ ।

અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણગૌરવગેહમ્ ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

સમવઘાતસમયે - સમુદ્ઘાતના સમયે (સમવઘાતસમય પું.સ.એ.વ.)

જિનૈઃ - તીર્થંકરો તથા સામાન્ય કેવલી ભગવંતો વડે (જિન પું.તૃ.બ.વ.)

પરિપૂરિતદેહમ્ - સંપૂર્ણપણે ભર્યો છે દેહ જેનો એવા [લોકાકાશ]ને (પરિપૂરિતદેહ લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણગૌરવગેહમ્ - જીવ અને પરમાણુની વિવિધ (ગમના-ગમનાદિ) ક્રિયાઓ અને (જ્ઞાનાદિક) ગુણોના ગૌરવ (વૃદ્ધિ-હાનિ રૂપ પ્રચરતા)નું ગૃહ એવા [લોકાકાશ]ને (અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણગૌરવગેહ -

લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- કેવલીસમુદ્ધાત સમયે જિનો વડે (તીર્થીકરો અને કેવલીભગવંતો વડે) (પોતાના સમગ્ર આત્મપ્રદેશોથી) જેનો દેહ સંપૂર્ણપણે ભરાયો છે એવા, જીવ અને પુદ્ગલની વિવિધ (ગમના-ગમનાદિ) ક્રિયાઓ અને (જ્ઞાનાદિ, વર્ણાદિ) ગુણોના ગૌરવ (વૃદ્ધિહાનિ રૂપ પ્રચુરતા)નું સદન એવા (લોકાકાશને તું ધ્યાવ).

ખંડાન્વય :-

(પહેલી કડીમાંથી) (લોકાકાશમ્ વિભાવય) ।

કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? પરિપૂરિતદેહમ્ ।

કૈઃ પરિપૂરિતદેહમ્ ? જિનૈઃ ।

કસ્મિન્ (કાલે) પરિપૂરિતદેહમ્ ? સમવઘાતસમયે ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણગૌરવગેહમ્ ।

સમાસ :-

- સમવઘાતસ્ય સમયઃ इति સમવઘાતસમયઃ । (પ.ત.) તસ્મિન્ ।
- પરિપૂરિતમ્ દેહમ્ યસ્ય તદ્ इति પરિપૂરિતદેહમ્ । (સ.બ.) તદ્ ।
- અસવઃ (અસુનું બ.વ.) સન્તિ ઇષામ્ इति અસુમન્તઃ । (અસુ + તદ્વિતન્નો મત્) અસુમન્તઃ ચ અણુકાઃ ચ इति અસુમદણુકાઃ । (ઈ.દ.)
ક્રિયાઃ ચ ગુણાઃ ચ इति ક્રિયાગુણાઃ । (ઈ.દ.)
વિવિધાઃ ચ અમી ક્રિયાગુણાઃ ચ इति વિવિધક્રિયાગુણાઃ । (વિ.પૂ.ક.)
અસુમદણુકાનામ્ વિવિધક્રિયાગુણાઃ इति અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણાઃ । (પ.ત.)
અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણાનામ્ ગૌરવમ્ इति અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણગૌરવમ્ । (પ.ત.)
અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણગૌરવસ્ય ગેહમ્ इति અસુમદણુકવિવિધક્રિયાગુણ-ગૌરવગેહમ્ । (પ.ત.) તદ્ ।

^૧એકરૂપમપિ ^૨પુદ્ગલૈઃ, ^૩કૃતવિવિધવિવર્તનમ્ ।

^૪કાઞ્ચનશૈલશિખરોન્નતં, ^{૫-૭}ક્વચિદ્વનતગર્તમ્ ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

એકરૂપમ્ - એક રૂપ [લોકાકાશ] (એકરૂપ - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

પુદ્ગલૈઃ - પુદ્ગલો વડે (પુદ્ગલ પું.ત.બ.વ.)

કૃતવિવિધવિવર્ત્તમ્ - કરાયેલા છે વિવિધ આકારો જેના એવા [લોકાકાશને]

(કૃતવિવિધવિવર્ત - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

કાઞ્ચનશૈલશિખરોન્નતમ્ - સુવર્ણમય પર્વતોના (પાંચ મેરૂ, નીલવંત, નિષધાદિ)

શિખરોથી ઉન્નત [લોકાકાશ]ને (કાઞ્ચનશૈલશિખરોન્નત - પહેલી કડીના લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ)

ક્વચિત્ - ક્યાંક, કોઈ ઠેકાણે (ક્વ + ચિત્ અવ્યય)

અવનતગર્ત્તમ્ - અત્યંત નીચા નીચા ખાડાવાળા (કુબડી વિજય, અધોલોકાદિના ખંડોવાળા) [લોકાકાશ]ને (અવનતગર્ત - લોકાકાશ નું વિ. પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- (આકાશરૂપે) એક હોવા છતાં પણ પુદ્ગલો વડે જેના વિવિધ આકારો કરાયા છે, ક્યાંક સુવર્ણના પર્વતોના શિખરોથી ઉન્નત (અને) ક્યાંક અત્યંત નીચા ખાડાવાળા એવા (લોકાકાશને તું ધ્યાવ).

ખંડાન્વય :- (પહેલી કડીમાંથી) (લોકાકાશમ્ વિભાવય) ।

કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? અવનતગર્ત્તમ્ ।

કુત્ર ? ક્વચિત્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? કાઞ્ચનશૈલશિખરોન્નતમ્ ।

કુત્ર ? (પહેલી દીપક ન્યાયથી બે બાજુ અન્વય)

ક્વચિત્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? કૃતવિવિધવિવર્ત્તમ્ ।

કૈઃ કૃતવિવિધવિવર્ત્તમ્ ? પુદ્ગલૈઃ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ અપિ લોકાકાશમ્ ? એકરૂપમ્ અપિ ।

સમાસ :-

- એકમ્ રૂપમ્ યસ્ય તદ્ એતિ **એકરૂપમ્** । (સ.બ.)
- વિવિધાઃ ચ અમી વિવર્તાઃ ચ એતિ વિવિધવિવર્તાઃ । (વિ.પૂ.ક.)
કૃતાઃ વિવિધવિવર્તાઃ યસ્ય તદ્ એતિ **કૃતવિવિધવિવર્ત્તમ્** । (સ.બ.) તદ્ ।
- કાઞ્ચનસ્ય શૈલાઃ એતિ કાઞ્ચનશૈલાઃ । (ધ.ત.)
કાઞ્ચનશૈલાનામ્ શિખરાણિ એતિ કાઞ્ચનશૈલશિખરાણિ । (ધ.ત.)
કાઞ્ચનશૈલશિખરૈઃ ઉન્નતમ્ એતિ **કાઞ્ચનશૈલશિખરોન્નતમ્** । (તૃ.ત.) તદ્ ।
- અવનતાઃ ગર્તાઃ યસ્મિન્ તદ્ એતિ **અવનતગર્ત્તમ્** । (સ.બ.) તદ્ ।

ક્વચન તવિષમણિમન્દિરૈરુદિતોદિતરૂપમ્ ।

ધોરતિમિરનરકાદિભિઃ ક્વચનાતિવિરૂપમ્ ॥૫॥

शब्दार्थ :-

क्वचन - क्वांक, कोक ठेकाणे (अव्यय क्व + चन)

तविषमणिमन्दिरैः - देवलोकांना मणिमय मंदिरो (भुवनो, विमानो, नगरो) वडे
(तविषमणिमन्दिर नपुं.तृ.अ.व.)

उदितोदितरूपम् - वृद्धि पाभता सुंदर रूपवाणा [लोकाकाश]ने (उदितोदितरूप -
लोकाकाशनुं वि. पुं.नपुं.द्वि.अ.व.)

घोरतिमिरनरकादिभिः - अत्यंत अंधकारवाणी नरक वगेरे वडे (घोरतिमिरनरकादि
पुं.तृ.अ.व.)

अतिविरूपम् - अत्यंत भयानक रूप (आकृति, दर्शन)वाणा [लोकाकाश]ने
(अतिविरूप - पहेली कडीना लोकाकाश नुं वि. पुं.नपुं.द्वि.अ.व.)

अर्थ :- क्वांक देवलोकांना मणिमय मंदिरो वडे वृद्धि पाभता
रूपवाणा (अने) क्वांक गहन अंधकारवाणा नरकादि वडे अत्यंत
भयानक आकृतिवाणा लोकाकाशने तुं ध्याव.

मंडान्वय :- (प्रथम कडीमांथी) (लोकाकाशम् विभावय) ।

कथम्भूतम् लोकाकाशम् ? अतिविरूपम् ।

कैः अतिविरूपम् ? घोरतिमिरनरकादिभिः ।

कथम् ? क्वचन ।

पुनः कथम्भूतम् लोकाकाशम् ? उदितोदितरूपम् ।

कैः उदितोदितरूपम् ? तविषमणिमन्दिरैः ।

कथम् ? क्वचन ।

समास :-

- मणिना युक्ताः (जडिताः वा) इति मणियुक्ताः (मणिजडिताः वा) । (तृ.त.)
मणियुक्ताः (मणिजडिताः वा) मन्दिराः इति मणिमन्दिराः । (भ.क.)
तविषानाम् मणिमन्दिराः इति तविषमणिमन्दिराः । (प.त.) तैः ।
- उदिताद् उदितम् इति उदितोदितम् । (पुं.त.)
उदितोदितम् च अदः रूपम् च इति उदितोदितरूपम् । (वि.पू.क.)
- घोरः तिमिरः येषु ते इति घोरतिमिराः । (स.अ.)
घोरतिमिराः नरकाः आदौ येषाम् ते इति घोरतिमिरनरकादयः । (स.अ.) तैः ।

- વિકૃતમ્ રૂપમ્ यस्य तद् इति विरूपम् । (પ્રાદિ બ.)
 અતિશયેન વિરૂપમ્ इति अतिविरूपम् । (પ્રાદિ ત.) તદ્ ।
^૧ ^૪ ^૨ ^૩
 ક્વચિદુત્સવમયમુજ્જ્વલં, જયમંગ્ગલનાદમ્ ।
^૫ ^૬ ^૭
 ક્વચિદમન્દહાહારવં, પૃથુશોકવિષાદમ્ ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

ઉત્સવમયમ્ - (વિવાહ, પુત્રજન્માદિ) ધણા ઉત્સવોવાળા [લોકાકાશ]ને (ઉત્સવાઃ પ્રચુરઃ યસ્મિન્ इति उत्सव + मयद् (તદ્વિત) - ઉત્સવમય - લોકાકાશ નું વિ. પું. નપું. દ્વિ. એ. વ.)

ઉજ્જ્વલમ્ - દેદીપ્યમાન [લોકાકાશ]ને (ઉજ્જ્વલ - લોકાકાશ નું વિ. પું. નપું. દ્વિ. એ. વ.)

^B જયમંગ્ગલનાદમ્ - જયનાદ અને મંગલનાદવાળા [લોકાકાશ]ને (જયમંગ્ગલનાદ - લોકાકાશ નું વિ. પું. નપું. દ્વિ. એ. વ.)

અમન્દહાહારવમ્ - અતિ મોટા હાહાકારવાળા ('હાય', 'હાય' અવાજવાળા) [લોકાકાશ]ને (અમન્દહાહારવ - લોકાકાશ નું વિ. પું. નપું. દ્વિ. એ. વ.)

પૃથુશોકવિષાદમ્ - અતિશય શોક અને વિષાદવાળા [લોકાકાશ]ને (પૃથુશોકવિષાદ - લોકાકાશ નું વિ. પું. નપું. દ્વિ. એ. વ.)

અર્થ :- ક્યાંક દેદીપ્યમાન, જય અને મંગલ અવાજવાળા, ઉત્સવમય (તો વળી) ક્યાંક અત્યંત હાહાકારના અવાજવાળા અને અત્યંત શોક અને વિષાદવાળા (લોકાકાશને તું ધ્યાવ.)

ખંડાન્વય :- (પહેલી કડીમાંથી) (લોકાકાશમ્ વિભાવય) ।

કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? પૃથુશોકવિષાદમ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? અમન્દહાહારવમ્ ।

કથમ્ ? ક્વચિત્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? ઉત્સવમયમ્ ।

A. કોઈપણ નામને સ્વાર્થમાં પ્રકૃત અર્થનો સૂચય મયદ્ પ્રત્યય થાય છે.

B. જયનાદ - બંદીઓ વડે બોલતા “જય પામો” “જીવો” “ચિરાનંદ પામો” વગેરે નાદ.
 મંગલનાદ - દેવ-ગુરુ નમન, સ્તવનાદિ.

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? જયમઙ્ગલનાદમ્ ।
 પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? ઉજ્જ્વલમ્ ।
 કથમ્ ? ક્વચિત્ ।

સમાસ :-

- જયાઃ ચ મઙ્ગલાનિ ચ ઇતિ જયમઙ્ગલાનિ । (ઈ.દ.)
 જયમઙ્ગલાનામ્ નાદાઃ યસ્મિન્ તદ્ ઇતિ જયમઙ્ગલનાદમ્ । (અ.બ.) તદ્ ।
- ન મન્દાઃ ઇતિ અમન્દાઃ । (નમ્ ત.)
 ‘હા’ ‘હા’ ઇત્યાદિ આરવાઃ ઇતિ હાહારવાઃ । (નામનો નામ સાથે સમાસ)
 અમન્દાઃ હાહારવાઃ યસ્મિન્ તદ્ ઇતિ અમન્દહાહારવમ્ । (સ.બ.) તદ્ ।
- શોકઃ ચ વિષાદઃ ચ ઇતિ શોકવિષાદૌ । (ઈ.દ.)
 પૃથુ શોકવિષાદૌ યસ્મિન્ તદ્ ઇતિ પૃથુશોકવિષાદમ્ । (સ.બ.) તદ્ ।
 बहुपरिचितमनन्तशो, निखिलैरपि सत्त्वैः ।
 १जन्ममरणपरिवर्त्तिभिः २कृतमुक्तममत्वैः ॥७॥

શબ્દાર્થ :-

बहुपरिचितम् - અત્યંત પરિચિત [લોકાકાશ]ને (बहुपरिचित - લોકાકાશ નું વિ.
 પું.નપું.દ્વિ.એ.વ.)

अनन्तशः - અનંતીવાર (अनन्त + शस् (તદ્વિતનો) - અવ્યય)

निखिलैः - સમસ્ત, બધા [જીવો વડે] (निखिल - સત્ત્વ નું વિ. પું.તૃ.બ.વ.)

सत्त्वैः - જીવો, પ્રાણીઓ (सत्त्व પું.તૃ.બ.વ.)

जन्ममरणपरिवर्त्तिभिः - જન્મ અને મરણથી પરાવર્તન પામતા [જીવો વડે]
 (जन्ममरणपरिवर्त्तिन् - સત્ત્વ નું વિ. પું.તૃ.બ.વ.)

कृतमुक्तममत्वैः - (દેહાદિમાં) કરાયું છે અને છોડી દેવાયું છે (“આ મારું છે” - એ
 પ્રમાણેનું) મમત્વ જેમના વડે એવા (જીવો વડે) (कृतमुक्तममत्व - સત્ત્વ નું વિ.
 પું.તૃ.બ.વ.)

अर्थ :- જન્મ અને મરણ વડે પરાવર્તન પામતા (અને તેથી જન્મથી
 પ્રાપ્ત કરાતા દેહાદિમાં) મમત્વ (“આ મારું છે” - એ ભાવ) કરતા અને
 (મરણ પામતા તે ભવના દેહાદિમાં - મમત્વનો) ત્યાગ કરતા એવા
 બધા જ જીવોએ જેનો અનંતીવાર લાંબા કાળ સુધી પરિચય કર્યો છે.
 એવા (લોકાકાશને તું ધ્યાવ.)

ખંડાન્વય :-

(પહેલી કડીમાંથી) (લોકાકાશમ્ વિભાવય) ।

કથમ્ભૂતમ્ લોકાકાશમ્ ? बहुपरिचितम् ।

કથમ્ ? अनन्तशः ।

કૈઃ बहुपरिचितम् ? सत्त्वैः ।

કથમ્ભૂતૈઃ અપિ સત્ત્વૈઃ ? निखिलैः अपि ।

પુનઃ કથમ્ભૂતૈઃ સત્ત્વૈઃ ? कृतमुक्तममत्वैः ।

પુનઃ કથમ્ભૂતૈઃ સત્ત્વૈઃ ? जन्ममरणपरिवर्तिभिः ।

સમાસ :-

- बहु परिचितम् इति बहुपरिचितम् । (द्वि.त.) तद् ।
- जन्म च मरणम् च इति जन्ममरणे । (छ.द.)
जन्ममरणाभ्याम् परिवर्तयन्ति इति जन्ममरणपरिवर्तिनः । (उ.त.) तैः ।
- पूर्वम् कृतम् पश्चाद् मुक्तम् इति कृतमुक्तम् । (विशेषण उभयपद कर्मधारय)
कृतमुक्तम् ममत्वम् यैः ते इति कृतमुक्तममत्वाः । (स.अ.) तैः ।
इह पर्यटनपराङ्मुखाः प्रणमत भगवन्तम् ।

શાન્તસુધારસપાનતો ધૃતવિનયમવન્તમ્ ॥૮॥

શબ્દાર્થ :-

પર્યટનપરાઙ્મુખાઃ - ભવભ્રમણથી થાકી ગયેલા [તમે] (પર્યટનપરાઙ્મુખ - યુષ્મદ્ નું વિ. પું.પ્ર.અ.વ.)

A પ્રણમત - તમે પ્રણામ કરો (પ્ર+નમ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. આજ્ઞાર્થ બી.પુ.અ.વ.)

શાન્તસુધારસપાનતઃ - શાંતિરૂપી અમૃત રસના પાનથી (શાન્તસુધારસપાનેન ઇતિ શાન્ત-સુધારસપાન + તસ્ (તદ્વિતનો) - અવ્યય)

ધૃતવિનયમ્ - વિનયને ધારણ કરનાર [જીવ]ને (ધૃતવિનય - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

અવન્તમ્ - રક્ષણ કરતા [ભગવાન]ને (અવ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. કર્તારિ વ.કૃ. અવત્ - ભગવત્ નું વિ. પું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- અહીં (સંસારમાં) ભ્રમણ કરવાથી થાકી ગયેલા તમે શાંતિરૂપ અમૃતરસના પાન (કરાવવા) દ્વારા વિનયને ધારણ કરનાર (જીવ)નું રક્ષણ કરનાર ભગવાનને પ્રણામ કરો.

अंशान्वय :-

	प्रणमत ।
कम् प्रणमत ?	भगवन्तम् ।
किम् कुर्वन्तम् भगवन्तम् ?	अवन्तम् ।
कम् अवन्तम् ?	धृतविनयम् ।
कुतः अवन्तम् के प्रणमत ?	शान्तसुधारसपानतः ।
के प्रणमत ?	(यूयम्) ।
कथम्भूताः यूयम् ?	पर्यटनपराङ्मुखाः ।
कुत्र ?	इह ।

समास :-

- पर्यटनेन पराङ्मुखाः इति पर्यटनपराङ्मुखाः । (तृ.त.)
- धृतः विनयः येन सः इति धृतविनयः । (सं.अ.) तम् ।

॥ બોધિદુર્લભભાવના ॥

૨ યસ્માદ્વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસ-
 પ્રાપ્તોલ્લાસાઃ ૪ પુનરપિ ૫ જનિઃ ૬ સત્કુલે ૭ ભૂરિભોગે ।
 ૧૧ બ્રહ્માદ્વૈતપ્રગુણપદવીપ્રાપકં નિઃસપત્નં,
 ૧૨ ૧૩ તદુષ્પ્રાપં ૧૪ ભૃશમુરુધિયઃ ૧૫ સેવ્યતાં ૧૬ બોધિરત્નમ્ ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

યસ્માત્ - જેનાથી [બોધિરત્નથી] (યદ્ સર્વનામ - બોધિરત્ન માટે વપરાયેલ નપું.પં. એ.વ.)

વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસપ્રાપ્તોલ્લાસાઃ - વિસ્મય પમાડે એવી દેવોની સ્વર્ગની સંપત્તિઓના ભોગ વિલાસથી પ્રાપ્ત થયેલા આનંદવાળા [જીવો] (વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસપ્રાપ્તોલ્લાસ - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.પ્ર. બ.વ.)

જનિઃ - જન્મ, ઉત્પત્તિ (જનિ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

સત્કુલે - ઉત્તમ કુલમાં (સત્કુલ નપું.સ.એ.વ.)

ભૂરિભોગે - ઘણા ભોગવાળા [ઉત્તમ કુલમાં] (ભૂરિભોગ - સત્કુલનું વિ. નપું.સ. એ.વ.)

બ્રહ્માદ્વૈતપ્રગુણપદવીપ્રાપકમ્ - બ્રહ્મ (શુદ્ધ નિરંજન - ચૈતન્ય) સાથે અદ્વૈત (અભેદ) અને પ્રકૃષ્ટ ગુણોવાળી (ઉત્કૃષ્ટ) પદવીને પ્રાપ્ત કરાવનાર [બોધિરત્ન] (બ્રહ્માદ્વૈતપ્રગુણપદવીપ્રાપક - બોધિરત્નનું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

નિઃસપત્નમ્ - અનન્ય, જેના જેવું કોઈ નથી તે [બોધિરત્ન] (નિઃસપત્ન - બોધિરત્ન નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

દુષ્પ્રાપમ્ - દુર્લભ [બોધિરત્ન] (દુષ્પ્રાપ - બોધિરત્ન નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

ભૃશમ્ - અત્યંત (અવ્યય)

ઋધિયઃ ! - હે વિશાળ બુદ્ધિવાળા પ્રાણીઓ !, હે વિપુલમતિ જીવો ! (ઋધી - યુષ્મદ્ નું વિ. પું.સં.બ.વ.)

સેવ્યતામ્ - [તમારા વડે] સેવાય (સેવ્ ગણ ૧ આત્મને. + કર્મણિનો ય(વ્ય) આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

બોધિરત્નમ્ - બોધિરત્ન (બોધિરત્ન નપું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- હે વિશાળ બુદ્ધિવાળા જીવો ! જેનાથી (જે બોધિરત્નના

પ્રભાવથી) (જીવો) વિસ્મય પમાડે તેવી દેવોની સ્વર્ગસંપદાના ભોગવિલાસથી પ્રાપ્ત થયેલા આનંદવાળા થાય છે. ફરીથી (ત્યાંથી અવીને) પણ ઘણા ભોગવાળા ઉત્તમ કુલમાં જન્મ થાય છે. તે અદ્વિતીય (અને) બ્રહ્મ સાથે અદ્વૈત અને ઉત્કૃષ્ટ ગુણોવાળી પદવીને પ્રાપ્ત કરાવનાર, અત્યંત દુર્લભ એવું બોધિરત્ન (સમ્યક્ત્વરૂપી રત્ન) (તમારા વડે) સેવાય. (તમે બોધિરત્નને સેવો.)

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (ભવન્તિ) ।

કે ભવન્તિ ? ..વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસપ્રાપ્તોલ્લાસાઃ ।

કસ્માત્ ? યસ્માત્ ।

કિમ્ સમ્બોધને ? ઉરુધિયઃ !

(અધ્યાહારથી) (ભવતિ) ।

કા ભવતિ ? જનિઃ ।

કસ્મિન્ ભવતિ ? સત્કુલે ।

કથમ્ભૂતે સત્કુલે ? ભૂરિભોગે ।

કથમ્ અપિ ? પુનઃ અપિ ।

સેવ્યતામ્ ।

કિમ્ સેવ્યતામ્ ? બોધિરત્નમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ બોધિરત્નમ્ ? દુષ્પ્રાપમ્ ।

કથમ્ દુષ્પ્રાપમ્ ? ભૂશમ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ બોધિરત્નમ્ ? બ્રહ્માદ્વૈતપ્રગુણપદવીપ્રાપકમ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ બોધિરત્નમ્ ? નિઃસપત્નમ્ ।

કથમ્ ? તત્ ।

સમાસ :-

- શોભનમ્ મનઃ યેષામ્ તે ઇતિ સુમનસઃ । ('સુ' પૂર્વપદ બ.)

વિસ્માપયિતાઃ સુમનસઃ યૈઃ તે ઇતિ વિસ્માપયિતસુમનસઃ । (સ.બ.)

સ્વર્ગસ્ય સમ્પદઃ ઇતિ સ્વર્ગસમ્પદઃ । (ધ.ત.)

વિસ્માપયિતસુમનસઃ ચ અમી સ્વર્ગસમ્પદઃ ચ ઇતિ વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદઃ ।

(વિ.પૂ.ક.)

વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદામ્ વિલાસાઃ ઇતિ વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસાઃ ।

(ધ.ત.)

વિસ્માપયિતસુમનઃસ્વર્ગસમ્પદ્વિલાસૈઃ પ્રાપ્તઃ ઉલ્લાસઃ યૈઃ તે इति विस्मापयित-
सुमनःस्वर्गसम્पद्विलासप्राप्तोल्लासाः । (બહુપદ બહુવીહિ)

- સત્ ચ અદઃ કુલમ્ ચ इति सत्कुलम् । (વિ.પૂ.ક.) તસ્મિન્ ।
- ભૂયઃ ભોગાઃ યસ્મિન્ તદ્ इति भूरिभोगम् । (સ.બ.) તસ્મિન્ ।
- બ્રહ્મણા અદ્વૈતમ્ इति ब्रह्माद्वैतम् । (તૃ.ત.)
પ્રકૃષ્ટાઃ ગુણાઃ યસ્યામ્ સા इति प्रगुणा । (પ્રા.બ.)
પ્રગુણા ચ અસૌ પદવી ચ इति प्रगुणपदवी । (વિ.પૂ.ક.)
બ્રહ્માદ્વૈતમ્ ચ પ્રગુણપદવી ચ इति ब्रह्माद्वैतप्रगुणपदव्यौ । (ઇ.દ.)
બ્રહ્માદ્વૈતપ્રગુણપદવ્યોઃ પ્રાપકમ્ इति ब्रह्माद्वैतप्रगुणपदवीप्रापकम् । (પ.ત.)
- સહ પતન્તિ इति सपत्नाः । (ઉ.ત.) (ન કૃદંત પ્રત્યય)
નિર્ગતાઃ સપત્નાઃ યસ્ય તદ્ इति निःसपत्नम् । (પ્રાદિ બ.)
- દુઃખેન પ્રાપ્યતે इति दुष्प्रापम् । (ઉ.ત.)
- ઊરુઃ ધીઃ યેષામ્ તે इति ऊरुधियः । (સ.બ.) તત્સમ્બોધનમ્ ।
- બોધિઃ એવ રત્નમ્ इति बोधिरत्नम् । (અ.પૂ.ક.)

અનાદૌ નિગોદાન્ધકૂપે સ્થિતાનામજસ્રં જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનામ્ ।

પરીણામશુદ્ધિઃ કુતસ્તાદૃશી સ્યાદ્વયા હન્ત તસ્માદ્વિનિર્યાન્તિ જીવાઃ ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

અનાદૌ - અનાદિ [નિગોદરૂપી અંધકૂવામાં] (અનાદિ - નિગોદાન્ધકૂપ નું વિ. પું.સ.એ.વ.)

નિગોદાન્ધકૂપે - નિગોદરૂપી અંધકૂવામાં (નિગોદાન્ધકૂપ પું.સ.એ.વ.)

સ્થિતાનામ્ - સ્થિત, રહેલા [જીવો]ના (સ્થિત - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.પ. બ.વ.)

અજસ્રમ્ - નિરંતર (અવ્યય)

જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનામ્ - જન્મ અને મરણના દુઃખથી પીડા પામેલ [જીવો]ના (જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિત - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.પ.બ.વ.)

પરીણામશુદ્ધિઃ - પરિણામોની શુદ્ધિ (પરીણામશુદ્ધિ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

તાદૃશી - તેવા પ્રકારની, તેના જેવી [પરિણામશુદ્ધિ] (સાં એવ હસ્યતે इति तद् + दृश् + अ(टक्) (કૃદંતનો) + સ્ત્રી.નો ઈ(ઙી) - પરીણામશુદ્ધિ માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

- A. ઉપમાનવાચક કર્મરૂપ ત્યદાદિ શબ્દોથી પછી આવેલ દશ્ ધાતુને ટક્ પ્રત્યય થાય છે. (સિ.હે.શ. ૫-૧-૧૫૨)

યયા - જે [પરિણામ શુદ્ધિવડે] (યદ્ સર્વનામ - પરીણામશુદ્ધિ માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.ત્. એ.વ.)

તસ્માત્ - તે [અંધકૂવા]માંથી (તદ્ સર્વનામ - અન્ધકૂપ માટે વપરાયેલ પું.પં.એ.વ.)

વિનિર્યાન્તિ - તેઓ બહાર નીકળે છે (વિ+નિર્+યા ગણ ૨ પરસ્મૈ. વ.કા.ત્રી. પુ.બ.વ.)

અર્થ :- ખેદની વાત છે કે અનાદિ નિગોદરૂપી અંધારાકૂવામાં રહેલા અને નિરંતર જન્મ અને મૃત્યુના દુઃખથી પીડા પામતા જીવોને તેવા પ્રકારની પરિણામોની વિશુદ્ધિ કેવી રીતે થાય કે જેના વડે (જે પરિણામ વિશુદ્ધિ વડે) તેમાંથી (અંધકૂવામાંથી) જીવો બહાર નીકળે ?

ખંડાન્વય :-

સ્યાત્ ।

કથમ્ સ્યાત્ ? કુતઃ સ્યાત્ ?

કા સ્યાત્ ? પરીણામશુદ્ધિઃ સ્યાત્ ।

કથમ્ભૂતા પરીણામશુદ્ધિઃ ? તાદૃશી ।

કેષામ્ પરીણામશુદ્ધિઃ ? જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનામ્ ।

કથમ્ જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનામ્ ? અજસ્રમ્ ।

પુનઃ કથમ્ભૂતાઃ જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાનામ્ ? સ્થિતાનામ્ ।

કસ્મિન્ સ્થિતાનામ્ ? નિગોદાન્ધકૂપે ।

કથમ્ભૂતે નિગોદાન્ધકૂપે ? અનાદૌ ।

કથમ્ ? હન્ત ।

વિનિર્યાન્તિ ।

કે વિનિર્યાન્તિ ? જીવાઃ ।

કસ્માત્ વિનિર્યાન્તિ ? તસ્માત્ ।

કયા વિનિર્યાન્તિ ? યયા ।

સમાસ :-

● અન્ધઃ ચ અસૌ કૂપઃ ચ इति અન્ધકૂપઃ । (વિ.પૂ.ક.)

નિગોદઃ એવ અન્ધકૂપઃ इति નિગોદાન્ધકૂપઃ । (અ.પૂ.ક.)

● જનૂંષિ ચ મૃત્યવઃ ચ इति જનુર્મૃત્યવઃ । (ઊ.દ.)

જનુર્મૃત્યૂનામ્ દુઃખાનિ इति જનુર્મૃત્યુદુઃખાનિ । (ધ.ત.)

જનુર્મૃત્યુદુઃખૈઃ અર્દિતાઃ इति જનુર્મૃત્યુદુઃખાર્દિતાઃ । (તૃ.ત.) તેષામ્ ।

● પરીણામસ્ય શુદ્ધિઃ इति પરીણામશુદ્ધિઃ । (ધ.ત.)

૧ તતો ૨ નિર્ગતાનામપિ ૩ સ્થાવરત્વં, ૪ ત્રસત્વં ૫ પુનર્દુર્લભં ૬ દેહભાજામ્ ।

૭ ત્રસત્વેઽપિ ૮ પચ્છાક્ષપર્યાપ્તસઙ્ગિસ્થિરાયુષ્યવદુર્લભં ૯ માનુષત્વમ્ ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

તતઃ - ત્યાંથી (તદ્ + તસ્ (તદ્વિતનો) - અવ્યય)

નિર્ગતાનામ્ - નીકળેલા [જીવો]ના (નિર્ગત - નિર્+ગમ્(ગચ્છ) + કર્તરિ ભૂ.કૃ.નો
ત(ક્ત) - દેહભાજ નું વિશેષણ - પું.ષ.બ.વ.)

સ્થાવરત્વમ્ - સ્થાવરપણું (સ્થાવરત્વ - સ્થાવરસ્ય ભાવઃ इति સ્થાવર + ત્વ (તદ્વિતનો)
નપું.પ્ર.એ.વ.)

ત્રસત્વમ્ - ત્રસપણું (ત્રસત્વ - ત્રસસ્ય ભાવઃ इति ત્રસ + ત્વ (તદ્વિતનો)
નપું.પ્ર.એ.વ.)

દુર્લભમ્ - દુર્લભ [ત્રસપણું] (દુર્લભ - ત્રસત્વ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

દેહભાજામ્ - પ્રાણીઓને, શરીરધારી જીવોને (દેહભાજ પું.ષ.બ.વ.)

ત્રસત્વે - ત્રસપણું હોતે છતે (ત્રસત્વ નપું.સ.એ.વ. (સતિ સપ્તમી))

પચ્છાક્ષપર્યાપ્તસઙ્ગિસ્થિરાયુષ્યવત્ - પંચેન્દ્રિયપણા, પર્યાપ્તપણા, સંજીવણા, અને
દીર્ઘાયુષ્યવાળું [મનુષ્યત્વ] (પચ્છાક્ષપર્યાપ્તસઙ્ગિસ્થિરાયુષ્યવત્ - માનુષત્વ નું વિ.
નપું.પ્ર.એ.વ.)

દુર્લભમ્ - દુર્લભ [મનુષ્યપણું] (દુર્લભ - માનુષત્વ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

માનુષત્વમ્ - મનુષ્યત્વ (માનુષત્વ - મનોઃ જાતઃ इति મનુ + અજ્ (તદ્વિતનો) - માનુષ
માનુષસ્ય ભાવઃ इति માનુષ + તદ્વિતનો ત્વ)

અર્થ :- ત્યાંથી (નિગોદરૂપ અંધકૂવામાંથી) નીકળેલા હોવા છતાં
પ્રાણીઓને સ્થાવરપણું થાય છે. વળી, ત્રસપણું (તો) દુર્લભ છે.
ત્રસપણું હોવા છતાં પણ પંચેન્દ્રિયપણા, પર્યાપ્તપણા, સંજીવણા અને
દીર્ઘાયુષ્ય સહિતનું મનુષ્યપણું દુર્લભ છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (ભવતિ) ।

કિમ્ ભવતિ ? સ્થાવરત્વમ્ ।

કેષામ્ સ્થાવરત્વમ્ ? દેહભાજામ્ ।

કથમ્ભૂતાનામ્ અપિ દેહભાજામ્ ? નિર્ગતાનામ્ અપિ ।

કુતઃ ? તતઃ ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? ત્રસત્વમ્ ।

ત્રસત્વમ્ કીદૃશમ્ અસ્તિ ? દુર્લભમ્ ।

કથમ્ ? પુનઃ ।

(અધ્યાહારથી) અસ્તિ ।

કિમ્ અસ્તિ ? માનુષત્વમ્ ।

કથમ્ભૂતમ્ માનુષત્વમ્ ? પઞ્ચાક્ષર્યાપ્તસન્નિસ્થિરાયુષ્યવદ્ ।

માનુષત્વમ્ કીદૃશમ્ અસ્તિ ? દુર્લભમ્ ।

કિમ્ અપિ સતિ ? ત્રસત્વે અપિ (સતિ) ।

સમાસ :-

- દુઃખેન લભ્યતે इति **દુર્લભમ્** । (ઉ.ત.)
- દેહં ભજન્તિ इति **દેહભાજઃ** । (ઉ.ત.) તેષામ્ ।
- પઞ્ચ અક્ષાણિ યસ્મિન્ તદ્ इति પઞ્ચાક્ષમ્ । (તદ્વિતનો મત્વર્થાય અ)
પર્યાપ્તયઃ સન્તિ યસ્મિન્ તદ્ इति પર્યાપ્તમ્ । (તદ્વિતનો મત્વર્થાય અ)
સન્નાઃ સન્તિ યસ્મિન્ તદ્ इति સન્નિ । (તદ્વિતનો મત્વર્થાય ઇન્ પ્રત્યય)
સ્થિરમ્ ચ અદઃ આયુષ્યમ્ ચ इति સ્થિરાયુષ્યમ્ । (વિ.પૂ.ક.)
સ્થિરાયુષ્યમ્ અસ્તિ અસ્ય इति સ્થિરાયુષ્યવદ્ । (તદ્વિતના મત્ (મતુ)ના મ્ નો વ્)
પઞ્ચાક્ષમ્ ચ તદ્ પર્યાપ્તમ્ ચ તદ્ સન્નિ ચ તદ્ સ્થિરાયુષ્યવત્ ચ इति **પઞ્ચાક્ષર્યાપ્ત-
સન્નિસ્થિરાયુષ્યવત્** । (વિશેષણ ઉભયપદ કર્મધારય)

^{૧૨}તદેતન્મનુષ્યત્વમાપ્યાપિ ^૩મૂઢો, ^૪મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢઃ ।

^૬ભ્રમન્ ^{૧૦}દૂરમગ્નો ^૧ભવાગાધર્ગતે, ^{૧૧}પુનઃ ^{૧૪}ક્વ ^{૧૫}પ્રપદ્યેત ^{૧૨}તદ્વોધિરત્નમ્ ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

મનુષ્યત્વમ્ - મનુષ્યપણું (મનુષ્યત્વ - મનુષ્યસ્ય ભાવઃ इति મનુષ્ય + ત્વ (તદ્વિતનો) નપું.દ્વિ.એ.વ.)

આપ્ય - પ્રાપ્ત કરીને (આ+આપ્ ગણ ૫ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢઃ - અત્યંત મોહના ઉદય, મિથ્યાત્વ અને માયાથી વ્યાપ્ત

[મૂઢ ૭૦] (મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢ - મૂઢ (જીવ) નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

ભ્રમન્ - (સંસારમાં) ભ્રમતો [મૂઢ ૭૦] (ભ્રમ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. કર્તારિ વ.કૃ. ભ્રમત્ -

A. અમ્ર વગેરે શબ્દોને મત્વર્થસૂચક અ પ્રત્યય થાય છે. (સિ.હે.શ. ૭-૨-૪૬)

B. પ્રત મુજબ વત્ ને સર્વ જોડવો

પઞ્ચ અક્ષાણિ યત્ર તદ્ इति પઞ્ચાક્ષવદ્ । પર્યાપ્તિઃ યત્ર અસ્તિ તદ્ इति પર્યાપ્તિવદ્ । સન્નિ યત્ર અસ્તિ તદ્ इति સન્નિવત્ । સ્થિરમ્ આયુષ્યમ્ વિદ્યતે યત્ર इति સ્થિરાયુષ્યવદ્ ।

મૂઢ (જીવ)નું વિશેષણ - પું.પ્ર.એ.વ.)

દૂરમગ્ન: - અત્યંત ડૂબેલો [મૂઢ જીવ] (દૂરમગ્ન - મૂઢ (જીવ)નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ)

ભવાગાધગર્તે - સંસારરૂપ અગાધ ખાડામાં (ભવાગાધગર્ત પું.સ.એ.વ.)

પ્રપદ્યેત - તે પ્રાપ્ત કરે. (પ્ર+પદ્ ગણ ૪ આત્મને. વિધ્યર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

બોધિરત્ન - બોધિરત્ન (બોધિરત્ન નપું.દ્વિ.એ.વ.)

અર્થ :- તે આ મનુષ્યપણું પ્રાપ્ત કરીને પણ અત્યંત મોહોદય, મિથ્યાત્વ અને માયાથી વ્યાપ્ત એવો મૂર્ખ (જીવ) (સંસારમાં) ભ્રમતો સંસારરૂપ મોટા ખાડામાં અત્યંત ડૂબેલો છતો ફરીથી તે બોધિરત્નને ક્યાં પ્રાપ્ત કરે ?

ખંડાન્વય :-

પ્રપદ્યેત ।

કથમ્ પ્રપદ્યેત ? ક્વ ।

કિમ્ પ્રપદ્યેત ? તદ્ ।

તદ્ કિમ્ પ્રપદ્યેત ? બોધિરત્નમ્ ।

કથમ્ ? પુનઃ ।

કઃ પ્રપદ્યેત ? મૂઢઃ ।

કથમ્ભૂતઃ મૂઢઃ ? મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢઃ ।

મૂઢઃ કીદૃશઃ પ્રપદ્યેત ? દૂરમગ્નઃ ।

કસ્મિન્ દૂરમગ્નઃ ? ભવાગાધગર્તે ।

મૂઢઃ કિમ્ કુર્વન્ પ્રપદ્યેત ? ભ્રમન્ ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય અપિ મૂઢઃ પ્રપદ્યેત ? આપ્ય અપિ ।

કિમ્ આપ્ય ? તદ્ ।

તદ્ કિમ્ આપ્ય ? એતદ્ ।

તદ્ એતદ્ કિમ્ આપ્ય ? મનુષ્યત્વમ્ ।

સમાસ :-

- મહાન્ ચ અસૌ મોહઃ ચ ઇતિ મહામોહઃ । (વિ.પૂ.ક.)

મહામોહઃ ચ મિથ્યાત્વમ્ ચ માયા ચ ઇતિ મહામોહમિથ્યાત્વમાયાઃ । (ઈ.દ્.)

મહામોહમિથ્યાત્વમાયયા ઉપગૂઢઃ ઇતિ મહામોહમિથ્યાત્વમાયોપગૂઢઃ । (તૃ.ત.)

- દૂરમ્ મગ્નઃ ઇતિ દૂરમગ્નઃ । (વિ.પૂ.ક.)

- અગાધઃ ચ અસૌ ગર્તઃ ચ ઇતિ અગાધગર્તઃ । (વિ.પૂ.ક.)

ભવઃ એવ અગાધગર્તઃ ઇતિ ભવાગાધગર્તઃ । (અ.પૂ.ક.) તસ્મિન્ ।

- બોધિ: એવ રત્નમ્ ^૨ઇતિ ^૧બોધિરત્નમ્ ^૬। (અ.પૂ.ક.) તદ્ ^૩।
^૪વિભિન્ના: ^૧પન્થાન: ^૫પ્રતિપદમનલ્પાશ્ચ ^૬મતિન: ,
^૪કુયુક્તિવ્યાસઙ્ગૈર્નિજનિજમતોલ્લાસરસિકા: ^૫।
^{૧૧}ન ^{૧૦}દેવા: ^{૧૨}સાન્નિધ્યં ^{૧૬}વિદધતિ ^{૧૩}ન ^{૧૪}વા ^{૧૫}કોપ્યતિશય-
^{૧૭}સ્તદેવં ^{૧૮}કાલેઽસ્મિન્ ^{૨૦}ય ^{૨૧}ઇહ ^{૨૨}દૃઢધર્મા ^{૨૩}સ ^{૨૪}સુકૃતી ^{૨૫}॥૫॥

શબ્દાર્થ :-

વિભિન્ના: - વિવિધ પ્રકારના (વિ+ભિદ્ ગણ ૭ ઉભયપદી કર્મણિ ભૂ.કૃ. - વિભિન્ન
 - પથિન્ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

પન્થાન: - (ધર્મ-મોક્ષના) માર્ગ, રસ્તા (પથિન્ પું.પ્ર.બ.વ.)

પ્રતિપદમ્ - પગલે પગલે, સ્થાને સ્થાને (પ્રતિપદમ્ - અવ્યયીભાવ સમાસ)

અનલ્પા: - ઘણા (અનલ્પ - મતિન્ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

મતિન: - મતવાળા (મતિન્ - મતમ્ અસ્તિ અસ્ય ઇતિ મત + ઇન્ (તદ્વિતનો મત્વર્થીય
 ઇન્) પું.પ્ર.બ.વ.)

કુયુક્તિવ્યાસઙ્ગૈ: - કુયુક્તિઓમાં અભિનિવેશથી (કુયુક્તિવ્યાસઙ્ગ પું.તૃ.બ.વ.)

નિજનિજમતોલ્લાસરસિકા: - પોત પોતાના મતની પુષ્ટિ કરવામાં રસિક થયેલા
 [મતવાળા] (નિજનિજમતોલ્લાસરસિક - મતિન્ નું વિ. પું.પ્ર.બ.વ.)

દેવા: - દેવો (દેવ પું.પ્ર.બ.વ.)

સાન્નિધ્યમ્ - સાન્નિધ્ય, સહાય (સાન્નિધ્ય નપું.પ્ર.એ.વ.)

વિદધતિ - કરે છે (વિ+ધા ગણ ૩ ઉભયપદી વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

કોઽપિ - કોઈપણ (કિમ્ સર્વનામ પું.પ્ર.એ.વ. + અપિ - અતિશય માટે વપરાયેલ -
 અવ્યય.)

અતિશય: - અતિશય (અતિશય પું.પ્ર.એ.વ.)

દૃઢધર્મા - ધર્મમાં દૃઢ, ધર્મમાં નિશ્ચલ (દૃઢધર્મન્ પું.પ્ર.એ.વ.)

સુકૃતી - પુણ્યશાળી (સુકૃતિન્ પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- મોક્ષના માર્ગો વિવિધ પ્રકારના છે અને પગલે પગલે કુયુક્તિઓના અભિનિવેશથી પોતપોતાના મતની પુષ્ટિ કરવામાં રસિક થયેલા મતવાળા દરેક સ્થાને ઘણા છે. તથા દેવો સહાય કરતા નથી. વળી, કોઈપણ (જ્ઞાનાદિ) અતિશય નથી. તે કારણથી આ પ્રમાણે આ કાલમાં (કલિયુગમાં) જે અહીં (આ જગતમાં) ધર્મમાં નિશ્ચલ (દૃઢ) હોય

છે તે પુણ્યશાળી છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (સન્તિ) ।

કે સન્તિ ? પન્થાન: ।

પન્થાન: કોદશા: સન્તિ ? વિભિન્ના: ।

(અધ્યાહારથી) (સન્તિ) ।

કે સન્તિ ? મતિન: ।

કથમ્પૂતા: મતિન: ? નિજનિજમતોલ્લસરસિકા: ।

કૈ: નિજનિજમતોલ્લસરસિકા: ? કુયુક્તિવ્યાસઙ્ગૈ: ।

મતિન: કોદશા: સન્તિ ? અનલ્પા: ।

મતિન: કથમ્ અનલ્પા: સન્તિ ? પ્રતિપદમ્ ।

કથમ્ ? ચ ।

ન વિદધતિ ।

કિમ્ ન વિદધતિ ? સાન્નિધ્યમ્ ।

કે ન વિદધતિ ? દેવા: ।

(અધ્યાહારથી) ન (અસ્તિ) ।

ક: ન અસ્તિ ? કોઽપિ ।

કોઽપિ ક: ન અસ્તિ ? અતિશય: ।

કથમ્ ? વા ।

(અધ્યાહારથી) અસ્તિ ।

ક: અસ્તિ ? ય: ।

ય: ક: અસ્તિ ? દૃઢધર્મા ।

ય: કુત્ર દૃઢધર્મા અસ્તિ ? ઇહ ।

કસ્મિન્ ? અસ્મિન્ ।

અસ્મિન્ કસ્મિન્ ? કાલે ।

કથમ્ ? એવમ્ ।

કથમ્ ? તત્ ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

ક: અસ્તિ ? સ: ।

સ: ક: અસ્તિ ? સ: સુકૃતી અસ્તિ ।

સમાસ :-

● વિશેષેણ ભિન્ના: ઇતિ વિભિન્ના: । (ગ્રાદિ ત.)

- પદે પદે इति प्रतिपदम् । (અવ્યયીભાવ સમાસ)
- ન અલ્પા: इति अनल्पा: । (નગ્ ત.)
- કુત્સિતા: युक्तय: इति कुयुक्तय: । ('કુ'પૂર્વપદ તત્પુરુષ)
કુયુક્તીનામ્ व्यासङ्गा: इति कुयुक्तिव्यासङ्गा: । (ષ.ત.) તૈ: ।
- નિજનિજસ્ય मतम् इति निजनिजमतम् । (ષ.ત.)
નિજનિજમતસ્ય उल्लास: इति निजनिजमतोल्लास: । (ષ.ત.)
નિજનિજમતોલ્લાસે रसिका: इति निजनिजमतोल्लासरसिका: । (સ.ત.)
- दृढ: धर्म: यस्य स: इति दृढधर्मा । (સ.બ.)
^૧યાવ^૩દ્દેહ^૨મિદં^૪ ગદૈર્નૈ^૬ મૃદિતં^૭ નો^૧ વા^૮ જરાજર્જરં,
^{૧૧}યાવ^{૧૦}ત્ત્વ^{૧૨}ક્ષકદમ્બકં^{૧૩} સ્વવિષયજ્ઞાનાવગાહક્ષમમ્ ।
^{૧૫}યાવ^{૧૪}ચ્ચા^{૧૬}યુર^{૧૭}ભ^{૨૦}દ્ગુરં^{૧૧} નિજહિતે^{૧૮} તાવદ્દુ^{૧૯}ધૈર્યત્યતાં,
^{૨૨}કાસારે^{૨૩} સ્ફુટિતે^{૨૪} જલે^{૨૫} પ્રચલિતે^{૨૬} પાલિ:^{૨૭} કથં^{૨૮} બદ્ધ્યતે ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

गदै: - રોગો વડે (ગદ પું.તૃ.બ.વ.)

मृदितम् - ચૂર્ણ કરાયેલ [શરીર] (મૃદિત - દેહ નું વિશેષણ - મૃદ ગણ ૯ પરસ્મૈ.
કર્મેણિ ભૂ.કૃ. પું.પ્ર.એ.વ.)

नो - નહિ, નથી (અવ્યય)

जराजर्जरम् - વૃદ્ધાવસ્થાથી જર્જરિત [શરીર] (જરાજર્જર - દેહ નું વિ. નપું.પ્ર.
એ.વ.)

अक्षकदम्बकम् - ઇન્દ્રિયોનો સમૂહ (અક્ષકદમ્બક નપું.પ્ર.એ.વ.)

स्वविषयज्ञानावगाहक्षमम् - પોતપોતાના વિષય સંબંધી જ્ઞાનને ગ્રહણ કરવામાં સમર્થ
[ઇન્દ્રિયોનો સમૂહ] (સ્વવિષયજ્ઞાનાવગાહક્ષમ - અક્ષકદમ્બક નું વિ. નપું.પ્ર.
એ.વ.)

आयु: - આયુષ્ય (આયુષ્ નપું.પ્ર.એ.વ.)

अभङ्गम् - અભંગદશા, અપૂર્ણ (અભઙ્ગુર - આયુષ્ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

A. મનની પીડા જણાતી હોય ત્યાં પીડાને જણાવવા વપરાતો શબ્દ બે વાર બોલાય છે અને ત્યારે આદિ શબ્દને લાગેલ સ્યાદિ નો લોપ થાય છે. (સિ.હે.શ. ૭-૪-૮૫)

B. બહુચીડિ સમાસને છેડે આવેલા ધર્મ શબ્દને અન્ સમાસાંત થાય છે જે એ બે પદ વાળો સમાસ હોય તો જ. આથી દૃઢધર્મન્ સામાસિક શબ્દ થશે. (સિ.હે.શ. ૭-૩-૧૪૧)

નિજહિતે - પોતાનું હિત કરવામાં (નિજહિત નપું.સ.એ.વ.)

બુદ્ધિ: - પંડિત પુરુષો વડે (બુધ પું.તૃ.બ.વ.)

યત્યતામ્ - પ્રયત્ન કરવો જોઈએ (યત્ ગણ ૧ આત્મને. + કર્મણિનો ય(ક્ય) આશાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

કાસારે - તળાવમાં (સતિ સપ્તમી) (કાસાર નપું.સ.એ.વ.)

સ્ફુટિતે - ફૂટી ગયે છતે (સ્ફુટિત - કાસાર નું વિશેષણ - સતિ સપ્તમી નપું.સ.એ.વ.)

જલે - જળ (જલ નપું.સ.એ.વ.) (સતિ સપ્તમી)

પ્રચલિતે - વહી ગયે છતે (પ્રચલિત - જલ નું વિશેષણ - સતિ સપ્તમી નપું.સ.એ.વ.)

પાલિ: - પાળ (પાલિ પું.પ્ર.એ.વ.)

બઘ્યતે - બંધાય છે (બન્ધ્ ગણ ૯ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(ક્ય) વ.કા.ત્રી.પુ. એ.વ.)

અર્થ :- જ્યાં સુધી આ શરીર રોગો વડે ચૂર્ણ કરાયું નથી અથવા વૃદ્ધાવસ્થા વડે જર્જરિત કરાયું નથી, વળી, જ્યાં સુધી ઈન્દ્રિયોનો સમૂહ પોતપોતાના વિષય સંબંધી જ્ઞાનને ગ્રહણ કરવામાં સમર્થ છે અને જ્યાં સુધી આયુષ્ય પૂર્ણ થયું નથી ત્યાં સુધી પંડિત પુરુષોએ પોતાનું (આત્માનું) હિત કરવામાં પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. (કેમકે) તળાવ તૂટી ગયે છતે (અને) પાણી વહી ગયે છતે પાળ શા માટે બંધાય ? (બાંધવાનું પ્રયોજન કાંઈ નથી.)

ખંડાન્વય :-

ન મૃદિતમ્ ।

કૈ: ન મૃદિતમ્ ? ગદૈ: ।

કિમ્ ન મૃદિતમ્ ? ઇદમ્ ।

ઇદમ્ કિમ્ ન મૃદિતમ્ ? દેહમ્ ।

કથમ્ ? યાવત્ ।

નો (અસ્તિ) ।

કિમ્ નો અસ્તિ ? જરાજર્જરમ્ ।

કથમ્ ? વા ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? અક્ષકદમ્બકમ્ ।

अक्षकदम्बकम् कीदृशम् अस्ति ? स्वविषयज्ञानावगाहक्षमम् ।
 कथम् ? यावत् ।
 कथम् ? तु ।
 (अध्याहारथी) (अस्ति) ।
 किम् अस्ति ? आयुः ।
 आयुः कीदृशम् अस्ति ? अभङ्गुरम् ।
 कथम् ? यावत् ।
 कथम् ? च ।
 यत्यताम् ।
 कस्मिन् यत्यताम् ? निजहिते ।
 कैः यत्यताम् ? बुधैः ।
 कथम् ? तावत् ।
 बध्यते ।
 कथम् बध्यते ? कथम् बध्यते ।
 का बध्यते ? पालिः ।
 किम् कृते सति बध्यते ? प्रचलिते सति ।
 कस्मिन् प्रचलिते सति ? जले ।
 पुनः किम् कृते सति बध्यते ? स्फुटिते (सति) ।
 कस्मिन् स्फुटिते सति ? कासारे ।

समाप्त :-

- जरया जर्जरम् इति जराजर्जरम् । (तृ.त.)
- अक्षाणाम् कदम्बकम् इति अक्षकदम्बकम् । (प.त.)
- स्वस्य विषयः इति स्वविषयः । (प.त.)
 स्वविषयस्य ज्ञानम् इति स्वविषयज्ञानम् । (प.त.)
 स्वविषयज्ञानस्य अवगाहः इति स्वविषयज्ञानावगाहः । (प.त.)
 स्वविषयज्ञानावगाहे क्षमम् इति स्वविषयज्ञानावगाहक्षमम् । (स.त.)
- निजस्य हितम् इति निजहितम् । (प.त.) तस्मिन् ।
- भङ्क्तुम् शीलम् अस्य इति भङ्गुरम् । (भञ्ज् गश् ७ प२स्मै. + घुर्(कृदन्तनो)
 न भङ्गुरम् इति अभङ्गुरम् । (नञ् त.)

વિવિધોપદ્રવં^૨ દેહમાયુશ્ચ^૪ ક્ષણભક્તુરમ્^૫ ।

કામાલમ્બ્ય ધૃતિ મૂઢૈઃ^૭, સ્વશ્રેયસિ^૬ વિલમ્બ્યતે^૮ ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

વિવિધોપદ્રવમ્ - (રાગાદિ) વિવિધ ઉપદ્રવોવાળું [શરીર] (વિવિધોપદ્રવ - દેહ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

ક્ષણભક્તુરમ્ - નાશવંત, ક્ષણભંગુર, ક્ષણમાં નાશ પામનાર (ક્ષણભક્તુર - આયુષ્ નું વિ. નપું.પ્ર.એ.વ.)

કામ્ - કઈ [ધૃતિ] (કિમ્ સર્વનામ - ધૃતિ ને માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)

આલમ્બ્ય - અવલંબીને (આ+લમ્બ્ ગણ ૧ આત્મને. સં.ભૂ.કૃ.)

ધૃતિમ્ - ધીરજને (ધૃતિ સ્ત્રી.દ્વિ.એ.વ.)

મૂઢૈઃ - મૂઢ લોકો વડે (મૂઢ - અધ્યાહાર જીવ માટે વપરાયેલ પું.તૃ.બ.વ.)

સ્વશ્રેયસિ - પોતાના કલ્યાણમાં (સ્વશ્રેયસ્ નપું.સં.એ.વ.)

વિલમ્બ્યતે - વિલંબ કરાય છે (વિ+લમ્બ્ ગણ ૧ આત્મને. + ભાવે પ્રયોગનો ચ(ક્ય) - વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

અર્થ :- શરીર (રાગાદિક) વિવિધ ઉપદ્રવવાળું છે અને આયુષ્ય ક્ષણભંગુર છે. (તો) મૂઢ લોકો વડે કઈ ધીરજને અવલંબીને પોતાના કલ્યાણને વિશે વિલંબ કરાય છે ? (વિલંબ ન કરવો જોઈએ.)

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? દેહમ્ ।

દેહમ્ કીદશમ્ અસ્તિ ? વિવિધોપદ્રવમ્ ।

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કિમ્ અસ્તિ ? આયુઃ ।

આયુઃ કીદશમ્ અસ્તિ ? ક્ષણભક્તુરમ્ ।

કથમ્ ? ચ ।

વિલમ્બ્યતે ।

કસ્મિન્ વિલમ્બ્યતે ? સ્વશ્રેયસિ ।

કિમ્ પ્રકૃત્ય વિલમ્બ્યતે ? આલમ્બ્ય ।

કામ્ આલમ્બ્ય ? કામ્ આલમ્બ્ય ।

કામ્ કામ્ આલમ્બ્ય ? કામ્ ધૃતિમ્ આલમ્બ્ય ।

કૈઃ આલમ્બ્ય વિલમ્બ્યતે ? મૂઢૈઃ ।

સમાસ :-

- વિવિધા: ઉપદ્રવા: યસ્મિન્ તદ્ ઇતિ વિવિધોપદ્રવમ્ । (સ.બ.)
- ક્ષણમ્ પ્રાપ્ય ભઙ્ગુર્મ્ ઇતિ ક્ષણભઙ્ગુર્મ્ । (મ.ક.)
(અથવા) ક્ષણે ભઙ્ગુર્મ્ ઇતિ ક્ષણભઙ્ગુર્મ્ । (સ.ત.)
- સ્વસ્ય શ્રેય: ઇતિ સ્વશ્રેય: । (પ.ત.) તસ્મિન્ ।

॥ ગેયાષ્ટકમ્ ॥

^૪બુદ્ધ્યતાં ^૫બુદ્ધ્યતાં ^૨બોધિ^૩રતિદુર્લભા, ^૧જલધિજલપતિતસુરસ્તનયુક્ત્યા ।
^૬સમ્યગ્^૭ારાધ્યતાં ^૧સ્વહિતમિહ સાધ્યતાં, ^{૧૩}બાધ્યતામધરગતિરાત્મશક્ત્યા ॥૧॥

શબ્દાર્થ :-

બુદ્ધ્યતામ્ - (તારા વડે) બોધ પમાય, જણાય. (બુધ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(ક્ય) આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

બોધિ: - સમ્યગ્દર્શન, બોધિ (બોધિ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અતિદુર્લભા - અત્યંત દુર્લભ [બોધિ] (અતિદુર્લભા - બોધિ નું વિશેષણ અતિદુર્લભ + સ્ત્રી.નો આ(આપ્) સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

જલધિજલપતિતસુરસ્તનયુક્ત્યા - સમુદ્રના પાણીમાં પડેલા ચિંતામણિ રત્નની યુક્તિ વડે (જલધિજલપતિતસુરસ્તનયુક્તિ સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

સમ્યગ્ - સમ્યક્ પ્રકારે (અવ્યય)

આરાધ્યતામ્ - (તારા વડે) આરાધના કરાય. (આ+રાધ્ ગણ ૪ પરસ્મૈ. + ભાવે પ્રયોગનો ય(ક્ય) આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

સ્વહિતમ્ - પોતાનું હિત (સ્વહિત નપું.દ્વિ.એ.વ.)

સાધ્યતામ્ - (તારા વડે) સધાય. (સાધ્ ગણ ૪ પરસ્મૈ. + કર્મણિનો ય(ક્ય) - આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

બાધ્યતામ્ - અટકાવી દેવાય, દૂર કરાય (બાધ્ ગણ ૧ આત્મને. + કર્મણિનો ય(ક્ય) આજ્ઞાર્થ ત્રી.પુ.એ.વ.)

અધરગતિ: - (નરકાદિ) દુર્ગતિ (અધરગતિ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

આત્મશક્ત્યા - પોતાની શક્તિ વડે (આત્મશક્તિ સ્ત્રી.તૃ.એ.વ.)

અર્થ :- સમુદ્રના પાણીમાં પડેલા ચિંતામણિ રત્નની યુક્તિ વડે બોધિ અતિદુર્લભ છે. (એ પ્રમાણે) (તારા વડે) બોધ પમાય. બોધ પમાય. (તારા વડે) સમ્યગ્ પ્રકારે આરાધના કરાય. અહીં (આ ભવમાં) પોતાને હિતકારી કાર્ય (તારા વડે) સધાય. પોતાની શક્તિ વડે (તારા વડે) દુર્ગતિ અટકાવાય.

ખંડાન્વય :-

	બુધ્યતામ્ ।
	બુધ્યતામ્ ।
કા બુધ્યતામ્ ?	બોધિ: ।
બોધિ: કીદશી બુધ્યતામ્ ?	અતિદુર્લભા ।
કયા બુધ્યતામ્ ?	જલધિજલપતિતસુરસ્ત્યુક્ત્યા ।
	આરાધ્યતામ્ ।
કથમ્ ?	સમ્યગ્ ।
	સાધ્યતામ્ ।
કિમ્ સાધ્યતામ્ ?	સ્વહિતમ્ ।
	બાધ્યતામ્ ।
કા બાધ્યતામ્ ?	અધરગતિ: ।
કયા બાધ્યતામ્ ?	આત્મશક્ત્યા ।

સમાસ :-

- અતિશયેન દુર્લભા इति अतिदुर्लभा ।
(અથવા) અતિશયા દુર્લભા इति अतिदुर्लभा । (પ્રાદિ ત.)
- જલમ્ ધીયતે (અત્ર) इति जलधि: । (ઉ.ત.)
જલધે: જલમ્ इति जलधिजलम् । (પ.ત.)
જલધિજલે પતિતમ્ इति जलधिजलपतितम् । (સ.ત.)
સુરણામ્ રત્નમ્ इति सुरस्त्रम् । (પ.ત.)
જલધિજલપતિતમ્ ચ અદ: સુરસ્ત્યમ્ ચ इति जलधिजलपतितसुरस्त्रम् । (વિ.પૂ.ક.)
જલધિજલપતિતસુરસ્ત્યસ્ય યુક્તિ: इति जलधिजलपतितसुरस्त्रयुक्ति: । (પ.ત.)
તયા ।
- સ્વસ્ય હિતમ્ इति स्वहितम् । (પ.ત.) તદ્ ।
- અધરા ચ અસૌ ગતિ: ચ इति अधरगति: । (વિ.પૂ.ક.)
- આત્મન: શક્તિ: इति आत्मशक्ति: । (પ.ત.) તયા ।
૬ ચક્રિભોજ્યાદિરિવ ૫ નરભવો ૬ દુર્લભો, ૭ ભ્રામ્યતાં ૮ ધોરસંસારકક્ષે ।
૧ બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયતે, ૨ મોહમિથ્યાત્વમુખચોરલક્ષે ॥૨॥

શબ્દાર્થ :-

ચક્રિભોજ્યાદિ: - ચક્રવર્તીનું ભોજન વગેરે (ચક્રિભોજ્યાદિ પું.પ્ર.એ.વ.)

A. કર્મ પછી આવેલા દા સંજ્ઞક ધાતુથી આધાર અર્થમાં (ક) પ્રત્યય થાય છે. સિ.હે.શ. ૫-૩-૮૮

ભ્રામ્યતામ્ - ભમતા [જીવોને] (ભ્રમ્(ભ્રામ્) ગણ ૪ પરસ્મૈ. કર્તરિ વ.કૃ. ભ્રામ્યત્ - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.ષ.બ.વ.)

ઘોરસંસારકક્ષે - ભયંકર સંસારારણ્યમાં (ઘોરસંસારકક્ષ પું.સ.એ.વ.)

બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયતે - નિગોદ વગેરે (પૃથ્વીકાય આદિ) ઘણી બધી કાય-સ્થિતિઓથી વિશાળ [ભયંકરસંસારારણ્ય] (બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયત - ઘોરસંસારકક્ષ નું વિ. પું.સ.એ.વ.)

મોહમિથ્યાત્વમુખચોરલક્ષે - મોહ અને મિથ્યાત્વ વગેરે ચોરોનું નિવાસસ્થાન (મોહ-મિથ્યાત્વમુખચોરલક્ષ - ઘોરસંસારકક્ષ નું વિ. પું.સ.એ.વ.)

અર્થ :- નિગોદ, પૃથ્વીકાય વગેરે ઘણી બધી કાયસ્થિતિઓથી વિશાળ, મોહનીય અને મિથ્યાત્વ પ્રમુખ ચોરોનું નિવાસસ્થાન એવા ભયંકર સંસારરૂપી અરણ્યમાં ભમતા (જીવોને) મનુષ્યનો ભવ ચક્રવર્તીના ભોજન વગેરેની જેમ દુર્લભ છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) (અસ્તિ) ।

કઃ અસ્તિ ? નરભવઃ ।

નરભવઃ કીદૃશઃ અસ્તિ ? દુર્લભઃ ।

નરભવઃ કઃ ઇવ દુર્લભઃ ? ચક્રિભોજ્યાદિઃ ઇવ ।

કિમ્ કુર્વતામ્ નરભવઃ ? ભ્રામ્યતામ્ ।

કસ્મિન્ ભ્રામ્યતામ્ ? ઘોરસંસારકક્ષે ।

કથમ્ભૂતે ઘોરસંસારકક્ષે ? મોહમિથ્યાત્વમુખચોરલક્ષે ।

પુનઃ કથમ્ભૂતે ઘોરસંસારકક્ષે ? બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયતે ।

સમાસ :-

- ભોક્તુમ્ યોગ્યમ્ ઇતિ ભોજ્યમ્ । (વિધ્યર્થ કૃદંત)
- ચક્રિણઃ ભોજ્યમ્ ઇતિ ચક્રિભોજ્યમ્ । (ષ.ત.)
- ચક્રિભોજ્યમ્ આદૌ યસ્ય સઃ ઇતિ ચક્રિભોજ્યાદિઃ । (વ્ય.બ.)
- નરસ્ય ભવઃ ઇતિ નરભવઃ । (ષ.ત.)
- દુઃખેન લખ્યતે ઇતિ દુર્લભઃ । (ઉ.ત.)
- ઘોરઃ ચ અસૌ સંસારઃ ચ ઇતિ ઘોરસંસારઃ । (વિ.પૂ.ક.)
- ઘોરસંસારઃ એવ કક્ષઃ ઇતિ ઘોરસંસારકક્ષઃ । (અ.પૂ.ક.) તસ્મિન્ ।
- કાયે સ્થિતિઃ ઇતિ કાયસ્થિતિઃ । (સ.ત.)
- નિગોદઃ આદૌ યાસામ્ તાઃ ઇતિ નિગોદાદયઃ । (વ્ય.બ.)

નિગોદાદયઃ ચ અમૂઃ કાયસ્થિતયઃ ચ ઇતિ નિગોદાદિકાયસ્થિતયઃ । (વિ.પૂ.ક.)

બહ્વ્યઃ / બહવઃ ચ અમી નિગોદાદિકાયસ્થિતયઃ ચ ઇતિ બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતયઃ ।
(વિ.પૂ.ક.)

બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિભિઃ વ્યાયતઃ ઇતિ બહુનિગોદાદિકાયસ્થિતિવ્યાયતઃ ।
(તૃ.ત.) તસ્મિન્ ।

- મોહઃ ચ મિથ્યાત્વમ્ ચ ઇતિ મોહમિથ્યાત્વે । (ઈ.દ.)

મોહમિથ્યાત્વે મુખે યેષામ્ તે ઇતિ મોહમિથ્યાત્વમુખાઃ । (સ.બ.)

મોહમિથ્યાત્વમુખાઃ એવ ચોરાઃ ઇતિ મોહમિથ્યાત્વમુખચોરાઃ । (અ.પૂ.ક.)

મોહમિથ્યાત્વમુખચોરાણામ્ લક્ષમ્ ઇતિ મોહમિથ્યાત્વમુખચોરલક્ષમ્ । (પ.ત.)
તસ્મિન્ ।

લબ્ધ્વ ઇહ^૧ નરભવો^૨નાર્યદેશેષુ^૩ યઃ, સ^૪ ભવતિ^૫ પ્રત્યુર્તાનર્થકારી ।

જીવહિંસાદિપાપાશ્રવવ્યસનિનાં, માઘવત્યાદિમાર્ગાનુસારી ॥૩॥

શબ્દાર્થ :-

લબ્ધ્વઃ - પ્રાપ્ત કરેલ [મનુષ્ય ભવ] (લભ્ ગણ ૧ આત્મને. કર્મણિ ભૂ.કૃ. લબ્ધ -
નરભવ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અનાર્યદેશેષુ - અનાર્યદેશોમાં (અનાર્યદેશ પું.સ.બ.વ.)

પ્રત્યુત - ઉલટું (અવ્યય)

અનર્થકારી - અનર્થકારી [મનુષ્યભવ] (અનર્થકારિન્ - નરભવ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

જીવહિંસાદિપાપાશ્રવવ્યસનિનામ્ - જીવહિંસાદિ પાપાશ્રવને વિશે આસક્તિવાળાને
(સેવનારને) (જીવહિંસાદિપાપાશ્રવવ્યસનિન્ - અધ્યાહાર જીવ નું વિ. પું.ષ.
બ.વ.)

માઘવત્યાદિમાર્ગાનુસારી - માઘવતી આદિ નરકના માર્ગને અનુસરનાર (આપનાર)

[નરભવ] (માઘવત્યાદિમાર્ગાનુસારિન્ - તદ્ નરભવ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- અહીં (આ સંસારમાં) અનાર્ય દેશને વિશે જે મનુષ્યભવ પ્રાપ્ત થાય તે ઉલટો અનર્થકારી (સદ્ગતિનો નાશ કરનાર) થાય છે.
(કેમ કે) (તે નરભવ) જીવહિંસાદિ પાપાશ્રવને વિશે આસક્તિવાળાને
(સેવનારને) માઘવતી આદિ (નરકના) માર્ગને અનુસરનાર (આપનાર)
થાય છે.

अंशान्वय :-

लब्धः ।

कः लब्धः ? यः ।

यः कः लब्धः ? नरभवः ।

कुत्र लब्धः ? इह ।

इह केषु लब्धः ? अनार्यदेशेषु ।
भवति ।

कः भवति ? सः ।

सः कीदृशः भवति ? अनर्थकारी ।

कथम् अनर्थकारी ? प्रत्युत ।

(दृष्ट्वा दीपक न्यायधी भंने भाषु) भवति ।

कः भवति ? (दृष्ट्वा दीपक न्यायधी भंने भाषु) सः ।

सः कीदृशः भवति ? माघवत्यादिमार्गानुसारी ।

केषाम् माघवत्यादिमार्गानुसारी ? जीवहिंसादिपापाश्रवव्यसनिनाम् ।

संभास :-

- नस्य भवः इति नरभवः । (५.त.)
- न आर्याः इति अनार्याः । (नञ् त.)
अनार्याणाम् देशाः इति अनार्यदेशाः । (५.त.)
(अथवा) अनार्याः च अमी देशाः इति अनार्यदेशाः । (वि.पू.क.) तेषु ।
- न अर्थः इति अनर्थः । (नञ् त.)
अनर्थम् करोति इति अनर्थकारी । (उ.त.)
- जीवानाम् हिंसा इति जीवहिंसा । (५.त.)
जीवहिंसा आदौ येषाम् ते इति जीवहिंसादयः । (व्य.भ.)
पापानाम् आश्रवाः इति पापाश्रवाः । (५.त.)
जीवहिंसादयः च अमी पापाश्रवाः च इति जीवहिंसादिपापाश्रवाः । (वि.पू.क.)
व्यसनम् अस्ति एषाम् इति व्यसनिनः । (व्यसन + भत्वर्थाय इन् (तद्धितनो))
जीवहिंसादिपापाश्रवाणाम् व्यसनिनः इति जीवहिंसादिपापाश्रवव्यसनिनः ।
(५.त.) तेषाम् ।
- माघवती आदौ येषाम् ते इति माघवत्यादयः । (व्य.भ.)
मार्गम् अनुसरति इति मार्गानुसारी । (उ.त.)
माघवत्यादीनाम् मार्गानुसारी इति माघवत्यादिमार्गानुसारी । (५.त.)

૧આર્યદેશસ્પૃશામપિ ૨સુકુલજન્મનાં, ૩દુર્લભા ૪વિવિદિષા ૫ધર્મતત્ત્વે ।
૬સ્તપરિગ્રહભયાહારસઙ્ગાર્તિભિર્હન્ત ! ૭મગ્ન ૮જગદુઃસ્થિતત્ત્વે ॥૪॥

શબ્દાર્થ :-

આર્યદેશસ્પૃશામ્ - આર્યદેશને સ્પર્શેલાને, (અહીં) આર્યદેશમાં જન્મેલાને
(આર્યદેશસ્પૃશ - અધ્યાહાર જીવ નું વિશેષણ પુ.પ.બ.વ.)

સુકુલજન્મનામ્ - સારા કુલમાં જન્મેલા (સુકુલજન્મ - અધ્યાહાર જીવ નું વિશેષણ
પુ.પ.બ.વ.)

દુર્લભા - દુર્લભ [જાણવાની ઈચ્છા] (દુર્લભા - વિવિદિષા નું વિશેષણ - દુર્લભ +
સ્ત્રી.નો આ(આપ) - સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

વિવિદિષા - જાણવાની ઈચ્છા (વેતુમ્ ઇચ્છામિતિ વિદ્ ગણ ૨ પરસ્મૈ. + સ(સન્) + અ
(કૃદંતનો) + સ્ત્રી.નો આ(આપ) સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ધર્મતત્ત્વે - ધર્મતત્ત્વને વિશે (ધર્મતત્ત્વ નપું.સ.એ.વ.)

સ્તપરિગ્રહભયાહારસઙ્ગાર્તિભિઃ - મૈથુનસંજ્ઞા, પરિગ્રહસંજ્ઞા, ભયસંજ્ઞા અને આહાર-
સંજ્ઞાની પીડાઓ વડે (સ્તપરિગ્રહભયાહારસઙ્ગાર્તિ સ્ત્રી.તુ.બ.વ.)

મગ્નમ્ - મગ્ન [જગત] (મગ્ન - મસ્જ ગણ ૬ પરસ્મૈ. કર્તરિ ભૂ.કૃ. - જગત્ નું વિ.
નપું.પ્ર.એ.વ.)

જગદ્ - જગત (જગતના જીવો) (જગત્ નપું.પ્ર.એ.વ.)

દુઃસ્થિતત્ત્વે - દુર્દશામાં (દુઃસ્થિતત્ત્વ નપું.સ.એ.વ.)

અર્થ :- આર્યદેશમાં જન્મેલા (અને) ઉચ્ચ(સારા) કુલમાં જન્મેલા
(મનુષ્યો)ને પણ ધર્મતત્ત્વને વિશે જાણવાની ઈચ્છા દુર્લભ છે. ખેદની
વાત છે કે મૈથુનસંજ્ઞા, પરિગ્રહ સંજ્ઞા, ભયસંજ્ઞા અને આહારસંજ્ઞાની
પીડાઓ વડે જગતના જીવો દુર્દશામાં ડૂબેલા છે.

ખંડાન્વય :-

અસ્તિ ।

કા અસ્તિ ? વિવિદિષા ।

વિવિદિષા કીદૃશા અસ્તિ ? દુર્લભા ।

કસ્મિન્ વિવિદિષા ? ધર્મતત્ત્વે ।

કેષામ્ વિવિદિષા ? સુકુલજન્મનામ્ ।

કેષામ્ અપિ વિવિદિષા ? આર્યદેશસ્પૃશામ્ અપિ ।

(अध्याहारथी) (अस्ति) ।

किम् अस्ति ? जगत् ।

जगत् कीदृशः अस्ति ? मग्नम् ।

कस्मिन् मग्नम् ? दुःस्थितत्वे ।

काभिः मग्नम् ? रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञार्त्तिभिः ।

कथम् ? हन्त !

समास :-

- आर्यः च असौ देशः च इति आर्यदेशः । (वि.पू.५.)
(अथवा) आर्याणाम् देशः इति आर्यदेशः । (प.त.)
आर्यदेशम् स्पृशन्ति इति आर्यदेशस्पर्शः । (उ.त.) तेषाम् ।
- सुष्ठु कुलम् इति सुकुलम् । (सुपूर्वपद कर्मधारय)
सुकुले जन्म येषाम् ते इति सुकुलजन्मनः । (व्य.५.) तेषाम् ।
- दुःखेन लभ्यते इति दुर्लभा । (उ.त.)
- धर्मस्य तत्त्वम् इति धर्मतत्त्वम् । (प.त.) तस्मिन् ।
- रतम् च परिग्रहः च भयम् च आहारः च इति रतपरिग्रहभयाहाराः । (उ.द.)
रतपरिग्रहभयाहाराणाम् सञ्ज्ञा इति रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञा । (प.त.)
रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञया उत्पादिताः इति रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञोत्पादिताः । (तृ.त.)
रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञोत्पादिताः अर्त्तयः इति रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञार्त्तयः ।
(म.५.) ताभिः ।
- दुःखेन स्थितम् इति दुःस्थितम् । (प्रादि त.)
दुःस्थितस्य भावः इति दुःस्थितत्वम् । (तद्धितनो त्व प्रत्यय)
विविदिषायामपि श्रवणमतिदुर्लभं, धर्मशास्त्रस्य गुरुसन्निधाने ।
वितथविकथादितत्तद्रसावेशतो, विविधविक्षेपमलिनेऽवधाने ॥५॥

शब्दार्थ :-

विविदिषायाम् - ज्ञापयानीं छन्दः (छन्दे छन्दे) (विविदिषा स्त्री.स.अ.व.) (सति सप्तमी)

श्रवणम् - श्रवणं करवुं, सांभणवुं ते (श्रवण - श्रु + अन (अनट्) नपुं.प्र.अ.व.)

अतिदुर्लभम् - अत्यन्तं दुर्लभं [श्रवण] (अतिदुर्लभ - श्रवणं नुं वि. नपुं.प्र.अ.व.)

धर्मशास्त्रस्य - धर्मशास्त्रं नुं (धर्मशास्त्र नपुं.प्र.अ.व.)

गुरुसन्निधाने - गुरुनी सन्निधि, गुरुना सान्निध्यमां (गुरुसन्निधान नपुं.स.अ.व.)

વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસાવેશતઃ - ખોટી વિકથા આદિ તે તે રસના લુબ્ધપણાથી
(વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસાવેશતસ્ અવ્યય)

વિવિધવિક્ષેપમલિને - વિવિધ વિક્ષેપોથી મલિન [ચિત્તની એકાગ્રતા] (વિવિધ-
વિક્ષેપમલિન - અવધાન નું વિ. નપું.સ.એ.વ.) (સતિ સપ્તમી)

અવધાને - ચિત્તની એકાગ્રતા (અવધાન નપું.સ.એ.વ.) (સતિ સપ્તમી)

અર્થ :- (ધર્મતત્ત્વને) જાણવાની ઈચ્છા હોવા છતાં પણ ખોટી
વિકથાદિ તે તે રસના આવેશથી (લુબ્ધપણાથી) ચિત્તની એકાગ્રતા
વિવિધ વિક્ષેપો વડે મલિન થયે છે તે ગુરુના સાનિધ્યમાં ધર્મશાસ્ત્રનું
(વિનય, બહુમાનાદિ પૂર્વક) શ્રવણ અત્યંત દુર્લભ છે.

ખંડાન્વય :-

(અધ્યાહારથી) અસ્તિ ।

કિમ્ અસ્તિ ? શ્રવણમ્ ।

શ્રવણમ્ કીદૃશમ્ અસ્તિ ? અતિદુર્લભમ્ ।

કસ્ય શ્રવણમ્ ? ધર્મશાસ્ત્રસ્ય ।

કસ્મિન્ ધર્મશાસ્ત્રસ્ય ? ગુરુસન્નિધાને ।

કસ્મિન્ સતિ ? અવધાને સતિ ।

અવધાને કીદૃશે સતિ ? વિવિધવિક્ષેપમલિને સતિ ।

કુતઃ ? વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસાવેશતઃ ।

કસ્યામ્ અપિ શ્રવણમ્ દુર્લભમ્ અસ્તિ ? વિવિદિષાયામ્ અપિ ।

સમાસ :-

- દુઃખેન લભ્યતે इति दुर्लभम् । (ઉ.ત.)

અતિશયેન દુર્લભમ્ इति अतिदुर्लभम् । (પ્રાદિ ત.)

- ધર્મસ્ય શાસ્ત્રમ્ इति धर्मशास्त्रम् । (પ.ત.) તસ્ય ।

- ગુરોઃ સન્નિધાનમ્ इति गुरुसन्निधानम् । (પ.ત.) તસ્મિન્ ।

- વિતથા ચ અસૌ વિકથા ચ इति वितथविकथा । (વિ.પૂ.ક.)

વિતથવિકથા આદૌ યેષામ્ તે इति वितथविकथादयः । (વ્ય.બ.)

તેષામ્ તેષામ્ રસઃ इति तत्तद्रसः । (પ.ત.)

વિતથવિકથાદીનામ્ તત્તદ્રસઃ इति वितथविकथादितत्तद्रसः । (પ.ત.)

વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસેન કૃતઃ इति वितथविकथादितत्तद्रसकृतः । (તૃ.ત.)

વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસકૃતઃ ચ અસૌ આવેશઃ ચ इति वितथविकथादितत्तद्रसावेशः ।

(મ.ક.)

વિતથવિકથાદિતત્તદ્રાવેશાત્ ઇતિ વિતથવિકથાદિતત્તદ્રસાવેશતઃ । (તદ્વિતનો તસ્ પ્રત્યય)

- વિવિધાઃ ચ અમી વિક્ષેપાઃ ચ ઇતિ વિવિધવિક્ષેપાઃ । (વિ.પૂ.ક.)
વિવિધવિક્ષેપૈઃ મલિનમ્ ઇતિ વિવિધવિક્ષેપમલિનમ્ । (તૃ.ત.) તસ્મિન્ ।
^૧ધર્મ^૨માકર્ણ્ય ^૩સમ્બુદ્ધ્ય ^૪તત્રોદ્યમં, ^૫કુર્વતો ^૬વૈરિવર્ગો^૭અન્તરઙ્ગઃ ।
^૮રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિકો, ^૯બાધતે નિહતસુકૃતપ્રસન્નઃ ॥૬॥

શબ્દાર્થ :-

ધર્મમ્ - ધર્મને (ધર્મ પું.દ્વિ.એ.વ.)

આકર્ણ્ય - સાંભળીને (આ+કર્ણ ગણ ૧૦ ઉભયપદી સં.ભૂ.કૃ.)

સમ્બુદ્ધ્ય - સારી રીતે બોધ પામીને (સમ્+બુધ્ ગણ ૧ પરસ્મૈ. સં.ભૂ.કૃ.)

ઉદ્યમમ્ - ઉદ્યમને, પ્રયત્નને (ઉદ્યમ પું.દ્વિ.એ.વ.)

કુર્વતઃ - કરનારાઓને (કૃ ગણ ૧ ઉભયપદી કર્તરિ વ.કૃ. - કુર્વત્ - પું.દ્વિ.બ.વ.)

વૈરિવર્ગઃ - શત્રુઓનો સમૂહ (વૈરિવર્ગ પું.પ્ર.એ.વ.)

અન્તરઙ્ગઃ - અંતરંગ [શત્રુજન] (અન્તરંગ - વૈરિવર્ગ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિકઃ - રાગ, દ્વેષ, થાક, આળસ, નિદ્રા વગેરે [શત્રુવર્ગ]

. (રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિક - વૈરિવર્ગ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

બાધતે - બાધા કરે છે. (બાધ્ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

નિહતસુકૃતપ્રસન્નઃ - હણાયો છે સુકૃત કરવાનો પ્રસંગ જેના વડે એવો (વૈરિવર્ગ),
સુકૃત કરવાના પ્રસંગને હણનાર [શત્રુઓનો સમુદાય] (નિહતસુકૃતપ્રસન્ન -
વૈરિવર્ગ નું વિ. પું.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- ધર્મને સાંભળીને સમ્યગ્ બોધ પામીને ત્યાં (ધર્મકાર્યમાં)
ઉદ્યમને કરનારને સુકૃતના પ્રસંગને હણનાર એવા રાગ, દ્વેષ, થાક,
આળસ, નિદ્રા વગેરે અંતરંગ શત્રુઓનો સમૂહ બાધા કરે છે.

ખંડાન્વય :-

બાધતે ।

કઃ બાધતે ? વૈરિવર્ગઃ ।

કથમ્ભૂતઃ વૈરિવર્ગઃ ? અન્તરઙ્ગઃ ।

કઃ વૈરિવર્ગઃ ? રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિકઃ ।

કથમ્ભૂતઃ વૈરિવર્ગઃ ? નિહતસુકૃતપ્રસન્નઃ ।

કાન્ બાધતે ? કુર્વતઃ બાધતે ।

કિમ્ કુર્વતઃ ? ઉદ્યમમ્ ।

કુત્ર ? તત્ર ।
 કિમ્ કૃત્વા કુર્વતઃ ? સમ્બુધ્ય ।
 કિમ્ કૃત્વા સમ્બુધ્ય ? આકર્ણ્ય ।
 કમ્ આકર્ણ્ય ? ધર્મમ્ ।

સમાસ :-

- વૈરિણામ્ વર્ગઃ ઇતિ વૈરિવર્ગઃ । (પ.ત.)
 - અન્તઃ અઙ્ગાનિ યસ્ય સઃ ઇતિ અન્તરઙ્ગઃ । (અવ્યય બ.)
 - અલસસ્ય ભાવઃ ઇતિ આલસ્યમ્ । (તદ્વિત)
- રાગઃ ચ દ્વેષઃ ચ શ્રમઃ ચ આલસ્યમ્ ચ નિદ્રા ચ ઇતિ રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાઃ ।
 (ઇ.દ.)
- રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાઃ આદૌ યસ્ય સઃ ઇતિ રાગદ્વેષશ્રમાલસ્યનિદ્રાદિકઃ ।
 (વ્ય.બ.)
- સુષ્ટુ કૃતમ્ ઇતિ સુકૃતમ્ । ('સુ' પૂર્વપદ ત.)
- સુકૃતસ્ય પ્રસઙ્ગઃ ઇતિ સુકૃતપ્રસઙ્ગઃ । (પ.ત.)
- નિહતઃ સુકૃતપ્રસઙ્ગઃ યેન સઃ ઇતિ નિહતસુકૃતપ્રસઙ્ગઃ । (સ.બ.)

^૧ચતુર^૧શીતા^૨વહો^૩ યોનિ^૪લક્ષે^૫ષ્વિયં^૬, વ્વ^૭ ત્વયા^૮ઽઽર્ક^૯ર્ણિતા^{૧૦} ધર્મ^{૧૧}વાર્તા^{૧૨} ।

^{૧૧}પ્રાયશો^{૧૨} જગતિ^{૧૩} જનતા^{૧૪} મિથો^{૧૫} વિવદતે, ^{૧૬}ઋદ્ધિ^{૧૭}રસશાત^{૧૮}ગુરુ^{૧૯}ગૌરવાર્તા^{૨૦} ॥૭॥

શબ્દાર્થ :-

ચતુરશીતૌ - ચોર્યશી [લાખ યોનિઓમાં] (ચતુરશીત - યોનિલક્ષનું વિશેષણ સ્ત્રી.સ. એ.વ.)

યોનિલક્ષેષુ - લાખ યોનિઓમાં (યોનિલક્ષ નપું.સ.બ.વ.)

ઇયમ્ - આ [ધર્મવાર્તા] (ઇદમ્ સર્વનામ - ધર્મવાર્તા માટે વપરાયેલ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

આર્કર્ણિતા - સાંભળેલી [ધર્મકથા] (આર્કર્ણિતા - આ+કર્ણ ગણ ૧૦ ઉભયપદી

કર્મણિ ભૂ.કૃ. - ધર્મવાર્તા નું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

ધર્મવાર્તા - ધર્મકથા, ધર્મની વાતો (ધર્મવાર્તા સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

પ્રાયશઃ - ઘણું કરીને (પ્રાય્ + શસ્ - અવ્યય)

જગતિ - જગતમાં (જગત્ નપું.સ.એ.વ.)

જનતા - જનતા, લોકોનો સમૂહ (જનતા - જનાનામ્ સમૂહઃ ઇતિ જન + તા (તદ્વિતનો)

- સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

મિતઃ - પરસ્પર (અવ્યય)

વિવદતે - વિવાદ કરે છે (વિ+વદ્ ગણ ૧ આત્મને. વ.કા.ત્રી.પુ.એ.વ.)

ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવાર્તા - ઋદ્ધિગારવ, રસગારવ અને શાતાગારવના મોટા ગૌરવથી આર્ત (પીડાવાળા) (ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવાર્તા - જનતાનું વિશેષણ સ્ત્રી.પ્ર.એ.વ.)

અર્થ :- અહો ! ચોર્યાશી લાખ યોનિઓમાં (ભ્રમણ કરતા) તારા વડે આ ધર્મકથા ક્યાં સંભળાયેલ છે ? જગતમાં લોકોનો સમૂહ મોટા ભાગે ઋદ્ધિગારવ, રસગારવ અને શાતાગારવના મોટા ગૌરવથી પીડિત હોતે છતે પરસ્પર વિવાદ કર્યા કરે છે.

ખંડાન્વય :-

આકર્ણિતા ।

કથમ્ આકર્ણિતા ? ક્વ આકર્ણિતા ?

કા આકર્ણિતા ? ઇયમ્ આકર્ણિતા ।

ઇયમ્ કા આકર્ણિતા ? ધર્મવાર્તા ।

કેન આકર્ણિતા ? ત્વયા ।

કેષુ આકર્ણિતા ? યોનિલક્ષેષુ ।

કતિપયેષુ યોનિલક્ષેષુ ? ચતુરશીતૌ ।

કથમ્ ? અહો !

વિવદતે ।

કથમ્ વિવદતે ? મિથઃ ।

કા વિવદતે ? જનતા ।

જનતા પ્રાયશઃ કીદૃશા વિવદતે ? ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવાર્તા ।

કથમ્ ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવાર્તા ? પ્રાયશઃ ।

કસ્મિન્ વિવદતે ? જગતિ ।

સમાસ :-

- ચતુર્ભિઃ અધિકા અશીતિઃ ચ ઇતિ ચતુરશીતિઃ । (સંખ્યાવાચક બહુવ્રીહિ) તસ્મિન્ ।
- યોનીનામ્ લક્ષાણિ ઇતિ યોનિલક્ષાણિ । (પ.ત.) તેષુ ।
- ધર્મસ્ય વાર્તા ઇતિ ધર્મવાર્તા । (પ.ત.)
- ઋદ્ધિઃ ચ રસઃ ચ શાતમ્ ચ ઇતિ ઋદ્ધિરસશાતાનિ । (ઈ.દ.)
- ગુરુ ચ અદઃ ગૌરવમ્ ચ ઇતિ ગુરુગૌરવમ્ । (વિ.પૂ.ક.)
- ઋદ્ધિરસશાતાનામ્ ગુરુગૌરવમ્ ઇતિ ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવમ્ । (પ.ત.)
- ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવેણ આર્તા ઇતિ ઋદ્ધિરસશાતગુરુગૌરવાર્તા । (તુ.ત.)

समास :-

- अतिशयेन दुर्लभम् इति अतिदुर्लभम् । (प्रा.त.) तस्मात् ।
- बोधिः एव रत्नम् इति बोधिरत्नम् । (अ.पू.क.)
- सकलाः च अमी गुणाः च इति सकलगुणाः । (वि.पू.क.)
सकलगुणानाम् निधानम् इति सकलगुणनिधानम् । (ध.त.)
- प्राज्यः च असौ विनयः च इति प्राज्यविनयः । (वि.पू.क.)
प्राज्यविनयेन प्राप्तः इति प्राज्यविनयप्राप्तः । (तृ.त.)
गुरुभिः प्राज्यविनयप्राप्तः इति गुरुप्राज्यविनयप्राप्तः । (तृ.त.)
गुरुप्राज्यविनयप्राप्तः च असौ प्रसादः च इति गुरुप्राज्यविनयप्रसादः । (भ.क.)
गुरुप्राज्यविनयप्रसादेन उदितम् इति गुरुप्राज्यविनयप्रसादोदितम् । (तृ.त.) तद् ।
- रसेन सहितम् इति सरसम् । (सहार्थ ५.)
शान्तः एव रसः इति शान्तरसः । (अ.पू.क.)
सरसम् च तद् पीयूषम् च इति सरसपीयूषम् । (वि.पू.क.)
शान्तरसः एव सरसपीयूषम् इति शान्तरससरसपीयूषम् । (अ.पू.क.)
शान्तरससरसपीयूषस्य पानम् इति शान्तरससरसपीयूषपानम् । (ध.त.) तद् ।

॥ मूलश्लोकानि ॥

॥ आश्रवभावना ॥

यथा सर्वतो निर्झरपतद्भिः, प्रपूर्येत सद्यः पयोभिस्तटाकः ।
 तथैवाश्रवैः कर्मभिः सम्भृतोद्गी, भवेद्व्याकुलश्चञ्चलः पङ्किलश्च ॥१॥ भुजङ्गप्रयातम् ॥
 यावत्किञ्चिदिवानुभूय तरसा कर्मह निर्जीर्यते,
 तावच्चाश्रवशत्रवोऽनुसमयं सिञ्चन्ति भूयोऽपि तत् ।
 हा ! कष्टं कथमाश्रवप्रतिभटाः शक्या निरोद्धुं मया,
 संसारादतिभीषणान्मम हहा ! मुक्तिः कथं भाविनी ? ॥२॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥
 मिथ्यात्वाविरतिकषाययोगसञ्ज्ञाश्चत्वारः सुकृतिभिराश्रवाः प्रदिष्टाः ।
 कर्माणि प्रतिसमयं स्फुटैरमीभिर्बन्धन्तो भ्रमवशतो भ्रमन्ति जीवाः ॥३॥ प्रहर्षिणी ॥
 इन्द्रियाव्रतकषाययोगजाः, पञ्च पञ्च चतुरन्वितास्त्रयः ।
 पञ्चविंशतिसत्क्रिया इति, नेत्रवेदपरिसङ्ख्ययाप्यमी ॥४॥ रथोद्धता ॥
 इत्याश्रवाणामधिगम्य तत्त्वं, निश्चित्य सत्त्वं श्रुतिसन्निधानात् ।
 एषां निरोधे विगलद्विरोधे, सर्वात्मना द्राग्यतितव्यमात्मन् ! ॥५॥ इन्द्रवज्रा ॥
 परिहरणीया रे सुकृतिभिराश्रवा, हृदि सप्ततामवधाय ।
 प्रभवन्त्येते रे भृशमुच्छृङ्खला, विभुगुणविभववधाय ॥१॥ परि०...॥
 कुगुरुनियुक्ता रे, कुमतिपरिप्लुताः, शिवपुरपथमपहाय ।
 प्रयतन्तेऽमी रे, क्रियया दुष्टया, प्रत्युत शिवविरहाय ॥२॥ परि०...॥
 अविरतचित्ता रे, विषयवशीकृता, विषहन्ते विततानि ।
 इह परलोके रे, कर्मविपाकजान्यविरलदुःखशतानि ॥३॥ परि०...॥
 करिद्राघमधुषा रे, शलभमृगादयो, विषयविनोदस्सेन ।
 हन्त ! लभन्ते रे, विविधा वेदना, बत परिणतिविस्सेन ॥४॥ परि०...॥
 उदितकषाया रे, विषयवशीकृता, यान्ति महानरकेषु ।
 परिवर्तन्ते रे, नियतमनन्तशो, जन्मजरामरणेषु ॥५॥ परि०...॥
 मनसा वाचा रे, वपुषा चञ्चला, दुर्जयदुरितभरेण ।
 उपलिप्यन्ते रे, तत आश्रवजये, यततां कृतमपरेण ॥६॥ परि०...॥
 शुद्धा योगा रे, यदपि यतात्मनां, स्त्रवन्ते शुभकर्माणि ।
 काञ्चननिगडांस्तान्यपि जानीयात्, हतनिर्वृतिशर्माणि ॥७॥ परि०...॥
 मोदस्वैवं रे साश्रवपाप्मनां, रोधे धियमाधाय ।
 शान्तसुधारसपानमनारतं, विनय ! विधाय विधाय ॥८॥ परि०...॥

॥ संवरभावना ॥

येन येन य इहाश्रवरोधः, सम्भवेन्नियतमौपयिकेन ।
 आद्रियस्व विनयोद्यतचेतास्तत्तदान्तरदृशा परिभाव्य ॥१॥ स्वागता ॥
 संयमेन विषयाविरतत्वे, दर्शनेन वितथाभिनिवेशम् ।
 ध्यानमार्त्तमथ रौद्रमजस्त्रं, चेतसः स्थिरतया च निरुन्ध्याः ॥२॥ स्वागता ॥
 क्रोधं क्षान्त्या मार्दवेनाभिमानं, हन्या मायामार्जवेनोज्ज्वलेन ।
 लोभं वारांशिशिरौद्रं निरुन्ध्याः, सन्तोषेण प्रांशुना सेतुनेव ॥३॥ शालिनी ॥
 गुप्तिभिस्तिष्ठभिरिवमजय्यान्, त्रीन् विजित्य तरसाधमयोगान् ।
 साधुसंवरपथे प्रयतेथा, लप्स्यसे हितमनीहितमिद्धम् ॥४॥ स्वागता ॥
 एवं रुद्धेष्वमलहृदयैराश्रवेष्वाप्तवाक्यश्रद्धाचञ्चलितपटपटुः सुप्रतिष्ठनशाली ।
 शुद्धैर्यौगैर्जवनपवनैः प्रेरितो जीवपोतः, स्रोतस्तीर्त्वा भवजलनिधेर्याति निर्वाणपुर्याम् ॥५॥
 ॥ मन्दाक्रान्ता ॥

॥ गेयाष्टकम् ॥

शृणु शिवसुखसाधनसदुपायं, शृणु शिवसुखसाधनसदुपायम् ।
 ज्ञानादिकपावनरत्नत्रयपरमाराधनमनपायम् ॥१॥ शृणु०...॥
 विषयविकारमपाकुरु दूरं, क्रोधं मानं सहमायम् ।
 लोभं रिपुं च विजित्य सहेलं, भज संयमगुणमकषायम् ॥२॥ शृणु०...॥
 उपशमरसमनुशीलय मनसा, रोषदहनजलदप्रायम् ।
 कलय विरागम् धृतपरभागं, हृदि विनयं नायंनायम् ॥३॥ शृणु०...॥
 आर्त्तं रौद्रं ध्यानं मार्जय, दह विकल्परचनानायम् ।
 यदियमरुद्धा मानसवीथी, तत्त्वविदः पन्था नायम् ॥४॥ शृणु०...॥
 संयमयोगैरवहितमानसशुद्ध्या चरितार्थय कायम् ।
 नानामतरुचिगहने भुवने, निश्चिनु शुद्धपथं नायम् ॥५॥ शृणु०...॥
 ब्रह्मव्रतमङ्गीकुरु विमलं, बिभ्राणं गुणसमवायम् ।
 उदितं गुरुवदनादुपदेशं, संगृहाण शुचिमिव रायम् ॥६॥ शृणु०...॥
 संयमवाङ्मयकुसुमरसैरतिसुरभय निजमध्यवसायम् ।
 चेतनमुपलक्ष्य कृतलक्षणज्ञानचरणगुणपर्यायम् ॥७॥ शृणु०...॥
 वदनमलङ्कुरु पावनरसनं, जिनचरितं गायंगायम् ।
 सविनय ! शान्तसुधारसमेनं, चिरं नन्द पायंपायम् ॥८॥ शृणु०...॥

॥ निर्जराभावना ॥

यन्निर्जरा द्वादशधा निरुक्ता, तद् द्वादशानां तपसां विभेदात् ।
हेतुप्रभेदादिह कार्यभेदः, स्वातन्त्र्यतस्त्वेकविधैव सा स्यात् ॥१॥ इन्द्रवज्रा ॥
काष्ठेपलादिरूपाणां, निदानानां विभेदतः ।
वह्निर्यथैकरूपोऽपि, पृथग्रूपो विवक्ष्यते ॥२॥
निर्जराऽपि द्वादशधा, तपोभेदैस्तथोदिता ।
कर्मनिर्जरात्मा तु, सैकरूपैव वस्तुतः ॥३॥ अनुष्टुप् ॥
निकाचितानामपि कर्मणां यद्गरीयसां भूधरदुर्धराणाम् ।
विभेदने वज्रमिवातितीव्रं, नमोऽस्तु तस्मै तपसेऽद्भुताय ॥४॥ उपेन्द्रवज्रा ॥
किमुच्यते सत्तपसः प्रभावः, कठोरकर्माजितकिल्बिषोऽपि ।
दृढप्रहारीव निहत्य पापं, यतोऽपवर्गं लभतेऽचिरेण ॥५॥ उपजातिः ॥
यथा सुवर्णस्य शुचिस्वरूपं, दीप्तः कृशानुः प्रकटीकरोति ।
तथात्मनः कर्मरजो निहत्य, ज्योतिस्तपस्तद्विशदीकरोति ॥६॥ उपजातिः ॥
बाह्येनाभ्यन्तरेण प्रथितबहुभिदा जीयते येन शत्रु-
श्रेणी बाह्यान्तरङ्गा भरतनृपतिवद् भावलब्धद्रढिम्ना ।
यस्मात्प्रादुर्भवेयुः प्रकटितविभवा लब्धयः सिद्ध्यश्च,
वन्दे स्वर्गापवर्गार्पणपटु सततं तत्तपो विश्ववन्द्यम् ॥७॥ स्तवधरा ॥

॥ गेयाष्टकम् ॥

विभावय विनय ! तपोमहिमानम्, विभावय विनय ! तपोमहिमानम् ।
बहुभवसञ्चितदुष्कृतममुना, लभते लघु लघिमानम् ॥१॥ विभा०....॥
याति घनाऽपि घनाघनपटली, खरपवनेन विरामम् ।
भजति तथा तपसा दुरिताली, क्षणभङ्गुरपरिणामम् ॥२॥ विभा०...॥
वाञ्छितमाकर्षति दूरादपि, रिपुमपि व्रजति वयस्यम् ।
तप इदमाश्रय निर्मलभावादागमपरमहस्यम् ॥३॥ विभा०....॥
अनशनमूनोदरतां वृत्तिह्रासं रसपरिहारम् ।
भज सांलीन्यं कायक्लेशं, तप इति बाह्यमुदारम् ॥४॥ विभा०....॥
प्रायश्चित्तं वैयावृत्त्यं, स्वाध्यायं विनयं च ।
कायोत्सर्गं शुभध्यानमाभ्यन्तरमिदमञ्च ॥५॥ विभा०....॥
शमयति तापं गमयति पापं, रमयति मानसहंसम् ।
हरति विमोहं दूरारोहं, तप इति विगताशंसम् ॥६॥ विभा०....॥

संयमकमलाकार्मणमुज्ज्वलशिवसुखसत्यङ्गारम् ।

चिन्तितचिन्तामणिमाराधय, तप इह वारंवारम् ॥७॥ विभा०....॥

कर्मगदौषधमिदमिदमस्य च, जिनपतिमतमनुपानम् ।

विनय ! समाचर सौख्यनिधानम्, शान्तसुधारसपानम् ॥८॥ विभावय० ॥

॥ धर्मभावना ॥

दानं च शीलं च तपश्च भावो, धर्मश्चतुर्धा जिनबान्धवेन ।

निरूपितो यो जगतां हिताय, स मानसे मे रमतामजस्रम् ॥९॥ उपजातिवृत्तम् ॥

सत्यक्षमामार्दवशौचसङ्गत्यागार्जवब्रह्मविमुक्तियुक्तः ।

यः संयमः किञ्च तपोऽवगूढश्चारित्रधर्मो दशधाऽयमुक्तः ॥१०॥ इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

यस्य प्रभावादिह पुष्पदन्तौ, विश्वोपकाराय सदोदयेते ।

ग्रीष्मोष्मभीष्मामुदितस्तडित्वान्, काले समाश्वासयति क्षितिं च ॥११॥ इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

उल्लोलकल्लोलकलाविलासैर्नाप्लावयत्यम्बुनिधिः क्षितिं यत् ।

न घ्नन्ति यद्व्याघ्रमरुद्वाद्या, धर्मस्य सर्वोऽप्यनुभाव एषः ॥१२॥ इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

यस्मिन्नेव पिताऽहिताय यतते भ्राता च माता सुतः,

सैन्यं दैन्यमुपैति चापचपलं यत्राफलं दोर्बलम् ।

तस्मिन् कष्टदशाविपाकसमये धर्मस्तु संवर्धितः,

सज्जः सज्जन एष सर्वजगतस्त्राणाय बद्धोद्यमः ॥१३॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥

त्रैलोक्यं सचराचरं विजयते यस्य प्रसादादिदं,

योऽत्रामुत्र हितावहस्तनुभृतां सर्वार्थसिद्धिप्रदः ।

येनानर्थकदर्शना निजमहःसामर्थ्यतो व्यर्थिता,

तस्मै कारुणिकाय धर्मविभवे भक्तिप्रणामोऽस्तु मे ॥१४॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥

प्राज्यं राज्यं सुभगदयिता नन्दना नन्दनानां, रम्यं रूपं सरसकविताचातुरी सुस्वरत्वम् ।

नीरोगत्वं गुणपरिचयः सज्जनत्वं सुबुद्धिः, किं नु ब्रूमः फलपरिणतिं धर्मकल्पद्रुमस्य ॥१५॥

॥ मन्दाक्रान्ता ॥

॥ गेयाष्टकम् ॥

पालय पालय रे पालय मां जिनधर्म ! मङ्गलकमलाकेलिनिकेतन !

करुणाकेतन ! धीर ! शिवसुखसाधन ! भवभयबाधन ! जगदाधार ! गम्भीर ! ॥१॥

॥ पालय०....॥

सिञ्चति पयसा जलधरपटली, भूतलममृतमयेन ।

सूर्याचन्द्रमसाबुदयेते, तव महिमातिशयेन ॥२॥ पालय०....॥

निरालम्बमियमसदाधारा, तिष्ठति वसुधा येन ।
 तं विश्वस्थितिमूलस्तम्भं, त्वां सेवे विनयेन ॥३॥ पालय० ॥
 दानशीलशुभभावतपोमुखचरितार्थीकृतलोकः ।
 शरणस्मरणकृतामिह भविनां, दूरीकृतभयशोकः ॥४॥ पालय०...॥
 क्षमासत्यसन्तोषदयादिकसुभगसकलपरिवार ! ।
 देवासुरनरपूजितशासन ! कृतबहुभवपरिहार ! ॥५॥ पालय० ॥
 बन्धुरबन्धुजनस्य दिवानिशमसहायस्य सहायः ।
 भ्राम्यति भीमे भवगहनेऽङ्गी त्वां बान्धवमपहाय ॥६॥ पालय० ॥
 द्रङ्गति गहनं जलति कृशानुः, स्थलति जलधिरचिरेण ।
 तव कृपयाखिलकामितसिद्धिर्बहुना किं नु परेण ॥७॥ पालय०....॥
 इह यच्छसि सुखमुदितदशाङ्गं, प्रेत्येन्द्रादिपदानि ।
 क्रमतो ज्ञानादीनि च वितरसि, निःश्रेयससुखदानि ॥८॥ पालय०...॥
 सर्वतन्त्रनवनीत ! सनातन ! सिद्धिसदनसोपान !
 जय जय विनयवतां प्रतिलम्भितशान्तसुधारसपान ! ॥९॥ पालय०...॥

॥ लोकस्वरूपभावना ॥

सप्ताधोऽधो विस्तृता याः पृथिव्यश्छत्राकाराः सन्ति रत्नप्रभाद्याः ।
 ताभिः पूर्णो योऽस्त्यधोलोक एतौ, पादौ यस्य व्यायतौ सप्तरज्जू ॥१॥ शालिनी ॥
 तिर्यग्लोको विस्तृतो रज्जुमेकां, पूर्णो द्वीपैर्णवानैरसङ्ख्यैः ।
 यस्य ज्योतिश्चक्रकाञ्चीकलापं, मध्ये काश्यं श्रीविचित्रं कटित्रम् ॥२॥ शालिनी ॥
 लोकेऽधोऽर्ध्वं ब्रह्मलोके ह्युलोके, यस्य व्याप्तौ कूर्परौ पञ्चरज्जू ।
 लोकस्यान्तो विस्तृतो रज्जुमेकां, सिद्धज्योतिश्चित्रको यस्य मौलिः ॥३॥ शालिनी ॥
 यो वैशाखस्थानकस्थाधिपादः, श्रोणीदेशे न्यस्तहस्तद्वयश्च ।
 कालेऽनादौ शश्वदूर्ध्वन्दमत्वाद्भिन्नाणोऽपि श्रान्तमुद्रामखिनः ॥४॥ शालिनी ॥
 सोऽयं ज्ञेयः पूरुषो लोकनामा, षड्द्रव्यात्माकृत्रिमोऽनाद्यनन्तः ।
 धर्माधर्माकाशकालात्मसञ्ज्ञैर्द्रव्यैः पूर्णः सर्वतः पुद्गलैश्च ॥५॥ शालिनी ॥
 रङ्गस्थानं पुद्गलानां नटानां, नानारूपैर्नृत्यतामात्मनां च ।
 कालोद्योगस्वस्वभावादिभावैः, कर्मातोद्यैर्नीर्तितानां नियत्या ॥६॥ शालिनी ॥
 एवं लोको भाव्यमानो विविक्त्या, विज्ञानां स्यान्मानसस्थैर्यहेतुः ।
 स्थैर्यं प्राप्ते मानसे चात्मनीना, सुप्राप्यैवाध्यात्मसौख्यप्रसूतिः ॥७॥ शालिनी ॥

॥ गेयाष्टकम् ॥

विनय ! विभावय शाश्वतं, हृदि लोकाकाशम् ।
 सकलचराचरधारणे परिणमदवकाशम् ॥१॥ वि०....॥
 लसदलोकपरिवेष्टितं, गणनातिगमानम् ।
 पञ्चभिरपि धर्मादिभिः सुघटितसीमानम् ॥२॥ वि०....॥
 समवधातसमये जिनैः परिपूरितदेहम् ।
 असुमदणुकविविधक्रियागुणगौरवगेहम् ॥३॥ वि०....॥
 एकरूपमपि पुद्गलैः, कृतविविधविवर्तम् ।
 काञ्चनशैलशिखरोन्नतं, क्वचिदवनतगर्तम् ॥४॥ वि०....॥
 क्वचन तविषमणिमन्दिररुदितोदितरूपम् ।
 घोरतिमिरनरकादिभिः क्वचनातिविरूपम् ॥५॥ वि०....॥
 क्वचिदुत्सवमयमुज्ज्वलं, जयमङ्गलनादम् ।
 क्वचिदमन्दहाहारवं, पृथुशोकविषादम् ॥६॥ वि०....॥
 बहुपरिचितमनन्तशो, निखिलैरपि सत्त्वैः ।
 जन्ममरणपरिवर्तिभिः कृतमुक्तममत्त्वैः ॥७॥ वि०....॥
 इह पर्यटनपराङ्मुखाः प्रणमत भगवन्तम् ।
 शान्तसुधारसपानतो धृतविनयमवन्तम् ॥८॥ वि०....॥

॥ बोधिदुर्लभभावना ॥

यस्माद्विस्मापयितसुमनःस्वर्गसम्पद्विलास-
 प्राप्तोल्लासाः पुनरपि जनिः सत्कुले भूरिभोगे ।
 ब्रह्माद्वैतप्रगुणपदवीप्रापकं निःसपत्नं,
 तदुष्प्रापं भृशमुरुधियः सेव्यतां बोधिरत्नम् ॥१॥ मन्दाक्रान्ता ॥
 अनादौ निगोदान्धकूपे स्थितानामजस्रं अनुर्मृत्युदुःखार्दितानाम् ।
 परीणामशुद्धिः कुतस्तादृशी स्याद्यया हन्त तस्माद्विनिर्यान्ति जीवाः ॥२॥

॥ भुजङ्गप्रयातवृत्तम् ॥

ततो निर्गतानामपि स्थावरत्वं, त्रसत्वं पुनर्दुर्लभं देहभाजाम् ।
 त्रसत्वेऽपि पञ्चाक्षपर्याप्तसञ्ज्ञिस्थिरायुष्यवहुर्लभं मानुषत्वम् ॥३॥ भुजङ्गप्रयातवृत्तम् ॥
 तदेतन्मनुष्यत्वमाप्यापि मूढो, महामोहमिथ्यात्वमायोपगूढः ।
 भ्रमन् दूरमग्नो भवागाधगर्ते, पुनः क्व प्रपद्येत तद्बोधिरत्नम् ॥४॥ भुजङ्गप्रयातवृत्तम् ॥

विभिन्नाः पन्थानः प्रतिपदमनल्पाश्च मतिनः,
 कुयुक्तिव्यासङ्गैर्निजनिजमतोऽप्यसरसिकाः ।
 न देवाः सान्निध्यं विदधति न वा कोप्यतिशय-
 स्तदेवं कालेऽस्मिन् इह दृढधर्मा स सुकृती ॥५॥ शिखरिणी ॥
 यावद्देहमिदं गदैर्न मृदितं नो वा जराजर्जरं,
 यावत्त्वक्षकदम्बकं स्वविषयज्ञानावगाहक्षमम् ।
 यावच्चायुरभङ्गुरं निजहिते तावद्धैर्यत्यतां,
 कासारे स्फुटिते जले प्रचलिते पालिः कथं बध्यते ॥६॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥
 विविधोपद्रवं देहमायुश्च क्षणभङ्गुरम् ।
 कामालम्ब्य धृतिं मूढैः, स्वश्रेयसि विलम्ब्यते ॥७॥ अनुष्टुप् ॥

॥ गेयाष्टकम् ॥

बुध्यतां बुध्यतां बोधिरतिदुर्लभा, जलधिजलपतितसुरस्लयुक्त्या ।
 सम्यगाराध्यतां स्वहितमिह साध्यतां, बाध्यतामधरगतिरात्मशक्त्या ॥१॥ बु०....॥
 चक्रिभोज्यादिरिव नरभवो दुर्लभो, भ्राम्यतां घोरसंसारकक्षे ।
 बहुनिगोदादिकायस्थितिर्व्यायते, मोहमिथ्यात्वमुखचोरलक्षे ॥२॥ बु०....॥
 लब्ध इह नरभवोऽनार्यदेशेषु यः, स भवति प्रत्युतानर्थकारी ।
 जीवर्हिंसादिपापाश्रवव्यसनिनां, माघवत्यादिमार्गानुसारी ॥३॥ बु०....॥
 आर्यदेशस्पर्शमपि सुकुलजन्मनां, दुर्लभा विविदिषा धर्मतत्त्वे ।
 रतपरिग्रहभयाहारसञ्ज्ञार्त्तिभिर्हन्त ! मग्नं जगदुःस्थितत्वे ॥४॥ बु०....॥
 विविदिषायामपि श्रवणमतिदुर्लभं, धर्मशास्त्रस्य गुरुसन्निधाने ।
 वितथविकथादितत्तद्रसावेशतो, विविधविक्षेपमलिनेऽवधाने ॥५॥ बु०....॥
 धर्ममाकर्ण्य सम्बुध्य तत्रोद्यमं, कुर्वतो वैरिवर्गोऽन्तरङ्गः ।
 रागद्वेषश्रमालस्यनिद्रादिको, बाधते निहतसुकृतप्रसङ्गः ॥६॥ बु०....॥
 चतुरशीतावहो योनिलक्षेष्विनं, क्व त्वयाऽऽकर्णिता धर्मवार्त्ता ।
 प्रायशो जगति जनता मिथो विवदते, ऋद्धिरसशातगुरुगौरवार्त्ता ॥७॥ बु०....॥
 एवमतिदुर्लभात् प्राप्य दुर्लभतमं, बोधिरत्नं सकलगुणनिधानम् ।
 कुरु गुरुप्राज्यविनयप्रसादोदितं, शान्तरससरसपीयूषपानम् ॥८॥ बु०....॥

